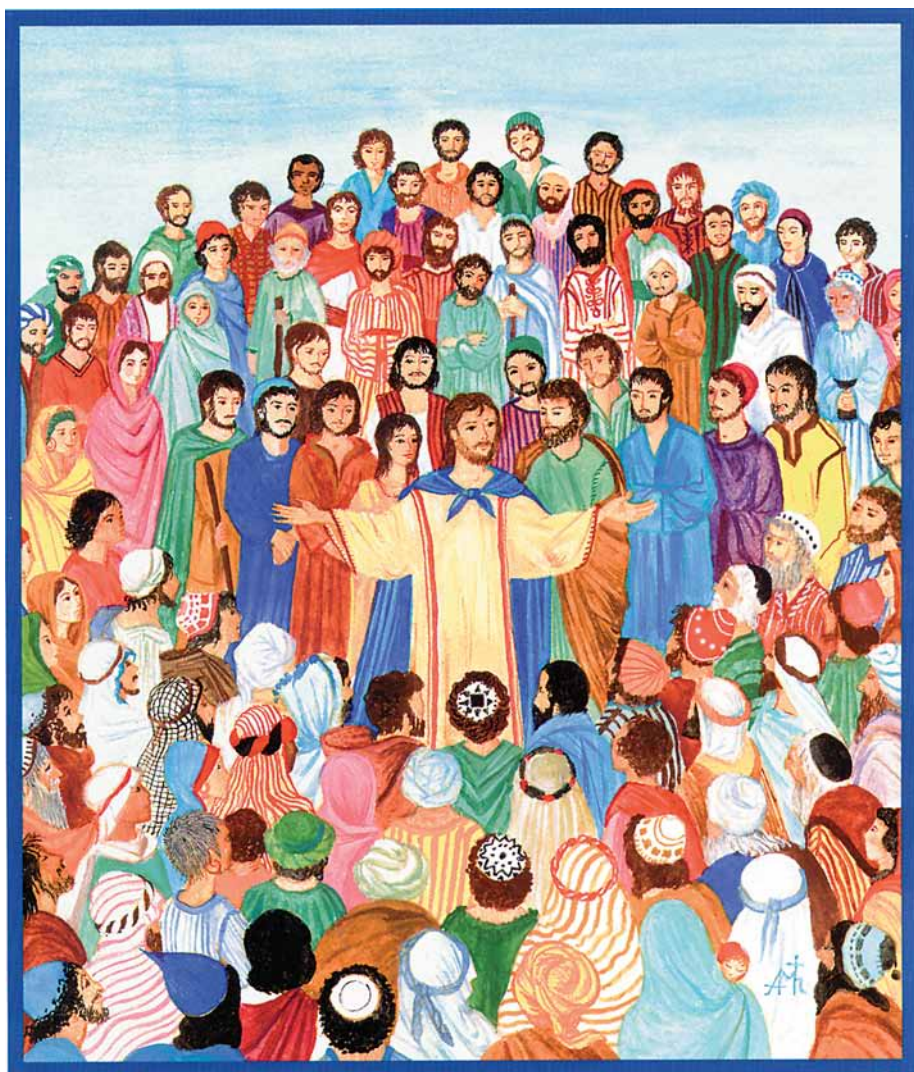

"Manu izredzēto laimei"

Leandrs Lašans

Jēzus

Leandrs Lašanss

“Manu izredzēto laimei”
JĒZUS

Leandrs Lašanss

“Manu izredzēto laimei”
JĒZUS

Garīgas sarunas

2006

Imprimatur
† Jānis Pujats, Rīgas arhibīskaps–metropolīts
Rīga, 2006. gada 16. februārī

Izdevuma redaktore: Ilze Kurša-Briede
Tulkotāja: Inese Gagaine
Korektore: Sandra Priedīte
Maketētāja: Daina Girgensone

Léandre Lachance. “Pour le bonheur des Miens, Mes choisis JESUS”
© Tous droits réservés en toute langue puor tous pays: ÉDITIONS
SAINT-RAPHAËL
C.P. 492
Sherbrooke (Québec) Canada J1H 5K2

© Image de couverture: Éditions Médiaspaul, Paris
Béatitudes, gouache, Anne-Marie Hennequin

© Izdevumam latviešu valodā – izdevniecība *Dzīvības Straumes*,
2006, Rīga
Izplatišana: 9455267 (Ilze Kurša-Briede)

ISBN 9984–9779–8–6

Apliecinot cieņu un paklausību Pāvesta Urbāna VIII dekrētam, mēs paziņojam, ka pret šajā grāmatā vēstītajiem faktiem izturamies tikai ar tādu ticību, kādu pelna ikviena cilvēciska liecība. Tāpat paziņojam, ka izteiktie spriedumi nav paredzēti, lai apsteigtu mūsu svētās Mātes Baznīcas spriedumu, kurai autors svētbijīgi pakļaujas.

Pateicība

Vēlos izteikt pateicību cilvēkiem, kuri man palīdzēja šīs grāmatas tapšanā, īpaši manai laulātajai draudzenei Elizabetei par viņas atbalstu šaubu brīžos, tēvam Dāvidam, kuru Kungs nolika manā ceļā kā garīgo vadītāju, un Martai Roberžai par manuskriptu iespiešanu un tekstu labošanu.

L. L.

Prologs

“To, ko Es šobrīd daru tevī un caur tevi, to darīšu ikvienā un caur ikvienu, kurš lasīs šīs rindas un dos Man savu piekrišanu. To Es apsolu: ikkatrs no šiem cilvēkiem saņems to pašu Mīlestību, ko šobrīd izleju tevī.”

(83. lpp.)

Priekšvārds

Mūsdienu cilvēki savā sirdī cieš. Ne viens vien novērsis skatienu no sava Radītāja. Kopš tā laika viņi meklē paši sevi un maldās te šeit, te tur. Šī krīze ir tik dziļa, ka tiek runāts par “dvēseles kaiti”.

Nav nekā pārsteidzoša, ja konstatējam, ka sabiedrībā mudžēt mudž no sektām un personības attīstības kursiem. Un kur nu vēl tie tūkstoši visu vecumu ļaužu, kuri apmeklē medijus, astrologus vai tā saucamos gaišreģus, lai izdibinātu savu nākotni vai atgrieztos šķietamās iepriekšējās dzīvēs...

Kad beidzu lasīt “*Manu izredzēto laimei. JĒZUS*”, jāatzīst, šīs garīgās sarunas uz mani bija atstājušas lielu iespaidu. Autors nav nekāds fanātiķis. Būdams pieredzējis darījumu cilvēks un veicdams pienākumus sabiedrībā, Leandrs jau vairākus gadus velta īpašu laiku lūgšanai. Viņa garīgais ceļš viņu nemitīgi mudināja pārdomāt savu dzīvi un darbību Evaņģēlija gaismā. Viņa kristīgās dzīves centrā ir Euharistija un Dieva Vārda apcere.

Dievs nekad neļauj Sevi pārspēt augstsirdībā. Leandrs velta Dievam laiku, un Dievs viņu aplaimo. Leandrs atver Viņam savu sirdi, un Dievs to piepilda visvērtīgākajām žēlastībām.

Lasot šo grāmatu un, vēl jo vairāk, to apcerot, jūs atklāsiet Tēva maigumu un ilgas vest mūs caur Garu pa svētlaiques ceļu Kristū. Šajos rakstos mēs varam izsekot autora noietajam ceļam. Viņš sadzird aicinājumu, dedzīgi vēlas uz to uzticīgi atsaukties, taču pamana, cik cilvēka daba ir vāja, un konstatē, ka pilnīga pašāvība uz Dievu vis nerodas vienā dienā. Tomēr, atzīstot savas ierobežotās spējas, viņš lūdz Dievu nākt palīgā šajā vājumā. Vai gan tā nenotiek arī ar ikvienu no mums? Mēs it viegli varam sevi atpazīt šajā autora piedzīvotajā cīņā.

Leandrs ir darījumu cilvēks, kurš prot plānot, lai sasniegtu konkrētus mērķus. Savā garīgajā dzīvē viņš mācās kļūt mazs, ļaut Garam sevi vadīt pa nepazīstamām takām. Tā rezultātā ne vien tiek pārveidota viņa garīgā dzīve, bet arī spēcīgi iespaidota profesionālā darbība. Dievs rūpējas par visu mūsu dzīvi, un savu ticību, cerību un mīlestību izdzīvo visa mūsu personība.

No šīs grāmatas dveš pilnīga pašāvība uz Dieva gribu. Tiecoties pēc šādas nostājas savā dzīvē, mēs izbaudīsim svētlaimi, ko Dievs apsola Saviem uzticamajiem kalpiem un kalponēm.

Autors min kādu Dieva apzīmējumu, ko man allaž bijis grūti saprast: *“Es esmu greizsirdīgs Dievs.”* (Izc 34, 14) Cilvēciskā greizsirdība atbaida. Tā satriec, salauž, iesloga, nonāvē... Dieva greizsirdība atbrīvo, pārveido, liek dzīvot un uzplaukt. Dieva greizsirdība apsola, ka neviens cits pasaulē nemilēs tik ļoti kā Viņš. Kāda mīlestība! Un tā, kontemplējot Mīlestību, mēs kļūstam par Mīlestības būtņēm. Lai Svētais Gars piepilda jūsos Dieva Sapni. Tāpat kā autors, ļausim, lai Gars mūs pārveido. Laime ir nodrošināta.

Gijs Žirū, priesteris

Daži vārdi ievadam

Jau šī darba virsraksts liecina, kam tas adresēts, – Jēzus Kristus izredzētajiem. Ar to nepavisam nav jāsaprot eklektisks priekšstats par kādu slēgtu grupu, kas vienīgā varētu baudīt Kunga mīlestības svētību. Runa ir par viesiem un visām, kuri cenšas izdzīvot savu kristīgo ticību, darot Dieva gribu. Es pat sacītu – tie ir visi, kurus Kristus var saukt par “draugiem”: *Jūs esat Mani draugi, ja darāt, ko Es jums pavēlu.* (Jņ 15,14)

Šī grāmata pirmām kārtām ir drīzāk ticības liecība nekā atklāsme, vīzija, iekšēji vārdi vai pat apokaliptiski vēstījumi. Esmu bijis Leandra padomdevējs kopš šo garīgo sarunu sākuma. Viņš zina, ka ne pēc kā tāda nav tiecies, un ir pārsteigts par šiem neizskaidrojamajiem labvēlības apliecinājumiem. Turklāt jāuzsver, ka viņš nekad nav redzējis nekādas vīzijas un nav dzirdējis iekšējus vārdus; ekstāzes stāvoklis viņam ir svešs. Savās lūgšanu stundās viņš izjūt spēku, kas viņu pamudina rakstīt, pašam iepriekš nezinot, kādi vārdi vai teikumi sekos tālāk; turklāt viņš ir paradis visu pārdzīvoto un savas daudzās rūpes likt Kunga priekšā. Šī grāmata ir tā visa rezultāts. Mūsdienās gan Kvebekā, gan citur pasaulē nerimtīgi kļīst valodas par parādībām, vīzijām, iekšējiem vārdiem un pat vēstījumiem, kas attiecas uz Kristus otro atnākšanu. Es

nedomāju, ka šis teksts būtu pievienojams visu šo paramistisko un varbūt arī mistisko fenomenu sarakstam, kuru autentiskums vēl būtu jāpārbauda. Varbūt Leandra pieraksti ir ieskaņa kādām īpašām žēlastībām? To rādīs vienīgi nākotne.

Neapšaubāms ir tas, ko Leandrs uzņēmis ticības vienkāršībā, šis teksts, kas atspoguļo viņa pastāvīgo cīņu, viņa ilgas pakļauties Dieva gribai un atklājums par Dieva bezgalīgo Mīlestību. Apzinoties, ka Dievs par mums rūpējas pat visniecīgākajos dzīves sīkumos, Leandrs Viņam uztic – nu gan skeptiķi smiesies – visas savas dzīves jomas, arī biznesu.

Miers un prieks pārbagātīgi mīt viņa sirdī kā rakstot, tā arī pārļausot šīs lappuses. Viņš ir izjutis nepieciešamību dalīties šajā tekstā ar daudziem citiem, un ne jau lai gūtu kādu ievēribu sev, bet gan ar pārliecību, ka tas kā liecība var noderēt tiem, kuri vēlēties Dieva gribu padarīt par savu prioritāti.

Tā ir gluži vienkārša, tomēr prasīga liecība, no viena gala līdz otram evaņģēliskās mīlestības caurausta. Dieva žēlsirdība un mīlestība tajā sastopas ar cilvēkaniecīgu. Dažus, kuri šo tekstu izlasīja pirms tā publicēšanas, uzrunāja liecības dziļums. Uzdrīkstos ticēt, ka tā notiks arī ar pārējiem lasītājiem un lasītājām.

Kā garīgais padomdevējs neesmu tekstā atradis teoloģiskas vai doktrinālas kļūdas. Turklāt teksts attiecas drīzāk nevis uz teoloģijas, bet garīguma jomu. Atsevišķi vārdi vai domas dažiem varbūt šķitīs dīvaini, tomēr uzmanīga lasīšana, par to esmu pārliecināts, palīdzēs izbaidīt, cik labs ir Kungs pat sekularizējoša materiālisma apstākļos.

Tēvs Ngondo D. Dāvids, *cicm*
teoloģijas doktors

Divas liecības

1. Šī grāmata ir sarakstīta iekšēju dialogu veidā starp JĒZU un Viņa kalpu Leandru. Visbiežāk Jēzus diktē un māca, kā rīkoties, lai veidotu tuvu sadraudzību ar Viņu un tādējādi iemantotu LAIMI. Aicinājums “Mani izredzētie” domāts visiem, īpaši tiem, kuri šo tekstu lasīs ticības, pazemības un lūgšanas garā. Šajā ziņā vēstījumu saņēmēja izturēšanās ir priekšzīmīga un pamācoša. Izņēmums būs tikai tie, kuri paši sevi izslēdz no izredzēto vidus, uzskatot sevi par pašpietiekamiem vai savu absolūto šaubu dēļ.

Kas attiecas uz mani, grāmatas satura atkārtota un padziļināta lasīšana man izrādījās neparasta apmācības skola, pakāpeniski palīdzot:

- pievērst uzmanību būtiskajam, iemācīties piešķirt prioritāti manai patiesajai dzīves jēgai, kļūt skaidram tās Mīlestības dēļ, kas manī mājō,*
- atklāt, ka Dievs ir pieejams manī pašā, atrast ceļu uz Viņa tuvo un patīkamo klātbūtni manas sirds dziļumos,*
- novērtēt Debesu Tēva maigumu, sadraudzības mirkļos izjust Tēva skatienu – Tēva, kurš mani mīl bezgalīgi un unikālā veidā kā Savas Sirds bērnu,*

- atgūt bērna sirdi, atmest “vecu cilvēku”, ubagot Dieva žēlastības, lai es spētu pieņemt savu nespēku; iet mazumā, lai atklātos Mīlestība; dāvāt tai rīcības brīvību,
- ļaut sevi dziedināt, uzticēt Dievam savus “nē” mīlestībai, savus ievainojumus, vājības, ciešanas, bažas... Piedzīvot, ka vienīgi Mīlestība spēj šķīstīt un apmierina manu – Dieva bērna – izsalkumu un slāpes,
- kļūt par Viņa Mīlestības kanālu, ļaut Viņam iekļūt manas dzīves visniecīgākajos sīkumos; aizvien vairāk būt lieciniekam, ka Viņš darbojas manī, caur mani un ap mani.

Vārdu sakot, šajā grāmatā pausto, Dieva iedvesmoto mācību pielietošana palīdzēs īstenot mūsu galveno misiju: veikt pāreju, kuras gaitā kļūstam par mīlestības būtnēm; līdz ar to – Viņam pateikties, Viņu mīlēt, kā arī mīlēt sevi un citus ar tādu pašu mīlestību, kas plūst no Viņa Sirds.

Laimīgu ceļu!

*Marsels Laflamms,
profesors Šerbrūkas Universitātē*

2. Stāsta, ka liemie meža ugunsgrēki izplatās straujāk pa saknēm nekā pa zariem... Tā patiešām notika ar mani, lasot šos pierakstus. Nezināju, kas ir autors, bet kāda draudzene man bija aizdevusi Leandra L. burtnīcas. Jau no pirmajām lappusēm jutu, ka Mīlestība aizdedzina manas būtības saknes. Šīs garīgās sarunas starp Jēzu un Leandru it kā mijiedarbības rezultātā atdzīvināja manā sirdī vajadzību pēc tuvas sadraudzības ar Jēzu, kurš nemitīgi atkārtu, cik maigi un pat neprātīgi Viņš mūs mīl...

Pēc tam es pamazām sapratu, ka caur šiem rakstiem Jēzus mani aicina mācīties Viņa Mīlestības skolā.

Es jūtu, ka šīs mācības attiecas uz mani, un esmu brīnumaini pārsteigta par lielo mieru, kas manī iemājojis, kopš tās mani sākušas spēcīnāt. Es atkal esmu iecentrēta uz galveno, kā Jēzus pats saka: "Patiesi svarīga ir tikai viena lieta: pašreizējais mirklis, Mīlestība, kas tiek izlieta tavā sirdī, un mūsu kopīgā sadraudzība, tu Manī un Es tevī."

Jā, tiešām, "tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība". Šī žēlastība ir iespējama visiem un visām, kuri lasīs šīs lappuses, tas ir, Mīlestības veiktas aizdegšanas žēlastība, veidojot jauno Baznīcu, kurā maziņajiem pieder privilēģija tikt "izredzētiem", lai tie aizdedzinātu mūsdienu pasauli, kurai tik ļoti vajadzīga tāda Mīlestība.

Mans "jā", ko sacīju šādai pieredzei, man sniedz dziļu laimi, un es domāju, ka tā tiks dāvāta arī šīs grāmatas lasītājiem.

Diāna Gaņona
Šerbrūkā

1996

1. 7. novembris, Šerbrūka, Kvebeka

Ir apmēram pieci no rīta. Esmu lūgšanā un tieku pamudināts ķerties pie papīra un zīmūļa, lai pierakstītu saņemtas iedvesmas. Vienīgie vārdi manā prātā ir “Mans mīlais bērns”.

Tā kā vēlos būt paklausīgs Garam, sāku rakstīt šos vārdus, un, lūk, kas man tika dots tālāk.

“Mans mīlais bērns. Es tev nelūdzu neko citu, kā vien palikt un klausīties Manī. Uzticies Man. Es vadīšu ikkatru tavu soli. Likšu krist ikkatram šķērslim. Zinu, ka tu pats esi pārāk mazs, lai pa īstam saprastu, ko tev tagad lūdzu. Tev jādodas uz priekšu tīrā ticībā, neredzot un nesaprotot, kurp tevi vadu. Tev tikai jāļauj sevi vadīt. Es neprasu no tevis daudz. Kāpēc tev tas šķiet grūti? Allaž tava galva, tavs prāts grib visu zināt un saprast. Taču Es esmu pie tavas sirds.

Šajā ziņā tu esi kā mazs bērns, kurš mācās staigāt. Tev jāspēr pirmie soļi ticībā. Es labi redzu, ka tu grīļojies, taču svarīgi ir tas, ka tu piekrīti stāvēt un iet uz priekšu nesaprotot, neapsverot, neprātojot, un pamazām tu kļūsi stabilāks savā ticībā; tad tu vēl vairāk ļausi sevi vadīt.

Es būšu tavs Mācītājs, bet tu būsi Mans maziņais, kuru Es mīlu, auklēju, pabaroju, pasargāju un, ja vajadzīgs,

arī pārmācu. Tu zini: Es, kurš esmu pilnīgs, vēlos arī tevi darīt pilnīgu, un, tā kā tu pats šajā ziņā ne nieka nespēj, tev tikai jāļauj rīkoties Man un jāatkārto Man sacītie “jā”. Aizvien “jā”, neredzot un nesaprotot. Tikai vēlāk tev būs ļauts redzēt un saprast, ko būšu tevī paveicis.

Es vēlos, lai tu turētu pa rokai burtnīcu un turpinātu rakstīt to, ko gribu tev turpmāk mācīt, jo tu Man esi vajadzīgs. Vēlos darīt tevi par balstu Savā Baznīcā. Mana Mīlestība uz tevi ir neierobežota. Tev jānokāpj savas būtības dziļumos – tieši tur Es uzturos.

Vai gribi vienmēr palikt Manā Klātbūtnē? Tagad tu to vari, jo zini, kur Es esmu, un Es allaž esmu ar tevi; tev nav jāmeklē Mani citur. Es patiešām mītu tavas būtības dziļumos. Kā Es tevi mīlu! Esmu tik lepns kā māte, redzot savu maziņo speram pirmos soļus. Rīt kopīgi ķersimies pie cita neliela vingrinājuma.

Es tevi mīlu.”

Paldies, Kungs Jēzu, par šo skaisto ticības pieredzi, ko Tu man tagad liec piedzīvot. Zinu, ka šajā ziņā man viss vēl jāmācās. Vēlreiz saku Tev savu “pilnīgo jā” bez kādiem nosacījumiem. Es vēlos būt šis maziņais, kurš ļauj sevi mīlēt, pārveidot, labot. Kā es gribētu kļūt svēts! Zinu, ka pats par sevi esmu bezspēcīgs. Bet Tu spēj mani darīt svētu, un es Tev to ļoti lūdzu. Zinu arī, ka Tu nevari noraidīt tādu lūgumu. Paldies, ka to uzklausi.

Es Tevi mīlu, Jēzu, un lūdzu, lai Māmiņa Marija ved mani pie Tevis.

2. *8. novembris, 22.20*

Pēc smaga vakara Vaterlo, Kvebekā, es jautāju Dievam, ko Viņš man ar šo grūto vakaru vēlas iemācīt.

“Mans mīļais bērns, uztici Man savu nastu, savas rūpes, lai tu viss varētu piederēt Man.”

Es uzticu Tev visu, pilnīgi paļaujos uz Tevi.

“Tagad ej atpūsties, tev vairs ne par ko nav jāraizējas. Es tevi mīlu.”

Ejot uz Sv. Misi astoņos no rīta, saprotu, ka tāda agresivitāte, ko iepriekšējā vakarā jutu Vaterlo, gan izpaužas caur cilvēkiem, bet nāk no ļaunajiem gariem, kā saka svētais Pāvils. Sv. Mises laikā skaidrāk nekā jebkad saprotu Māmiņas Marijas mācību nozīmi, proti, ka jāieiet savā iekšējā istabā, lai tur atgūtu mieru, prieku un Mīlestību. Citādi ievainotu vai ļaunajiem gariem pakļautos cilvēku agresivitāte, kā arī dažnedažādas raizes var mūs ieraut virpuļviesulī.

3. *11. novembris, 5.15*

Kungs Jēzu, šorīt, Tevi lūdzot, jūtu vajadzību pierakstīt savus lūgumus. Gribu lūgt Tevi par visu K. ģimeni, ko vakar sastapām. Jūtu vajadzību īpašā veidā Tevi lūgt par D., kuram, kā šķiet, ir problēmas ar atmiņu, kā arī ar dēlu un meitu. Liec, lai viņu ciešanas nebūtu veltīgas, bet gan lai, savienotas ar Tevis paša ciešanām un ieliktas Tavās Svētājās Brūcēs, tās (pateicoties Tavas Žēlastības brīnumam) tiktu pārvērstas žēlastībās un svētībās viņu dvēseļu un viņu tuvinieku pestīšanai. Es svētīju Tevi par šo Tavas Žēlastības brīnumu. Pateicos, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Gribu Tev uzticēt informāciju, ko aizmirsu nodot tēvam F. sakarā ar H. slimnīcas dokumentiem. Kas attiecas uz šo kapelas būves projektu, lūdzu, parādi, kas man jādara!

Tā kā Tevi interesē viss, vēlos Tev uzticēt trīs lietas, pie kurām man šonedēļ būs jāstrādā: divu īpašumu pārdošanu, par ko Tu jau zini, un noteikumu izstrādi par iedalīšanu zonās.

Tu redzi manu ierobežotību, manu nespēku. Tu, kurš spēj visu, – esi žēlīgs un uzņemies šo lietu vadību. Rīkojies ar tām, kā vēlies. Es gribu būt Tavš niecīgais kalps. Liec, lai esmu paklausīgs instruments Tavās rokās.

Un tagad es Tev pateicos jau iepriekš, slavēju un svētīju Tevi, saku paldies par visu, ko Tu paveiksi. Es mīlu Tevi, Jēzu, un sirds dziļumos alkstu tikai vienu: būt pilnībā Tavās rokās, lai Tevi lūgtu, slavētu, lai Tev kalpotu un Tevī klausītos, tā ka Tu spētu pārveidot manu sirdi pēc Sava prāta. Paldies.

“Mans Mīlestības bērns, Es vienmēr esmu ar tevi. Es nekad tevi neatstāju. Tu esi vērtīgs Manās acīs. Es rūpējos par tevi. Rūpējos arī par taviem darbiem. Jau kopš ilga laika rūpējos par tiem un tām, kurus tu nes sirdī un esi uzticējies Man. Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu. Es jau tev sacīju, ka vēlos darīt tevi par balstu Savā Baznīcā. Paliec, klausoties Manī. Es vadīšu ikkatru tavu soli. Atvēršu ikkatru ceļu, kam jātiek atvērtam. Aizšķērsošu visus ceļus, kam jātiek aizšķērsotiem. Es esmu Visuvarenais un gādāju par visniecīgākajiem sīkumiem. Tas, ko tu pašlaik piedzīvo, ir labākais priekš tevis šodien; rīt tas būs kas cits. Leandr, Man ir kāds liels lūgums tev. Vai tu piekriti būt Man tas, kurš dzīvo vienīgi Man? Kurš atsakās no savas labklājības, imidža, reputācijas, īpaši savās domās! Atbildi Man.”

Bez jebkādas svārstīšanās mana atbilde ir liels “jā”, tik spēcīgs, cik vien man tas iespējams, un no visas sirds. Tu

pazīsti manu nespēku. Darbojies manī, lai mans "jā" būtu tāds, kādu Tu to vēlies, un Tavam lielākam godam.

"Es lepojos ar tevi. Man patīk tavš "jā". Es likšu tam augt lielākam. Uzticu tevi Savai Svētajai Mātei, lai Viņa turpina mācīt visu, kas tev jāzina. Viņa tevi ļoti mīl un sargā. Nebīsties iet uz priekšu ticībā. Tev viss vēl jāatklāj. Nesteidzies, apgūstot to, ko tikko esmu tev devis.

Mans maziņš, Es tevi mīlu."

4. *12. novembris, 3.25*

Tu redzi mani, Kungs Jēzu, esmu Tavā priekšā. Vispirms gribu uzticēt Tev tos divus cilvēkus, ar kuriem kopā strādāju pirms aptuveni 35 gadiem un kurus Tu man ļoti skaidri parādīji sapnī.

Esi žēlīgs un piepildi viņus ar Savu Mīlestību, un, ja vēl kaut kas palicis nepiedots, es lūdzu Tevi spēcīgi darboties viņu sirdīs, lai viņiem bez kādiem nosacījumiem tiek pilnīgi piedots ļaunums, ko viņi apzināti vai neapzināti man nodarīja. Lai viņus piepilda Tavas žēlastības un svētības. Lūdzu Tev piedošanu par jebkuru pārestību, ko apzināti vai neapzināti esmu varējis viņiem nodarīt. Es pieņemu sevi tādu, kāds esmu, un lūdzu Tevi piepildīt mani ar Tavām žēlastībām un svētībām.

Kungs Jēzu, dāvā man žēlastību spēt Tevi sastapt tur, kur Tu esi, manas būtības dziļumos, lai es varētu Tevī klausīties un paklausīgi veikt visu, ko Tu no manis sagaidi. Tādējādi es reiz varēšu kļūt tāds, kādu Tu mani vēlies. Tu saproti manu vēlmi, kas varbūt izteikta neveiklos vārdos. Pats par sevi esmu nespēcīgs, bet Tu spēj visu; lai Tev labpatīk darboties manī! Es Tevi mīlu un jūtos tik labi kopā ar Tevi.

"Nāc Manos apskāvienos, Mans maziņš. Es gribu tevi vēl ciešāk piekļaut pie Savas Sirds, lai Mana Sirds

ieplūstu tavējā. Tu būsi gans Manām avīm, kuras aizklīdušas prom no Manis, tomēr vēlas atgriezties avju kūtī. Es lietošu tavu sirdi, lai tās justos mīlētas un saprastas. Kā jau redzi, mūsu sirdis tiešām var sastapties nekur citur kā vien tavas būtības dziļumos. Tavai sirdij pieder rīcības brīvība, un, būdama pie Manējās, tā ļauj sevi dedzināt Manas Mīlestības Ugunij. Tāpat kā zelts jāšķīstī kausējamās krāsns ugunī, arī tavai sirdij jātieks šķīstītai Manas Mīlestības Ugunī. Man patīk redzēt tevi paklausīgu, kā tas šobrīd ir.

Šī paklausība tev aiztaupa daudz ciešanu un ļauj Man rīkoties ātrāk, bez liekām cīņām. Lūdz, lai Mana Svētā Māte tevi ietin Savā Platajā Apmetnī, uzturot šajā paklausībā un pasargājot no ļaunā uzbrukumiem. Jūtu, ka viņa dusmas ceļas pret tevi, taču tev nav jābīstas nenieka: Mana Svētā Māte, tava Māte, tevi sargā. Ļauj, lai tevī iespiežas viss, ko nule tev sacīju, un jo īpaši – Manas Mīlestības viļņi, kas ieplūst tevī, jo ļoti drīz tu varēsi sacīt tāpat kā svētais Pāvils: “Dzīvoju ne vairs es, bet manī dzīvo Kristus.” Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu, to neaizmirsti nekad. Es tevi mīlu.”

Paldies, Jēzu. Nekad es nespēšu gana pateikties par šiem īpašajiem brīžiem, kad esmu Tavā klātbūtnē, par Tavu Mīlestību un sevišķi Tavu lielo Žēlsirdību pret nabaga grēcinieku, kas es esmu.

Es Tevi mīlu un jo īpaši vēlos ļaut sevi mīlēt Tev un Tavai Vissvētajai Mātei. Cik gan lielu labvēlību Jūs izrādāt man, visumaziņajam ar visām manām vainām un kļūdām. Zinu, ka tas nav nekāda mana nopelna dēļ, bet gan tikai un vienīgi pateicoties žēlastībai un Jūsu Mīlestības pārplūstībai. Es piekrišu ļaut sevi piepildīt. Es Jūs mīlu. Paldies.

5. *13. novembris, 3.05*

Kungs Jēzu, vakar es gribēju ar Tevi runāt par savām darījumu rūpēm, lai Tu mani pamācītu, kas jāapgūst vai jāmaina manā rīcībā. Kaut kas mani aiztur, kaut kas liedz ātri un viegli noslēgt pārdošanas līgumus; ja tas notiktu raitāk, es vairāk piederētu Tev, kā to vēlos jau ilgi. Tā kā es vadu lūgšanu dienu, pirmajā vietā jābūt Tavām interesēm, ne manējām. Vispirms pamāci mani, kādai vajadzētu būt kopīgajai apceres tēmai, lai no tās gūtu labumu ikkatrs Tavs bērns, kuru Tu mīli īpašā veidā un esi izvēlējis līdzdalībai šajā lūgšanu dienā. Man ir tikai viena vēlēšanās: būt Tavam mazītiņajam instrumentam, kā Tu to vēlies... saskaņā ar Tavu Sirdi.

“Mans maziņais, esmu dzirdējis tavu lūgumu, un, kad būsi pierakstījis, kas Man tev sakāms, tu saņemsi tam apstiprinājumu, izvelkot vienu no lapiņām, uz kurām rakstīti panti no Evaņģēlija.

Šīs lūgšanu dienas norit tā, kā to vēlas Mana Sirds. Man patīk redzēt jūsu cēlsirdību un centību, tajās piedaloties. Tas ir balzams Manai ievainotajai Sirdij.

Šodien jūsu apcere pievērsīsies mīlestībai, kam jāvalda jūsu vidū. Atrisinājums visām jūsu problēmām allaž ir mīlestība.

Tu zini, ka Mana Mīlestība tiek nosprostota, ja nepieņem pats sevi. Lūdzu, saki Maniem trešdienas sapulču izredzētajiem, ka Es viņus mīlu tāds, kādi viņi ir, un ka viņi Mani apvaino, ja nepieņem sevi tāds, kādus Es tos esmu radījis. Kāpēc gan vienmēr jāsalīdzina sevi ar citiem; Es taču esmu vēlējis, lai viņi ir atšķirīgi. Un tāds Es viņus arī mīlu. Kāpēc lai viņi¹ gribētu būt kā citi? Es

¹ Izdevēja piezīme: šajā tekstā vīriešu dzimtes vietniekvārds ietver sevī arī sieviešu dzimti.

nepavisam nevēlos, lai viņi visi ir kā tas vai cits cilvēks. Es vēlos viņus tādus, kādi viņi ir. Tikai pieņemot sevi tādus, kādi ir, viņi var baudīt žēlastības, daudzās žēlastības, ko esmu viņiem paredzējis.

Saki viņiem, ka Mana Sirds deg Mīlestībā uz tiem, ka Es vēlos izliet Savu Mīlestību pār ikvienu un jo īpaši pār visiem šo lūgšanu dienu dalībniekiem. Esmu mācījis, ka nav lielākas mīlestības, kā vien atdodot savu dzīvību par tiem, kas mīļi. Iekams iemācāties atdot savu dzīvību, jums jāmacās dāvināt no tās pa kripatiņai. Jums pietiek nesavtības, lai veltītu dienu lūgšanai. Es lūdzu jūs veltīt kopīgās apceres stundu citu labā, aizmirstot, kas jūs esat, aizmirstot savas domas, savu skatījumu, rīcības veidu un jo īpaši – tiesāšanu vai nosodīšanu, jo jums jādomā tikai par savu brāļu laimi.

Jums īsti nepatīk runāt, tomēr sirds dziļumos jūs secināt, ka citu laimes labā jārunā – tāpēc piekřītiē runāt. Arī, ja jums patīk runāt, jūs tomēr zināt, ka citu laimes labā reizēm jāklusē – tāpēc piekřītiē gaidīt un, klausīdamies kādā, kurš runā, esiet pret viņu mīlestības pilni.

Jūs esat Mīlestības skolā. Es esmu jūs izvēlējis; Man vajadzīgs ikviens no jums. Svarīgs ir nevis tas, ko darāt vai sakāt, bet gan mīlestība, kas mājō jūsu ikviena sirdī.

Ienaidnieks cenšas iznīcināt šīs lūgšanu dienas. Viņš ļoti priecātos panācis, ka jūs sāktu nodoties kritizēšanai, tiesāšanai vai pat tikai negatīvām domām citam par citu.

Es jūs uzticu Savai Svētajai Mātei. Patverieties zem Viņas Apmetņa, un ienaidnieks nekā nespēs padarīt. Es jūs mīlu.”

6. *14. novembris, 4.20*

Kungs Jēzu, es gribu Tev pateikties, Tevi slavēt, svētīt un sacīt paldies par visu, ko Tu ļāvi mums piedzīvot lūgšanu dienā. Es jutu Tavu Klātbūtni. Mīlestība bija mūsu vidū, un esmu pārliccināts, ka tā turpinās augt grupas iekšienē. Lūdzu Tevi sūtīt žēlastības mūsu nelielajai sanāksmei ceturtdienas rītā sakarā ar kādu citu no Taviem darbiem. Tu redzi manu ierobežotību un nespēku visās biznesa lietās, kurās esmu iesaistījies. Ielieku tās Tavās rokās. Ņem tās un rīkojies ar tām, kā vēlies. Jo īpaši kontrolē manas domas, vārdus un darbus, lai tie saskanētu ar to, ko vēlies Tu. Lai notiek Tava Griba un ne manējā; tomēr es ļoti priecātos, ja Tev labpatiktu pateikt, kas man vēl jāatklāj, jāmaina, jālabo, lai es kļūtu šis paklausīgais un derīgais instruments Tavās rokās, šis maztīņais instruments. Paldies, ka mani vadi. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man ir tik daudz Mīlestības priekš tevis. Es esmu tavs Gans; nav nekā, pilnīgi nekā, no kā tev būtu jābīstas. Es vienmēr esmu ar tevi, lai kur tu būtu, lai ko darītu. Tev nav jāzina, ko Es darīšu, nedz kad un kā Es to darīšu. Svarīgs ir tikai viens – ka esmu allaž tev līdzās. Tu jautā, kas tev būtu jālabo; tomēr svarīgs ir tikai viens – vēl vairāk uzticēties Man, ļaut Man vēl vairāk darboties, vēl vairāk uzticēties Man pat vissīkākajās lietās. Tas nekas, ka tava ticība ir niecīga un vāja; lai pats sev palīdzētu, palūkojies atpakaļ, kā Es tevi esmu vadījis, lai tu nonāktu tur, kur esi patlaban. Paraugies, ko esmu darījis ar jūsu laulāto pāri – kāds maigums tagad pastāv starp jums. Paraugies, ko esmu darījis ar ikvienu no taviem bērniem un kā esmu vadījis gan viņus, gan viņu dzīvesbiedrus; paraugies uz mazbērniem un mīlestību, ko dāvāju tev caur viņiem; tu redzi, kā esmu tevi vadījis jau

no paša sākuma. Padomā kaut vai par to, kā Es rīkojos, lai iesaistītu tevi lūgšanu dienās, un kā izvedu tevi no apdrošināšanas biroja. Tev ir viss, pilnīgi viss, lai saprastu, ka tu esi Mans izvēlētais, ka Es tevi nesu Savos plecās, ka tevi sargāju, mīlu un vadu.

Tev nav jāzina, kurp tevi vedu. Ja Es negribu, lai tu to zini, tad tāpēc, lai tu izjustu vēl vairāk prieka, miera un svētlaiemes, dienu pēc dienas atklājot, ko skaistu un lielisku esmu tev paredzējis – līdzīgi kā tava māte Jaungada rītā pārklāja konfekšu šķīvjiem vēl vienu galdautu, lai tev būtu lielāks prieks, tos atrodot. Tu esi Mans maziņais. Man patīk sagādāt tev pārsteigumus, un mēs jau gana esam kopīgi piedzīvojuši, lai tu varētu Man uzticēties. Pat ja reizēm vedu tevi, itin kā aizsējis tev acis, tad ne jau tāpēc, lai iegrustu tevi bedrē, bet gan tikai un vienīgi tāpēc, lai vairotu tavu prieku, kad atklāsi, kurp esmu tevi aizvedis. Es esmu tavs Dievs. Tu esi Mans maziņais, kuru Es mīlu un vēlos redzēt laimīgu. Turpini ļaut Man darboties. Es rūpējos par tevi, nebīsties. Es tevi mīlu.”

Paldies, Paldies, Paldies. Tu esi Mīlestības Dievs, un es vēlos, lai mani nes Tavas Mīlestības Okeāna straume. Es pilnībā uzticos Tev; man nav nekas jāzina, jo Tu allaž esi līdzās. Man pietiek ar Tavu Klātbūtni. Es neprasu neko vairāk.

P. S. Mans prieks bija tik liels, ka es raudāju, rakstot to, ko Jēzus lika manā sirdī.

7. 15. novembris, 4.50

Kungs Jēzu, vispirms gribu lūgt Tev piedošanu par visām izklaidībām un nest Tavā priekšā savu nespēju šorīt ieiet “iekšējā istabā”, jo manas domas nemitīgi riņķo ap pašreizējo darījumu. Otrām kārtām vēlos Tev pateikties par iedvesmām, ko Tu man vakar devi attiecībā uz šī darījuma

iespējamajiem risinājumiem. Viss pieder Tev, viss nāk no Tevis un visam pie Tevis jāagriežas. Atstāju Tavā ziņā šo darījumu un domas, kas man neļauj Tev piederēt tā, kā es to pats šorīt vēlētos. Jau iepriekš Tev pateicos, saku paldies un slavēju Tevi savā vājumā, ierobežotībā un izklaidībās. Es Tevi mīlu.

P. S. Mani pārņēma izklaidības, turpinot domāt par šo darījumu un iespējamajiem risinājumiem.

“Mans maziņais, tas, ko tu šorīt piedzīvo, Manās, Visuvarenā Dieva, acīs ir tava vājuma neizbēgamais apliecinājums. Taču Man patīk, ka tu esi ar mieru to atzīt. Tādā un tikai tādā brīdī Es varu tevī darboties; dod Man vienmēr savu vājumu, jo tikai tad Es spēju pilnībā darboties tevī un caur tevi. Tas, ko tu šorīt piedzīvo, ir arī apliecinājums, ka bez Manis tu ne nieka nespēj, pat ne lūgties, ne lasīt, ne pielūgt, ne ēst, un vēl jo mazāk – iecerēt vai veikt darījumus! Pats par sevi tu neesi nekas, pilnīgi nekas. Bet Es esmu viss, pilnīgi viss! Atzīsti to, kas esi tu un kas Esmu Es. Tad Es varēšu tevī, ar tevi un caur tevi darīt brīnumus. Tikai caur tavu lielo vājumu Es esmu spēcīgs. Taču tev tas vienmēr jāatzīst, jāpieņem, jāuztic Man un jāpaļaujas vienīgi uz Mani. Kā pats redzi, Mani ceļi nav sarežģīti; tie ir ļoti vienkārši, viss ir žēlastība. Bet tavs pienākums ir spēt to saņemt.

Es lepojos ar tevi, jo tagad tu sāc to pieņemt. Tas ir tikai sākums, un tu saņem vien mazu daļiņu no žēlastībām, ko tev esmu paredzējis, tikai tev vienīgajam. Tādi krājumi Man ir sagatavoti visiem Maniem bērniem zemes virsū. Lūdz Mani, lai viņu sirdis atveras, jo Es degu Mīlestībā, alkdamas viņiem dot. Tāpat kā Es degu Mīlestībā, alkdamas dot vairāk arī tev, taču Man jāgaida, kamēr tava sirds atvērsies plašāk, un jo īpaši – kamēr tu kļūsi pazemīgāks. Ļauj šiem vārdiem iespiesties savas dvēseles

dziļumos, tas ir svarīgi. Es tevi mīlu, Mans maziņais, Manu nieciņ, neaizmirsti to.

Es tevi mīlu.”

Paldies, mans Dievs! Mana sirds ir atguvusi mieru. Jūtos Mīlestības piepildīts. Cik ļoti es vēlētos palikt iegremdēts Tavas Mīlestības Okeānā! Sargājiet mani, Tēvs, Dēls un Svētais Gars; viens pats es nevaru nekā, to zinu droši. Man ir vajadzīga arī Māmiņas Marijas un Paradīzes svēto Mīlestība un aizbildniecība, kā arī Jūsu svēto Eņģeļu, īpaši mana allaž uzticīgā sargeņģeļa aizstāvība. Jūtos piepildīts un visus Jūs mīlu.

8. 17. novembris. 5.45

Kungs Jēzu, vēlos Tev pateikties par skaisto vakardienu un neparastajām mācībām, ko saņēmām. Šorīt man ir tikai viena vēlēšanās – pieaugt ticībā, aizvien ciešāk savienoties ar Tavu un Māmiņas Marijas Sirdi. Es pats tur nekā nespēju; palaujos uz Jūsu Abu Sirdīm, ka tās mani vedīs turp, kur man jāiet. Paldies, ka uzklausāt manu lūgšanu. Es Jūs mīlu.

“Mans maziņais, kā Es tevi mīlu! Jūtu, ka tu kļūsti aizvien paklausīgāks, un tas iepriecina Manu Sirdi. Ja vien tu zinātu, cik ļoti Man tagad nepieciešamas paklausīgas sirdis šo pēdējo laiku dēļ, kuros dzīvojam. Mana Sirds asiņo straumēm, redzot Manus maziņos, tādus kā tevi, kuri uzskata, ka ir lieli un pastāvīgi domā tikai par kaut ko vienu – savu pašu godu vai arī pašu izpriecām, it kā viņi būtu radīti, lai dzīvotu vienīgi zemes virsū, it kā viņu šīs zemes dzīve būtu pašmērķis, kaut gan tā taču ir tikai iesākums, sagatavošanās mūžīgajai dzīvei. Mans maziņais, tu vari Man palīdzēt – nevis darot, bet esot. Tev jāmirdz no svētuma, un, kad cilvēki atradīsies tavā klātbūtnē, viņus

pārveidos nevis tas, ko tu viņiem sacīsi, bet tikai un vienīgi tas, kas tu esi. Vai tu esi ar mieru būt šāds instruments, tas ir, šāda bulta, kas caururbj pat visnocietinātākās sirdis, pateicoties tavai klātbūtnei vien? Laika nav daudz; ja tu piekritīsi, Es rikošos ātri, daudz ātrāk, nekā tu spēj iedomāties. Atbildi, jo Man arvien vajadzīga tava piekrišana, pirms speru kādu soli. Es vēlos pilnībā respektēt tavu brīvību. Tu esi brīva būtne, un tāds tu būsi vienmēr. Es tevi tā mīlu! Mīlēt tevi Man pirmām kārtām nozīmē atstāt tevi brīvu. Tieši tādēļ Es lūgšu tev daudz piekrišanu, lai tava brīvība nekad netiktu likta apsmieklā. Saproti – ja vēlies būt Mans instruments, tev būs tāpat jārespektē arī to cilvēku brīvība, kurus Es likšu tavā ceļā.

Es tevi mīlu.”

Paldies, Jēzu. Mana sirds ir pilna mīlestības uz Tevi! Kā man patīk Tava smalkjūtība, Tavs maigums! Man viss vēl jānācās. Mana atbilde uz Tavu lūgumu, lai kļūstu par šādu bultu, ir “jā”, liels “jā”, pilnīgs un bez jebkādiem nosacījumiem, kā Tu to vēlies un kad Tu vēlies. Tu vari rīkoties, cik ātri vien vēlies. Es Tevi maigi mīlu.

9. 18. novembris, 4.55

Kungs Jēzu, es gribu Tev pateikties, Tevi slavēt, svētīt un sacīt paldies par Tavu Klātbūtni manā sirdī; Tevi, kuru neredzu, bet jūtu, pateicoties Mīlestībai, ko tajā lej. Atkārtoju Tev savu “jā”, lai Tu to pārveidotu pēc Savas Sirds patikas; Tu, kurš esi viss, dari ar mani, kurš neesmu nekas, ko vien vēlies. Es gribētu, lai mana paļāvība šodien un šajā nedēļā, kas tikko sākas, būtu pilnīga un bez nosacījumiem. Jau iepriekš saku Tev visus “jā”, ko Tev labpatiks no manis lūgt.

Pazīstot savu vājumu, es paļaujos vienīgi uz Tavām žēlastībām un svēto sadraudzību, bet galvenokārt uz Māmiņu

Mariju, kurai ir Mātes sirds un kura vislabāk zina mūsu vajadzības. Visbeidzot es paļaujos uz Tavu svēto eņģeļu, īpaši mana sargeņģeļa, apsardzību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man ir liels prieks saņemt šo lūgšanu no tevis. Es esmu tavs Dievs. Es tevi mīlu kopš mūžības. Tev ne no kā, pilnīgi ne no kā nav jābīstas, jo Es vienmēr esmu pie tevis. Es tevi nekad nepametīšu.

Šodien vēlos likt tev pieaugt ticībā. Gribru ņemt tevi Savās rokās, pieglaust pie Savas Sirds, lai tu izjustu Manu Mīlestību un kļūtu par tādu bultu, kā Es tev stāstīju. Tava sirds aizdegies Mīlestībā. Un tavas sirds uguns aizdeg citu uguni citās sirdīs, ar kurām sastapsies. Atlicini gana daudz laika, lai ļautu Man tevi mīlēt un saņemt Manu Mīlestību, tāpat kā tu dod malkai laiku aizdegties, iekams izbaudi tās dāvāto siltumu. Līdzīgā veidā tev vienmēr jāļauj Manai Mīlestībai tevi aizdedzināt, pirms tu spēj to dāvāt citiem. Tev jāklūst “vienam” ar Mani, tāpat kā Es esmu “viens” ar Tēvu, lai sirdīs iedegtos liesmas. Sirdis ir Mans vienīgais ceļš pasaules pārveidošanai.

Tu to saproti jau sen, taču, sākot no šī brīža, Es izraugu tevi līdzdalībai Manā Karapulkā, kas dodas iekarot citas sirdis. Tu esi Man noderīgs tādā mērā, kādā tu veltī laiku, saņemdam, izbaudīdam, ļaudams Manai Mīlestībai tevi pārveidot. Tu jau neesi uguns, tu esi tikai malka. Un malka nevienu nevar sasildīt, ja to nededzina uguns. Tā arī tu nespēj nevienu atgriezt citādi, kā vien pateicoties Mīlestības Ugunij, ko tevī aizdedzinu. Jo spēcīgāka liesma, jo drīzāk tie un tās, kuri pienāks tai tuvumā, tiks ne vien sasildīti, bet arī aizdedzināti, lai vēlāk aizdegtu atkal citas sirdis – un tā Es no jauna aizdedzināšu Savu Baznīcu. Tu redzi, cik svarīgi ir ļaut Manas Mīlestības Ugunij tevi aizdedzināt.

Es tevi mīlu.”

Paldies, Jēzu! Tavas mācības ir tik skaidras un vienkāršas, ka vaicāju sev, kāpēc pasaulei vajag tik daudz laika, lai tās saprastu?

“Redzēt traucē grēka izraisītā tumsa, īpaši, kad virsroku ņem lepnība. Tai paļaujas daudzi no Maniem lāga ļaudīm, pat Mani konsekrētie, gribēdami būt gan liesma, gan malka. Bet tas viņiem neizdodas, jo ir taču ne vien jāatzīst, ka viņi ir tikai malka, bet arī jāveltī laiks, lai aizdegotos, un tas ir ik dienas, Es pat teiktu – ik mirkli veicams darbs; citādi liesma nebūs gana spēcīga, lai aizdegtu citu sirdis.

Manā Klātbūtnē un tavas būtības dziļumos pavadītais laiks ir visvērtīgākais, jo tikai un vienīgi tad tu ar Manu Liesmu saskaries tiešā veidā. Kontaktējoties ar citiem, tu arī vari saņemt Manu Liesmu, kas izpaužas caur tiem, kuri ir aizdegušies, taču nekad vairāk par to, cik viņi ir aizdegušies paši; “vairāk” nāk allaž no Manis un nekad ne no viņiem. Ļauj Man un Manai Mīlestībai tevi aizdedzināt. Es tevi mīlu.”

10. *19. novembris, 6.15*

Kungs Jēzu, es esmu Tavš maziņais, kurš nāk Tevī klausīties. Gribu ļaut Tev mani mīlēt. Es Tevi mīlu.

“Mans dēls, uzklausi labi, ko tev sacīšu. Turi savi sirdi plaši atvērtu un viesmīlīgu Manam Vārdam. Tev viss vēl jāmacās. Es mācīšu to, kas tev jāzina, lai tu būtu Mans apustulis. Man ir vajadzīgi Manai Sirdij tīkami apustuļi, kuri ļauj sevi pamācīt, pārveidot, vadīt un mīlēt. Sirdis Es varu iekarot vienīgi un allaž ar Mīlestības palīdzību.

Vai tu esi ar mieru kļūt par šādu sirdi, kas mīl līdz neprātam, kā esmu mīlējis, mīlu un mīlēšu Es pats, ņemot vērā visas šādā mīlestībā ietvertās ciešanas, priekus, mieru un mīlestību, ko tu vari ne vien dot, bet arī saņemt?

Es gaidu tavu atbildi. Es tevi mīlu.”

Atbildēt man ir ļoti viegli. Tas ir nepārprotams “jā”, un es gribētu, lai šis “jā” tiktu pievienots tam, ko Tu sacīji Olīvdārzā, kā arī tam, ko sacīja Māmiņa Marija Eņģelim Gabriēlam, – lai grūtos brīžos tas nesašķobītos, jo es jūtos tik vājš. Paļaujos vienīgi uz Tavām žēlastībām. Cik lepnis un vaļširdīgs esmu, sacīdams Tev savu “jā”, tikpat lielā mērā – bez tavām žēlastībām – es varētu būt tāds pats kā Pēteris, kurš Tevi trīsreiz aizliedza, vai arī kā citi apustuļi, kuri paslēpās. Nāc un palīdzi man manā vājumā, es Tevi lūdzu.

Paldies, ka uzklausi šo lūgumu. Es Tevi mīlu.

“Nebisties, Es pazīstu tavu vājumu. Pazīstu arī tavu vēlēšanos būt Man uzticīgam. Mana žēlastība tevi vienmēr atbalstīs. Es allaž būšu tev līdzās, kaut arī tu Mani neredzi un nejūti. Es vienmēr būšu pie tevis. Tevi balstīs Mana Mīlestība uz tevi. Jo mazāks tu kļūsi, jo vairāk Mana Mīlestība plūdīs caur tevi pie citiem. Tev jāpiekrīt iet mazumā, lai visu vietu tevī ieņemtu Es. Sirdī pastāvīgi atzīsti savu nespēku, pat ja reizēm Es caur tevi daru brīnumus. Tavs pienākums ir tikai viens – dot Man savu “jā”. Es pats esmu vienīgais, kurš izsver visas lietas un darbojas. Kā gan tu lai varētu uzpūsties lepnībā; vai āmurs var lepoties ar rokas spēku, kura to lietojusi? Āmurs pats par sevi neiedzen nevienu naglu. Tu esi kā šāds āmurs – ja Es tevi nelietuju, tu nekā nevari izdarīt. Ja Es gribu tevi lietot, tad tikai aiz Manas Mīlestības pārpilnības uz tevi un visiem Maniem zemes bērniem. Es tevi neprātīgi mīlu un vēlos piepildīt. Es tevi mīlu.”

11. *Bezvainīgās Ņemšanas baznīca, lūgšanu nakts,
20. novembris, 1.30*

Kungs Jēzu, Tu, kurš esi reāli klātesošs šajā Hostijā, un Tu, Māmiņa Marija, kura mūs īpašā veidā apmeklē Šerbrūkā, es gribu Jūs sevišķā veidā lūgt par mūsu diecēzes Baznīcu, mūsu arhibīskapu, priesteriem, mūkiem, mūķenēm un visiem kristītājiem, lai visus mūs aizdedzina Jūsu gaismas, atziņas, gudrības, ticības, patiesības, žēlsirdības, brīvības un Mīlestības Gars. Vienīgi Jūsu Abu Sirdis spēj no jauna uzcelt Jūsu Baznīcu, dot tai jaunu elpu, kas to padara visnotaļ skaistu un šķīstu, bez grumbas un bez jebkā tamlīdzīga.

Uzlūkojiet Savu tautu, kura cieš un maldu dēļ iet bojā; tās ievainojumus, kuru cēlonis ir grēki un mīlestības trūkums. Jūs, Abas Sirdis, ko allaž ir uzturējis viens un tas pats Tēva Mīlestības Avots, Jūs, Svētā Gara Uguns aizdedzinātās, – nāciet un aizdedziniet sirdīs daudzas jo daudzas ugunis, lai daudz būtu mūsu – to, kuri ilgojas pēc Jēzus atgriešanās, un lai mēs spētu Viņu sagaidīt ar Jūsu Abu Siržu Mīlestības Uguns šķīstītām sirdīm. Es atkārtāju Jums savu “jā”, lai iedegtu šo Uguni savā sirdī, lai to šķīstītu, pārvērstu, darītu līdzīgu Jūsējām.

Paldies, ka uzklausa manu lūgšanu. Jūsu maziņais. Es Jūs mīlu.

“Leandr, Mans maziņais, nāc manos Mātes apskāvienos. Gribu tevi piekļaut pie savas Sirds, lai tu justu manu Mīlestību uz tevi. Es pieņemu tavu lūgšanu. Kopā ar Jēzu Es lieku to Tēva priekšā. Turpini lūgties par Baznīcu. Es ietinu Savā Svētajā Apmetnī visu Baznīcu. Tāpat kā Mans Dēls Jēzus, Es vēlos, lai tā būtu visnotaļ skaista un šķīsta. Pārbaudījumos, ko tā šobrīd piedzīvo, tai jāatgūst skaistums. Tu, kurš esi šīs jaunās Baznīcas būves liecinieks, līdz ar Mani atdod Tēvam godu par

žēlastību straumi, ko Viņš patlaban izlej pār visu Savu Baznīcu. Turpini Viņu lūgt, lai sirdis līdz galam atveras Mīlestības uzņemšanai. Lai atjaunotu kādu skaistumu, nav cita ceļa kā vien Mīlestība.

Šis mūsu Baznīcas jaunais skaistums sākas tavā sirdī. Tu vari to veicināt tikai tad, ja tava sirds ir Mīlestības pilna. Mīli mūsu Baznīcu, mīli priesterus, mīli cilvēkus, ar kuriem satiecies. Ja mīli, tu veicini tās skaistuma atplauksmi; bet kritizējot un tiesājot tu to padari neglītāku. Vienmēr pārbaudi, kādas jūtas tevi vada, lai kur tu arī būtu, un tad sapratīsi, vai esi Mana Dēla Jēzus Baznīcas cēlējs vai grāvējs. Tu zināsi arī, vai esi balzams Mūsu Abu Sirdīm vai arī piedalies mūsu ciešanu vairošanā. Kļūsti par Tēva Mīlestības ubagotāju. Vēro Mana Dēla Jēzus Mīlestību. Tava sirds aizdegsies Mīlestībā, un tu būsi šīs jaunās Baznīcas cēlējs. Nevis ar saviem darbiem, bet tikai un vienīgi ar savas sirds Mīlestību. Redzi, cik tas ir vienkārši, ja vien esi ar mieru kļūt mazs. Mans maziņais, Es tevi maigi mīlu, Es tevi mīlu neprātīgi.”

Paldies, Mīlestības Māmiņ Marija.

Nezinot, kā Tev pateikties, es lūdzu vienu rožukroņa daļu, pirms atgriežos gultā. Es Tevi mīlu. Tavš maziņais.

12. *23. novembris, 4.40*

Kungs Jēzu, es gribu būt pavisam mazs Tavā priekšā. Gribu pilnībā ieklausīties Tevī. Nāc un vadi mani. Bez Tevis es nekā nespēju. Vēlos, lai Tu būtu Tas, kurš mīli divus no maniem mazbērniem, kuri ir šeit. Gribu arī, lai Tu būtu Tas, kurš uzņem manu meitu un abus viņas bērnus, kā arī ikvienu, kuru mēs uzņemsim pie sevis vai sastapsim nedēļas nogalē. Kā es vēlētos, lai viņi justos mīlēti! Tu, kurš esi Mīlestība, nāc un mīli mani, caur mani.

Paldies, ka uzklausi manu lūgšanu. Es mīlu Jūs, Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Lūdzu arī Māmiņu Mariju, lai Viņa nāk uzņemt un mīlēt savus bērnus caur mums. Nāc, palīdzi manā un mūsu vājumā. Es Jūs mīlu. Jūsu maziņais.

“Mīlestība, aizvien Mīlestība. Tikai, pateicoties Mīlestībai, Es varu dziedināt visu, kas ievainots, pārveidot pārāk cilvēcīgo, ko vēlos dievišķot. Jūs esat Mani izredzētie, tu un tavējie; tev ne no kā nav jābīstas. Es esmu Visuvarenais. Mācies ļaut Man rīkoties vismazākajos sīkumos; tu būsi Mans liecinieks. Tu Mani vērosi, slavēsi, svētīsi, tu brīnīsies par to, ko veikšu tavu acu priekšā. Tavas acis sāk atvērties, lai saskatītu Manu darbību, Manu Visvarenību un jo īpaši Manu Mīlestību. Paraugies kaut uz to, ko daru tevī šobrīd. Vēl pirms mēneša tu nebūtu ticējis, ka tas iespējams. Tu nekad nebūtu iedomājies, ka Es tā runāšu caur to, ko tu šobrīd raksti; un tomēr tas ir gluži reāli, tu nesapņo, tā nav nedz iztēle, nedz ilūzija. Es, Jēzus, patiešām tevi šobrīd iedvesmoju. Tev tikai jātic un jāklūst arvien mazākam, lai Es varētu darboties tevī un caur tevi. Mēs abi esam tikai kāda ļoti skaista piedzīvojuma pašā sākumā. Tu vēl nekā neesi redzējis, ne dzirdējis no tā, ko esmu tev paredzējis. Es sacītu, ka Man tevi jāpieradina; tu esi gluži kā mežonīgs dzīvnieciņš, kas atklāj, ka cilvēks nav ļauns, un vienlaikus atklāj arī gardo barību, ko var no viņa saņemt. Tā tu pamazām atklāj, ka Es esmu Mīlestības Dievs; ka viss, ko tev dodu, ir ne vien labs, bet arī tikams, lielisks, brīnišķīgs, izcils, ārkārtīgs. Tev tikai jāļauj Man darboties, un šajā ziņā tev jāmacās viss.

Un Es vēlos tevi lietot, lai to iemācītu vairākiem no Saviem zemes bērniem, kuri šobrīd cieš, stieg savās grūtībās, jo uzskata, ka paši spēj nodrošināt sev laimi. Nē, tā nav tiesa. Viņi paši ir pārāk mazi, pārāk vāji. Viņi staigā ciešanu, paguruma, grūtību ceļus. Bet tā taču nav dzīve.

Tas nav tas, ko Es vēlos viņiem dot. Es vēlos, lai viņi būtu laimīgi un justos labi, taču viņiem jāpiekrīt ļaut sevi mīlēt; Es sacītu – jāļauj sevi pieradināt. Negribu nodarīt viņiem ļaunu, gribu viņus ņemt Savās rokās, pārsiet viņu brūces, apmīlot un, ja nepieciešams, notīrīt. Gribu, lai viņi ir tīri, skaisti, pievilcīgi. Gribu, lai viņi nobauda Manu Mīlestību. Lūdz Tēvu kopā ar Mani, lai viņi atklātu, Kas Es Esmu, tad viņi skriešus metīsies Manās rokās, un ik reizi tie būs svētki, ļoti lieli svētki gan Man, gan viņiem.

Tu būsi sajūsmināts, tu slavēsi; Es pat sacītu – tu būsi godībā. Lūk, neliela daļiņa to krāšņumu, kas mums kopā jāpiedzīvo, ja vien tu paliksi Mans maziņais, Mans nieciņš. Kā Es tevi mīlu! Ļauj sevi mīlēt, ļauj Manai Mīlestībai tevi pieradināt. Tā dēļ tu esi radīts; tieši tas nozīmē atgriešanos – atgriezties pie savas radīšanas pirmsākumiem.

Mans maziņais, Es tevi mīlu.”

13. *24. novembris, 5.00*

Šodien ir Tavi, Kristus Karala, svētki. Tu esi Debesu un zemes patiesais Karalis. Nevaru vien sagaidīt, kad Tava Karaļvara atklāsies šīs zemes virsū. Zinu, ka tā aizsākas sirdīs. Gribu, lai tā pilnībā valda manā sirdī, kaut arī esmu tās galēji necienīgs. Paļaujos vienīgi uz Tavu lielo žēlsirdību. Atkal no jauna dodu Tev savu lielo “JĀ” līdz ar visiem mazajiem “jā” visniecīgākajos sīkumos. Lūdzu Tevi, lai šodien pat sirdis Tev sniedz daudzus jo daudzus “jā”, tā ka Tu varētu tajās nodibināt Savu Karaļvaru uz mūžīgiem laikiem. Es Tevi mīlu. Tavs maziņais.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgumu un padaru to par Savējo, lai tas spēcīgi uzrunātu Tēva Sirdi. Ļoti drīz šīs zemes virsū atklāsies Mana Valstība, taču stunda ir Mana Tēva ziņā. Šo lielo notikumu sagatavo siržu šķīs-

tīšanās. Es vēlos, lai Mani izredzētie būtu pilnīgi šķīsti, bet saviem spēkiem jums tas nav iespējams. Es šķīstīju, ja jūs piekrītat. Tas ir Mans darbs, ne jūsējais.

Skatieties, kā Es rīkojos. Palieliet savā “iekšējā istabā”, kā to jums lūdz Mana Vissvētā Māte; kļūstiet par lūgšanas, slavēšanas, pateicības un jo īpaši Mīlestības būtnēm. Tik vienkārši ir tas, ko jums šorīt lūdzu. Es saku “jums”, jo domāju par visiem tavējiem un tiem, pie kuriem tevi sūtīšu. Pagaidām pieņem to, ko dodu tev izdzīvot tevis paša šķīstīšanas labā, taču Es rīkojos ātri. Sagatavojies tam, kas drīz sāksies. Es tikai gaidu, kad tu būsi gatavs visā tavā būtībā.

Mans maziņais, Es tevi mīlu.”

Paldies, Paldies, Paldies. Dari ar mani, ko vēlies, kad vēlies un kā vēlies. Dāvā man žēlastību iepazīt vai atklāt Tavu Gribu, un lai Tava žēlastība man palīdz būt un palikt paklausīgam un derīgam instrumentam Tavās rokās. Es Tevi mīlu.

14. **26. novembris, 1.30**

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā savas grūtības kādas biznesa lietas tālākvirzīšanā. Lieku Tavā priekšā savu nespēku. Bez Tevis es nekā nespēju. Es gan gribu, bet nevaru. Toties Tu vari, tāpēc lūdzu Tevi rīkoties, lai šis darījums varētu notikt. Darbojies vispirms manī, lai es saprastu, ko Tu vēlies man iemācīt. Iedvesmo ikvienu manu domu, lai novērstu iespēju, ka es izdaru kaut ko pretēju tam, ko Tu no manis vēlies. Lai es neesmu šķērslis Tavam plānam un manas ģimenes labumam šī darījuma lietā. Paldies, ka dzirdi un uzklausi Manu lūgšanu, kaut arī tā ir visai egoistiska.

Es jūtos egoists, atgriežoties pie savām sīkajām rūpēm, ņemot vērā, ka taču tik daudz dvēseļu iet pazušanā, un

tāpēc visiem maniem lūgumiem vajadzētu būt par šo dvēselu glābšanu un Tava goda vairošanu, kā arī par Tavu Otrreizējo Atnākšanu. Paldies par Tavu lielo žēlsirdību pret nabaga grēcinieku, kas es esmu. Tikai Tu zini, kas man šonakt jāiemācās. Es dodu Tev rīcības brīvību īpaši neatbildēt uz lūgumiem par manām rūpēm, ja tas Tev šķiet pareizāk. Tu esi Mācītājs, es esmu maziņais, kurš grib laboties, lai būtu tāds, kādu Tu vēlies. Dāvāju Tev visu savu palāvību un atzīstu savu nespēku, kā arī pieņemu krustus, ko Tev labpatīks man atstāt. Vairāk par visu es alkstu Tavas Klātbūtnes. Es apklustu, lai uzklausītu Tevi. Es Tevi mīlu.

“Mans bērns, Mans maziņais, ja tu zinātu, cik svarīgs ir viss, ko šobrīd piedzīvo, tu Man nelūgtu nekā cita. Es, kurš pazīstu visu, zinu arī, kas tieši tev šodien vajadzīgs; rīt tas būs kaut kas cits. Lai Es varētu brīvi darboties tevī, ap tevi un caur tevi, ir nepieciešama tava paklausība, lai tu paliktu viegli veidojams un nemitīgi pateiktos kā bēdās, pārbaudījumos un grūtībās, tā arī priekos, panākumos un slavas mirkļos. Es nevēlos neko citu kā vien to, lai tu pilnībā piederī Man.

Tāpat kā ziedam jāpaliek pie sava zara vai stiebra, lai turpinātu uzplaukt, tā arī tev jāpaliek cieši vienotam ar Mani, savu Dievu, lai tu uzplauktu un veiktu savu uzdevumu. Vai pūš vējš, vai līst lietūs, vai saule spīd – ziedam vissvarīgāk ir palikt pie sava stiebra. Šis zieds esi tu, piedzīvodams prieka, bēdu, grūtību brīžus; taču vissvarīgākais tev ir palikt cieši vienotam ar Mani, kurš esmu visa tā Avots, kas tev vajadzīgs, lai veiktu Manis uzticēto misiju. Pavēro, kas bija jāpiedzīvo Man, kad Es gāju Golgātas ceļu, – lai Es izpildītu Savu misiju, kā to vēlējās Viņš, vissvarīgākais Man bija palikt vienotam ar Savu Tēvu, ar Viņa Gribu, nevis Manējo.

Visā, ko tu šobrīd piedzīvo, turpini Man sacīt “jā”, lai

notiktu Mana Griba, ne tavējā. Tavas ciešanas nāk no tā, ka tev patīk kalt pašam savus plānus un gādāt par to īstenošanu. Šodien tev jāatzīst, ka runa ir par Manu plānu un ka par tā īstenošanu rūpējos Es. Kad tu būsi sapratis un atzinis, ka tas ir Mans plāns un ka Es gādāju par tā īstenošanu, visas tavas darbības tiks vadītas tāpat, kā Es tevi vadu, lai tu rakstītu to, ko patlaban raksti. Atceries, ko tikko piedzīvojām. Es gribēju tev sniegt ļoti skaistu pasmaidrojumumu, pamatojoties uz salīdzinājumu ar ziedu, bet tu, nezinādams, kurp Es tevi vedīšu, negribēji rakstīt "Tāpat kā ziedam...". Tavuprāt, šiem vārdiem tur nebija jābūt, un tu domāji – ja pierakstīsi šos vārdus, diktāts ar to arī beigtos, kaut gan patiesībā šajā vietā tikai sākās kāda mācība, ko vēlējos tev sniegt. Ja tu nebūtu bijis paklausīgs, Man uzticoties, tu nebūtu varējis šo mācību saņemt tieši no Manis. Tā tas ir ar visiem plāniem tavā dzīvē. Uzticies Man, neredzēdams un nezinādams, kurp tevi vedu. Tev ir tik daudz apliecinājumu, ka Es tevi mīlu, ka vēlos tavu labumu. Tu esi Mans izredzētais, Es esmu tavs vadonis; esi bez baiļu, nebīsties. Es esmu šeit. Es tevi mīlu un sargāju. Ko vēl vairāk tu gribi? Atbildi Man."

Mans Kungs un mans Dievs... cik es esmu gauss, lai saprastu un – jo īpaši – lai izpildītu to, ko Tu man tik labi māci. Nevēlos neko vairāk kā Tavu Klātbūtni, Tavu Mīlestību un sevišķi Tavas žēlastības, lai darītu to, ko Tu man māci, jo viens pats es esmu pārāk mazs un vārgs, vienam man tas neizdosies. Kamēr vien iekšēji palieku cieši vienots ar Tevi, nav svarīgi, kas man jāpiedzīvo ārēji, viss var tikai sekmēt manu labumu. Zinu, ka viss ir žēlastība. Neatstāj mani, jo pats esmu pārāk vājš, lai paliktu Tavā Mīlestībā. Tu pats esi nodibinājis saikni ar mani, Tev tā arī jāuztur. Es uzticos Tev. Es pats jūtos vājš, trausls un ievainojams. Paļaujos tikai uz Tevi un Tevi mīlu.

15. *28. novembris, 4.20*

Kungs Jēzu, šorīt gribu Tev pateikties, ka biju liecinieks Tavai darbībai. Vakar man šķita, ka piedzīvoju jaunu dziļumu savā ticībā. Ir tā, it kā es sāktu jaunu dzīvi Tavā vadībā vai Tavas darbības rezultātā; es esmu tikai nespēcīgs liecinieks, taču sajūsmināts, apbalvots un gandarīts par visu, ko Tu, Visvarenais, dari pat vismazākajos sīkumos.

Mana sirds priecājas, es nezinu, kā Tev pateikties. Lūdzu Tev žēlastību, lai es spētu dot Tev pilnīgu rīcības brīvību; lai esmu šāds maziņais, kas nevis liek Tev ceļā šķēršļus, bet gan pāiet malā, cik vien bieži vajadzīgs, lai vērotu Tevi rīkojamies un sajūsminātos par Taviem darbiem. Tev pieder visa mana uzticēšanās. Es Tevi mīlu.

“Mans dēls, Mans maziņais, kā Man patīk tevi piepildīt! Jau sen Es vēlējos tevi tā piepildīt, bet, tā kā pilnībā respektēju tavu brīvību, tad gaidīju, kad tu Man atļausi brīvi rīkoties. Es allaž esmu klāt, tevī pašā, gatavs darboties jebkuros apstākļos un jebkuros notikumos, pat visniecīgākajos sīkumos.

Nemdams vērā tavu brīvību, Es jo īpaši vēlos tevi šķīstīt, Es atklāšu tev visas tavas nepilnības līdz pēdējam sīkumam. Gribu, lai tava dvēsele kļūst balta kā sniegs, bez mazākā traipiņa, un lai tavas domas allaž un visur būtu saskaņotas ar Manējām.

Mēs abi ieejam jaunā pasaulē, jaunā Baznīcā, un šo jauno Baznīcu Es vēlos visnotaļ skaistu un šķīstu, bez jebkādas grumbas, nedz kā cita tamlīdzīga.

Šī jaunā Baznīca Man tagad jāceļ, par pamatu ņemot sirdis. Lai šī Baznīca būtu šķīsta, Man vajadzīgas šķīstas sirdis, jo tā nevar būt nedz skaistāka, nedz šķīstāka par sirdīm, no kurām tā sastāv.

Tas ir steidzami, Man vajag labi daudz šķīstu siržu.

Vienīgi tās Man vajadzīgas, nekas cits. Neaizmirsti, ka tas ir Mans darbs, nevis jūsējais.

No Saviem izredzētajiem Es prasu vienīgi “jā” un atkal “jā”, allaž tikai “jā”, un tad varu rīkoties. Šobrīd Es rīkojos ļoti ātri, jo laika nav daudz.

Jo mazāk atliek laika, jo ātrāk Es rīkojos. Toties tavs pienākums ir pagausināt tempu, pat apstāties, lai tu ļautu sevi šķīstīt un piepildīt ar Manām žēlastībām, tā ka tās dziļi iespiestos tevī.

Ir tiešām vajadzīgs laiks, lai noustu stipru saiti starp mums; tieši šī saite ir stiebrs, kas nes ziedu un dod tam iespēju pretoties vējam un vētrām, kam turklāt līdzī nāk ļoti spēcīgas lietavas.

Mans maziņais, nesteidzies, ļauj sevi piepildīt. Stiebrs kļūs stiprs un izturīgs, tas ir, spējīgs pretoties visnegantākajām vētrām.

Es prasu no tevis maz, taču pašu būtiskāko. Ļauj sevi mīlēt, izbaudi Manu Mīlestību, nebīsties.

Es tevi mīlu, Mans maziņais.”

Paldies, Paldies, Paldies. Es ļauju sevi mīlēt. Es gribu baudīt Tavu Mīlestību.

16. 29. novembris, 5.30

“Mans dēls, nebīsties, tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Es vienmēr esmu ar tevi. Vai gribi kļūt Man aizvien tīkamāks? Paliec aizvien mazāks, nokāp savas būtības dziļumos, tieši tur mītu Es. Tieši tur tu atklāsi arī savu nespēcību, ierobežotību. Un tieši tur mājo arī pazemība un visi tikumi, ko esmu tevī ielicis Kristības brīdī.

Nekam citam kā vien šiem tikumiem jāvada visa tava rīcība, kā arī domāšanas, esamības un galu galā darbības veids.

Es esmu pastāvīgi gatavs darboties tevī un caur tevi.

Tev jāļauj Man darboties, un šajā nolūkā tev jāklūst mazākam. Gribru minēt kādu piemēru: ja tu būtu nemitīgi vienots ar Mani, tad tevī un caur tevi vienmēr atklātos tieši Es. Tā ir šī saite ar tevi, ko vēlos padarīt aizvien stiprāku.

Domā allaž par Manu Mīlestību uz tevi, tas palīdzēs stiprināt saiti, kas mūs vieno.

Atkārto Man savus “jā” gan tad, kad jūties laimīgs, gan tad, kad esi nelaimīgs. Tieši ar šo “jā” palīdzību Es varu saglabāt tevī laimes un miera izjūtu neatkarīgi no tā, kas notiek apkārt.

Patiesā bagātība ir tevī, nekur citur. Tikai ļaujot atklāties šai patiesajai bagātībai, citas tavās acīs zaudēs vērtību un tu kļūsi šis maziņais, kuru vēlos lietot. Taču pirms spēju tevi, kā nākas, lietot, Man vēl jāpabeidz tevi veidot.

Āmuram vai zeltam jāiet caur uguni, lai tos varētu pareizi apstrādāt, bet tevi Es apstrādāju Savas Mīlestības Ugūnī, un tieši to Es šobrīd daru. Atkārtodams Man savus “jā”, tu ļaujies apstrādei.

Kā Es tevi mīlu, Es dedzinu tevi Savas Mīlestības Ugūnī, vienlaikus dedzinot arī visus tavējos, un jau tagad tiem piepulcinu tos un tās, kurus tev uzticu. Vai tu sāk saprast, kā norisinās Mans darbs tevī un caur tevi?

Tev, kurš esi vērsts uz darbību, pieliekot daudz pūļu, – tev ir tieksme sev sacīt: “Es sapņoju, tas ir pārāk viegli, lai būtu patiesi”; taču tāda nu tiešām reiz ir patiesība, kas šobrīd domāta tev, kā arī tiem un tām, kuri lasīs šīs rindas. Tas ir Mans darbs.

Kā Es tevi mīlu, Mans maziņais!”

17. 30. novembris, 6.20

Kungs Jēzu, es gribru nolaisties savas būtības dziļumos, lai būtu pie Tevis, un lūgt Tevi īpašā veidā par šī vakara sapulci. Lūdzu Tevi bagātīgi sūtīt Tavas žēlastības un piepildīt

Tavus izredzētos ar Tavu Mīlestības Garu, lai ikviens sirdī justu, ka Tu viņu mīli.

Lūdzot Tavu Mīlestību, man šķiet, esmu lūdzis visu, tas ir, labāko un svarīgāko ikvienam, kurš šovakar būs šeit.

Es viņus mīlu un gribu, lai šovakar mēs ļaujām sevi mīlēt vairāk nekā jebkad. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man patīk redzēt, kā tu ubago pēc Manas Mīlestības. Tas ir lūgums, ko nevaru noraidīt, jo Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības uz visiem Maniem zemes bērniem. Cik liels ir Mans prieks, redzot šīs mazās šūniņas, kopienas sadraudzības šūniņas, Manus izredzētos, kuri piekrīt būt maziņi, ubagojot pēc Manas Mīlestības, kuri ir ar mieru atgriezties skolas solā. Taču šoreiz tā ir neviena cita kā Mana skola, lai viņi tajā mācītos Mīlestību, mācītos Man atļaut sevi mīlēt, baudītu Manu Mīlestību, mācītos ļaut sevi mīlēt citiem; mācītos mīlēt citus tādus, kādi tie ir, netiesājot, nekritizējot, nenosodot; bet jo īpaši, lai viņi mācītos mīlēt paši sevi, kādi tie ir pēc Mana Tēva un jūsu Tēva prāta radīti.

Un Mēs, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, mīlam viņus tādus, kādi viņi ir. Ja viņi vai viņas sevi nemīl vai nepieņem, tad tas ir nevis tāpēc, ka radīšanā būtu ieviesusies kāda kļūda, bet tāpēc, ka radīšana nav pabeigta. Vienīgi ar Mīlestības palīdzību tādas būtnes, kādas esat jūs, spēj kļūt pilnīgas. Tēvs jūs tā mīl, ka lūdz jūs “jā”, lai galīgi pabeigtu Savu darbu.

Jūsu klātbūtne kopienas sadraudzības šūniņās arī ir “jā”. Jums jāsaka “jā”, lai ļautu Manas Mīlestības Ugunij jūs šķīstīt vārdos vai rīcībā, bet īpaši domās, jo tieši tajās sāk veidoties Mīlestība, kad jums ir tikai labas domas par sevi un citiem.

Ļaujiet Mīlestībai rūpēties par jums un nododiet Tēva Žēlsirdības ziņā to, kas jums nepatīk, vienalga, sevi vai citos.

Jūs esat pārāk mazi, lai paši spētu mainīties, kur nu vēl mainīt citus. Taču Mīlestība vēlas mainīt un šķīstīt visu.

Ļaujiet sevi mīlēt, ļaujiet sevi piepildīt, laika nav daudz; jo mazāk tā atliek, jo vairāk jums jāļauj Manai Mīlestībai jūs piepildīt.

Jūs jāpārveido Mīlestībai, tas tiešām ir steidzami. Tikai tad jūs varēsiet sākt pildīt Manis uzticēto misiju.

Kā gan lai galdnieks varētu strādāt ar āmuru vai zāģi, kas nav teicami izgatavoti?

Ļaujiet Manas Mīlestības Ugunij jūs veidot. Tas ir steidzami, jūs Man esat nepieciešami, jūs esat Mani balsti.

Ļaujiet sevi mīlēt; atsakieties no pretenzijām uz vareņību, esiet Mani maziņie. Esiet gana mazi, lai sirds dziļumos uzņemtu to, kas Man jums sakāms nobeigumā.

Es jūs mīlu. Es jūs mīlu bezgalīgi, Es jūs mīlu neprātīgi.

Es nesu jums Tēva, Svētā Gara un Māmiņas Marijas Mīlestību.

18. 2. decembris, 3.40

Kungs Jēzu, es nāku pie Tevis, zinot, ka esmu pavisam mazs un nevarīgs mūsu tautas lielo ciešanu priekšā.

Bet Tu esi Visuvarenais! Tu zini visu! Tu pazīsti visu! Tu vari visu mainīt!

Gribu likt Tavā priekšā ciešanas, ko šobrīd piedzīvo P. un viņas ģimene. Es esmu ar mieru būt Tavš mazais instruments, lai dotos viņiem palīgā, ja Tu vēlies. Tev viss jā-sagatavo un jāliek manā ceļā Tavi gaismas un atbrīvošanas instrumenti.

Es kļūstu par Tavas Mīlestības lūdzēju viņu labā.

Tava Griba un ne manējā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es esmu sadzirdējis tavu lūgšanu. Es padaru to par Savējo un piesaucu Savu Tēvu, jūsu Tēvu,

lai Viņš darbojas P. dzīvē un palīdz viņai atklāt Dieva meitas brīvību.

Dieva bērni ir radīti brīvi, un Mēs arī gribam, lai viņi tādi ir. Diemžēl patlaban daudzi ir sasaistīti, daudzi iekrituši Ienaidnieka slazdos, un slazdu viņam ir ne mazums – šobrīd, šajos laikos, kas ir pēdējie. Ir laiks, lai jūs sāktu pacelt galvu, jo ļoti drīz viņam vairs nebūs nekādas varas.

Turpini lūgt par P. Pēc jūsu vakarvakara lūgšanām Es sāku atraisīt tās virves mezglus, kas viņu saista. Lūdz un piekriti gavēt par viņu. Īstajā brīdī Es tev pateikšu, kas jādara; uzticies Man, Es esmu tavš Dievs. Es neatklāju Savu plānu, bet rīkojos, kad pienācis laiks. Zinu, tev patīktu, ka Es jau iepriekš tev pateiktu, ko darišu; taču Es esmu tagadnes, pagātnes un nākotnes Dievs. Ir kas svarīgs, kam tev jātic: Es esmu sadzirdējis tavu lūgumu un īstajā laikā arī rīkošos. Ar spēku Es iedegšu gaismu. Es aizdzīšu šo sajukuma garu, kas patlaban valda.

Man vajadzīgas sirdis, kas Mani mīl, lūdz un uzticas Man. Es ciešu vēl vairāk nekā tu, redzēdams ciešam Savus bērnus, kurus mīlu. Vairāk nekā tu pats Es vēlos, lai viņi atklātu Dieva bērnu patieso brīvību. Bet stunda vēl nav pienākusi.

Pašlaik Es saucu sirdis pa vienai, un caur ciešanām, ko P. šobrīd piedzīvo, Es saucu arī viņas un visu viņas tuvinieku sirdis. Nebīsties ne no kā. Dāvā Man “jā” viņas vārdā, ietin viņu Manas Svētās Mātes Apmetnī; slavē Tēvu par to, kā Viņš darbojas viņā un ap viņu. Ļoti drīz jūs sapratīsiet un būsiet Manas rīcības liecinieki.

Paldies, ka pieņem to, ko tev mācu, atzīsti savu nespēku un ļauj Man rīkoties, uzticēdamies Man un nezinādam, kas notiks šodien vai rīt.

Nekad neaizmirsti, ka Mana žēlastība allaž ir klāt īstajā brīdī un tādā mērā, cik jums vajadzīgs.

Jūs esat Mani izredzētie. Es jūs mīlu un piepildu ar žēlastībām un svētībām. Uzticieties Man; Es esmu jūsu Mīlestības pilnais Dievs.

Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

19. *3. decembris. 5.45*

“Mans maziņais, uzklausi labi, ko gribu šorīt tev sacīt. Es gribu jums izkliegt Savu Mīlestību. Piekrīti, ka Es jūs mīlu. Jūs nepazīstat Manas Mīlestības lielumu, augstumu, platumu un dziļumu. Manai Mīlestībai uz jebkuru Manu zemes bērnu nav robežu. Es minu uz pēdām ikvienam un ikvienai no viņiem, lai izteiktu un liktu viņiem nobaudīt Savu Mīlestību.

Manas lielās ciešanas izraisa tas, ka ļoti maz cilvēku ir ar mieru ļaut Man viņus mīlēt, vēl jo mazāk – ļaut Manai Mīlestībai valdīt pār viņiem.

Ja vien viņi zinātu, ka viņu laime nav meklējama citur! Bez Manis jūs nekā nevarat darīt. Es esmu Miera, Prieka un Mīlestības Avots.

Būtiskākais tavā dzīvē šobrīd ir tas, ka tu ļauj sevi mīlēt. Nesteidzies, lai izbaudītu Manu Mīlestību un ļautu Mīlestībai tevi pārveidot.

Tu Man esi vajadzīgs, Man jāatdusas tevī, Man tevi jāpadara par patiesu mājokli Sev.

Paliec Manā Klātbūtnē, lai, kā nākas, saņemtu Mīlestības straumes, ko izleju tevī un vienlaikus visos tavējos.

Veltī laiku būtiskajam; pārējais ir otršķirīgs.

Ļauj sevi mīlēt. Es tevi mīlu.”

20. *5. decembris, 3.15*

Kungs Jēzu, es esmu Tavš maziņš, kurš vēlas Tev ļaut sevi vadīt. Dari ar Mani, ko gribi, kā gribi un kad gribi. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņš, Man patīk redzēt tevi mazu, tad Es varu ņemt tevi Savās rokās, pieglaust pie Savas Sirds. Kad tava sirds ir pie Manējās, Es varu to dedzināt Savas Mīlestības Ugunī. Es varu to aizdegt Savā Mīlestībā, valdīt pār to Savā Mīlestībā.

Mana Mīlestība uz tevi ir tik liela, ka Es tev nespēju nekā atsacīt. Pirms vēl tu raidi Man kādu lūgumu, Es jau esmu sadzirdējis tavas sirds vēlmi. Es to padaru par Savējo un dāvāju Tēvam, tavam Tēvam, Mūsu Tēvam, un Viņš to atplestām rokām saņem Savā Mīlestībā.

Es gribu būt kopā ar tevi tāpat, kā esmu kopā ar Savu Tēvu, lai tu varētu pastāvīgi smelties spēkus Mūsu Mīlestībā.

Palūko labi, ko tas nozīmē: ir tā, it kā tu pazustu, lai Mēs varētu dzīvot tevī, ar tevi un caur tevi.

To cilvēku sirdis, kurus tu sastapsi ceļā, uzrunās Mūsu Mīlestība. Tu esi tikai Mūsu rīcības liecinieks; dzīvo ne vairs tu, bet tevī dzīvojam Mēs. Tavas domas virzām Mēs, ikvienu no taviem darbiem virzām Mēs, runājam Mēs. Bet jo īpaši – Mēs esam tie, kuri mīl caur tevi; pārveido allaž Mīlestība.

Bet tu paliec un paliksi sajūsminoties; tu aizvien vairāk ieiesi slavēšanā, un, jo vairāk ieiesi slavēšanā, jo vairāk būsi Mūsu rīcības un Mūsu Mīlestības liecinieks. Un tas tevi vēl jo vairāk pamudinās slavēt, tu atradīsi aizvien skaistākus iemeslus sajūsmai. Tā tu jau šīs dzīves laikā ieiesi mūžīgajā svētlaimē. Tu vari piedzīvot šo mūžīgo svētlaimi neatkarīgi no tā, kas notiek ārpus tevis.

Vai tu sāc saprast, kāpēc Mana Svētā Māte tik neatlaidīgi uzstāj, lai Mani vai Mūsu izredzētie ieietu savā “iekšējā istabā”?

Dzīvojiert jau tagad Gavilēs, tas ir patiesais avots, kas spēj jūs veldzēt un dāvāt jums spēku mierīgi panest pārbaudījumus, kas jau sākušies.

Mana Mīlestība ir spēcīgāka par visu, lai ko traumējošu jūs piedzīvotu. Pasteidzieties pilnībā patverties tajā. Mana Sirds ir līdz galam atvērta, lai uzņemtu jūs visus. Es gaidu vienīgi “jā” no jūsu puses.

Ļaujiet sevi piepildīt,

ļaujiet sevi mīlēt,

ļaujiet sevi apbalvot,

ļaujiet sevi apmīļot,

ļaujiet Manas Mīlestības Ugunij jūs dedzināt.

Es jūs tā mīlu; Manai Mīlestībai nav nekādu robežu. Nāciet, nāciet aizvien tuvāk pie Manas Sirds, tur Es jūs gaidu uz lielajām Gavilēm. Svētki jau sākušies, pasteidzieties. Sakiet vienīgi “jā” visam, ko no jums lūdzu, tas ir vistaisnākais ceļš. Nezaudējiet laiku, meklējot citu.

Lielie sarežģījumi ir galā, mēs ieejam lielajā vienkāršībā, kur Es mītu, un Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības.

Es jūs mīlu. Nāciet nobaudīt Manu Mīlestību.”

21. 6. decembris, 4.40

Kungs Jēzu, es gribu Tev pateikties, Tevi slavēt un svētīt par to, ko esi ļāvis man piedzīvot pēdējā mēneša laikā, palīdzot man kļūt ciešāk vienotam ar Tevi, kā arī par visu to Mīlestību, ko esi man parādījis caur šīm inspirētajām pārdomām. Visbeidzot, paldies par mācību, ko saņēmu.

Šodien vēlos dzīvot vienīgi ar Tevi, Tev un caur Tevi. Vēlreiz saku Tev savu pilnīgo “jā” bez kādiem nosacījumiem.

Gribu būt šis mazais instruments Tavās rokās, turklāt ļoti paklausīgs. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, liels ir Mans prieks, redzot tevi paklausīgu un konstatējot, ka tu aizvien vairāk dzīvo Manas Mīlestības pakļautībā.

Tas ir tavs vienīgais ceļš uz laimi. Tas, ko tu šobrīd piedzīvo, ir tikai pats sākums. Es sacītu, ka mēs esam mūsu pazīšanās pašā sākumā. Tu jau zini, ka pēc sākuma pazīšanās kļūst patiesa. Notiek saderināšanās un beidzot laulības, kad mīlētāji atdod sevi viens otram.

Mana vēlme ir vest tevi aizvien tālāk Mīlestībā. Es vēlos tevi vēl vairāk vienot ar Mani, vēl vairāk pār tevi izliet Mīlestības straumes, ko esmu paredzējis tev, taviem tuviniekiem un visiem, kurus vēlos caur tevi uzrunāt. Es domāju īpašā veidā par tiem, kuri lasīs šīs lappuses.

Tu esi pilnīgi brīvs izvēlēties – pārtraukt vai turpināt. Tu vari uz visiem laikiem pārtraukt to, kas sācies starp mums; tu vari to pārtraukt uz laiku; tu vari to aizkavēt vai atlikt.

Es redzu tavu lielo vēlēšanos turpināt. Redzu arī tavas lielās bažas: ja nu tam būs jāatklājas publiski, ko gan sacīs par tevi, Leandru Lašansu? Kā cilvēki tad izturēsies pret tevi, tavu ģimeni? Un kā šādu piedzīvojumu izturēs tava ģimene?

Tā nu tu izvēlies, tā arī tiek pārbaudīta tava mīlestība.

Apmierināt savu imidžu, reputāciju?

Apmierināt savu ģimeni, tuviniekus?

Apmierināt Mani un Manējos?

Tu jau zini Manas mācības... ja Es tev neesmu svarīgāks par tuviniekiem, tu neesi Manis cienīgs.

Taču tu esi pilnīgi brīvs savā izvēlē. Es no Savas puses nekad tev neatraušu Savu Mīlestību; taču tu to vari pieņemt pilnībā, noraidīt vai pieņemt daļēji.

Es gribētu, lai tu Man atbildi. Es uzdodu tev to pašu jautājumu, ko uzdevu Pēterim: Leandr, vai tu Mani mīli?

Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības uz tevi. Es tevi mīlu.”

Mana atbilde paliek pilnīgs “jā”, bez nosacījumiem. Tomēr jūtu, ka šis “jā” ir vārgs, trausls un bailīgs.

Es paļaujos vienīgi uz Tavu žēlastību, lai tas pastāvētu un kļūtu stiprs un spēcīgs. Lūdzu palīgā Māmiņas Marijas “jā” un Tavu Agonijas brīdī sacīto “jā”.

Patveros zem Māmiņas Marijas platā Apmetņa, lai tiktu pasargāts no Ļaunā uzbrukumiem.

Palieku Tavš maziņais. Man vajadzīga Tava spēcīgā aizsardzība. Es Tevi mīlu.

22. 10. decembris, 5.45

Vēlos Tev pateikties, Tevi slavēt par to, ka esi devis mums Mariju kā Māti un Vidutāju. Pateikties Tev par visām žēlastībām, ko saņēmām šajā nedēļas nogalē. Jā, es zinu, ka Mīlestība mani mīl, un piekrītu kļūt par Mīlestību.

Esmu Tavš maziņais, nevarīgs bez Tevis. Es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā Es tevi mīlu, redzot pavisam mazu un klausāmieš Manī. Tieši šajā mirklī varu tevi piepildīt ar Savām žēlastībām un svētībām.

Šis tev ir labvēlīgs laiks, lai tava sirds varētu pārveidoties; laiks, kad tu kļūsti Mīlestība, kad Kristus iemājo tevī un palīdz tev kļūt par Manas Baznīcas balstu.

Uzklausī labi, ko tev sacīšu: tev kļūstot par Mīlestību, pār tavu būtņi valda Mīlestība, un tad tu sāc pildīt savu patieso Dieva bērņa misiju. Tad tu kļūsti par ganu daudzām Manām avīm, par Mīlestības kanālu, proti, tad caur

tevi plūst Mīlestība, lai neredzamā veidā sasniegtu dvēseles, kuras iet pazušānā.

Turpini Man atkārtot savus “jā” vismazākajos tavas dzīves sīkumos. Atzīsti, ka pats par sevi tu nespēj nekā. Tikai Mīlestība spēj visu, un Mīlestība ir arī tevi satvērusi tur, kur tu biji, tāpat kā tā satvēra Dāvidu, kad viņš vēl staigāja pakaļ savam ganāmpulkam, un darīja viņu par ķēniņu. Es gribu tevi darīt par balstu Savā Baznīcā.

Pateicies Mīlestībai, jo Mīlestība tevi mīl, un tu kļūsti Mīlestība.

Ļauj sevi piepildīt; un tieši šajā mirklī tu Man esi visnoderīgākais. Necenties saprast, tici, tikai tici un ļauj sevi mīlēt.

Es tevi maigi mīlu.”

23. *14. decembris, 3.55*

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties par to, ko Tu esi darījis P. veselības labā. Gribu Tev pateikties arī par Tavu palīdzību, ar kuru es šonedēļ spēju pāvirzīt uz priekšu vairākas biznesa lietas.

Es jūtos visai mazs, taču ielieku sevi pilnībā Jūsu rokās, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, un klausos, ko Jūs man sakāt.

“Mans mīlais bērns, Es esmu tavš Tēvs. Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu. Man patīk ar tevi tikties tavas būtības dziļumos. Šie dziļumi ir vieta, kuru esmu izraudzījis, lai tevi sastaptu, uzrunātu, mācītu, bet jo īpaši – mīlētu.

Tevi šķīstīt var tikai Mana Mīlestība. Es pazīstu tavas grūtības, vājības, ciešanas; atdod Man tās, tiklīdz izjūti. Tas ir pamatnoteikums, lai Es varētu darboties tevī un caur tevi. Tikai Es vienīgais, tavš Dievs, tavš Tēvs, tavš Radītājs, varu atklāt citu acīm tās Mīlestības skaistumu un bagātību, ko esmu tevī ielicis.

Es degu vēlmē vēl vairāk atklāties tevī un visu Manu zemes bērnu sirdīs. Es tikai gaidu, kad Man dos rīcības brīvību. Jūsu “jā”, vienmēr tikai “jā”.

Mans Dēls Jēzus jums parādīja ceļu, meklēdams vienīgi Manu Gribu.

Es vēlos tevi redzēt vienotu ar Viņu, tāpat kā Viņš ir vienots ar Mani; un tā ir Mana Mīlestība, kas tevī plūst. Jo vairāk tevī plūst Mana Mīlestība, jo vairāk tavas domas kļūst Manas domas, tas ir, tās pilnībā iedvešu Es.

Tā kā domas virza tavu rīcību un gribu, tas nozīmē, ka tevī un caur tevi darbojos Es.

Bez Manis tu nevari izdarīt nekā, bet kopā ar Mani vari veikt lielas lietas.

Tu redzi, cik svarīgi ir, lai tava sirds būtu vienota ar Mana Dēla Jēzus Sirdi. Es piekļāju tavu sirdi pie Savējās, kas vienlaikus ir piekļauta pie Jēzus un Marijas Sirds, tādējādi dāvājot jaunu Savas Mīlestības izliešanos.

Ļauj sevi mīlēt; ļauj sev degt Manas Mīlestības Ugunī, saki “jā” Manas Mīlestības Ugunij.

Paliec šajā vienībā. Kā Es tevi mīlu, Mans maziņais!
Tavs Tēvs.”

24. 16. decembris, 7.10

Kungs Jēzu, es gribu būt pavisam mazs, Tevī klausoties.

“Mans maziņais, jo vairāk tu piekrīti būt mazs, jo vairāk tevī var ienākt Mīlestība.

Mīlestība spēj visu mainīt, visu pārvērst. Mīlestība ir vislielākais spēks pasaulē. Diemžēl tikai nedaudzi cilvēki ļauj Mīlestībai pār sevi valdīt.

Bet Mīlestība var darboties un palīdzēt cilvēkam kļūt par Mīlestību vienīgi tad, ja viņš ir ar mieru, ka tā pār viņu valda.

Ir ļoti skaisti noskatīties tajos, kuri kļūst par Mīlestību; viņos patiesi dzīvo pats Kristus. Kristus vēlas ieņemt vietu, kas Viņam pienākas, lietojot šos mazos ļaudis, kuri piekrit iet mazumā, lai atstātu telpu Viņam.

Mīlestība tevi mīl, un tu kļūsti Mīlestība: tā tad arī ir pārveidojošā vienotība, kas pārvērš visu. Ļoti drīz jūs aizvien vairāk būsiet šīs pārveidojošās vienotības liecinieki.

Pārveide ir Mans darbs, nevis tavējais. Tev ir tikai jāatkārto “jā”, allaž tikai “jā”; jāatzīst savs nespēks un jo īpaši – jāuzticas Manai Visvarenībai vismazākajos sīkumos.

Es gribu tevi pievest pavisam tuvu klāt pie Savas Sirds, lai vēl vairāk piepildītu ar Savu Mīlestību.

Ļauj sevi mīlēt. Es tevi maigi mīlu.”

25. 18. decembris, 5.10

Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā visu, kas man traucē noļauties manas būtības dziļumos. Mans prāts joprojām pieķeras biznesa lietai, pie kuras šovakar strādāju; joprojām meklēju tai risinājumus.

Labi zinu, Kungs, ka viens pats esmu nevarīgs; taču vispirms nāc un darbojies manī, lai viss piederu Tev. Zinu, ka tas ir galvenais. Atkārtoju Tev savu “jā”; man vajadzīga Tava palīdzība. Kad esmu atstāts pats savā ziņā, atkal un atkal parādās “lielais Leandrs”, kurš grib visu saplānot, atrisināt un organizēt.

Es uzticu Tev šo nastu – vēlēšanos būt lielam. Būdamas pavisam mazs Tavā priekšā, gribu atgūties, lai mani pilnībā vadītu Tu. Paldies, ka sadzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

“Mans dēls, Mans maziņais, Es skrienu tev pretī, lai steigotos palīgā. Es ņemu tevi Savās rokās; ļauj sev atpūsties pie Manas Sirds. Saki vēlreiz, ka Mani mīli. Tava vajadzība pirmām kārtām ir justies mīlētam. Es esmu Mīlestības Avots.

Kā Es tevi mīlu! Es tevi atbrīvoju no rūpju nastas. Tu izdariji, kas bija tavos spēkos; ļauj tagad rīkoties Man – caur citiem cilvēkiem; uzticies Man, aizmirsti šo darījumu.

Īstajā laikā Es tev pateikšu, vai tev tiešām jāturpina šis darbs. Pagaidām tev ir brīvdienas, kurās esi paņēmis līdzi šī darījuma lietu; taču izmanto brīvo laiku, lai ļautu sevi vienot ar Mani.

Es tevi maigi mīlu.”

26. 20. decembris, 4.40

Kungs Jēzu, gribu lūgt Tev piedošanu, ka vakar par Tevi domāju tik maz un ka lāvos, lai mani tik ļoti noslogo darbs. Veltu Tev savu nevarību; neļauj man aiziet projām no Tevis. Es Tevi mīlu, es gribētu dzīvot vienīgi Tev. Bet tikai Tu pats spēj mani paturēt Savā tuvumā. Lai Tev labpatīk darboties manā sirdī; valdi pār mani. Zinu, ka Tu mani mīli un ka esmu radīts, lai kļūtu par Mīlestību.

Cik tālu es jūtos no tā, kam man vajadzētu būt! Paļaujos vienīgi uz Tevi, atkārtāju Tev savu pilnīgo “jā” bez kādiem nosacījumiem; savu “jā”, pat pieņemot to, kas esmu šobrīd, ja tāda ir Tava vēlēšanās vai Griba.

Es uzticos un uzticu Tev visas lietas, pie kurām šobrīd strādāju. Es tevi mīlu.

“Mans maziņais, nāc, saritinies Manās rokās; tur un vienīgi tur tu vari rast mieru, Manu Mieru. Tā kā tu to pazīsti vai sāc pazīt, gadās, ka, iedziļinādamies biznesa lietās, tu Manu Klātbūtni izjūti mazāk, un tas tev sagādā ciešanas. Taču Es joprojām esmu turpat, tavas būtības dziļumos.

Nebīsties, lai kas arī notiktu ar taviem darbiem, Es tevi neatstāšu. Tavi “jā”, tavas ciešanas, īpaši izjūta, ka attālinies no Manis, liek Man traukties pie tevis, un mūsu

atkalredzēšanās prieks ir tikai kļuvis vēl lielāks. Tā pamazām mēs aužam savu vienotību, kas top aizvien skaistāka un stiprāka.

Es vadu ikvienu tavu soli. Es tevi iedvesmoju. Es tevi sargāju. Mana Svētā Māte pastāvīgi aizlūdz par tevi; nebīsties, kļūsti mazs. Tieši tad tu iemantosi ilgoto Mieru un Prieku.”

27. 23. decembris. 1.15

Kungs Jēzu, tuvojoties Ziemassvētkiem, gribu Tev veltīt savu sirdi, kā arī visu zemes būtņu un bērnu sirdis, lai ikvienā no tām tiktu izlieta īpaša žēlastība.

Vienīgi Jūs, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, spējat pārņemt sirdis un tādējādi – arī zemes vaigu.

Lūdzu Jums šo žēlastību īpašā veidā sirdīm, kuras vissāpīgāk cieš, kā arī tām, kas ir visplašāk atvērtas Jūsu uzņemšanai.

Paldies, ka sadzirdat un uzklausat šo lūgšanu. Es Jūs mīlu.

“Mans maziņais, esmu dzirdējis tavu lūgšanu. Es to padaru par Savējo un sniedzu Tēvam. Tu esi liecinieks, ka Es rīkojos ļoti ātri, jo laika nav daudz. Pavisam drīz jūs būsiet liecinieki vēl lielākām lietām. Kļūsti mazs, lūdz šo niecīguma žēlastību. Mazie ir ļoti tuvu pie Manas Sirds. Es viņus piepildu. Es viņus pieglaužu pie Savas Sirds. Saskaņoties ar Manu Sirdi, viņējās tiek pārveidotas.

Es gribētu, lai tu pavadi vairāk laika Manā Klātbūtnē; lai tu ļauj Man ietiekties tevī aizvien dziļāk; lai tu vēl vairāk izbaudi Manu Mīlestību. Ļauj sevi mīlēt.

Es tevi mīlu.”

28. *25. decembris, 6.25*

“Mans maziņais, šajā Dienā, kas atgādina Manu Piedzimšanu, vēlos tev sacīt, cik liela ir Mana Mīlestība uz zemes vīriešiem un sievietēm. Piekrizdams piedzimt, Es piekritu arī mirt pie Krusta, lai izpirktu pasaules grēkus.

Es ciešu, jo Mīlestība netiek mīlēta un Mīlestība, ko atnesu virs šīs zemes, netiek pieņemta.

Paliec pie Manis, pieņem Manu Mīlestību, uztici Man savus priekus un bēdas, Es pats par tiem parūpēšos.

Es esmu tavs Dievs. Es tevi mīlu.”

29. *28. decembris, 5.25*

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties par šīm skaistajām dienām, ko Tu man ļauj piedzīvot, par veselību, ko Tu man dod, un jo īpaši par Tavu un Svēto Eņģeļu Klātbūtni, kuri allaž ir man līdzās.

Es veltu Tev šo dienu, kas sākas; gribu, lai tā būtu pēc Tava prāta. Dari mani paklausīgu Tavai Gribai. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ļauj sevi mīlēt. Nesteidzies, izbaudot Manu Mīlestību. Es vienmēr esmu turpat, tevī. Tur ir arī tavs prieks, nekur citur. Man patīk, ka tu apstājies, lai Mani slavētu, svētītu, Man pateiktos. Es mīlu tavu slavēšanas pilno sirdi, kas vienlaikus ir arī balzams Manai Ievainotajai Sirdij; tāpat pārveidojas tava sirds, tā aizvien vairāk kļūst par Mīlestību.

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu. Šiem vārdiem jāiespiežas tavā dvēselē, sirdī un garā, tas ir, visā tavā būtībā; esi ar mieru, ka Es, tavs Dievs, tevi mīlu.

Jo vairāk tu piekrīti tikt mīlēts, jo vairāk tevī nostiprinās Mana Mīlestība, jo vairāk arī tā tevī iemājo un jo vairāk tu pats kļūsti Mīlestība.

Tu bieži prāto, kas tev būtu jādara, lai būtu Man patīkamāks. Taču svarīgi ir nevis “darīt”, bet “būt”. Man vajadzīgi cilvēki, kuri kļūst Mīlestība. Kļūdamas Mīlestība, tu kļūsti patiešs liecinieks, balsts Manai jaunajai Baznīcai.

Gaviles nozīmē kļūt par Mīlestības būtņēm un būt tā lieciniekiem, ko Mīlestība paveic tevī, caur tevi un ap tevi.

Šīs Gaviles, kam sekos lielle pārbaudījumi, jums palīdzēs izdzīvot turpmākos notikumus krietni atšķirīgā veidā un darīs jūs par bākām tiem un tām, kuri meklēs gaismu.

Jo vairāk tu kļūsti Mīlestība, jo tava bāka spožāka. Citiem vārdiem, lai būtu par tādu spožu bāku, tev jābūt Mīlestības būtnei; un, lai kļūtu par šādu Mīlestības būtņi, tev jāļauj sevi mīlēt.

Nav runas par tavu darbu, bet gan Manējo, tomēr Man allaž vajadzīga tava piekrišana, lai Es varētu nokāpt aizvien dziļāk tavā būtībā un tevi atgriezt jeb darīt tādu, kāds tu biji iecerēts radīšanas gaitā – pilnībā Mīlestības būtņi.

Laika nav daudz, Es tevi izredzēju un gribu, lai tu kļūsti Mīlestība tiem daudzajiem, ko tev uzticu gan neredzamā, gan arī redzamā veidā.

Paliec Mīlestība,
uzlūko Mīlestību,
vēro Mīlestību,
lūdz Mīlestību,
slavē Mīlestību,
pateicies Mīlestībai,
esi vienmēr un visur Mīlestība.

Ieiesim kopā lielajās Gavilēs, jo Es esmu Mīlestība, tu esi Mīlestība, mēs esam Mīlestība. Lūk, tā ir Mana misija, tava misija, Mūsu misija. Mūsu Tēva godam mēs Mīlestībā kļūstam viens.

”Tev pieder visa Mana Mīlestība.”

30. *31. decembris, 4.40*

Šī gada nogalē vēlos pateikties Jums, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, par visām 1996. gadā saņemtajām žēlastībām, par veselību, ko esat man devuši, un par Mīlestību, ko esat man dāvājuši ar manu līdzcilvēku, bet galvenokārt ar Māmiņas Marijas un viņas vērtīgo mācību starpniecību.

Zinādams, ka esmu visu šo svētību necienīgs, tāpat zinādams, ka viss ir žēlastība, es nekad nespēju Jums gana pateikties, Jūs slavēt un cildināt.

Es atkārtāju Jums savu “jā” visam, ko vien Jūs man ļāvēt piedzīvot šajā gadā, kas nu beidzas. Es Jums atkārtāju lielu un beznosacījumu “jā” gadam, kas rīt sāksies. Gribu, lai katra diena, katra stunda un katrs mirklis būtu solis tuvāk Tev.

Es piekritu būt šis maziņais, kuru mīl Mīlestība un kurš pats kļūst Mīlestība.

“Mans maziņais, nāc, saritinies Manās rokās; lai Mana Sirds ir pie tavas sirds, lai tava sirds pukst vienā ritmā ar Manējo, lai tā mācās mīlēt ar tādu pašu Mīlestību, ar kādu mīl Manējā.

Iespiezdamiem tavā sirdī, Es vienlaikus iespiežos arī ikviena tava tuvinieka sirdī. Tavējie ir arī Manējie, neaizmirsti to, un Man ir daudz žēlastību ikkatram no viņiem. Tās Es pavisam īpašā veidā izliešu nākamā gada gaitā.

Tev ne par ko nav jāraizējas, Es visu esmu sagatavojis un rūpējos par visu; paliec pateicībā un Gavilēs, redzot Mani darbojamies.

Mēs visi kopā ieejam jaunā zemē, jaunā Baznīcā, kopā ar jauniem ļaudīm, kuriem ir jaunas, Mīlestības pastāvīgi atjaunotas sirdis.

Tava sirds un tavējo sirdis šodien ir spējīgākas mīlēt vairāk nekā vakar, un rīt tās būs vēl spējīgākas mīlēt nekā šodien, jo Es pats tās pastāvīgi atjaunoju, mirkli pēc mirkļa.

Tu nevari pamatoties uz to, kādi viņi bija vakar, lai spriestu, kādi būs rīt, jo šodien Es viņiem dodu jaunas sirdis. Viņi ik dienas kļūst par jauniem cilvēkiem. Tev ir tikai jāsaņūminās par to, ko Es daru tevī un Elizabetē, tavā dārgajā laulātajā draudzenē, kura Man ir tik vērtīga.

Jūs esat Mani izredzētie, neaizmirsti. Tāpēc jūs būsiet pirmie, kuri dzīvos šajā jaunajā Baznīcā un jaunajā zemē.

Atkārtojiet Man savus “jā” vienmēr un visur, nebīstieties. Es par jums gādāju.

Kā Es jūs mīlu, tevi un tavējos! Jūs kļūstat Mīlestība.”

Paldies, Kungs Jēzu. Cik ļoti gan Tu esi Mīlestības Dievs! Kā Tev pateikties par tik daudzām svētībām? Vai šīs pēdējās lappuses ir domātas tikai man un Elizabetei, vai arī varam tajās dalīties ar dažiem ģimenes locekļiem vai visu ģimeni?

“Es jums šogad sniedzu īpašu dāvanu, nododot jūsu rīcībā vienu no Maniem mīļotajiem dēliem. Tieši viņu esmu izredzējis jūsu vadībai, lai viņš jūs ievestu šajā jaunajā gadā, kas ir ļoti svarīgs. Dari, ko viņš tev teiks darīt; uzticies; stāsti viņam visu, ko piedzīvo kopā ar Mani. Nebīsties, arī viņš ir viens no Maniem izredzētajiem.

Stāsti visu tēvam Dāvidam, priesterim pēc Manas Sirds patikas. Nav nejaušība, ka satiec viņu savā ceļā tieši šobrīd.

Saki viņam, ka Es viņu mīlu un ka Man viņš vajadzīgs. Viņš Man ir ļoti, ļoti, ļoti svarīgs. Uzticies viņam.

Es viņu mīlu, Es mīlu tevi un esmu ar jums.”

1997

31. 1. januāris, 10.30

Kungs Jēzu, es nāku Tev pateikties un Tevi svētīt par šo mieru, ko Tu pašlaik liec manā sirdī. Es pilnībā uzticos Tev un uzticu visus un visas, kurus nesu sirdī, tāpat uzticu Tev jauno gadu, kas tikko sākas.

Lūdzu Tevi, bagātīgi sūti Savu Svēto Garu pār mūsu ģimenes tikšanos.

Lūdzu, lai Tev labpatīk svētīt ikvienu cilvēku un īpašā veidā tēvu Dāvidu, kuru Tu mums esi sūtījis kā dāvanu tieši no Debesīm.

Paldies un slava Tev, Kungs Jēzu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šodien mēs iesākam tev un tavējiem ļoti svarīgu gadu. Tas ir svarīgs ne tā dēļ, kas notiks ārēji, kaut gan reizēm arī šādi notikumi var šķīst nozīmīgi, bet tā dēļ, kas norisināsies ikvienā no jums.

Šajos laikos, kas ir pēdējie, Man ir steidzami nepieciešamas sirdis, kuras piekrīt sacīt Man pilnīgu un beznosacījumu “jā”; atkārtot šo “jā”, lai Es varētu rīkoties, un Es rīkošos ātri, jo laika nav daudz.

Man vajadzīgas sirdis, kas ļauj Man sevi mīlēt, un Mana Mīlestība, ieplūstot kādā sirdī, to pārveido; tā aizdegas Manā Mīlestībā, jo ir savienota ar Manu Sirdi, kura

savukārt ir pastāvīgi savienota ar Tēva Sirdi, kas ir Mīlestības Avots.

Svētīgi jūs esat – tu, Elizabete un jūsu tuvinieki, būdami izredzēti šai skaistajai misijai, Manas Mīlestības izplatīšanai pasaulē, kā neredzamā, tā redzamā veidā, tomēr vairāk gan neredzamā.

Es gribu, lai jūs pilnībā izdzīvotu šo Mīlestību savstarpēji, un tā būs liecība tiem un tām, kuri redzēs jūsu dzīvi.

Atgādinu jums, ka tas ir Mans darbs, nevis jūsējais.

Prasu no jums tikai vienu: jūsu pilnīgo “jā” un allaž pat visniecīgākajos sīkumos, gan priekos, gan bēdās; gan neveiksmēs, gan panākumos.

Mācieties Man uzticēties, ļaut sevi mīlēt. Es jūs mīlu tāds, kādi esat. Bet vai varat par sevi sacīt to pašu?

Tāda ir lielā pārvērtība, ko vēlos jūsos veikt 1997. gada gaitā. No vienas puses, lai jūs justos Manis mīlēti, no otras, lai jūs vairāk mīlētu paši sevi tāds, kādi esat.

Tā ir Mana dāvana ikvienam no jums.

Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības uz jums visiem.

Kā Es jūs mīlu!”

32. *3. janvāris, 2.40*

Paldies, Kungs Jēzu, par žēlastībām, ko izlēji pār visu mūsu ģimeni Jaungada dienā. Turpini to svētīt un pastāvīgi uzturēt Savā aizsardzībā.

“Mans maziņais, Mana Sirds joprojām plūst pāri no Mīlestības uz visiem zemes iedzīvotājiem. Taču, lai Mana Mīlestība atklātos ikvienā sirdī, Man vajadzīga atļauja rīkoties.

Tevis dāvātie “jā” un aizlūgumi, īpaši tie, ko saņemu ar Savas Vissvētās Mātes starpniecību, ir daudz svarīgāki, nekā tu pats domā.

Ja tava ticība būtu lielāka, tad brīdī, kad tu Mani lūdz, Es varētu paveikt vairāk. Šajos pēdējos laikos Man ir steidzami nepieciešami cilvēki, kuri piekrīt atsacīties paši no sevis, no savām personiskajām vēlmēm, labklājības, ērtībām un pat vajadzībām, lai pievienotu savas lūgšanas Manējai, kā arī Manas Vissvētās Mātes, svēto un eņģeļu lūgšanām, pašreiz notiekošās lielās kaujas izcīnīšanai.

Tu zini, ka Mana Vissvētā Māte sadragās čūskas galvu, tāpēc uzvara ir mūsu pusē. Šajā ziņā nav nekādu šaubu. Taču Es negribētu zaudēt nevienu no zemes bērniem, tāpēc Man vajadzīgi lūdzēji un lūdzējas, dvēseles, kuras sevi pilnībā veltī Man un kuras varu lietot pēc Sava prāta atkarībā no vajadzības, lai neredzamā veidā izglābtu lielu pulku dvēseļu, kas iet pazušānā. Ja vien tu zinātu, cik tāda nepieciešamība kļūst steidzama un ko Es spēju paveikt, pateicoties vienkāršam “jā”... tad tu dienu un nakti gribētu Man sacīt “jā” sevis paša un pilnvaras dēļ arī visu to dvēseļu labā, kuras iet pazušānā.

Vai nu tu saproti, kāpēc Mana Māte un Es nemitīgi lūdzam jūsu “jā”? “Jā” ir visātrākais ceļš, kas atver vārtus daudzām sirdīs – pat visnocietinātākajās – izlietām žēlastībām.

Tu esi vērtīgs Manās acīs, tu Man esi vajadzīgs. Kļūsti pavisam mazs, piekrīti iet mazumā, lai Es varētu pilnībā darboties tevī, caur tevi un ap tevi.

Tas joprojām ir Mans darbs. Tu esi Man vajadzīgs Manam darbam, bet, kad tu gribi izmantot Mani savam darbam, tas tikai pagausina vai aizkavē to, kas ir steidzami jāpaveic šobrīd, īpaši neredzamā veidā.

Nemeklē sarežģītus ceļus, izvēlies vienkāršāko, jo tieši tur būšu Es. Mācies nespriest pēc ārēji notiekošā, jo ārējais nav visai svarīgs. Svarīgs ir tas, kas norisinās iekšienē. Tieši tur šobrīd notiek patiesā cīņa, un, tieši no

turienes sākot, Es atjaunošu to, ko Ienaidnieks iznīcinājis vai domājas esam iznīcinājis.

Nesteidzies, dziļi apgūdams šo mācību; tā tev un visiem, kuri to lasīs, ir neiedomājamu žēlastību avots.

Nebīsties, Es vienmēr esmu ar tevi un vadu ikkatru tavu soli. Turpini ļaut Man darboties. Es esmu Visvarenais, tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Es tevi mīlu.”

Paldies, Paldies, Paldies, Kungs Jēzu. Sagatavo manu sirdi tā, lai es šīs vērtīgās mācības varētu izdzīvot pilnībā un ar savu bērna sirdi.

Es atkārtoju savu “jā” un uzticos Jums, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, ieliekot sevi Māmiņas Marijas rokās. Jūsu maziņais.

P. S. Jūtu sirdī dziļu nepieciešamību dalīties šajā mācībā ar tēvu Dāvidu.

33. 5. janvāris, 14.15

“Mans maziņais, paliec, klausīdamies Manī, tas tev šobrīd ir visvērtīgākais laiks. Man tev daudz kas jā māca, kaut arī nereti Es atkārtoju tev jau zināmo. Es vēlos šīs zināšanas izkristalizēt tavās domās, lai tās būtu, kā nākas, *iesūkušās* visā tavā būtībā.

Īpaši vēlos, lai tu zinātu, ka Es allaž esmu pie tevis, ka pastāvīgi tevi iedvesmoju un vadu. Tev ne par ko nav jāraizējas, vienīgi par savu tieksmi gribēt pašam uzņemties vadību.

Nemitīgi lūdz Manu Žēlastību, lai tu paliktu mazs un ļautu sevi vadīt.

Vadīdams tevi, Es vienlaikus vadu arī tavu mīļoto dzīvesbiedreni Elizabeti, jūsu bērnus, viņu laulātos draugus, jūsu mazbērnus un visus jūsējos, tas ir, tos, kurus jūs mīlat, kā arī tos, kuri neredzamā veidā *uzpotēti* jūsu sirdīm un kurus uzrunājuši jūsu “jā”, jūsu paklausība.

Šovakar Es būšu ar jums jūsu kopienas sadraudzības šūniņā. Es gribētu, lai ikviens savas sirds pašos dziļumos atzīst, ka Es mīlu viņu personiski; ka Es esmu viņu izredzējis īpaši misijai un Man viņš ļoti vajadzīgs.

Lai viņš būtu Man noderīgs, viņam jājūtas Manis mīlētam. Viņam sevi jāpieņem un jāmīl tādu, kādu Mans Tēvs viņu radījis. Viņam jādod Man savs beznosacījumu "jā". Viņam jākļūst pavisam mazam. Viņam jāgrib ļaut Man sevi vadīt neapspriežot, neprātojot un bieži vien arī nesaprotot. Viņam jāšāk ieklausīties Manī.

Saki tiem, ka Es ar viņiem šobrīd runāju tikpat daudz kā ar tevi. Viņiem tikai jāatklāj līdzeklis, ko vēlos lietot un kas var būt vai nebūt atšķirīgs no tā, kuru izmantoju tavā gadījumā.

Saki tiem, ka viņus dziļi mīlu; ka, pieņemot Manu Mīlestību, viņi iemīlēs sevi tādus, kādi ir, neizjūtot vēlmi mainīties.

Galū galā viņi kļūs Mīlestība, vairs neizteiks žēlabas vai kritikas un spēs mīlēt dzīves ievainotos, kurus Es likšu viņu ceļā.

Kļūdami Mīlestība, viņi dziedinās sastapto ļaužu brūces ar skatienu vien, pat nesakot ne vārda.

Jūs esat jaunajā Baznīcā. Kļūstiet Mīlestība. Tas ir steidzami, no tā atkarīgs daudzu liktenis.

Tas ir Mans darbs, nevis jūsējais. Man vajadzīgi jūsu "jā", kas sacīti gan ciešanās, gan priekos.

Es esmu Mīlestība, Es esmu jūs izredzējis, lai jūs būtu pirmie, kuri kļūst Mīlestība Manā jaunajā Baznīcā. Caur jums, kad būsiet kļuvuši Mīlestība, Es pievilksu daudzus jo daudzus, kuri gaida ar Mīlestības uzņemšanai sagatavotām sirdīm, tādām pašām kā tās, ko jums dāvāju bez apstājas, bet šovakar jo īpaši.

Nebīstieties. Kā Es jūs mīlu!"

34. 6. januāris, 5.50

*Kungs Jēzu, šodien atsākas darbs, kā jau Tu zini. Ir vai-
rāki darījumi, pie kuriem, kā šķiet, man būs jāstrādā. Kā
es baidos pārņemt vadību pats savās rokās, kad man jāļauj
darboties Tev, mans Kungs un mans Dievs!*

*No otras puses, es tiešām vēlos paveikt savu daļu, tas ir,
to, kas ir mans pienākums, kad Tu man to iedvesmo.*

*Nu jau divus mēnešus Tu ar šīs burtnīcas lappusēs pie-
rakstīto vārdu palīdzību mani māci ieklausīties Tevī. Vai
Tev labpatiktu šorīt man pamācīt, kā izšķirt, kas attiecībā
uz darbu nāk no Tevis un kas – no manis pašā?*

*Man tā gribētos būt pārliecinātam, ka daru Tavu darbu, ne
savējo, un ka mana rīcība nav pretēja Tavai Gribai. Es šajā zi-
ņā jūtos tik vājš, īpaši tagad, kad atkal jāķeras pie darba. Man
vajadzīga Tava palīdzība; nāc man palīgā. Es saucu uz Tevi,
atbildi man! Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, kā lai Es nedzirdu to, kuru mīlu, kad
tas sauc uz Mani?”

Es tev sacīju un saku atkal: tev ne par ko nav jāraizējas.
Es vienmēr esmu ar tevi un rūpējos par vismazākajiem
sīkumiem; tas ir tikpat patiesi darbā kā visās citās jomās.

Pirms pieņem kādu lēmumu, vērsies pie Manis. Lūdz,
lai tevi iedvesmoju, un Es to darīšu. Pēc tam rīkojies at-
karībā no tā, ko saņem savā sirdī. Tev jāuzticās Man, tā-
pat kā tu to dari pašlaik – rakstīdams. Ceļu, ko esmu tev
izraudzījis, tu tagad zini: tas ir tavas sirds ceļš. Tev tikai
jārīkojas ar pašlīdību, atkārtojot Man savus lūgumus ik
reizi, kad tavā priekšā paveras jauns ceļš. Es tev norādīšu,
pa kuru iet. Kad esi sācis to iet, šķēršļi vai likumi, ar ku-
riem sastopies, nenožīmē, ka tu nebūtu uz pareizā ceļa.

Turpini ticēt, ka Es tevi vadu un eju tev līdzī. Tieši
caur ceļā sastaptajām grūtībām Es likšu atklāties Savai

Visvarenībai, lai tu sajūsminātos un būtu vēl ciešāk vienots ar Mani, savu Dievu.

Tāpēc iegaumē, lūk, ko:

1. Sāc vienmēr ar to, ka vērsies ar savu lūgumu pie Manis.
2. Lai tava sirds ir allaž gatava saņemt atbildi, un nav svarīgi, kādā veidā tev to iedvesīšu.
3. Pieņem šķēršļus vai grūtības, zinādams, ka esmu pie tevis, lai palīdzētu tikt ar tiem galā.
4. Atkārto savu lūgumu ik reizi, kad jāizvēlas jauns ceļš.
5. Uzticies Man visniecīgākajos sīkumos.
6. Rīkojies, būdams pārliecināts, ka Es esmu ar tevi.
7. Atzīsti savu nespēku.
8. Pateicies Man par visiem panākumiem un arī par šķietamām neveiksmēm.
9. Ceri pretī katrai cerībai.
10. Nekad neaizmirsti, ka Es esmu neiespējamā Dievs.
11. Izturies ar mīlestību, sapratni, taisnīgumu un labestību pret darījumā iesaistītajiem cilvēkiem.
12. Esi allaž piesardzīgs un pārbaudi, vai tev izteiktajā piedāvājumā neslēpjas Ienaidnieka slazdi. Lūdz apgaismību no Manis, un tā tev tiks dāvāta.
13. Neaizmirsti – ja paliec vienots ar Mani, uzvara ir tavā pusē, lai kā arī izskatītos no malas.
14. Paliec dziļā pazemībā, nekad neesi augstprātīgs.
15. Pārlasi, ko esmu tev mācījis, un turpini klausīties Manī, pārējais tiks tev iemācīts īstajā laikā. Esi bez baiļu, nebīsties, uzticies Man. Es taču esmu tavas būtības dziļumos, lai kur tu būtu un ko darītu. Esi pārliecināts par Manu derību. Es nekad neatstāju Savus draugus.

Es tevi mīlu.”

35. 7. janvāris, 4.20

“Mans maziņais, Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu; tā pārspēj visu, ko vien tu vari iedomāties un aptvert. Ja Es izlietu pār tevi Savas Mīlestības bezgalību, tu nespētu to nedz saņemt, nedz ietilpināt sevī: tava sirds pārplīstu.

Gribu, lai tu zini, ka tev un ikvienam no Maniem zemes bērniem paredzēti Mīlestības krājumi, kas ir kā daudz skaistu dāvanu, kuras jūs nekad nevarēsiet vien beigt izsaiņot. Jūs nepārtraukti aizvien vairāk sajūsmināties. Tās būs Gaviles un atkal Gaviles, aizvien lielākas Gaviles.

Tēva Mīlestība ir tik liela, ka Viņš vēlas, lai šī Mīlestība, kas bija paredzēta vienīgi Debesīm, spētu izplatīties zemes virsū, un tas notiks ļoti drīz, tas ir, tiem izredzētajiem, pie kuriem piederī arī tu, tas jau ir sācies.

Šī Mīlestība ir tik liela un šķīsta, ka tā nevar pastāvēt līdzās ļaunumam. Tā izvēlējusies apmesties skaidrās un taisnās sirdīs, kas ir ar mieru to uzņemt.

Katram cilvēkam jādod tai sava piekrišana. Ik reizi, kad tu atkārti savu “jā”, tiek šķīstīta kāda tavas sirds daļiņa un līdz ar to – darīta spējīgāka uzņemt Mīlestību.

Ļoti drīz šīs zemes virsū būs vienīgi skaidras sirdis. Tādas tās kļūs, pateicoties saviem “jā”, kam palīdzēs citu “jā” vai arī lielie pārbaudījumi, kas nāks šķīstīt šo zemi.

Vai redzi, cik svarīgi ir “jā”, kas teikti lūgšanai, neredzamiem kalpojumiem, pašmērdībām; arī adorācijai, sakramentiem un sakramentālījām, bet jo īpaši Euharīstijai sacītie “jā”, jo tiek dāvāta Mana Miesa (pasaulē nav nekā spēcīgāka, lai pārveidotu sirdis). Visu pārveidos Manas Miesas un Asiņu spēks.

Tu, kuram vienmēr patīcis strādāt ar kādu mērķi, taču pazīsti Mana Tēva mērķi – iemantot šīs zemes virsū skaidras sirdis, kas spēj uzņemt Mīlestību, ko Viņš vēlas izliet pilnībā. Mūsu Tēvs īsteno Savus mērķus.

Nedz Manas, nedz daudzo mocekļu asinis kopš diviem tūkstošiem gadu nav izlietas veltīgi. Mūsu Tēva mērķis īstenosies, turklāt ļoti drīz. Šajā nolūkā izmanto to līdzekļu ir daudz:

- Vissvarīgākais ir Mana Atnākšana šīs zemes virsū pirms diviem tūkstošiem gadu, lai mācītu Evaņģēliju un nodibinātu Baznīcu.
- Manas Vissvētās Mātes būtiskā loma.
- Paradīzes svēto sadraudzības loma, ar kuriem kopā jūs esat aicināti kā Tēva izredzētie šai pēdējo laiku misijai.

Tiem un tām, kuri pretojas, lieli pārbaudījumi nāks pabeigt šo siržu šķīstīšanu, kas norisinās jau divtūkstoš gadu. Svētīgi jūs esat, būdami pēdējo laiku izredzētie. Pateicoties jums, var tikt aiztaupīts daudz ciešanu.

Lūdziet Manu Svēto Māti uzturēt jūs dziļā paklausībā Tēvam un pasargāt zem Viņas Platā Apmetņa, kas spēj ietīt visu zemi un uz visiem laikiem padzīt Ienaidnieku, kurš izraisa tik daudz ciešanu.

Paliec, klausīdamies Manī; šīs mācības tev tiek dotas gan tevis, gan daudzu citu labā, kurus Es īstajā laikā uzrunāšu caur šiem pierakstiem.

Kļūsti mazs, jo tāds tu Man esi visnoderīgākais un vislabāk spēsi uzņemt Mīlestību.

Es tevi mīlu.”

36. *8. januāris, 5.45*

“Mans maziņais, turpini veltīt laiku, lai klausītos Manī. Man tev daudz kas jānāca. Šie laiki, kas ir pēdējie, izraisīs lielu zemes pārvērtību, tā jau ir sākusies.

Tikai nedaudzi, pat izredzēto vidū, ir savās sirdīs pietiekami sagatavoti, lai piedzīvotu nākamās lietas.

Man ir vajadzīgi tādi cilvēki kā tu, kurus Es izraugos, kurus mīlu, sargāju un mācu, lai viņi savukārt ietu mācīt un sagatavot sirdis, sludināt Labo Vēsti, jo tā ir ļoti Laba Vēsts, pat ja jums būs jāiziet cauri pārbaudījumiem, iekams spēsiet to piedzīvot.

Tāpat kā Manai izredzētajai tautai bija jādzīvo tuksnesī, lai ieietu apsolītajā zemē, tā arī jums būs jāpiedzīvo pārbaudījumi, lai pilntiesīgi ieietu šajā jaunajā zemē, kur pārbaugātīgi valdīs Mīlestība, tas ir, zemē, no kurienes būs padzīts ļaunums.

Nebīstieties, jo ik dienu, ik stundu, pat ik mirkli jūs balstīs Mana Žēlastība. Jūs tiksiet apbēdināti, bet iznīcināti – nekad. Jūs būsiet skumdināti, bet ne uzveikti. Jums būs grūtības, bet jūs netiksiet izdeldēti. Kaut arī dažiem no Maniem izredzētajiem būs jāšķiras no šīs dzīves, viņiem līdzī iesa ļoti spēcīgas žēlastības un viņi būs laimīgi mirt un drīzāk ieiet Mīlestībā.

Šo Mīlestību, ko jums sludinā, viņi pilnībā piedzīvos Debesīs, tomēr lielā lielais vairums to nobaudīs jau šīs zemes virsū.

Upurē Man šodien visu savu lūgšanu un gavēņa dienu par tiem daudzējiem, kurus Es aicinu, lai sirdīm izdodas sadzirdēt Manu saucienu, lai viņi atver savas sirds durvis, jo Es karsti ilgojos tajās ieiet un darīt tās Sev par mājvietu. Es viņus mīlu, Es gribētu viņus visus izglābt, taču Man vajadzīga viņu piekrišana.

Apliecinā Man atkal un atkal savu mīlestību visas šīs dienas gaitā, tas ir balzams Manai Sirdij, kura cieš, redzot, kā tie un tās, kurus mīlu, noraida Manu Mīlestību, paliek kurli pret Maniem atkārtotajiem saucieniem.

Tikai Manas Sirds pēdējie saucieni spēs viņus vienot ar Mani; bet, ja ne, viņus sev līdzī aizraus lielie pārbaudījumi, līdzīgi kā mājas, ko – jūs to redzējāt – aiznesa plūdi.

Kā jau tev vakar sacīju, Tēvs īstenos Savu mērķi. Viņa Mīlestība plūdīs zemes virsū tāpat kā Debesīs.

Līdzekļi ir atkarīgi vai nu no siržu atvērtības, vai nocietinātības.

Šodien, trešdien, atvērsies daudzas sirdis šīs dienas dēļ, ko Man veltījuši vairāki Manis izredzētie.

Pateicieties Tēvam, ka Viņam labpatīk dāvēt tik daudz Mīlestības Saviem zemes bērniem.

Svētīgs tu esi! Kā Es tevi mīlu!”

37. 10. janvāris, 4.10

Paldies, Kungs Jēzu, par Mīlestības straumi, ko vakar izjutu un izjūtu vēl šonakt. Jūtu, ka manī notiek patiesa pārvērtība. Man šķiet, ka es jau ieeju šajā jaunajā zemē, par kuru stāsta Isajs šārīta “Lasījumu lūgšanās”.

Zinu, Kungs, ka Tu mani mīli, ka Mīlestība mani mīl un es pats kļūstu Mīlestība.

Man liekas, es varētu augas dienas un naktis pavadīt lūgšanā un pielūgsmē... vienkārši ļaujot sevi mīlēt Mīlestībai, kas vēlas izplatīties šīs zemes virsū.

Cik privilēģēts gan es jūtos; es gribētu ik mirkli atkārtot savu “jā”, lai nezaudētu žēlastību un Mīlestības straumi, kas līst manā sirdī!

Paldies par tik lielu Mīlestību. Kā es Tevi mīlu!

“Mans maziņais, nāc saritinies Manās rokās. Turpini ļaut sevi mīlēt – tas šobrīd tev ir pats labākais. Tu esi izvēlējies labāko daļu.

Šodien vēlos ar tevi runāt no sirds uz sirdi, jo tava sirds aizvien vairāk kļūst Manējā, kas vienlaikus ir arī Manas Svētās Mātes Sirds.

Mīlestība, ko jūti, ir Tēva Mīlestība, kas brīvi plūst Manā Sirdī, kā arī Manas Svētās Mātes un visu to siržu

Mīlestība, kuras ļāvušas sevi *uzpotēt*. Taču ir vēl gana daudz vietas, lai *uzpotētu* visas šīs zemes sirdis.

Pārāk daudzi Manā Baznīcā noticējuši, ka šī Mīlestības plūsma domāta vienīgi dažiem izredzētajiem. Tas ir aplam; kā Man gan patiktu pūst trompeti, kas atskanētu ikvienā no četriem zemes stūriem, un pavēstīt katram atsevišķi un visiem kopā, dienu un nakti, ka Manā Sirdī un Tēva Sirdī pietiek vietas visiem bez izņēmuma!

Nāciet! Nāciet! Nāciet! Ļaujiet sevi mīlēt! Nav atlicis vairs daudz laika, lai jūs ļautu sevi šķīstīt Manas Mīlestības Ugunij, jo citādi jūs šķīstīs pārbaudījumu uguns.

Es jūs mīlu; Es atdevu Savu dzīvību par jums; Es nevēlos redzēt jūs ciešam; vēlos, lai visi esat laimīgi.

Es Sevī nesu Tēva Mīlestības pārpilnību, un Viņa lēmums ir negrozāms: Viņa Mīlestība plūdis zemes virsū tāpat kā Debesīs.

Pirms diviem tūkstošiem gadu Es mācīju apustuļiem to, ko ticīgie aizvien atkārtoti Tēvam: “Tavs Prāts lai notiek, lai atnāk Tava Valstība kā Debesīs, tā arī virs zemes.” Stunda ir klāt! Svētīgi esat jūs, zemes bērni, ja ieejat jaunajā zemē jau tagad.

Saprotiet, ka nekas nešķīstis tur nevar pastāvēt. Šķīstīšana ir sākusies, un tā tiks arī pabeigta: vai nu to veic Mīlestība, caurplūstot sirdīm, kas dod savu “jā”, vai arī tā notiek dažnedažādās ciešanās.

Es jau ļoti spēcīgi tevi uzrunāju ar kāda maziņa starpniecību, kurš tev izteica šādu atziņu: “To, ko man iemācīt neizdodas gudrībai, galu galā iemāca ciešanas.”

Tas, kas allaž ir bijis realitāte indivīda līmenī, tagad kļūst realitāte visas planētas mērogā. Vai nu šķīstīt sirdis izdodas gudrībai, vai arī šis pienākums jāuzņemas visu iespējamo veidu ciešanās. Tomēr laika palicis ļoti maz; rīt jau būs par vēlu.

Lūk, tāds ir lielais vēstījums, ko vēlos redzēt izplatāties un kam tevi gatavoju. Turpini Manī klausīties, atkārtot Man savus “jā”.

Tas ir Mans darbs, nevis tavējais. Tu esi viens no instrumentiem, ko vēlos lietot šī vēstījuma nodošanai.

Es tev pateikšu, kur, kad un kam. Pagaidām izbaudi Manu Mīlestību, tā tu Man esi visnoderīgāks, jo Es gribu, lai Manas bultas būtu nevainojami izstrādātas, tā ka tās vienmēr trāpītu mērķī un spētu caururbt pasaules neprātību visnocietinātākās un Ienaidnieka aptumšotākās sirdīs.

Paliec Manā Mīlestībā, Mans maziņais, Es tevi mīlu.”

Es ļoti spēcīgi jūtu sirdī, ka pēc iespējas drīzāk man jādalās šajos vēstījumos ar tēvu Dāvidu un ļoti drīz – arī ar citiem priesteriem.

38. 14. janvāris, 5.10

Paldies, Kungs Jēzu, par šo skaisto nedēļas nogali, ko tikko piedzīvojām ticībā.

Ņem mani pie rokas un vadi. Es vēlreiz saku savu beznosacījumu “jā”. Zinu, ka Mīlestība mani mīl un ka pats kļūstu Mīlestība.

“Mans maziņais, tev, kurš kļūsti Mīlestība, ne no kā nav jābaidās, tava drošība ir Manī, Manas Svētās Mātes patvērumā; visi esam vienoti ar Tēva Sirdi Svētajā Garā.

Tā ir tava vienīgā patiesā drošība, šajā ziņā tev pilnīgi jāmaina domāšanas veids – tev, kurš esi krājis mantu un arī citiem pārdevis materiālo aizsardzību, izmantojot apdrošināšanas līgumus un pensijas plānus.

Visš, kam pagātnē bija reāla nozīme, ļoti drīz zaudēs vērtību. Tāpēc tev visa sava pašārvība, cerība un drošība jāliek Manī, kurš allaž esmu ar tevi un tevī, tavas būtības dziļumos.

Laika nav daudz. Jo drīzāk tu mainīsi domāšanas veidu, tas ir, atteiksies no pasaulīgās drošības un pieņemsī vienīgi Manis piedāvāto, jo drīzāk ieiesi Gavilēs un būsi Mīlestība.

Es nesaku, lai tu pārtrauc organizēt un veikt nepieciešamo darbu, taču pieķeršanās saites ir pilnībā jāpārcērt. Gribru, lai tu zini un organizē, zinādams, ka šiem nodrošinājumiem, šiem materiālajiem labumiem nav nekādas vērtības, ka tie sniedz tikai viltus drošību, ka patiesa ir tikai viena vienīgā: tā, ko dāvāju Es.

Ieliec visu Manās rokās un veltī Man, lai tu pats no tā tiktu pilnībā atbrīvots, atraisīts, tā ka spētu šos labumus un nodrošinājumus uzlūkot, piešķirdams tiem to patieso vērtību, tas ir – nekādu.

Vienīgā patiesā vērtība tev šobrīd ir tā, ka Mīlestība tevi mīl un tu kļūsti Mīlestība.

Nemitīgi atkārto šo frāzi; atkārto tiem un tām, kurus mīli, atkārto tiem un tām, ar kuriem satiecies vai kurus mīli mazāk; atkārto priesteriem, bīskapiem un visai pasaulei. Svētajam tēvam Jānim Pāvilam II tu vari sacīt nešaubīdamies: Mīlestība tevi mīl, tu esi kļuvis Mīlestība.

Lūk, tā ir tava patiesā drošība, apdrošināšanas līgums bez jebkādiem izņēmuma nosacījumiem, ko Es tev dāvinu un lūdzu tevi dāvināt visai pasaulei.

Es tevi mīlu, un tu kļūsti Mīlestība.”

39. 15. janvāris, 6.10

Kungs Jēzu, šorīt gribu likt Tavā priekšā vājumu, ko izjūtu, kad cenšos atraisīties no materiālās drošības. Visu mūžu esmu strādājis, lai sagādātu materiālu drošību sev un Elizabetei, cerēdams, ka atliks vēl gana, lai nodrošinātu arī mūsu bērņus. Un nu pravietojums mums vēstī, ka viss var tikt atņemts, pat seifs un ugunsdrošās lādes.

Zinu, ka šim aspektam nav nekādas nozīmes salīdzinājumā ar Debesu vērtībām, taču no domas vien, ka es varētu palikt bez pajumtes, apģērba vai pārtikas, mani pārņem panika. Tā izraisa mani arī vēlēšanos vairāk pieķerties šim izdzīvošanas minimumam.

Es lieku Tavā priekšā savu nespēju pārcirst šīs saites. Saku Tev savu "jā", lai Tu to izdari manā vietā. Atdodu Tev arī savas bailes. Saku Tēvam Tavu lūgšanu: "Ja iespējams, lai šis biķeris iet man garām, tomēr ne mans, bet Tavs Prāts lai notiek!"

Kungs, uzklausi manu lūgšanu. Jau iepriekš paldies, ka mani pārveido – Tu to vari; es to gribu, bet nevaru. Tāpēc lai Tev labpatik manī darboties; man tik ļoti gribētos būt tādām, kādu Tu mani vēlies.

Zinu, ka Mīlestība mani mīl, un ceru kļūt Mīlestība. Es Tevi mīlu.

"Mans nabaga maziņais, nāc paslēpies Manās rokās. Es gribu tevi pieglaut pie Savas Sirds. Gribu tevī izliet Mīlestības straumi; vienīgi ar Mīlestības palīdzību Es varu izkausēt tavas bailes un pārcirst tavas saites. Ik reizi, kad tevi pārņem šīs bailes, ieej vēl vairāk sevī, nokāp vēl dziļāk, lai sastaptu Mani.

Šajās tikšanās reizēs tu nāc smelt Manu Mīlestību, kas nes tev mieru un prieku; tā ir patiesā drošība. Visu mūžu tu esi ticējis, ka ārējā manta spēj tev sniegt iekšēju drošību, mieru un prieku, jo tieši tos jau tu meklē. Bet Es tev saku, ka tas ir aplam; tev tikai jāparaugās apkārt, lai par to pārlicinātos.

Mieru, ko vēlies sevī nest, tu vari atrast vienīgi savā iekšienē, bet nekad ne ārpusē, un tieši tā ir domāšanas veida pārmaiņa, kurā Es tevi – ar tavu piekrišanu – šobrīd ievadu.

Nebīsties, tu esi atradis žēlastību Manās acīs, kā tas būs arī ar visiem, kuri lasīs šīs rindas.

Es tevi turu pie rokas, kā turēju pie rokas Pēteri, kad bailu dēļ viņš sāka jūrā grimt. To Es tev apsolu – ik reizi, kad tu no bailēm sāksi grimt, sauc uz Mani, tad Es ņemšu tevi aiz rokas un pasargāšu drošībā.

Es labprāt nāku tev palīgā, tāpat kā tu labprāt gāji palīgā ikvienam no saviem mazajiem, lai paceltu viņu savās rokās, piekļautu pie sirds un viņam sacītu: nebīsties, vec-tētiņš tevi mīl. Es esmu šeit un tevi sargāju.

Kā Es tevi mīlu, Mans maziņais, un tu kļūsti Mīlestība.”

Beidzot rakstīt, mani pārņēma ļoti dziļš miers un ļoti liels prieks. Manas raizes bija pilnīgi izgaisušas. Es līksmojos.

40. 16. janvāris. 5.05

Paldies, Kungs Jēzu, par to, ko vakar ļāvi man piedzīvot sirdsmierā un priekā. Dāvā man šodien tādu pašu velti – Savu Klātbūtni manī. Es Tev uzticu šo dienu. Lūdzu Tevi mūs apgaismot, lai viss notiktu pēc Tava plāna un Tavam godam. Es gribētu, lai Tu man pasaki, ko no manis vēlies attiecībā uz Māsas K. lūgumu. Paldies. Tā kā Tu mani mīli, es kļūstu Mīlestība.

“Mans maziņais, Mīlestība, Miers un Prieks, ko vakar izjuti, ir tikai niecīga daļiņa no tā, kas Man tev dodams.

Ja pasaule pazītu vai redzētu Mīlestību, kas Man ir un ko Es karsti ilgojos dāvāt ikvienam no Maniem zemes bērniem, viņi neticētu savām acīm.

Lūdz Tēvu līdz ar Mani un Manu Svēto Māti, lai šī Mīlestība varētu strauji pārņemt visu zemi, jo laika nav daudz. Ir pienākusi lielās siržu pārveides stunda. Tas ir galvenais: lai visā drīzumā sirdis spētu nemitīgi dzīvot šajās ciešajās attiecībās ar Mani.

Svētīgs tu esi, jo jau tagad vari sākt piedzīvot pavisamniecīgu daļiņu no tā, ko pilnībā varēs piedzīvot ikviens no zemes iedzīvotājiem, iekams to izdzīvos mūžīgi – Debesīs.

Veltī laiku Manas Mīlestības izbaudīšanai, un pamazām tu būsi nepārtraukti iesaistījies svarīgajās ciešajās attiecībās ar Mani neatkarīgi no tā, ko piedzīvosi ārēji. Tu jutīsies allaž piepildīts, tu gavilēsi.

Ej paļāvīgi to ceļu, ko esmu nospraudis tieši tev. Esmu tev paredzējis daudz jauku pārsteigumu, un, izmantojot īsākās taciņas, tu ļoti drīz ieiesi lielajās Gavilēs. Esi aizvien uzmanīgāks, vērojot, kādā veidā Es tevi vadu.

Ikreiz, kad pamani kādu ceļu, lūdz, lai Es norādu, vai tas domāts tev, un Es tevi vadīšu. Ej paļāvīgi uz priekšu, jo Es esmu tavs vadonis, un mēs mierīgi iesim apsoltās zemes virzienā. Jo tālāk ejam, jo vairāk staigājam Gavilēs. Pārbaudījumi ir pavisamniecīgi salīdzinājumā ar gavilēm, kas mūs gaida.

Kas attiecas uz taviem šārīta lūgumiem, rīkojies saskaņā ar to, ko esmu licis tavā sirdī, pārējais tev vajadzīgajā brīdī tiks norādīts.

Tu un Es, tu kopā ar Mani, mēs atrodamies pasaules visskaistākā notikuma rītausmā.

Paliec Manī, tāpat kā Es vienmēr esmu ar tevi.

Apstājies un apzinies, cik ļoti Mīlestība tevi mīl, un tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi neprātīgi mīlu.”

41. *17. janvāris, 6.15*

“Mans mīlais maziņais, visskaistākā dāvana, ko varu tev pasniegt dzimšanas dienā, ir kārtējais apgalvojums, ka tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Tā tev ir visskaistākā dāvana, jo Es allaž esmu ar tevi; tu jebkurā dienas

vai nakts mirklī, jebkuros apstākļos vari iesaistīties attiecībās ar Mani, lai tajās smeltu Manu mieru, Manu Prieku un Manu Mīlestību.

Tu pats izlem, kurā stundā, kurā brīdī to darīsi; Es allaž esmu līdzās, atplestām rokām, gatavs tevi sagaidīt, lai arī kādas jūtas tevi būtu pārņēmušas, lai kādā stāvoklī būtu tava dvēsele un gars. Nāc paslēpies Manās rokās, tur tu tiksī mierināts, to Es tev apsolu.

Turklāt Es tev apsolu, ka šī jaunā gada rītausmā, kurš tev nule sākas, Es likšu pieaugt tavai ticībai un harizmām, kas ir tevī. Pats sev likdams kļūt par Mīlestību, tu sapratīsi šīs dāvanas nozīmi un lielo vērtību tādā mērā, kādā to attīstīsi Manā Klātbūtnē, jeb, citiem vārdiem sakot, atkarībā no laika un no tā, cik bieži tu pie Manis vērsīsies.

Es apliecinu, ka dāvāšu tev Savu Mīlestību un Uzticību. To satverdams un uzņemdams, tu kļūsti vispiepildītākais cilvēks šīs zemes virsū. Manā Mīlestībā ietilpst viss, kas tev vajadzīgs. Tev netrūks ne nieka.

Vai tā nav visskaistākā un svarīgākā drošība? Kāpēc meklēt to citur? Tā vienmēr ir tevī, tavas būtības dziļumos. Un ceļš, kādā tu tai piekļūsti, kļūst aizvien vieglāks, tāpat arī platāks; ar katru reizi tu nokāp mazliet dziļāk, lai tur atklātu jaunus dārgumus, kuru rodas aizvien vairāk un kuri ir aizvien skaistāki. Es izbaudu jaunu Prieku ik reizi, kad tu atklāj kādu no tiem. Tie domāti tev vienīgajam un nav izsmeļami.

Ļoti liels ir Mans Prieks šajā brīdī. Jūtu nepieciešamību piespiest tavu sirdi pie Manējās un ar asarām acīs tev teikt: kā Es tevi mīlu, Mans maziņais! Kā Es lepojos ar tevi, redzot, kā tu kļūsti Mīlestība. Jā, jā, tu kļūsti Mīlestība, tā tad tu kļūsti Es, un Es kļūstu tu.

Paliksim šajā Mīlestībā! Es tevi mīlu.”

Paldies, Paldies, Paldies par šo Mīlestības straumi, ko rakstīdams izjutu, tā noteikti ir visskaistākā dāvana. Zinu, ka nekad nespēšu pats to izpelnīties; nekad nebūšu tās cieņīgs, tomēr es saņemu to, cik vien mana būtība šobrīd spēj. Es vēlos kļūt Mīlestība. Es Tevi mīlu.

42. 18. janvāris, 5.10

“Mans maziņš, tas Man allaž ir jauns Prieks, kad tu vērsies pie Manis. Man patīk redzēt, ka tu Manī klausies. Turpini lūgt Tēvu kopā ar Mani un Manu Svēto Māti, lai sirdis atvērtos un sāktu Manī klausīties; daudzi savās zināšanās vai paši saviem spēkiem meklē veidu, kā uzlabot pasaules situāciju. Viņiem tas neizdodas; gluži pretēji, viņi ved pasauli pretī pašiznīcībai.

Ja ļaudis atzītu savu nespēku un pievērstos Man, savam Glābējam, Es steigtos pie ikviena no viņiem un ļoti īsā laikā visa zeme tiktu pārveidota, un cilvēcei tiktu aiztaupītas lielas ciešanas.

Cik ļoti Es ciešu, redzot, kā maldās avis, kuras Es mīlu, un pat vairāki gani. Pienācis laiks tiesai, un to pieprasa vai pavēl Tēva Mīlestības pārpilnība.

Žēlsirdība un Piedošana allaž ir līdzās, gatavas dāvāšanai tiem, kuri sevi atzīst par grēciniekiem; šis solis noteikti jāspēr, lai varētu baudīt lielo Žēlsirdību. Turpini neredzamā veidā uzrunāt sirdis, lai tās atvērtos Tēva lielajai Žēlsirdībai, atzītu, ka ir grēcīgas, un nožēlotu savas kļūdas.

Tās visas tiek gribētas un gaidītas atplestām rokām. Kā Es tās mīlu, un kā Man patiktu redzēt, ka tās visas klausās Manī, tāpat kā to šobrīd dari tu! Man ir daudz kas tām sakāms, lai tās spētu uzņemt Manu Mīlestību.

Izteiksim kopīgi šo dedzīgo lūgumu, lai tas atskanētu sirdīs: Tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība. Tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Mans maziņais, tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu!”

43. *19. janvāris. 6.40*

“Mans maziņais, nebīsties, turpini nākt Man pretī, ļaut Man sevi vadīt. Es esmu tavš Mācītājs. Es tevi vadu pat visniecīgākajos sīkumos. Turpini dāvāt Man savu piekrišanu. Man patīk redzēt, ka esi paklausīgs un labprāt uzņem visu, ko vēlos tev dot, un tā tu kļūsti Mīlestība.

Kļūdams Mīlestība, tu topi ļoti spēcīgs ierocis, bulta, kas spēj sasniegt šķietami nesasniedzamus mērķus lielajā cīņā, kas tagad sākusies – visu cīņu cīņā –, jo brīdī, kad cilvēku acīm liksies, ka Ienaidnieks nodibinājis savu valstību zemes virsū un to sev pakļāvis, viņš tiks no tās pilnībā padzīts. Ļaunums izzudīs, un zemes virsū iestāsies Dieva Valstība.

Karapulks, ko vada Mana Vissvētā Māte un pie kura piederī arī tu, ir neredzamā veidā ļoti spēcīgs, jo tam palīdz visi Paradīzes Svētie un Svētās, kā arī Svētie Eņģeļi.

Tāpēc tev ne no kā nav jābīstas, tu esi Uzvarētāja pusē, un uzvara ir nodrošināta. Izbaudi pilnībā visnotaļ īpašās žēlastības, kas tev pašlaik tiek dotas jau iepriekš, lai no šā brīža neredzamajā cīņā tu būtu, bet vēlāk arī redzamā veidā kļūtu bāka tiem un tām, kuri meklē gaismu.

Tā kā mēs ieejam gaismas pasaulē, ir vajadzīgas daudzās bākas, lai vadītu tos un tās, kuri vēlas tur ieiet.

Neaizmirsti: jo attiecības ar Mani ir ciešākas, jo bāka spožāka. Šīs ciešās attiecības ar Mani veidojas vienīgi, pateicoties tai Mīlestībai, ko tu Man ļauj tevī ieliet.

Ļauj sevi mīlēt, tieši tad tu Man esi visnoderīgākais, jo
 kļūsti Mīlestība.
 Es tevi mīlu.”

44. *20. janvāris, 3.00*

“Mans maziņais, nāc tuvāk pie Manis. Gribu, lai tava sirds būtu cieši pie Manējās, lai Es izteiktu Savas slāpes. Man slāpst pēc šādas ciešas savienības ar Maniem mīļajiem, kuri šobrīd dzīvo zemes virsū.

Kā Es vēlētos viņus redzēt metamies Manās rokās, nevis meklējam laimi materiālās lietās vai ar dažnedažādu viltus dievu palīdzību! Es ārkārtīgi ciešu Savas tautas maldu dēļ.

Gribu ar tevi runāt arī par dažū Manu īpaši iemīļoto dēlu maldiem. Es jūtu milzīgas sāpes, kad redzu kādu no Maniem svaidītajiem kļūstam par ieļauojuma objektu un aizraujam sev līdzī ne vienu vien dvēseli. Kad priesteris izglābjas, liels pulks dvēseļu izglābjas kopā ar viņu, bet, ja kāds priesteris iet pazušanā, arī tad viņš sev aizrauj līdzī daudz dvēseļu.

Priesteris nekad nav viens savā pestīšanā vai pazušanā. Nu tu redzi, cik svarīgi ir lūgties un gavēt par Maniem priesteriem, jo ik reizi, kad kāds priesteris ieiet Paradīzē, viņam līdzī ieiet arī daudzi citi.

Daudzi cieš no vientulības, nesapratnes un mīlestības trūkuma. To izmanto Ienaidnieks, izlikdams viņiem dažādus slazdus. Lūdz par viņiem un ietin viņus Manas Vissvētās Mātes Apmetnī. Mīli viņus un ik reizi, kad iedomājies par viņiem vai vienu no viņiem, neredzamā veidā viņam vai viņiem saki: “Tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.” Dod tiem šo mazo padomu:

pārtrauc skatīties pats uz sevi;
 pievērs skatienu Dievam;

uzlūko Viņa Mīlestību;
 uzlūko Viņa Žēlsirdību;
 uzlūko Viņa Piedošanu;
 tu nekad nebūsi tās cienīgs;
 tu nekad to neizpelnīsies;
 pieņem Viņa Mīlestību, Viņa Žēlsirdību, Viņa Piedošanu, jo Dievs Tēvs vēlas, lai tas tā būtu.

Laika nav daudz, šīs lūgšanas ir visīsākie ceļi. Turklāt lūgšana par priesteriem spēj uzrunāt lielu daudzumu dvēseļu.

Es gribētu, lai jūsu lūgšanu dienas būtu vairāk veltītas aizlūgumiem priesteru labā.

Ikvienu jūsu grupas dalībnieka sirdī Es izleju straumi Mīlestības uz priesteriem. Esiet uzmanīgi, un jūs būsiet liecinieki pārvērtībām, ko veikšu priesteru sirdīs kā atbildi uz jūsu lūgšanām.

Nebaidies viņiem nolasīt šo vēstījumu, lai darītu viņus jūtīgākus pret Manu lūgumu, kas ir ārkārtīgi svarīgs – katrā ziņā vissvarīgākais no tiem, ko esmu izteicis līdz šai dienai.

Ja vērsos pie jums ar šo lūgumu, tas ir tāpēc, ka Man ir ļoti dārga gan jūsu grupa, gan ikkatrs no tās dalībniekiem. Man patīk redzēt šos pieaugušos ar bērnu sirdīm, kuri Man veltī vienu dienu nedēļā. Kā Es viņus mīlu! Es viņus tā mīlu, ka viņi visi patlaban kļūst Mīlestība.

Vairāki nemaz neapzinās, ka Es viņus tik ļoti mīlu, nedz arī to, ka viņu lūgšanām ir tāds iespaids uz Tēva Sirdi.

Šī lielā iespaids dēļ uz Tēva Sirdi Es jūs lūdzu vairāk lūgties par Maniem priesteriem.

Pateicoties katram no jums, jūsu lūgšanu grupa ir kļuvusi Manai Baznīcai ļoti nozīmīgs balsts. Gribu uzrunāt ikvienu, sacīdams: “Es tevi mīlu, tu Man esi vajadzīgs, tu esi vērtīgs Manās acīs un kļūsti Mīlestība.”

Es jūs maigi mīlu. Es jūs maigi mīlu.”

Liels paldies, Kungs Jēzu, par tādu Mīlestību. Lai Tev labpatīk sagatavot sirdis šī vēstījuma uzņemšanai, tā ka tas nestu simtkārtīgus augļus.

Es gribu būt paklausīgs un Tevi mīlu.

45. *21. janvāris, 4.55*

“Mans maziņais, ienāc vēl dziļāk Manā Mīlestībā, jo Es allaž esmu klāt un gaidu plaši atplestām rokām, vēloties tevi uzņemt, ieskait Savās rokās, pieglaust tavu sirdi pie Manējās, lai kādu dienu – tas ir, ļoti drīz – starp tām vairs nebūtu nekādas atšķirības, tava sirds būs tāda pati kā Manējā, degdama Mīlestībā.

Ļauj sevi mīlēt. Es izjūtu tādu Prieku, sastapdams sirdi, kas ļauj sevi mīlēt, ka nemitīgi to piepildu un tajā izleju Savas Mīlestības pārpilnību. Nesteidzies, to uzņemot un izbaudot.

Pateicoties tavai atvērtībai, Es varu iekļūt daudzās jo daudzās sirdīs visā pasaulē. To, ko Es šobrīd daru tevī un caur tevi, to darišu ikvienā un caur ikvienu, kurš lasīs šīs rindas un dos Man savu piekrišanu. To Es apsolu: ikkatrs no šiem cilvēkiem saņems to pašu Mīlestību, ko šobrīd izleju tevī.

Laika nav daudz. Mana Svētā Māte un Es Svēto Eņģeļu un visu Paradīzes Svēto pavadībā līdz ar Svēto Garu, paklausīdami Tēva norādījumiem (Man gan būtu jāsaka, neatlaidīgajiem lūgumiem), Mēs izmantojam un izgudrojam dažnedažādus jaunus paņēmienus visu pasaules siržu aizsniegšanai. Mēs kļūstam ubagi, lai izlietu Savu Mīlestību. Mēs maksimāli izmantojam tos un tās, kuri ļauj Mīlestībai pār sevi valdīt.

Ļoti drīz jūs būsiet liecinieki notikumiem, kas palīdzēs jums saprast, kāpēc Mēs rīkojamies šādā veidā un

tik ātri. Mēs redzam, ka jūs atrodaties uz bezdibeņa malas, un vēlamies izmantot visus līdzekļus, kas ir Mūsu rīcībā, lai tikai jūs izglābtu.

Mums atļauti visi līdzekļi, izņemot rīcību bez jūsu piekrišanas, tāpēc arī tik ļoti jāiegūst jūsu “jā”, allaž un visu iespējamo veidu “jā”, lai pārcirstu visas saites, ko Ienaidnieks novijis ar nolūku aizraut jūs sev līdzī bezdibenī.

Mums vajadzīga jūsu piekrišana, lai pārcirstu ikkatru no šīm saitēm, kuru ir tūkstošiem. Tāpat Mums vajadzīga jūsu piekrišana, lai jūs novietotu drošībā Mūsu Abu Sirdīs.

Pretēji Ienaidniekam, kurš cenšas tikai sasaistīt, Mums vienmēr svarīgāka ir lielā brīvība. Pat sirdij, kas jau atrodas drošībā Mūsu Abu Sirdīs, ir pilnīga brīvība no turienes iziet. Tā tur paliek vienīgi tāpēc, ka pati vēlas.

Lielā cīņā ir pilnīgi reāla un ir jau ar lielu spēku sākusies, taču ieroči, ko lietojam, ir ļoti dažādi. Tie šķiet nenozīmīgi salīdzinājumā ar Ienaidnieka lietotajiem, tomēr tie mūs vedīs pretī uzvarai.

Atceries Dāvidaniecīgo ieroči; turklāt, pats vēl izskatīdamies pēc bērna, viņš stājās pretī milža Goliāta stiprajiem ieročiem un spēkam – un cīņā uzvarēja.

Mēs būsīm uzvarētāji, taču izglābto skaits ir atkarīgs no piekrišanas, ko būs devuši vai lieguši tie un tās, kuri tagad atrodas gaismā.

Paldies par tavu daudzkārtējo piekrišanu bez nosacījumiem, jebkuros apstākļos. Paldies, ka kļūsti pavisam mazs, lai rakstītu ticībā.

Pieņemdams Manu Mīlestību, tu kļūsti Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu, Mans maziņais. Es tevi maigi mīlu.”

46. *22. januāris, 4.55*

Kungs Jēzu, šorīt es jūtu vajadzību atkārtot Tev savu pilnīgo beznosacījumu “jā”, īpaši – “jā” saīšu saraušanai ar darījumu un visu materiālo lietu pasauli, lai būtu pilnīgi brīvs, pilnībā gatavs klausīties Tevī.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Esmu pārliecināts par Tavu Mīlestību, un man ir ticība, ka reiz es būšu Mīlestība. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es padaru tavu lūgšanu par Savējo, un Tēvs to jau uzklausa.

Gribu mācīt tev strādāt, labi veikt savu darbu, vienlaikus esot pilnīgi brīvam, tas ir, bez jebkādas pieķeršanās materiālajām lietām, tā ka tu varētu allaž palikt cieši saistīts ar Mani; ka tu pastāvīgi justu Manu Klātbūtni tāpat, kā to izjūti šobrīd; ka ik mirkli tu paceltu savu garu pie Manis; ka tava sirds izjustu Manu Klātbūtni tavas būtības dziļumos; ka, ik reizi ieelpojot, tu atklātu – Es pats tevī elpoju, un tu zināsi, ka Es pats tevi iedvesmoju pat vismazākajos sīkumos.

Mana Valstība nodibināsies tevī, tu būsi kļuvis Mīlestība. Tu esi viens no Maniem izredzētajiem, lai būtu viens no pirmajiem, kuros Es vēlos nodibināt Savu Karaļvaru. Gribu, lai Mana Karaļvara nodibinātos ikvienā sirdī, un tādējādi katrs cilvēks būs kļuvis Mīlestība. Šīs zemes virsū būs atnākusi Dieva Valstība. Tēva Prāts notiks kā Debesīs, tā arī virs zemes.

Svētīgi un svētīgas esat jūs, kuri dzīvojat šajos laikos, kas ir pēdējie, un spējat jau šīs dzīves laikā ieiet Tēva Mīlestības pilnībā, kā arī pilnā mērā izbaudīt tās lielās misijas augļus, kuru esmu atnācis paveikt šīs zemes virsū un par kuru liels pulks vīriešu un sieviešu ziedojuši un atdevuši savas dzīvības.

Līksmojieties, slavējiet, pielūdziet, jūsmojiet un skaļi gavlējiet jau tagad par visu, ko jums šobrīd ļauj piedzīvot.

Es saku “šobrīd”, šodien pat, nevis rīt vai pēc pusgada, vai gada; nē – šodien pat: Debesis ir atvērtas, un neskaitāmi Eņģeļi, Svētie un Svētās ir jūsu vidū, lai jūs vadītu, ietu jums līdzās un palīdzētu veikt svarīgo pāreju, kas jūs iavedīs Mīlestības pilnībā.

Jums jādara tikai viens: jādod sava piekrišana un vajadzības gadījumā tā jāatkārto, lai tiktu pārcirstas visas saites. Lai jūsu “jā” ir “jā” Mīlestības uzņemšanai.

Jūs sēžat pie debesu mielasta galda. Eņģeļi, Svētie un Svētās gaida jūsu piekrišanu, lai jūs apkalpotu. Jums pat pieder privilēģija izvēlēties kādu no Svētajiem vai Svētajām, kurš jums tad pakalpos, jūs vedīs un pavadīs, iepazīstinās jūs ar *ēdienkarti*, pateiks, ar ko jums jāsāk, lai visdrīzāk apmierinātu izsalkumu un slāpes pēc Mīlestības, kas ieliktas jūsu būtības dziļēs jau radīšanas brīdī.

Uz šo mielastu aicināti visi, un nav svarīgs jūsu sociālais statuss, apgērbs vai grēcinieka stāvoklis.

Pirmais “jā”, kas jums jādod, ir atzīt, ka Dievs jūs mīl.

Otrais “jā” – ka mīlat sevi tādu, kādu Dievs jūs radījis.

Vēlāk sekos “jā” Ienaidnieka novīto saišu saraušanai un vēl dziļākai ieiešanai Dieva Sirdī. Mīlestības ceļš ir vienkāršs un viegls tam vai tai, kuri sākuši to iet, nedomādami vairs ne par ko citu.

Iet šo ceļu, nedomājot ne par ko citu, ir visai grūti, jo jāatsakās no pasaules piedāvātā ceļa.

Atvērto Debesu un pasaules ceļa izraisīto ciešanu dēļ tagad ir vieglāk saņemt atziņas žēlastību, kas ne vienam vien palīdz saprast, ka pasaules ceļš patiesībā ir strupceļš un ka viņu priekšā paveras kāds cits. Tikai viens vien ceļš spēj apmierināt viņu izsalkumu un slāpes: Mīlestības ceļš.

Sacīsim kopīgi šo lūgšanu, lai tā atskanētu ikvienā sirdī: Mīlestība tevi mīl, un tu kļūsti Mīlestība.

Man vēl ir daudz kas tev sakāms, taču šim rītam pietiek. Cik Es esmu laimīgs, redzot, ka tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

47. *23. janvāris, 4.25*

Kungs Jēzu, ticībā es iedrošinos likt Tavā priekšā D. lūgumu par fizisko dziedināšanu. Man šķiet, tas viņam būtu skaists apliecinājums, ja viņš tiktu dziedināts uzreiz. Zinu – ja vien Tu gribi, Tu spēj viņu dziedināt.

Lai notiek Tava Griba, ne manējā; es esmu tikai tāds niecīgs, nepilnīgs nabaga instruments, kurš iedrošinās lūgt, bet kuram ir ticība Tavai lielajai dziedināšanas varai.

Lasot breviāru, mani pārsteidza, ka, uzklaussīdams Mozus lūgšanu, Kungs atteicās iznīcināt Savu tautu, kas bija sagrēkojusi, kamēr Mozus atradās svētajā kalnā.

Arī mūsu tauta šobrīd ir izvirtusi, taču ir daudz Svēto, kuri patlaban dzīvo zemes virsū. Mūsu Baznīcas priekšgalā ir tāds svētais kā Jānis Pāvils II, turklāt Debesis ir atvērtas, tāpēc jāņem vērā arī Debesu Svētie un Svētās, Māmiņas Marijas lielais spēks un visi nopelni, ko šai zemei sniedza pie krusta koka mirušā Dieva izlietās Asinis, kā arī Svēto Eņģeļu spēcīgais kalpojums.

Saskaņā ar visiem pravietojumiem, mums būs jāiet cauri lieliem pārbaudījumiem, kuros ievērojama daļa cilvēces tiks iznīcināta vai šķīstīta, iekams pavērsies ieeja apsolītajā zemē.

Es atzīstu, ka esmu pārāk mazs, lai saprastu, un noteikti esmu pārāk mazs, lai uzdrīkstētos spriest par tādu tēmu. Šorīt jūtos ļoti pārdrošs, es, kurš esmu tik mazs un nepilnīgs tik varena, labestīga un žēlsirdīga Dieva priekšā.

Par to lūdzu Tēv piedošanu un palieku, klausīdamies Tēvī.

“Mans maziņais, nebīsties, Es esmu Mīlestības Dievs, tev nav jāatvainojas, uzdodot kādu jautājumu, pat ja tas ir ļoti vērienīgs.

Atbilde ir Tēva rokās. Viņam vienīgajam pieder vara lemt, vai pasludinātos lielos pārbaudījumus šīs zemes šķīstīšanai var ierobežot vai pilnīgi novērst, un vienīgi Viņš zina noteikto Manas atgriešanās stundu. Tomēr viens ir drošs – Mana Atgriešanās ir ļoti tuvu, un mūsdienu pasaule ar savu nelāgo rīcību ir izpelnījies pasludinātos pārbaudījumus, lai tiktu šķīstīta.

Patlaban pastāv tik cieša saziņa starp Debesīm un zemi un Debesis ir atvērtas tieši tādēļ, lai samazinātu vai pat, ja iespējams, novērstu šos pārbaudījumus.

Tēva lēmums ir negrozāms: Mīlestībai jāizplatās virs zemes tāpat kā Debesīs.

Lai Mīlestība varētu brīvi izplatīties, tā nevar pastāvēt līdzās ļaunumam. Tāpēc ļaunumam jāpazūd.

Tā kā ļaunums ir ieviesies vīriešu un sieviešu sirdīs, šīm sirdīm jātiek šķīstītām.

Tēvs allaž respektē lielo brīvību, ko devis Saviem zemes bērniem. Sirdi nevar pakļaut ar varu, to var tikai savaldzināt.

Tā vietā, lai raizētos, ko Tēvs darīs vai nedarīs, kāpēc gan tev labāk vispirms neparaudzīties pašam uz sevi – vai tava sirds ir pilnībā atsacījies no ļaunuma? Vai tā ir šķīstīta? Vai tā ir nodibinājusi attiecības ar savu Dievu? Vai tā saka “pilnīgu jā” jebkuros apstākļos? Vai tā ir atteikusies no savas personiskās gribas un ievēro vienīgi Tēva gribu? Vai tā ir kļuvusi Mīlestība?

Dodams savu piekrišanu, tu kļūsti Mīlestība, un, kļūdam Mīlestība, tu kļūsti par vēl vienu kareivi Manas Mātes Karapulkā. Jo spēcīgāks būs Manas Mātes Karapulks,

jo vairāk izzudīs ļaunums un jo mazāki būs šajā brīdī nepieciešamie pārbaudījumi.

Jo vairāk tu kļūsi Mīlestība, jo vairāk tavš skatiens pievērsīsies Mīlestībai un jo vairāk tu spēsi būt liecinieks tam, ko Tā patlaban visos iespējamajos veidos paveic sirdīs. Tādējādi liels būs tevī Prieks, Cerība un Gaviles.

Kļūdams Mīlestība, tu nemitīgi lūdz Tēvu kopā ar Mani un Manu Svēto Māti; tad Mīlestībai atveras daudz jo daudz siržu.

Kad Mīlestība dara savu darbu, pārbaudījumi kļūst lieki, tas ir, to vairs nav. Vai redzi, cik esi svarīgs?

Kas attiecas uz tavu lūgumu par D., Es to padaru par Savējo; tas tiek dāvāts Tēvam, un D. jau piedzīvo Viņa Klātbūtni visā savā būtībā, jūs būsiet tam liecinieki.

Viena vien lieta joprojām ir svarīga: Mīlestība tevi mīl, un tu kļūsti Mīlestība.

Mana Mīlestība.”

48. *25. janvāris, 5.50*

Kungs Jēzu, Tu, kurš pašos pamatos pārmainīji Saula sirdi, lai padarītu viņu par svēto Pāvilu, kas bija brīvs no visām pasaules domām, par ugunīgu apustuli, kam bija vairs tikai viena vēlēšanās – būt visā un visur uzticīgam Tev –, lūdzu Tevi: nāc un pārcērt visas manas saites ar pasauli un materiālajiem labumiem, lai es kļūtu pilnīgi brīvs un man būtu tikai viena vēlēšanās – būt visā un visur Tev noderīgam. Ubagoju šo žēlastību arī priekš visiem un visām, kurus nesu sirdī vai kurus Tu neredzamā veidā esi ielicis manā sirdī, kā arī tiem, kuri lasīs šīs rindas.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu.

Es Tevi mīlu un gribu būt Tev uzticīgs, lai kas arī notiktu.

“Mans mīlais maziņais, esmu sadzirdējis tavu lūgšanu. Es to padaru par Savējo, nesot Tēva priekšā, un tā jau ir uzklausīta.

Visas saites, kurās Ienaidnieks bija tevi sasaistījis, Es pārcērtu, tāpēc ka tu Man to atļauj.

Tu kļūsti pilnīgi brīva būtne, tu atklāj Dieva bērnu patieso brīvību, kādu Tēvs to vēlējās Radīšanas brīdī.

Lai kļūtu Mīlestība, cilvēkam no jauna jāatklāj sava sākotnējā brīvība. Šī lielā brīvība nepieciešama visiem. Tev vēl jo vairāk – misijas dēļ, ko tev uzticu. Tu nevari būt Man pilnībā uzticīgs, ja ik reizi, kad tev lūgšu spert kādu soli, tu raizēsies par to, ko domās vai sacīs citi. Šīm raizēm pilnībā jāizzūd no tava prāta, to vietā jāstājas tikai vienām vienīgām: kā būt Man uzticīgam pat vismazākajos sīkumos.

Tas tev var likties grūti; ja tu būtu atstāts pats savā ziņā, tad – tev taisnība – tas varētu būt tiešām ļoti grūti. Taču, tā kā runa ir par Manu darbu, nevis tavējo, tad tas kļūst viegli. Es pats ar tavu piekrišanu pārcērtu visas saites un, vēl vairāk, Es pats tevi iedvesmoju vismazākajos sīkumos.

Es jau tev sacīju, ka vēlos kļūt ar tevi viens, tāpat kā ar Tēvu esmu viens, un ka dzīvosī ne vairs tu, bet tevī dzīvošu Es.

Pievērs skatienu Man, lai ieraudzītu, ka nekad Mani nav ietekmējušas pasaules domas, izņemot to, ka atkarība no tās izturēšanās veida Es vērsos ar lūgšanu pie Tēva, lai izlūgtu šai pasaulei nepieciešamās žēlastības un tā atgrieztos pie Tēva.

Īstajā laikā tev tiks dotas vajadzīgās žēlastības, lai īstajos brīžos spertu pareizos soļus, tā ka tu pilnībā izpildītu Tēva Gribu.

Tēva Gribu tu jau pazīsti – lai Viņa zemes bērni pilnā mērā dzīvotu Viņa Mīlestībā. Kļūdamas Mīlestība, tu dari

Viņa Gribu. Tu kļūsti Ugunīgas Mīlestības Uguns, kas aizdedzina Uguni to sirdīs, kurus un kuras Tēvs tev uztic.

Paliec Mans maziņais, tā tu esi Man visnoderīgākais, tā tu Man kļūsti patiesi vērtīgs.

Mans prieks šobrīd ir ļoti liels, redzot tevi kļūstam par Mīlestību. Pieglaužu tevi pie Savas Sirds, vēlreiz sacīdams to, ko tu izdzirdēsi sirds dziļumos; zini, ka šie vārdi nāk no Manis.

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

49. *Kļavu bērzi, 25. janvāris, 12.50*

“Mans maziņais, Es vēlos izmantot šo klusumu, kurā tu esi viens kopā ar Mani, lai atkal runātu uz tavu sirdi. Tava paklausība un daudzie “jā” Man ir ļāvuši un arī pašlaik ļauj īstenot lielas lietas.

Tu jau jūti, ka tevī notiek kāda pārvērtība, tu vairāk izjūti Manu Mīlestību, taču nevari iedomāties, cik liels un svarīgs ir viss, ko šobrīd kopīgi piedzīvojam. Tavai sirdij jāpārveidojas. Saites, kas tai liedza atgūt savu sākotnējo skaistumu, tiek pārcirstas cita pēc citas. Cik tā gan kļūst skaista; tā ieiet lielā šķīstībā, un tavas dārgās laulātās draudzenes Elizabetes sirds piedzīvo tādas pašas pārvērtības.

Jūsu abu sirdis tiek izkausētas Mūsu Abu Sirdīs, Manas Svētās Mātes Sirdī un Manējā. Mēs kopā ieejam lielu Gaviļu, Miera un Mīlestības pasaulē. Tāda pati pārvērtība notiek jūsu tuviniekos gan miesīgajā ģimenē, gan lūgšanu grupas dalībniekos.

Tas ir tikai sākums. Debesīs šobrīd ir daudz Prieka – nevis par to, ko jūs darāt, bet tikai un vienīgi par to, kas jūs kļūstat. Jūs nevarat uzpūsties lepnībā, jo tas ir Mans darbs, kas var brīvi īstenoties jūsu beznosacījumu piekrišanas un jūsu paklausības dēļ, kad ļaujāt Man sevi pārveidot.

Mans atalgojums par jūsu “jā” ir ne vien jūsu pārveide, bet arī Gaviles, kad redzat, kā pārvēršas sirdis jums visapkārt un reizēm caur jums, tā ka jūsu Gaviles kļūst vēl jo lielākas un turpinās nepārtraukti. Tas, kam jūs esat liecinieki, ir pārvērtība tikai pavisam nelielā skaitā siržu, kas kļuvusi iespējama, pateicoties jūsu paklausībai un jūsu “jā”.

Jo vairāk jūs – tu un Elizabete – kopīgi dalāties ar to, ko piedzīvojat, jo lielāks ir jūsu prieks un jo ātrāk notiek jūsu pārveide. Bez kādām šaubām atsakieties no visa, kas ir pretrunā ar Mīlestību.

Uzņemiet vienīgi to, ko jums dāvā Mūsu Abu Sirdis, un Mīlestība paveiks pārējo. Nemēģiniet arī saprast, ko pašlaik piedzīvojat, tikai pieņemiet. Jūs jūtaties piepildīti – pieņemiet to, izbaudiet līdz galam, jo Tēvs Savā Mīlestības plānā vēlas, lai patlaban tas tā būtu.

Jo vairāk pieņemsiet to, kas jums jāizdzīvo šodien, jo jūsu būtne kļūs spējīgāka izmantot žēlastības, ko Tēvs jums paredzējis rītdienai. Tā tas ir dienu pēc dienas.

Jūs būsiet aizvien vairāk kļuvuši Mīlestība.

Saki vēlreiz Elizabetei, ka Es viņu mīlu un ka tu viņu mīli; ka kopā jūs kļūstat Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu, Es jūs mīlu neprātīgi.”

50. *27. janvāris, 6.30*

“Mans maziņais, atceries, ka Es vienmēr esmu ar tevi un tevī. Tas ir tavš patiesais mierinājums, nemeklē to citur.

Es gribu, lai tu rūpējies par savu ģimeni, par cilvēkiem ap tevi, par saviem darījumiem utt. Taču negribu, lai tu par tiem raizējies, jo, kad esi Man visu uzticējies, Es par visu arī parūpējos, līdz pat vismazākajiem sīkumiem un īstajā laikā – tu esi tam liecinieks.

Mācies vairāk Man uzticēties un vienmēr rīkoties saskaņā ar Manis doto iedvesmu. Piekrīti būt šāds maziņais, kurš ļauj sevi vadīt, kurš nekad necenšas atrasties uzmanības centrā, nekad netiecas pēc pagodinājumiem vai pirmās vietas; allaž ieņem pēdējo vietu. Pieņem visu, it kā viss nāktu no Manis: kā pazemojumus, tā pagodinājumus; kā neveiksmes, tā panākumus; kā bēdas, tā priekus; naida un atriebības jūtas tāpat kā miera un mīlestības jūtas, ko cilvēki var tev izrādīt; nabadzību tāpat kā bagātību jebkurās tās izpausmēs.

Vienīgi visu pieņemdams, tu kļūsti pavisam mazs, atzīsti savu nespēku, vājumu un ierobežojumus, un tieši tajā brīdī Es varu atklāt Savu Visvarenību un Godību, kā arī pārplūdināt tevi ar Prieka, Miera un Mīlestības žēlastībām.

Tu atklāj, ka Mīlestība tevi mīl, un tu kļūsti Mīlestība. Kļūsti mazs – jo mazāks tu kļūsti, jo vairāk Es tevi mīlu un jo vairāk tu kļūsti Mīlestība.

Mans maziņais, Es tevi mīlu.”

51. *29. januāris, 4.15*

Kungs Jēzu, nāc, lūdzu, un pārcērt visas saites, kas man traucē pilnībā piederēt Tev. Uzlūko manu nevarību un ierobežojumus. Iedvesmo mani, iedvesmo visus, kuri iesaistīti darījumu lietās, pie kā šobrīd strādāju.

Nepieļauj, ka nomaldos no ceļa, ko Tu esi man nospraudis. Kā man gribētos pilnībā būt kopā ar Tevi un Tavā rīcībā! Vienīgi Tu spēj mani atbrīvot. Es paļaujos tikai uz Tevi un pateicos Tev par šo cerību, ko redzu ataustam pie apvāršņa.

Es uzticos Tev, uzticu Tev visu.

Zinu, ka šīm lietām nav nekādas nozīmes. Vienīgais, kas ir svarīgi, – lai es kļūtu Mīlestība. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es zinu visu, kas tev vajadzīgs. Es

lūkojos tavas būtības līmenī un, tā kā tu Man esi devis atļauju, Es veidoju un pārveidoju tieši šo būtību. Vēlos, lai tā kļūst ļoti skaista, pilnīgi šķīsta un balta kā sniegs.

Jau tagad domāju par Prieku, ko jutīšu, stādot tevi priekšā Tēvam, kad tas brīdis būs klāt.

Pagaidām Es izmantoju visu, kas ir ap tevi, lai tevi šķīstītu un tu kļūtu tāds, kādu Es tevi vēlos.

Tavas tikšanās ar cilvēkiem, pat ja to iemesli ir saistīti ar darījumiem, nepavisam nav Man nederīgas. Es tevi izmantoju, lai pieskartos sirdīm, bet tu pats to neapzinies. Vakar Es sniedzu tam apliecinājumu, kad kāds tev sacīja: “Nezinu, kāpēc, bet man patīk jūs redzēt un jūs dzirdēt.” Pats to nezinādams, viņš tevī pazina Mani, un tas piepildīja viņa sirdi un aicināja viņu nākt Man tuvāk.

Tava misija pagaidām pastāv neredzamā veidā, taču tikai tāpēc, ka tu sevi pilnībā dāvā Man, Es varu tevi lietot, lai uzrunātu sirdis, tev pašam nezinot, lai kur tu ietu un lai ko darītu.

Svarīgi ir tas, kas tu esi un ko tu Man ļauj paveikt tevī, caur tevi un ap tevi.

Tāpēc, ka Es tevi mīlu un ka tu ļauj sevi mīlēt, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi mīlu.”

Paldies par šo lielo mieru, ko Tu man pašlaik dāvā. Gribo to pilnībā izbaudīt klusumā un atpūtā. Paldies, Jēzu.

52. 30. janvāris, 3.00

“Mans maziņais, atgriezies pie Manis, vairāk pievērs skatienu Man.

Tu viegli ļauj raizēm par darījumiem piesaistīt tavu uzmanību. Tu par tiem raizējies tā, it kā viss būtu atkarīgs no tevis, kaut gan viss ir atkarīgs no Manis, tava Dieva.

Atceries, ko esmu tev sacījis: Es rūpējos pat par visnecīgākajiem sīkumiem; Es gādāju par tevi; tu esi atradis žēlastību Manās acīs; tu esi Mans izredzētais, Mans mažiņais, kuru Es mīlu un loluju.

Nāc atpūsties pie Manas Sirds, uztici Man savu nastu. Tu atzīsi, ka Mans jūgs ir viegls.

Ar tavu atļauju Es pārcērtu saites citu pēc citas, lai darītu tevi pilnīgi brīvu. Tu gan domā, ka kļūsi brīvs, pārdo dot savu uzņēmumu... Bet Es zinu, ka brīvība pastāv tavā sirdī.

Tieši tavu sirdi Es vēlos brīvu, jo gribu, lai tā visa pieder Man. Tu esi piekritis ierādīt Man pirmo vietu savās nodarbēs, un tas Mani iepriecina. Tomēr, kas attiecas uz tavu sirdi, Es vēlos to piepildīt vēl vairāk.

Nav svarīgi, kas notiks tev apkārt, – tu pilnībā piedērsi Man. Tev būs tikai viena vien rūpe – pilnībā palikt Manā ziņā, ļaut Man tevi mīlēt, un tā tu kļūsi Mīlestība.

Kļūt par Mīlestību nozīmē pastāvīgi atrasties ciešās attiecībās ar Mani, šķirtam no pasaules raizēm. Es sacīju “raizēm”, bet neesmu teicis, ka tev nav jāstrādā pasaulē. Es vēlos tev iemācīt atšķirt darbu no raizēm, neko citu.

Darbs ir tas, ko tu dari, toties raizes pārņem tavu sirdi. Un Es vēlos, lai Man pilnībā pieder tieši tava sirds.

Es jau zinu, ka tu nevari to panākt saviem spēkiem; tas nav tavs darbs, bet Manējais. Tomēr Man ir vajadzīga tava piekrišana, un Es gribu, lai tu skaidri zini, ko nozīmē tavs “jā”.

Esmu dzirdējis tavu atbildi un atkal cērtu pušu vēl citas saites, un tu pamazām sāksi apzināties pārmaiņas. Darbs jau ir sācies.

Tā kā Mīlestība tevi mīl, Tā tevi padara brīvu, un tu kļūsti Mīlestība. Citiem vārdiem sakot, kļūdams brīvs, tu kļūsti Mīlestība, un, kļūdams Mīlestība, tu kļūsti brīvs.

Ik reizi, kad tevi māj kādas raizes, necenties tikt ar tām galā pats, bet steidzies tās atdot Man. Apsolu tev – tās kļūs par Manējām, un Es rikošos ātri.

Es ņemu tavas raizes par tevis iecerēto pārdošanu, un ļoti drīz tā arī notiks.

Lai tava sirds paliek pievērsta Man un spēj baudīt Manu Mīlestību.

Tāpēc, ka Es tevi mīlu, tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

Atdodu tev visas savas raizes. Pateicos, ka dari tās par Savējām. Es izjūtu dziļu mieru un nezinu, kā Tev pateikties.

Saprotu, ka man jāpiekrīt nozīmīgai pārmaiņai savā domāšanā, kad rodas kādas raizes – tādā ziņā, ka jācenšas lūgt, lai Dievs mani apgaismo, nevis pašam uzreiz meklēt risinājumu.

Man jāsāk ar to, ka atdodu šīs raizes Dievam, un tad jāgaida, kamēr tiks dotas atskārsmes risinājuma saskatīšanai.

Kad septiņos no rīta gāju uz Sv. Misi, risinājums man atklājās ļoti skaidri. Es precīzi sapratu, kāda nostāja man jāieņem, turklāt dienas gaitā runāju ar trim cilvēkiem, ar kuriem man bija jāapspriežas, un viņi izrādījās vienisprātis ar mani. Viens no viņiem sacīja, ka secinājis to pašu, ko es. Es Tevi mīlu.

53. 2. februāris. 6.15

Māmiņ, Marija, sirds un gara vienotībā es vēlos pievienoties visiem un visām, kuri Tevi šobrīd lūdz visā pasaulē, lai Tu ietītu zemi savā Platajā Apmetnī, tā ka Ienaidnieks tiktu piespiests bēgt, bet sirdis tiktu šķīstītas un spētu uzņemt Tavu Dēlu Jēzu, kad Viņš ar lielu spēku nāks otrreiz.

Paldies par visām šīm parādīšanās atklāsmēm, vēstījumiem un mācībām.

Es Tevi mīlu, maigo Māmiņ.

“Mans mīlais maziņais, Es pieņemu tavu lūgšanu, padaru to par Savējo un ar Sava Dēla Jēzus rokām nesu Tēva priekšā. Vienīgi Viņam pieder vara pār nākamajiem notikumiem. Mīlestība izplatīsies zemes virsū.

Es vienlaikus gan priecājos, redzot pienākam šo Dieņu, pēc kuras tā ilgojušies Svētie un Svētās, kuri mituši šīs zemes virsū, gan tikpat lielā mērā arī Mana Sirds asiņo, redzot, cik neliels skaits siržu spēj šobrīd pilnībā uzņemt Mīlestību.

“Karapulks”, Mans Karapulks, pie kura tu piederi, neredzamā veidā gūst lielus panākumus, tomēr paveicamais darbs ir milzīgs. Lūgšana un gavēnis joprojām ir nepieciešami, lai sirdis atgrieztos un sacītu “jā” Mīlestībai.

Tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība. Nebīsties, tu un tavējie atrodaties Mana Apmetņa patvērumā, un ik dienas Es jums piepulcinu daudz dvēseļu.

Esī pašāvēģis, pastāvi neatlaidībā un lūgšanā.

Ļoti drīz tu būsi liecinieks lielām pārvērtībām.

Es esmu ar tevi un tevi mīlu.”

54. 3. februāris, 5.25

Kungs Jēzu, uzticu Tev visas raizes par abām šīs dienas sanāksmēm Monreālā.

Sūti man pa priekšu Savus Svētos Eņģeļus, lai nestu vienotību sirdžu un garu vidū. Zinu, ka bez Tevis nekas neesmu. Lieku visu savu pašāvēģību uz Tevi.

Jau iepriekš Tev pateicos, Tevi pagodinū.

Pasargā mani Savā pazemībā un Mīlestībā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nebīsties, tu esi atradis žēlastību Manās acīs, un Es esmu ar tevi. Lai tava sirds paliek pievērsta Man, tad tu atgūsi Mieru, Prieku un Mīlestību, vienalga kas arī notiktu tavā apkārtņē.

Neaizmirsti, ka svarīgas ir tavas attiecības ar Mani, nevis citu cilvēku reakcija, izturēšanās vai temperaments.

Kad esi dziļi sevī uzņēmis šo realitāti, vari stāties pretī jebkurai citai realitātei – nevis augstprātīgi, bet ar sirdsmieru, mīlestību, lēnprātību, labestību un apņēmību savienotā pazemībā.

Kad zini, ka Es kontrolēju situāciju, kā lai tu vēl iedrīkstētos par to satraukties, jo Es ne vien iedvesmoju, kas jāsaka tev, bet iedvesmoju arī citus, kuri sēž ap galdu.

Sodien tu būsi ne vien Mans, bet arī Manas varenības liecinieks. Paliec pateicībā, slavēšanā un saglabā savu sirdi gatavu uzņemt un sajūsmināties par visu, ko paveikšu tevī, ap tevi un caur tevi.

Nebīsties, paliec Manā Mierā, Es esmu ar tevi.

Apzinies, ka, pateicoties Manai Mīlestībai, tu kļūsti Mīlestība.

Dodu tev īpašu svētību šai dienai un šai nedēļai.

Ļauj sevi mīlēt. Mans maziņais, Es tevi mīlu.”

55. *6. februāris. 4.05*

“Mans maziņais, turpini paklausībā nākt pie Manis. Zinu, ka tu būtu gribējis turpināt pārlasīt iepriekšējos vēstījumus, taču Es vēlējos, lai tu raksti.

Man patīk redzēt tevi paklausīgu; atlīdzinādams par tavu paklausību, Es piekļāju tevi pie Savas Sirds un Manas Svētās Mātes Sirds. Es paņemu tavu nogurumu un arī tavas bažas par notikumiem, kas tik strauji risinās ap tevi.

Vai Es tev neteicu, ka rīkošos ātri? Uztici Man visas savas raizes, Es tās daru par Savējām, lai tava sirds pilnībā piederētu Man. Tu tagad mācies Manā skolā. Tev jāmacās viss; paliec, klausoties Manī, domā par Manu Mīlestību uz tevi, turpini Mani uzlūkot, ļauj sevi mīlēt, paliec mazs. Tavā niecīgumā slēpjas Mana atdusa un Mana Mīlestība.

Es tev dodu lielāku ticību. Pieņem to nevis savu nopelnu, bet Manas žēlastības un Mīlestības dēļ. Es tev dodu Savu Mieru. Esmu greizsirdīgs Dievs; gribu, lai tu pilnībā piederi Man, arī tad, kad tev apkārt risinās spraiņa darbība.

Apceri šo pēdējo domu, lai tā dziļi iespiestos tavā sirdī un allaž paliktu tevī pat spraiņas darbības laikā.

Tu vēl neesi pietiekami sapratis, ka svarīga ir tikai viena vienīga lieta – mīlošās attiecības starp mums, kurām jāpieaug tādā mērā, lai tu spētu tās izjust pat vētrainas ārējas rosības brīžos.

Visu, ar ko vien sastopies un ko tev gribas kontrolēt pašam, pakāpeniski atdod Man, lai tava sirds brīvi varētu Man pievērsties.

Mēs esam mīlestībā; Es rīkojos ātri, lai atsvabinātu tevi no darījumiem. Tu savukārt paliec apbrīnā, vērojot Mani darbojamies; rūpējies, lai tavš skatiens paliktu pievērstš Man, un uzņem Manu Mīlestību, lai mīlošās attiecības, kas starp mums tikai sākas, pastāvīgi augtu un attīstītos.

Tāpēc, ka Es tevi mīlu un ka tu ļauj sevi mīlēt, tu kļūsti Mīlestība.

Lai tavš skatiens allaž ir pievērstš Man, jo Es vienmēr esmu ar tevi, Mans Mīļais. Es tevi maigi mīlu.”

56. 10. februāris, 5.20

Kungs Jēzu, kurš dāvāji svētajai Sholastikai (benediktīnietu mūķenei) patiesu ticību, nāc un vairo manējo.

Zinu, ka viss vēl manī jādara jauns; dāvā man ticību, lai es tiktu mainīts tā, kā Tu pats to vēlies. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nāc saritinies Manās rokās, tur tu Man esi visnoderīgākais. Ik reizi, kad atrodies Manās rokās, tevī ieplūst daļa no Manis paša. Tu saņem daudz no Manas Mīlestības un vēl mazliet vairāk kļūsti Mīlestība.

Mans Prieks joprojām ir ļoti liels, kad pieglaužu tevi pie Savas Sirds. Es paņemu visu, kas tev ir pārāk smags, piemēram, tavu nogurumu, raizes, bažas, rūpes un pagātnē pieļautās nolaidības.

Es atbrīvoju tevi no visām šīm nastām, kas tev traucē pilnībā piederēt Man. Visus šos tukšumus Es piepildu ar Savu Mīlestību, Prieku un Mieru.

Es jau tev sacīju, ka staigāšu kopā ar tevi klusumā un runāšu uz tavu sirdi. Tieši tas Man tagad jādara. Man daudz kas tev sakāms un tevī paveicams.

Svarīgākais tev šobrīd ir būt Man paklausīgam, ļoti uzmanīgam pret to, ko vēlos tev iemācīt vismazākajos sīkumos. Ik reizi, kad nonāc kādās nelielās grūtībās, pievērs skatienu Man, nerīkojies vairs tā, kā to dara pasaulīgie cilvēki, kuri meklē risinājumu paši.

Tu jau zini, ka Es esmu ar tevi un ka risinājumam allaž jānāk no Manis. Kad esi saucis uz Mani, tev tikai jābūt vērīgam, lai tu būtu Manas rīcības liecinieks.

Gribu, lai tu pārbaudi savu izturēšanos attiecībā uz dokumentiem, ko vakar vakarā meklēji. Vai tu rīkojies kā ticīgs vai pasaulīgs cilvēks?

Es gribu tevī darīt pilnīgu un gribu tev iemācīt pat

vismazākajos sīkumos vērst skatienu uz Mani un vērot Manu rīcību, kā arī Man pateikties.

Tieši šajos sīkumos atklāsies mūsu mīlošās attiecības. Es vēlos šos sīkumus izmantot, lai tu vēl vairāk izjustu Manu Klātbūtni, mācītos Man uzticēties un ļautu rīkoties, atsacītos no savas vēlmes vai gribas un sekotu Manējai.

Tu biji pārlicināts, ka tev šie dokumenti būs vajadzīgi šārīta tikšanās reizē. Vai tev ienāca prātā pajautāt, ko par to domāju Es?

Pievērs skatienu Man, un notikumi, kas atgadīsies, tavās acīs iegūs pavisam citādu nozīmi. Tie tevi nevis atraus un attālinās no Manis, bet gan vēl vairāk vienos ar Mani. Tu vairāk izjutīsi Manu Mīlestību un drīzāk pats kļūsi Mīlestība.

Nejūties vainīgs par šīm mazajām vainām, tev ir tiesības kļūdīties, tu mācies Manā skolā, tas ir, Mīlestības skolā. Šī skola atver tev acis un sirdi, lai tu saskatītu pat visniecīgākos sīkumus, kas tev neļauj pastāvīgi atrasties mīlošās attiecībās ar Mani.

Tu esi saņēmis gana daudz mācību šim rītam; atceries – lai ko arī tu šodien piedzīvotu, Es esmu ar tevi. Es rūpējos par vismazākajiem sīkumiem, uzticies Man.

Paliec Manā Mīlestībā. Esi mierā, Mans maziņais.

Es tevi maigi mīlu.”

57. 11. februāris. 5.10

Lurdas Dievmātes svētki. Nāc, Māmiņ, Marija, man palīgā. Nāc, atbalsti mani manā vājumā un nespēkā, lai pateiktos Svētajai Trīsvienībai par vakardienu. Es biju liecinieks Tās rīcībai, kas man palīdzēja panākt vienošanos pašreizējā darījumā.

Aizlūdz par mani, lai es spētu pilnībā uzticēt visas problēmas, kas vēl jānokārto sakarā ar šo darījumu.

Es ielieku sevi Tavās Mātes rokās, lai Tu pieņemtu manu lūgšanu un ar Sava Dēla Jēzus rokām to sagatavotu nešanai Tēva priekšā.

Paldies. Es Tevi mīlu, Maigā Māmiņ.

“Mans bērns, manu maziņu bērniņ, nāc atpūsties pie savas Māmiņas Sirds. Es pieņemu tavu lūgumu. Ar Mana Dēla Jēzus starpniecību tā tiek nestā priekšā Tēvam, kurš vienlaikus pārcērt tev visapkārt visas saites, kas neļauj būt pilnīgi brīvam. Es redzu Mīlestības straumes, kas izplūst no Mana Dēla Jēzus Sirds, lai ieplūstu tavējā.

Redzu arī, kā tava sirds aizvien vairāk atveras, lai kļūtu spējīgāka uzņemt Mīlestību, ko Tēvs vēlas no Mūsu Abu Sirdīm izliet tevī.

Redzu, kā Jēzus noliecas pār tevi, it kā tu būtu pavisam mazs bērniņš, un čukst tev ausī: “Pievērs skatienu Man, tava drošība atrodas Manī, nevis materiālajās lietās, pretēji tam, kā ļoti bieži esi uzskatījis. Turklāt Manī tu atklāj Prieku, Mieru un Mīlestību pārpilnībā.

Es paņemu tavu nogurumu un raizes. Tā kā tu Man esi devis savu “jā” un pastāvīgi to atkārtoti, tavas raizes kļūst Manējās. Tu tikai ļauj sevi mīlēt un piepildīt. Jau tagad savā sirdī dodies brīvdienās.”

Cik Es esmu laimīga, redzot tevi kļūstam pavisam maziņu un paklausīgu, kad tu uzņem Mana Dievišķā Dēla Mīlestību.

Ļauj sevi mīlēt, nepārtraukdams atpūsties. Es pati, tava Māmiņa, tevi auklēju un neprātīgi mīlu.

Tevis – visa Mana Mīlestība.”

58. *12. februāris, 2.10*

“Mans maziņais, ieej sevī; tieši tur mītu Es. Atdod Man savas raizes un rūpes. Kad tu Man dod kādas no savām rūpēm, tās kļūst Manējās un Es tās izmantoju, lai pārcirstu tev visapkārt vēl citas saites. Tā tu kļūsti iekšēji brīvs.

Šī iekšējā brīvība tev ļauj iesaistīties attiecībās ar Mani, atklāt, cik ļoti Es tevi milu, saņemt Manu Mīlestību un pašam kļūt Mīlestībai.

Kļūt tādam kā Es, kļūt Mīlestībai – tā ir tava patiesā misija, kurai tu tiki radīts.

Svētīgs tu esi, ja spēj sākt savu patieso misiju jau šīs zemes dzīves laikā. Šāda privilēģija tikusi paredzēta vien nelielai ļaužu grupai, kuri dzīvojuši zemes virsū.

Kas attiecas uz pēdējo laiku izredzētajiem, pie kuriem piederī arī tu, – jūs ne vien izdzīvojat savu patieso misiju, bet arī kļūstat par instrumentiem Tēva rokās, lai cilvēkus, kuri šobrīd dzīvo zemes virsū, aicinātu iesaistīties viņu patiesajā misijā.

Pašlaik visa zeme tiek aicināta iesaistīties savā patiesajā misijā, kļūstot Mīlestība. Tāds ir lielās, jau iesāktās šķīstīšanas mērķis.”

Es apstājos, lai apcerētu un kontemplētu tikko pierakstīto. Apceres laikā es aizmiglu, nepabeidzis iesākto vēstījumu.

59. *Pompano Biča, 18. februāris, 2.10*

Gribu Tev pateikties, Kungs Jēzu, ka esi mani atvedis uz šo brīnišķīgo vietu un atvēlējis man šo īpašo laiku atpūtai, taču jo sevišķi – lūgšanai, pārdomām un pārrunām ar Elizabeti. Mēs esam piepildīti, būdami kopā, juzdami Tavu Klātbūtni. Es vēlos pilnībā klausīties Tevī.

“Mans maziņais, Es gribu, lai tu pilnā mērā izmanto šo īpašo brīdi, ko tev patlaban dāvāju. Tu esi piekritis ļaut, lai pār tevi valda Mīlestība. Tu esi Man teicis “jā” uz visiem Maniem lūgumiem. Tagad pienākusi lielo pārmaiņu stunda tev un Elizabetei, tavai mīļotajai laulātajai draudzenei.

Nezinādami, kurp Es jūs vedu, jūs izjūtat, ka jūsos norisinās pārvērtība. Jūs kļūstat Mīlestība. Tie ir ļoti lieli svētki Debesīs. Tie tikai sākas. Ļaujiet sevi pārveidot. Saites, kas jūs piesaista zemes lietām, cita pēc citas tiek pārcirstas. Jūs ieejat Dieva bērnu lielajā brīvībā. Jums ne no kā nav jābīstas. Mana Svētā Māte jūs apsedz ar Savu Plato Apmetni, un Tēvs ir sūtījis lielu pulku Eņģeļu, kuri jūs pavadīs šajā lielajā pārejā.

Kļūstot par Mīlestības būtnēm, jūs kļūstat jaunā Baznīca, jaunā pasaule. Jūs jau atrodaties uz šīs jaunās zemes un, tā kā esat vieni no pirmajiem, kuri tajā ieiet, tad būsiet ceļa rādītāji: no vienas puses, lai neredzamā veidā aicinātu sirdis sacīt “jā”, tā ka tās varētu piedzīvot to pašu pārveidi, ko patlaban piedzīvojat jūs, un, no otras puses, lai garīgi vadītu tos, kuri saka “jā” šīs lielās pārejas veikšanai un kurus Tēvs jums uzticējis kā viņu ganiem un ganēm.

Esiet priecīgi, liksmojieties un gavilējiet, piedzīvodami šo neparastās žēlastības laiku.

Kļūt Mīlestībai – tā ir skaistākā un lielākā no visām dāvanām, ko jūs nekad nebeigsiet vien izsaiņot.

Būt instrumentam Tēva rokās, lai arī citi kļūtu Mīlestība, – tā ir vēl daudz lielāka dāvana un sagādā vēl vairāk prieka, liksmības un gaviļu.

Izmantojiet šo īpašo laiku, kas jums pašlaik piešķirts, lai dziļi nostiprinātu sevī mieru, prieku, labestību, lēnprātību, gudrību, atziņu, pašāvēību, izturību, savaldību un citus tikumus, kas nāk līdzī Mīlestībai.

Maigums jums tiek dāvāts pārpilnībā, tāpat arī žēlsirdība un piedošana.

Svētīgi jūs esat, atraduši žēlastību un saņemdami žēlastības. Esiet liksmi.

Es esmu ar jums uz visiem laikiem, un ļoti drīz jūs Mani redzēsiet.

Es jūs mīlu, Mani Mīlie.”

60. *Pompano Biča. 19. februāris. 4.55*

Arī šorīt es stājos Tēva lielās Žēlsirdības priekšā ar savu nespēju atsvabināties no visām šīm ar darījumiem saistītajām raizēm. Man tik ļoti gribētos nodarboties vienīgi ar Tēva lietām.

Kungs Jēzu, sadzirdi manu lūgšanu un pārcērt saites, kas mani saista pie pasaules lietām. Paldies, Jēzu, ka uzklausī manu lūgšanu.

“Mans maziņais, turpini Man atdot visas savas vājības. Tās kļūst Manējās un pamazām tiks paņemtas nost no tevis. Tu tās vairs nejutīsi. Tu būsi pilnīgi brīvs, jo būsi kļuvis Mīlestība.

Mīlestība tev atdod atpakaļ sākotnējo brīvību, ko laupīja grēks.

Svētīgs tu esi, Manas Mātes sirds skolā mācīdamies, ko paveic Mīlestība.

Laika nav daudz; izmanto īsākos celiņus, kas tev tiek mācīti, lai tu drīzāk ieietu Mīlestībā.

Pieņem šo mazo padomu.

Izvairies uzlūkot pats sevi.

Pievērs skatienu Tēvam.

Uzlūko Viņa Mīlestību.

Uzlūko Viņa Piedošānu.

Uzlūko Viņa Žēlsirdību.

Nekad tu nebūsi tās cienīgs.
 Nekad tu to neizpelnīsies pats.
 Pieņem Viņa Mīlestību, Piedošanu un Žēlsirdību, jo
 Viņš to tā vēlas.
 Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.
 Es tevi maigi mīlu.”

61. *Pompano Bīča, 21. februāris, 4.30*

“Mans maziņais, nāc paslēpies Manās rokās, allaž vienīgi pie Manis un Manī tu vari atrast vai atgūt Mieru, Prieku, Apskaidrotību un Svētlaimi.

Ik reizi, kad tava doma attālinās no Manis, tu sāc raizēties un dažkārt bailoties. Tā kā Mana Mīlestība uz tevi plūst pāri, Es gribu, lai tu būtu pilnīgi laimīgs. Tāds tu vari būt tikai Manā Klātbūtnē, kad tavš skatiens ir pievērstš Man un jo īpaši – kad tu nāc Mani sastapt savas būtības dziļumos.

Pienācis laiks tev pastāvīgi dzīvot Manā Klātbūtnē, kopā ar Mani, lai kur tu būtu, lai ko tu darītu.

Tu pašlaik atrodies Mīlestības skolā un tajā mācies, piedzīvodams un izbaudīdams. Tava patika attīstās, tu pēc tās kāro vēl vairāk.

Saproti, šajā mirklī tevi ar Prieku, Mieru un Mīlestību piepilda nevis tas, ko tu raksti, bet Mana Klātbūtne tevī.

Es gribu, lai šajā tev un Elizabetei īpašajā laikā, kad esat brīvi no ikdienas rūpēm, jūs vairāk izbaudītu, ko paveic Mana Klātbūtne jūsos, mācītos skatienu pastāvīgi pievērst Man, uzticēt Man visu, kas vien ar jums atgadās līdz pat mazākajiem sīkumiem, pilnībā paļauties uz Mani, ka vajadzīgajā brīdī Es rīkošos jūsu labā. Jūs kļūstat Maņas rīcības liecinieki apbrīnā, priekā un gaviļēs.

Šāds esamības stāvoklis jums palīdz iesaistīties vēl ciešākās attiecībās ar Mani, nemitīgi palikt Manā Klātbūtnē.

Tā starp mums veidojas tas, pēc kā esmu vienmēr ilgojies: patiesi mīlošas attiecības, kas nepārtraukti aug, attīstās, pieņemas spēkā un pilnveidojas.

Jūs esat vieni no pirmajiem Manā jaunajā Baznīcā, kuri bauda vienlīdz pilnīgas un spēcīgas mīlošas attiecības ar Mani. Ar jūsu starpniecību Es nodibināšu tādas pašas attiecības ar daudzām jo daudzām sirdīm, tāpēc ka ļoti drīz Man šādas mīlošas attiecības būs ar visiem Maniem bērniem, kuri dzīvo šīs zemes virsū.

Jūs nespējat saprast, cik ārkārtīgi svarīgi jums un pat visai zemei ir ļaut sevi mīlēt un piepildīt.

Laika nav daudz, un, ja Mani izredzētie kavējas ļaut sevi mīlēt un piepildīt, tiek aizkavēts Tēva plāns un Ienaidnieks gūst priekšrocības.

Neaizmirstiet, ka pašlaik ir tikai neliela grupiņa izredzēto. Jo drīzāk viņus aizdedzinās – pa īstam aizdedzinās – Tēva Mīlestība, jo drīzāk viņi neredzamā un redzamā veidā spēs šo liesmu nest tālāk.

Abi ar Elizabeti parūpējieties, lai pilnībā izmantotu šo īpašo laiku, ko Es jums šobrīd piešķiru, lai jūs ļautu Manai Mīlestībai sevi aizdedzināt.

Ļaujiet sevi mīlēt un ļaujiet sevi piepildīt; tieši tā jūs Man patlaban esat visnoderīgākie. Neraizējieties ne par ko, nemitīgi vērsiet skatienu uz Mani. Ļaujiet sevi piepildīt un mīlēt. Izbaudiet pilnībā Manu Mīlestību.

Es jūs neprātīgi mīlu. Es jūs mīlu, Mani Mīļie.”

62. *Pompano Bīča, 22. februāris, 4.45*

“Mans maziņais, kļūsti mazs, un tu allaž būsi Manā Klātienē.

Kad tu kļūsti mazs, Es paņemu tavas rūpes, priekus un bēdas, lai nestu Tēva priekšā, un Viņš Savā lielajā Žēlsirdībā

un Mīlestībā pieliek Savu – Radītāja – pirkstu, lai sarautu saites, kas tev traucē būt brīvam. Turklāt Viņš sūta Savus Enģeļus, lai tie nogludina grūtības un problēmas, sagatavojot tavu un citu tajās iesaistīto cilvēku sirdis. Problēmas kļūst viegli atrisināmas.

Ja Tēvs vēl uz kādu laiku tev atstāj pienākumus darījumu pasaulē, tad tāpēc, ka tu Viņam šajā vidē esi vajadzīgs. Viņš vēlas tev iemācīt uzlūkot un atrisināt problēmas citādi, uz visu raudzīties ar ticības acīm, visu ielikt Dieva rokās... un tu, joprojām palikdams apbrīnā, slavēšanā un gavilēs, būsi Viņa rīcības liecinieks.

Vēlāk tu varēsi mācīt citiem to, ko pats būsi piedzīvojis un kas šai jaunajai zemei kļūs jauns domāšanas un rīcības veids. Lai atnāktu Tēva Valstība un virs zemes piepildītos Viņa Griba, jānotiek pārvērtībai domāšanas un rīcības veidā, darījumu pasaulē tāpat kā ģimenēs un Baznīcā. Visās aprindās steidzami nepieciešami pārveidoti, Kunga darbu darīt spējīgi cilvēki.

Vai tu piekrīti būt viens no izredzētajiem šīs jaunās pieredzes apgūšanai un tādējādi kļūt par Tēva darbības liecinieku kā darījumu pasaulē, tā arī jaunajā Baznīcā? Atbildi Man.”

Paļaujoties vienīgi uz žēlastību, mana atbilde ir pilnīgs “jā” bez jebkādiem nosacījumiem. Es vēlos darīt Tēva Gribu. Es pats gan biju domājis, ka man jātiek izvestam ārā no darījumu pasaules un pilnībā nodotam Tēva rīcībā, taču, ja Viņš uzskata citādi, lai notiek Viņa Prāts, nevis manējais.

Es Tev uzticu savu nevarību. Tikai iedomājoties vien par milzīgo uzdevumu – pārveidot darījumu pasauli –, man dūša saskrien papēžos un gribas paslēpties.

Jā, es gribu paslēpties Tavā Sirdī, Kungs Jēzu, un Māmiņas Marijas Sirdī, lai mans “jā” vairs nešķobītos un es jebkuros apstākļos spētu būt paklausīgs instruments Tēva rokās.

Pats par sevi es esmu galīgi nespējīgs. No manis nevar gaidīt neko. Paļaujos vienīgi uz Jums, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, kā arī uz Māmiņu Mariju.

Es jūtos tik niecīgs kā vēl nekad. Es uzticos Jums un Jūs mīlu.

“Nebīsties, Es esmu ar tevi un, kad Tēvs uztic kādu misiju, Viņš dod arī visas nepieciešamās žēlastības.

Tu atklāsi, cik viegli jaunajā stilā kļūs dzīvot darījumu pasaulē. Tavas bailes izraisa iepriekšējā pieredze un zināšanas par pašreizējo pasauli, taču milzīgs būs tavš priekšs par nākamajiem atklājumiem, ko esi jau sācis piedzīvot. Neaizmirsti, ka tas ir Mans darbs, nevis tavējais. Tev tikai jāpaliek, klausoties Manī, un jāļauj sevi mīlēt.

Es tevi mīlu.”

63. *Pompano Biča. 23. februāris. 4.05*

“Mans maziņais, pievērs skatienu Man, Savam Dievam. Lai tavas acis nemitīgi raugās uz Mani. Lai kur tu būtu, lai ko darītu, – kad pievērs skatienu Man, Es pats nāku valdīt pār tevi, līdz ar to Es ņemu Savā ziņā arī tavas domas un rīcību.

Manas Mātes sirde skolā jūs mācāties kļūt Mīlestība. Kļūt Mīlestībai – tas nozīmē būt pastāvīgās attiecībās ar Mīlestību. Būt pastāvīgās attiecībās ar Mīlestību – tas nozīmē nemitīgi vērst skatienu uz Mīlestību.

Vērst nemitīgi skatienu uz Mīlestību – tas nozīmē tikt nepārtraukti atbrīvotam no visām rūpēm un raizēm, jo tās uzreiz nonāk Mīlestības ziņā, kura tās padara par Savējām un īstajā brīdī tevi iedvesmo, kas jāsaka vai jādara; tā iedvesmo arī citus, uz kuriem attiecas šīs rūpes vai raizes vai kuri spēj būt Kunga izvēlētais instruments šo rūpju vai raizu atrisināšanai.

Zinādams, ka tas viss notiks, kaut arī nezini – kad un kā, tu paliec kontemplācijā, slavēšanā un priekā, tu ieej gavilēs. Notikuma norises gaitā tu apzinies, ka tas, kas tev šķita problēma, ir kļuvis par žēlastību vai priekšrocību.

Vai nu tu sāc saprast, kāpēc vakar Es tev sacīju, ka gribu, lai tu vēl uz kādu laiku paliec darījumu pasaulē, jo gribu, lai tu savas būtības dziļumos piedzīvo, kā Mīlestības būtnei jāizturas vidē, kas bijusi tavējā?

Pagātnē ticība nebija pietiekami integrēta darījumu vidē, pat ne tad, kad ar tiem nodarbojās aktīvi kristieši.

Jaunajā pasaulē, kurā ieejam, visa centrā jābūt Mīlestībai; tai *jāuzsūc* sevī viss, lai visi būtu iedvesmoti un visi arī to izstarotu.

Kamēr tavs skatiens paliek pievērsts Mīlestībai, pat darījumu vidē, Mīlestība tevi *uzsūc*. Tevi un pārējos, kurus Tēvs izraugās šī darījuma kārtošanai, kā tu saki, iedvesmos Mīlestība, un caur viņiem Mīlestība izstaros risinājumu ikviena šajā darījumā iesaistītā bērna labumam.

Kā gan Dieva Valstība varētu īstenoties šīs zemes virsū, ja caur ikvienu Viņa bērnu neizpaustos Viņa Griba?

Kļūdami Mīlestība, jūs esat izredzēti, lai būtu pirmie, kuri caur sevi ļauj brīvi notikt Tēva Gribai; tas jūs piepilda ar mieru, prieku un svētlaimi un ievēd jūs lielajās Gavilēs.

Svētīgi un svētīgas esat jūs, izredzētie! Jūs kļūstat Mīlestība. Jūs jau esat šajās lielajās Gavilēs.

Pilnībā izbaudiet Mīlestību. Es jūs mīlu.

Es mīlu tevi, Leandr, personiski.”

64. *Pompano Bīča, 24. februāris, 6.00*

“Mans maziņais, veltī laiku Mīlestības uzņemšanai. Šis laiks tev ir visvērtīgākais.

Tu kļūsti Mīlestība. Tātad tevī dzīvo Mīlestība.

Mīlestība, kas atrodas tevī, pārveido tevi un, kad būs pārveidojusi, izplatīsies daudzās citās sirdīs.

Tev tikai jāļauj, lai Mīlestība aktivizējas tevī, ap tevi un caur tevi. Tā veidojas šī jaunā Baznīca un šī jaunā zeme.

Mīlestībai jātiek mīlētai, un, atradusi sirdi, kas To mīl, Tā padara to par savu mājvietu.

Ne vairs tu pats dzīvo sevī, bet gan Mīlestība.

Domā ne vairs tu, bet gan Mīlestība.

Izlem ne vairs tu, bet gan Mīlestība.

Runā ne vairs tu, bet gan Mīlestība.

Vadi ne vairs tu, bet gan Mīlestība.

Strādā ne vairs tu, bet gan Mīlestība.

Mīli ne vairs tu, bet gan Mīlestība.

Tā mēs vēl ilgi varētu uzskaitīt visu, ko Mīlestība tevī un caur tevi dara, kad Tā patiesi un pilnā mērā iemājojusi tevī.

Tā ir jaunā dzīvība, kas tagad tevī ienākusi un par ko tev pilnībā jāpārlicinās visās savas dzīves – personiskās, ģimenes, reliģiskās, sabiedriskās, lietišķās vai profesionālās – jomās.

Tev no pieredzes jāiepazīst atšķirība starp to dzīvi, ko reiz pazini, un to, kuru tevī dzīvo Mīlestība, lai tevi pilnībā pārņemtu gaviles un tu aizvien vairāk kļūtu Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

65. *Pompano Biča, 25. februāris, 5.50*

“Mans maziņais, turpini ļaut sevi mīlēt un ļaut Mīlestībai valdīt pār tevi. Nebīsties, tu esi uz pareizā ceļa. Tu esi uz Tēva izredzētā ceļa ik reizi, kad saki: “Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība.” Tas ir vēl viens solis tālāk. No Debesu augstumiem mēs vērojam, kā tu virzies uz priekšu, un ik reizi, teikdams to par kādu citu,

tu turpini virzīties uz priekšu; tāpat virzās arī citi, atklājot ceļu, kas viņiem paveras.

Manas Svētās Mātes norādīto taku patlaban staigā vesela tauta, lai kļūtu Mīlestība. Tātd veselai tautai, iespējams, nebūs jāizcieš lielle pārbaudījumi; tie varētu tikt tai aiztaupīti, un tā taisnā ceļā ieietu jaunajā zemē.

Turpini iet šo skaisto ceļu.

Tu kļūsti Mīlestība. Kā Es tevi mīlu!”

66. *Pompano Bīca, 26. februāris, 5.00*

Paldies, Kungs Jēzu, ka vakar dāvāji mums iespēju būt Tavas darbības lieciniekiem. Tu darbojies neredzamā veidā, un Tu esi tas, kurš uzrunā sirdis.

Paldies, ka palīdzi mums kļūt par Mīlestību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tas, ko tu šobrīd piedzīvo, ir tikai pats sākums no visa, ko piedzīvosi nākotnē.

Pašlaik Mēs tikai sagatavojam sirdis Mūsu Mīlestības saņemšanai. Jūs aizvien vairāk tiksi vadīti, un jums tiks mācīts, ko jūsos paveic Mīlestība.

Mums nav vajadzīgs nekas cits kā vien atvērtas sirdis, kas ļauj Mīlestībai valdīt pār sevi.

Jūs aizvien vairāk būsi Manas darbības un vienlaikus arī Manis Paša liecinieki.

Jūs Man esat vajadzīgi, bet bez Manis jūs nekā nespējat darīt.

Pakļaujieties un palieciet, klausoties Manī. Man vēl daudz kas jums jāmaca, iekams jūs patiesi kļūsi Mīlestība. Ik dienas Es lieku jums paspirt mazu solīti. Tikai nemitīgi sperot šos solīšus citu aiz cita, jūs reiz ieraudzīsiet, cik lielu gabalu esat nostaigājuši.

Jūs esat Mani izredzētie, lai soļotu parādes priekšgalā.

Pateicoties jūsu paklausībai, daudz būs šajā parādē to, kuri un kuras būs kļuvuši Mīlestība.

Izbaudiet jau tagad mīlestību un prieku, ko sniedz līdzdalība šajā parādē – visu parāžu parādē –, kāda vēl nekad agrāk nav bijusi un arī turpmāk netiks izveidota, jo tā dodas uz Sastapšanos ar To, kurš cilvēcei reiz tika apsolīts par pasaules Glābēju; kurš atnāca un atkal atnāk visā Savā Mīlestības Varenībā un Godībā.

Svētīgi un svētīgas jūs esat! Gavilējiet jau tagad! Es jūs mīlu.

Es tevi maigi mīlu.”

67. *Pompano Bīča. 27. februāris. 5.45*

Kungs Jēzu, Tu man prasīji, lai uzticu Tev savas rūpes vai raizes. Es Tev uzticu rūpes par projektu, ko Tu pazīsti, un savu nespēku šajā darījumā.

Vienīgi Tu vari atrisināt šo problēmu. Dāvā man žēlastību atdot Tev to pilnībā un vērot Tevi darbojamies. Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu.

“Mans maziņais, kā Man patīk tevi redzēt gluži maziņu, kad tu uztīci Man savas rūpes, tiklīdz tev tās rodas. Es tās tūdaļ pat padaru par Savējām, un tev atliek vien vērot, kā Es tās izgaisināšu, lai tava sirds būtu pilnībā pievērsta Man.

Arī šodien jūs būsiet Manas darbības liecinieki. Plaši atveriet savu sirdi, lai uzņemtu visu labo un skaisto, ko esmu jums paredzējis. Palieciet liksmībā un slavēšanā. Jūs kļūstat Mīlestība; ko gan vēl vairāk jūs gribat? Tagad ir laiks, kad ļaujiet sevi piepildīt. Uzņemiet Mīlestību.

Es jūs mīlu. Es tevi maigi mīlu.”

68. *Pompano Bīča, 28. februāris, 5.05*

“Mans maziņais, nebīsties, nepieļauj, ka tavu sirdi pārņem bažas vai bailes no neveiksmes. Pievērs skatienu Man.

Uzlūko Mīlestību, kas Man ir uz tevi un tavējiem.

Uzlūko visu, ko esmu paveicis tevī un ap tevi.

Uzlūko arī to, ko sāku darīt caur tevi.

Kaut arī jau daudz ko esmu darījis caur tevi, Es saku, ka sāku, jo nākotnē paveikšu vēl daudz vairāk. Kļūsti mazs, atzīsti savu nespēcību.

Sagatavo sirdi ar lūgšanu un aizliegdamš pats sevi, lai spētu vēl vairāk klausīties Manī: ne vien Manā Vārdā un iedvesmās, bet arī – un Es sacītu, jo īpaši – pat vissīkākajos priecīgajos vai bēdīgajos notikumos. Ja Es tev ļauju tos piedzīvot, tas nozīmē, ka tie ir mācība, kas tev jāuzņem tāpat, kā zieds uzņem lietavas, tumsu, karstu sauli un vējus, lai uzplauktu un taptu skaists.

Tev savā dzīvē jāiet cauri dažnedažādiem notikumiem, lai tu uzplauktu un kļūtu skaists Manās acīs. Jo sevišķi tev jāuzņem Mana Mīlestība, zinot, ka Es tevi mīlu un esmu par tevi nomodā, ka Es tevi sargāju un vadu visniecīgākajos sīkumos un ka, atbildot uz tavu lūgumu, tevi iedvesmoju, lai tu pieņemtu pareizo lēmumu.

Uzticies Man vēl vairāk, ļauj sevi mīlēt, tur slēpjas tavas laimes patiesais avots.

Kā Es tevi mīlu.”

69. *Pompano Bīča, 1. marts, 5.15*

“Mans maziņais, šorīt Es vēlos vairāk runāt uz tavu sirdi.

Es pieņemu tavus “jā”, kas Man dod iespēju pārcirst vēl citas saites, kas saista tavu prātu un liedz tev pilnvērtīgi dzīvot ar sirdi. Turpini atdot Man visas savas raizes, tiklīdz tev tās rodas.

Tev nav jāmeklē risinājums, bet jāgaida, kad tas tiks iedvests. Tā tev ir liela pārmaiņa domāšanā, jo lielu daļu savas dzīves tu esi pavadījis, meklējot risinājumus problēmām, ar kurām sastapies. Turklāt tu esi attīstījis paļāvību uz saviem risinājumiem.

Tev jāatsakās no šī rīcības un domāšanas veida un jāgaida, kamēr iedvesmā saņemsi Manu risinājumu, un īstajā brīdī tas tev tiks dots. Uzticies Man. Es tev dodu Savu Vārdu.

Kā gan tu varētu darīt Manu darbu, ja Es pats tevi neiedvesmoju, bet, ja Es pats tevi iedvesmoju vai risinājuma atrašanai izlemju iedvesmot kādu citu, kāpēc lai tev vēl būtu jālauza galva pareizā risinājuma meklējumos – tas taču nāks nevis no tevis, bet no Manis.

Kļūstot Mīlestībai, tev tikai jāļauj, lai Mīlestība par tevi parūpējas un dāvā atrisinājumus problēmām, ar kurām sastopies.

Darbojies ne vairs tu, bet tevī un caur tevi darbojas Mīlestība. Un, pats meklējot risinājumu, tu tikai aizkavē Mīlestību, aizšķērso tai ceļu un traucē tās gaitu.

Piekrīti iet mazumā, lai Mīlestība varētu atklāties visā Savā spēkā.

Pieņem Manu Mīlestību, jo Es tevi mīlu neprātīgi; ļauj sevi nest.”

70. *Pompano Biča, 3. marts, 4.35*

Kungs Jēzu, šorīt gribu Tev pateikties par šīm vērtīgajām mācībām attiecībā uz jauno sabiedrību. Saprotu, ka šai sabiedrībai pilnībā jāļauj Tēvam sevi vadīt, jāuztic Viņam visas rūpes, jāgaida Viņa iedvesma, pirms sākt ko darīt; jāpaļaujas uz Viņu itin visā; kad pirms jebkādas rīcības sāksanas izteikts jautājums, ko Viņš pats par to domā,

jāpaliek, klausoties Viņā; visbeidzot, jāveic ceļa posmi, kas man tika norādīti janvāra sākumā.

*Svarīgāka par visu ir mūsu sirds nostāja, sirds, kurai jā-
kļūst Mīlestībai.*

*Vai ir vēl kas tāds, kas man jāzina? Gribu klausīties
Tevī. Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, jaunajā sabiedrībā jūsu uzmanības centrā vairs nebūs rīcība, darbošanās, “kā”, “kur”, “kad”, “kuram” utt. Kļūst svarīgs tikai viens – “esība”. Esība, kas kļūst Mīlestība, tas ir, pastāvīga vienotība ar savu Dievu, Viņa iedvesmas un vadība. Tā kā ļaunums būs iz-
zudis, nebūs vairs arī šīs cīņas, kas patlaban norisinās ikviena cilvēka iekšienē. Mīlestība parūpēsies par visu.

Tu esi viens no izredzētajiem, lai ātrāk nekā citi pie-
dzīvotu šo pārveidi – lielo pāreju nokļūšanai otrā krastā,
kamēr vairāki tai vēl tikai gatavojas. Tā tu daudziem va-
rēsi būt ceļa rādītājs.

Pats par sevi tu esi pagalam nespēcīgs – runa taču ir
par tavas būtības pārveidi. Vienīgi Tas, kurš to radījis, var
arī to pārveidot; tev tikai jādod sava piekrišana.

Tajā pašā laikā, kad notiek šī pārveide, tu mācies dzī-
vot ar šo jauno būtību, kuru allaž pilnībā vada Mīlestība,
jo tā jau pati arī ir Mīlestība. Piekrist pārveidei nozīmē
piekrist arī šķirties no vecā cilvēka, tā domāšanas, esamī-
bas un rīcības veida. Jo drīzāk tu no tā tiksī vaļā, jo drī-
zāk kļūsi par jauno cilvēku, tas ir, Mīlestības būtņi, kādu
Tēvs to bija iecerējis tavas radīšanas brīdī un kuru pilnībā
vada Viņš. Tāpēc viss kļūst viegli.

Es gribu, lai vidē, kas bija tavējā, tu piedzīvo tieši šo
vieglumu. Darbojies ne vairs tu, bet tevī darbojas Mīles-
tība, jo tu kļūsti Mīlestība.

Paliec pateicībā un gavilēs.

Tu kļūsti Mīlestība. Kā Es tevi mīlu.”

71. *Pompano Biča, 4. marts, 2.15*

“Mans maziņais, turpini ticībā ļaut sevi vadīt. Tev tik daudz kas jāatklāj, jā, jāatklāj. Tu vēl neesi līdz galam atklājis, cik ļoti Dievs tevi mīl.

Tu neesi arī līdz galam atklājis Dieva Spēku, Viņa Mīlestību un Žēlsirdību.

Dieva Mīlestību uz tevi tu vari atklāt vienīgi, ļaudams sevi mīlēt.

Dieva lielo Žēlsirdību tu vari atklāt vienīgi tad, ja piekrīti, ka tev tiek pilnībā piedots līdz pat tavu kļūduniecīgākajiem sīkumiem.

Dieva spēku tu vari atklāt vienīgi, ļaudams tam plūst caur sevi. Tas tevī plūst, ja tu kļūsti Mīlestība, ja kļūsti pavisam mazs, ja esi ar mieru iet mazumā, ja atzīsti savu nevarību, ja ļauj valdīt pār sevi, ja nemitīgi dāvā Dievam savus “jā”, ja tava paļāvība ir pilnīga un ja tu spēj par visiem panākumiem slavēt Viņu, vienīgi Viņu.

Neaizmirsti, ka esi Tēva izredzētais. Viņš neizredzēja tevi tavu nopelnu vai tevī ielikto talantu, tavas dievbijības vai dažādo spēju dēļ, ko tu varētu piedēvēt sev vai izjust kārdinājumu piedēvēt sev.

Vienīgi aiz Mīlestības Viņa izvēle krita uz tevi. Tas no Viņa puses ir pilnīgi nepelnīts žests. Tev ir tikai jāsaņem, tāpat kā mazs bērns saņem vecāku mīlestību, un jāpateicas Viņam, tāpat kā to dara Paradīzes Svētie un Svētās, kā arī Svētie Eņģeļi.

Kopā ar tevi Es vēlos pagodināt Tēvu, Viņam sacīdams:

Tēvs, Es slavēju Tevi par žēlastību straumi, ko Tu šobrīd izlej pār Saviem izredzētajiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi, ka Tu pabeidz Savu radīšanu pie Saviem izredzētajiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi, ka dari viņus par Mīlestības būtēm, kuras vienotas ar Manu un Manas Mātes Sirdi.

Tēvs, Es slavēju Tevi par daudzajām sirdīm, ko uzrunāsi caur viņiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi par šo jauno Baznīcu, ko Tu patlaban atjauno.

Tēvs, Es slavēju Tevi par šo jauno sabiedrību, kas pārtop caur Taviem izredzētajiem.

Tēvs, Es slavēju Tevi, ka Tu atklāj Savu Žēlsirdību, Mīlestību un Visvarenību viņos, ap viņiem un caur viņiem.

Paldies, Tēvs, par tik lielu Mīlestību, par šo Mīlestības Uguni, kas pašlaik deg Tavu izredzēto sirdīs.

Lūdzu Tevi, lai šī Mīlestības Uguns izplatās visās sirdīs.

Paldies, Tēvs, ka allaž uzklausi Manu lūgšanu.

Piepildi Savus izredzētos ar Savu Mīlestību.

Piepildi īpašā veidā maziņo, kurš raksta šīs rindas, kā arī visus un visas, kurus viņš nes sirdī vai kurus Mēs esam viņa sirdij *uzpotējuši*.

Lai viņu un viņa mīļos piepilda Mūsu Trīsvienīgā Mīlestība. Amen.”

72. *Pompano Bīca. 5. marts. 4.30*

Kungs Jēzu, vēlos Tev pateikties par šo jauko laiku, ko Tu mums šeit piešķīri brīvdienās. Mēs patiešām no visiem viedokļiem tikām piepildīti un lutināti.

Gribu likt Tavā priekšā savu vājumu un nedrošību, ko izjūtu pie domas, ka vēl kādu laiku man jāturpina strādāt ar darījumiem.

Atkārtotju Tev savu “jā” Tavai Gribai. Nāc un palīdzi man manā vājumā, pārcērt visas saites, kuru iemesls noteikti ir mana nedrošība un ticības trūkums.

Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Uzticu Tev mūsu atceļu un visu, kas mūs gaida Kanādā.

Tu esi man vajadzīgs; es jūtos tik vājš un mazs. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Mans mīlais maziņais, nāc, meties Manās rokās, piespied savu sirdi pie Manējās; tur un tikai tur tu vari atrast drošību, ko meklē.

Es paņemu nost visas vajadzības pēc drošības materiālajās lietās, pēc reputācijas un imidža.

Tu kļūsti Mīlestība, un, kļūstot Mīlestībai, tev jātiek atraisītam no šīm vajadzībām, kas attiecas uz laicīgo dzīvi, piemēram, no vajadzības pēc savas reputācijas, imidža un materiālajiem labumiem.

Tava vienīgā, maigā saite, kam jāpaliek un jānostiprinās, ir garīga rakstura: tā ir saite, kas tevi vieno ar Tēvu, šķērsojot Manu un Manas Svētās Mātes Sirdi, un to rada Svētais Gars.

Cik Es esmu laimīgs, kad tu Man uztici savas vājības un nedrošības. Ik reizi tās tiek nestas priekšā Tēvam, kurš ar Savu – Radītāja – Pirkstu pārrauj saites un pabeidz tevī Savu radīšanu, dāvājot tev tavu sākotnējo skaistumu. Tas ir vēl viens solis tālāk tai ceļā, ko Mēs kopīgi ejam un kas ved tevi uz Mīlestību.

Saņem žēlastību un Mīlestības straumes, ko Tēvs tevī šobrīd izlej.

Uzņem tās pilnībā, tu tajās atradīsi meklēto drošību. Un neatkarīgi no tā, ko Tēvs tev prasa, tu tajās atradīsi Prieku, Mieru un daudz Mīlestības.

Tāda ir šī lielā pāreja: atstāt pasaules sniegto drošību un, pašam kļūstot Mīlestībai, pieķerties tai, ko dāvā Tēvs.

Tu gan būtu gribējis tikt pilnībā paņemts projām no darījumu pasaules, lai izvairītos šajā ziņā riskēt un varētu nodoties vienīgi tam, ko prasa Tēvs.

Tomēr Tēvs ir izlēmis citādi. Viņš vēlas, lai tu joprojām aktīvi darbojies šajā vidē, kas allaž bijusi tavējā, – divu iemeslu dēļ:

Pirmkārt, lai tu pilnībā piedzīvotu Viņa darba rezultātus pat šajā vidē, kad Viņam dod absolūtu rīcības brīvību un uzticas.

Otrkārt, lai panāktu, ka caur tevi gan redzamā, gan neredzamā, īpaši neredzamā, veidā tiktu doti daudzi “jā”, lai atnāktu Viņa Valstība un notiktu Viņa Prāts zemes virsū kā darījumu aprindās, tā arī jebkurā citā vidē.

Svētīgs tu esi, būdams izraudzīts un lietots šai skaishtajai misijai. Pieņem to paļāvībā un mīlestībā. Tev ir taisnība, kad jūties nespēcīgs; pieņem savu nespēku, jo šis nav tavs, bet gan Tēva darbs.

Nebīsties, Mans maziņais, Debesis ir atvērtas, un tev ir visi nepieciešamie palīgi. Paliēc Tēva Mīlestībā un rīkojies saskaņā ar savu un Viņa iedvesmu. Uztici Viņam savas raizes, tiklīdz tās izjūti, pastāvīgi jautā, ko Viņš vēlas jebkuros apstākļos, un dodies uz priekšu ticībā. Viņš ir ar tevi, ap tevi un tevī.

Es stāvu tev līdzās kopā ar Savu Svēto Māti, kura izpletusi Savu Plato Apmetni, lai tevi pasargātu.

Tevi pavada vesels pulks Eņģeļu. Tu tiec mīlēts, Es tevi maigi mīlu.”

73. 10. marts, 1.55

Kungs Jēzu, nezinu, kā Tev pateikties par šo īpašo laiku, ko Tu mums dāvāji, kā arī par saņemtajām žēlastībām. Lūdzu Tevi mani vadīt, kad atsākšu darbu, lai es pastāvīgi pakļautos Tev.

Tevis jau ir mans pilnīgais “jā”, lai Tu rīkotos pēc Sava prāta: kur, kad un kā. Bet es lūdzu Tavu vadību ikkatrā manā lēmumā, lai darītu Tavu prātu, ne vairāk un ne mazāk. Jūtos mazs un vājš. Man vajadzīga Tava palīdzība, lai noturētos uz pareizā ceļa.

Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, sāc pārlasīt to, ko mācīju tev 6. janvārī, lai Mans vēstījums dziļi iespiestos tevī. Šodien Es vēlos no tevis paklausību. Tev ne no kā nav jābīstas, tu tiksī iedvesmots ik reizi tajā brīdī, kad tev būs jāpieņem kāds lēmums. Paliec atvērts.

Es esmu ar tevi, nebīsties. Es tevi mīlu, Mans maziņais.”

74. *12. marts, 5.15*

“Mans maziņais, dodies uz priekšu tīrā ticībā, necenties saprast, kurp tevi vedu. Tev svarīgs tikai viens: ļaut sevi vadīt, pakļauties Manai Mīlestībai.

Paliec klausoties – gan cilvēkos, kurus Es lieku tavā ceļā, gan iedvesmās, ko tev dāvāju Es pats.

Tu šobrīd piedzīvo ļoti skaistu žēlastību periodu, un tas tikai sākas. Tu nule tikai sāc saskatīt, ko Mīlestība paveic tevī, ap tevi un reizēm arī ar tavu starpniecību.

Turpini uzticēt Tēvam visas rūpes, tikko tās rodas. Lai tava sirds paliek pievērsta Mīlestībai. Pēc katras nodzīvotās dienas veltī krietnu brīdi, lai atskatītos, kā tiki vadīts un kā cilvēki, ar kuriem slēdzi darījumus, tika iedvesmoti, lai pilnībā īstenotos Tēva plāns.

Paliec apbrīnā, slavēšanā un pateicībā, lai tu būtu Viņa darba un jo īpaši tevī notiekošo pārvērtību liecinieks.

Tam, ko Tēvs tev ļauj ārēji piedzīvot, ir tikai viens mērķis: pārveidot tavu iekšieni. Ceļš, ko Viņš izmanto tavā gadījumā, ir atšķirīgs no tiem, kurus Viņš lieto, darbodamies pie citiem. Izvairies salīdzināt; tas ir pilnīgi bezjēdzīgi un nereti pat kaitē, kad jāsaskata ceļš, ko Viņš tev nospraudis, jo tas ir tikpat unikāls kā tu pats.

Nāc atkal, nāc kā mazs bērniņš, lai ļautu sevi vadīt, mīlēt, piepildīt un lolot. Tad tu atradīsi Mīlestības ceļu, tad arī varēsi sadzirdēt Tās balsi un redzēt To darbojamies.

Kā Es tevi mīlu, Mana sirds deg Mīlestībā uz tevi.

Paliec Manā Mīlestībā, tu esi Mans draugs, Es tevi mīlu.”

75. 14. marts, 5.05

“Mans maziņais, ļauj sevi mīlēt. Tev ne no kā nav jābaidās, jo Es jau sacīju, ka Tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Manā Rokā ir tavi darījumi un tavas rūpes. Es tos padaru par Savējiem, jo tu Man esi visu atdevis un dāvājis, arī savu pilnīgo beznosacījumu piekrišanu.

Nekad neaizmirsti, ka Es esmu neiespējamā Dievs. Ja arī izvēlos tev citādu ceļu, tas nenozīmē, ka nevedu tevi uz pareizo mērķi. Gluži vienkārši citāda ir tava misija.

Devis savu “jā” un to pastāvīgi atkārtojot, tu kļūsti Mīlestība – nevis savu nopelnu vai tai veltītā laika dēļ, bet vienīgi tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, ka Es tevi mīlu.

Šorīt vēlos tev dāvēt īpašas žēlastības, lai tu būtu pārliecinātāks par Manu Mīlestību, – pieņem tās.

Tikai pieņemot Manu Mīlestību, tu kļūsti Mīlestība. Tajā slēpjas visa drošība, pēc kādas vien tiecies, nekur citur. Nebīsties, ļauj sev kļūt par Mīlestību.

Es piespiežu Savu Sirdi pie tavējās; Es to dedzinu Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

Kā Es tevi mīlu. Es tevi maigi mīlu.”

76. 17. marts, 3.40

“Mans maziņais, ja tu pazītu Mīlestību, kas Man ir uz tevi un kas plūst Debesīs, tu nelūgtu neko citu kā vien spēju kļūt par Mīlestību. Jo tikai tad, kad kļūsti Mīlestība, tevī Mīlestība var plūst pilnībā.

Tas, ko aizvien vairāk izjūti Manā Klātbūtnē, ir tikai niecīgs sākums. Tu izjutīsi Manu Mīlestību vienmēr un visur, lai ko tu darītu. Tu mājosi Manas Mīlestības iekšienē, un Mīlestība mājos tevī, tāpat kā Mans Tēvs mājā Manī un Es mājoju Sava Tēva iekšienē. Nemēģini saprast; vienīgi ar pārlicību pieņem to, ko Es tev saku.

Tu dod savu “jā” un nesavtīgi piekrīti ieņemt vietu Manā Klātbūtnē; pārējais tev tiks dots nepelnīti un bez piepūles no tavas puses.

Paliec Manā Mīlestībā, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

77. *19. marts, 5.05*

“Mans maziņais, tu kļūsti Mīlestība. Nevienš šīs zemes vīrsū nevar tevi aizkavēt kļūt par to, kam tiki radīts, ja vien tu pats kādam nedod šo varu, sākdams klausīties viņā vairāk nekā Manī.

Tev jāiziet cauri krietni daudziem posmiem, lai tu būtu Mīlestība. Ne jau Mīlestībai ir šīs prasības, bet tās kļuvušas nepieciešamas tā dēļ, kas tu bijī vai esi – nepilnīga būtne –, iekams būsī tas, par ko kļūsti.

Pašlaik tevī notiek liela pārvērtība, un tev jāmacās dzīvot ar to, kas tu kļūsti. Šī mācīšanās norit pakāpeniski un bieži vien caur grūtībām un ciešanām. Lai tās mazinātu, tev jāpārtrauc skatīties pašam uz sevi un drīzāk jāvērs skatiens uz Mīlestību un to, kas tu kļūsti, tas ir, Mīlestību.

Nebīsties: viss, kas attiecas uz tevi, gan tavu būtību, gan cilvēkiem ap tevi, gan materiālajiem labumiem un tavu darbu, ir Tēva rokās.

Īstajā laikā notikumi visu sakārtos. Esi vērīgs, raugies, kā Viņš darbojas, tad tu būsī apbrīnā, sajūsmā, pateicībā un gavilēs.

Tev tikai jāturpina būt paklausīgam un jāpakļaujas Mīlestībai. Ik dienas tu esi liecinieks Tās darbībai.

Ļauj sevi mīlēt. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

78. 19. marts, 21.20

“Mans maziņais, vienmēr un vienīgi Mīlestība var visu savest kārtībā. Ļauj sevi vadīt, iedvesmot un pakļaut.

Es esmu Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība. Es tevi mīlu.”

79. 20. marts, 4.25

Kungs Jēzu, gribu Tavā priekšā likt visas vakar piedzīvotās grūtības. Atver manas ausis, sirdi un prātu, lai es saprastu, ko Tu vēlies man iemācīt šajās situācijās, kuras pazīsti.

Gribu pievienot savas ciešanas Tavējām, lai, pateicoties Tavas Mīlestības brīnumam, tās kā žēlastību un svētību lietus nolīst pār tiem un tām, kuri man šīs ciešanas izraisījuši.

Tev pieder vara mani pārmainīt; es pats to nespēju, pat ja gribu.

Tev ne tikai ir mans pilnīgais beznosacījumu “jā”, bet es Tevi vēl īpaši lūdzu mani pārveidot, lai es kļūtu Mīlestība. Lūdzu, pārcērt visas saites, kas man neļauj būt tam, kam man jābūt, – Mīlestībai.

Paldies, ka uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es uzlieku tavu sirdi uz Savas Sirds. Es izleju tajā veselu Mīlestības straumi. Tāpat Es daru arī tajos un tajās, kurus tu Man uztici. Es atkal cērtu pušu saites. Nebīsties, tavs lūgums kļūst Manējais, un vēl šodien pat tu būsi Manas rīcības liecinieks.

Tu esi Man visu atdevis; kāpēc tu atkal cel sev plecos problēmu, kas tagad ir Manējā? Tev tikai jābūt pašreizējās

problēmas lieciniekam, tā jāpieņem, jāuztic Man, jārīkojas saskaņā ar Manu iedvesmu un jāvēro, kā Es to atrisināšu.

Kad vētrā Es šķītu laivā guļam, Maniem Apustuļiem bija grūti Man uzticēties; tāpat ir ar tevi situācijā, ko tu šobrīd piedzīvo. Pieņem Manu Mīlestību, uzticies Man, tu būsi Manas varenības liecinieks.

Es ietinu tevi Savā Mīlestībā. Kā Es tevi mīlu.”

80. *22. marts, 5.50*

“Mans maziņais, Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu. Tev tikai tā jāpieņem. Tā tev tiek dota pārpilnībā, tā un vienīgi tā tavā sirdī izdarīs un jau izdara lielās pārvērtības.

Grūtības, ar kurām sastopies, cenzdamies pastāvīgi dzīvot savā iekšienē un vairs neraizēties par ārienes lietām, izkusīs Mīlestības priekšā, tāpat kā sniegs, ko tu redzi, izkūst pavasara saulē.

Pārdomā šo ainu: zeme nespēj izkausēt sniegu, kas to klāj; tāda vara ir tikai saulei un siltumam. Taču, kad saule stājas pie darba, sniegs nokūst ātri.

Tu esi kā zeme, tavas raizes ir kā sniegs, bet Mīlestība – kā saule, tikai ar to atšķirību, ka tev jādod sava piekrišana, lai Mīlestība sāktu darboties. Tas ir tā, it kā zemei būtu jādod sava piekrišana, iekams saule varētu pielietot savu varenību.

Tu gan domā, ka raizes izzudīs un tava sirds spēs dzīvot vienotībā ar Mīlestību tad, kad būsi atsavinājies no ārējām lietām (tas ir, kad būs pārdots uzņēmums). Patiesība ir gluži citāda, jo tieši tava sirds, būdama vienota ar Mīlestību, izgaisinās ārējās raizes.

Piekrīti un atzīsti, ka neesi nekas, un Mīlestība atklāsies savā Visvarenībā.

Nebīsties, tev pienācis pavasaris. Mīlestība jau darbojas, un tavas raizes izkusīs kā sniegs saulē.

Ik reizi, kad sāc raizēties, nevis meklēt risinājumus, atgriezies savā iekšienē, atgriezies pie savas nespēcības, niecīguma, un Mīlestība rīkosies ātri – vai nu caur cilvēkiem ap tevi, vai skaidri, spēcīgi un nepārprotami iedvesmojot tevi pašu. Tev būs tikai jāpateicas Tēvam.

Tev jāmacās nerīkoties vairs pašam, bet allaž ļaut sevi vadīt Mīlestībai.

Nemitīgi jautā Tēvam, ko Viņš vēlas, lai tu dari; nāc atpakaļ kā mazs bērniņš, kurš ir pārāk mazs, lai kur ietu viens, tāpēc viņam par pavadoni vajadzīgs kāds pieaugušais. Tev pastāvīgi nepieciešama Tēva vadība, lai tu kļūtu Mīlestība.

Man patīk tevi šobrīd mācīt, jo tu pieņem nedz apspriedams, nedz īpaši saprazdams, un tā tu kļūsti Mīlestība.

Kad kļūsti Mīlestība, par visu parūpējas Mīlestība. Tad tu vari atpūsties pie Manas Sirds un tādējādi aizvien vairāk kļūt Mīlestība.

Es tevi mīlu maigi un patiesi.”

Paldies, Kungs Jēzu, par šo lielo labvēlību, ko Tu man patlaban dāvā.

Es jūtu tik dziļu mieru. Vienīgi Tavā Klātbūtnē es spēju izjust tādu mieru un prieku.

Kā es gan vēlētos būt tajā cieši nostiprināts, lai nekad netiktu no tās šķirts. Paliēc manī, lai es varētu palikt Tevī.

Vadi ikvienu manu soli. Kā es Tevi mīlu.

81. 2. aprīlis, 4.00

“Mans maziņš, nāc paslēpies Manās rokās. Pieņem visu, ko piedzīvo, vienalga, vai tie ir priecīgi vai bēdīgi notikumi, uztici Man šos notikumus. Tie nekad nav bezjēdzīgi, tiem ir sava nozīme – tev vai cilvēkiem, kuri uzpotēti tavai sirdij.

Tikai pieņemdams tu vari tos pasniegt Man, lai Es tos uzticētu Tēvam.

Tāpat kā lietus, kas nolīst un, paveicis savu uzdevumu zemes virsū, atgriežas mākoņos, arī notikumiem, kas atgadās tavā dzīvē, kad tie paveikuši savu uzdevumu tevī un citos, jāatgriežas pie Tēva.

Kad tu tos pieņem un velti Tēvam, tie ir kā labā zemē nolijis lietus pretstatā tādām, kas nolīst akmeņainā augsnē: rezultāts nav viens un tas pats. Lietus var izaudzēt bagātīgus augļus vien tad, ja nolīst labā zemē.

Tāpat ir ar notikumiem – tie nes bagātīgus augļus vien tad, ja tos pieņem, atzīst un ieliek Tēva rokās.

Tāpat kā zemei vajadzīgs lietus, lai tā spētu nest augļus, tev vajadzīgi gan priecīgi, gan bēdīgi notikumi, kas tev atgadās, lai tu pilnībā kļūtu Mīlestība.

Pieņem un atzīsti visu kā tādu, kas nāk no Mīlestības, lai tu pats kļūtu Mīlestība.

Apdomā šo mācību saistībā ar to, ko šobrīd piedzīvo, lai secinātu, ka Mīlestība tevi mīl un ka tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

82. *5. aprīlis, 6.10*

“Mans maziņais, saņem pārpilnībā žēlastības, ko Tēvs tev pašlaik sūta. Kaut arī tu pats to nezini, tevī norisinās lielas pārvērtības. Tu veic lielo pāreju, kas tevi ved uz Mīlestību.

Esmu tev devis visas nepieciešamās mācības šīs lielās pārejas īstenošanai. Tev šīs mācības tikai jāatkārto, jālasa un jāpārlasa, lai tās labi iesūktos tevī. Ik reizi, kad tu tās pārlesi un pārdomā, Tēvs pārcērt saites, kas tevi aiztur un liedz tev patiesi dzīvot savas būtības iekšienē.

Tu ieej lielajā brīvībā, Dieva bērnu brīvībā. Tēvam

jāpabeidz tevī Sava radīšana, un tas notiks arī ar visiem, kuri lasīs šīs lappuses, ja vien viņi dos savu piekrišanu. Tu bez mazākajām šaubām vari uzticēt šos vēstījumus tiem un tām, kurus Es tev iedvesmā uzrādu. Tu būsi liecinieks lielām pārvērtībām, ko Tēvs īsteno sirdīs.

Svece nav jāslēpj zem sieka, taču nav arī jākaisa savas pārles cūkām priekšā. Tātad jārikojas saprātīgi, bet jo īpaši – sekojot iedvesmai, kas nāk no Tēva, jo vienīgi Viņš spēj lemt pilnīgi saprātīgi, kā arī tie un tās, kuriem Viņš šo spēju devis.

Tu esi paklausīgs, kad jāraksta, tev jābūt paklausīgam arī tad, kad jāļauj lasīt vēstījumus citiem. Nekad neaizmirsti, ka nekas no tā, kas tev dots kā dāvanas un harizmas, nav domāts tev, bet allaž citiem, kaut gan arī tu pats gūsti kādu labumu. Viss, kas tev dots, ir domāts citiem, un, jo vairāk tu dodī, jo vairāk saņem un vairāk arī pats izbaudi. Komentāri, vienalga, labi vai slikti, nav tavā ziņā, tev tie jāuztic Tēvam.

Tev svarīgs tikai viens – būt paklausīgam instrumentam Tēva rokās. Tas ir galvenais, pārējam nav lielas nozīmes.

Ļoti drīz caur to, kas tev tiks dots piedzīvot, tu labāk sapratīsi, ko tev tagad mācu.

Nebīsties, tevi vada Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība.

Es pieglaužu tavu sirdi pie Savējās un Manas Svētās Mātes Sirds. Es to aizdedzinu Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī. Svētīgs tu esi, jo caur tavu sirdi Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī aizdegsies liels daudzums siržu.

Es dejoju no prieka, Mans mīļais. Es tevi mīlu neprātīgi un maīgi.”

83. *6. aprīlis, 21.55*

Elizabetei un man sirdī bija plāns par ēkas iegūšanu vienam no Taviem darbiem. Man gribētos, lai Tu, Kungs Jēzu, pateiktu, vai mums ir kāds pienākums šī projekta izstrādē? Vai mums jādarbojas ar mērķi iegūt šo ēku? Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu un atbildi uz manu lūgumu. Vēlos pilnībā būt Tavā rīcībā; šajā nolūkā man jāzina Tava Griba. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Manai Mīlestībai uz jums nav robežu. Tas sakāms par visiem, kuri piedalās Manā darbā.

Tas, ko Es vēlos vairāk par visu, ir – piepildīt viņu sirdis, un jūs esat liecinieki, ka tās patiešām tiek piepildītas.

Kas attiecas uz viņu fiziskajām vajadzībām, Es gādāju pat par vismazākajiem sīkumiem. Viņiem ne par ko nav jāraizējas. Es pastāvīgi pamudinu noteiktus cilvēkus, kuri viņiem īstajā brīdī nāk palīgā.

Jā, šodien tiešām Es pats Elizabetes un tavā sirdī ieliku vēlmi turpināt meklējumus attiecībā uz šo ēku. Paldies, ka esat rikojušies saskaņā ar Manu iedvesmu.

Turpiniet Man ļaut sevi vadīt. Rīkojieties saskaņā ar iedvesmām, ko ielikšu jūsu sirdīs, un esiet vērīgi, raugoties uz savas rīcības augļiem. Mans plāns jums tiks atklāts soli pa solim tādā mērā, kādā virzīsieties uz priekšu.

Jau tagad liksmojieties un pateicieties Tēvam par brīnišķīgo vietu, ko Viņš paredzējis Savam darbam, un par to, kā Viņš vēlas jūs lietot. Jūs esat Viņa izredzētie, un Viņš jūs ik dienas piepilda. Ļaujiet sevi piepildīt un palieciniet, klausoties Viņā.

Darboties ticībā nozīmē piekrist darboties, neuzzinot rezultātus. Ja Es jums tos pateiktu iepriekš, jums vairs nebūtu jāiet uz priekšu tīrā ticībā, kā Es to jūsu labā šobrīd vēlos.

Es jūs piepildu ar Savu Mīlestību. Jūs kļūstat Mīlestība. Es jūs maigi mīlu.”

84. 9. aprīlis, 5.07

“Mans maziņais, Mīlestība, kas mājo tevī, ir visvērtīgākais, kas vien tev pieder. Paļaujies, ka Mīlestība spēj visu pārvērst, mainīt, šķīstīt.

Kļūdams Mīlestība, tu kļūsti par jaunu personu; ļauj sev kļūt par to, ko Mīlestība vēlas.

Ļauj sevi mīlēt, piepildīt, aplaimot un šķīstīt. Es tevi maigi mīlu.”

85. 10. aprīlis, 3.40

Kungs Jēzu, kā man gribētos, lai es jau būtu kļuvis Mīlestība, galu galā – būtu tas, kam man jābūt: svētajam – nevis savu nopelnu dēļ, bet tāpēc, ka Mūsu Tēvs ir Svēts.

Es gribu, bet nevaru. Toties Tu vari darboties manī. Es atdošu Tev savu nespēku.

Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ik reizi, kad tu sauc uz Mani, Es traucos tev pretī. Es atkal ņemu tevi Savās rokās. Kā Man patīk piekļaut tavu sirdi Savējai, un ar katru reizi tā aizvien vairāk kļūst Mīlestība.

Piesaistes raizēm par šīs pasaules lietām kļūst kā satrunējušas auklas, kas sairst bez jebkādas piepūles.

Pāreja, ko tu patlaban piedzīvo, nevar norisināties straujāk, gluži tāpat kā zīdainim vajadzīgs zināms laiks, lai kļūtu par bērnu, un bērnam – vēl ilgāks laiks, lai kļūtu par pieaugušo.

Tev bija vajadzīgs zināms laiks, pirms sāki šo pāreju, lielo pāreju, kas tevi ved uz Mīlestību. Tev vajadzīgs vēl ilgāks laiks, lai pilnībā kļūtu Mīlestība.

Svarīgākais ir būt uz pareizā ceļa, tas ir, tā ceļa, kas tevi ved uz Mīlestību.

Tu esi uz pareizā ceļa un pašlaik dodies uz priekšu tik ātri, cik vien tava būtība spēj to integrēt.

Tu nevari iedomāties nedz šīs lielās pārejas nozīmi, nedz skaistumu, kas tevi gaida, nedz izcilo privilēģiju – būt vienam no pirmajiem, kuri izredzēti šīs Mīlestības izdzīvošanai zemes virsū: agrāk tāda Mīlestība bija iespējama vienīgi Debesīs.

Nesasteidz neko, ļauj sevi vadīt, tu esi uz pareizā ceļa. Mana Svētā Māte jums ir mācījusi īsākos celiņus, kas palīdz virzīties uz priekšu vēl ātrāk; Es vadu ikvienu tavu soli. Tāpēc tu vari turpināt ceļu bez kādām bažām.

Tu esi uz Mīlestības ceļa.

Tevi vada Mīlestība.

Tu kļūsti Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu.”

86. *11. aprīlis, 4.45*

“Mans maziņais, tikai Mīlestības pārpilnības dēļ tu tiec lietots rakstīšanai, un ir pienākusi stunda, kad Mīlestība, kas piepilda izredzētos Debesīs, spēs izplatīties zemes virsū. Ļaunumam jāizzūd.

Tā kā ir tikai viens vienīgs līdzeklis, kā aizdzīt tumsu – iedegt tajā gaismu, tā arī ir tikai viens vienīgs līdzeklis, kā aizdzīt ļaunumu: viest tajā Mīlestību.

Mīlestība nav nekas tāds, ko tu vari kaut kur paņemt un dāvēt, ja tā savā ceļā nav tevi pārveidojusi, tas ir, ja tu neesi kļuvis Mīlestība. Citādi to dāvēt tu nevari. Tu vari sacīt skaistus vārdus, pat apgalvot kādam, ka viņu mīli. Taču iespaidu uz otru cilvēku pa īstam atstāj nevis tas, ko saki, bet tas, kas esi. Būdam Mīlestība, tu arī otrā rāisi Mīlestību, tāpēc jau ir tik svarīgi kļūt Mīlestībai, un pats saviem spēkiem tu par to kļūt nevari.

Tavas iespējas meklējamas vienīgi lielajā brīvībā, ko Tēvs tev devis, – brīvībā sacīt “jā” vai “nē”. Lai kļūtu Mīlestība, tev jāsaka “jā”.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz to, kas tu esi, pieņemot sevi tādu, kādu Viņš tevi radījis.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz to, kas ir citi, pieņemot viņus tādus, kādus Dievs viņus radījis.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz situāciju – veiksmīgu vai neveiksmīgu –, kādā tu šobrīd atrodi.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz notikumiem – priecīgiem vai bēdīgiem –, ko tu pašlaik piedzīvo.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā” attiecībā uz tavu bezspēcību.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā”, kad tu Viņam ļauj tevi pārveidot.

Sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē arī sacīt Tēvam “jā”, kad tu Viņam ļauj tevi atbrīvot no visas uzkrātās *bagāžas*: intelekta, zināšanām, ietekmēm, imidža, reputācijas, materiālajiem labumiem un pat labām, draudzīgām attiecībām.

Visbeidzot, sacīt “jā” Mīlestībai nozīmē piekrist, ka svarīga ir vienīgi Tēva Griba, un atzīt, ka visam citam nav nekādas, nekādas, nekādas nozīmes.

Ja tas prasa no tevis pārāk daudz, tu vari sacīt “nē”, tu esi pilnīgi brīvs, taču ir svarīgi, ka zini patiesību un atdod savu sirdi, pilnā mērā pārzinādams lietas būtību.

Svētīgs tu esi, vēlreiz atkārtodams savu “jā”, uzņemdam Mīlestību, kļūdam Mīlestība.

Es tevi neprātīgi mīlu.”

87. *12. aprīlis, 4.30*

“Mans maziņais, vienīgi Mīlestība ir atrisinājums smagajām problēmām, kas pašlaik tiek piedzīvotas zemes virsū. Mana tauta patiešām attālinājusies no Manis un Mana Tēva, un attālinoties tā ir nomaldījusies. Tā ļāvusi Ienaidniekam sevi piekrāpt, tā gribējusi pati celt savu laimi ar pašas zināšanām un spēkiem, kā arī atvēlot sev visas iespējamās un neiedomājamās baudas. Tāpēc tā nonākusi uz ceļa, kurā valda visādu veidu ciešanas: pašu ļaunās rīcības izraisīta varmācība, kari, šķelšanās, vajāšanas vai slimības.

Vislielākās ciešanas ir dvēseles slimība, Mīlestības trūkums.

Mana Sirds, Mana Tēva un Manas Svētās Mātes Sirds sāp, redzot, kā Mūsu zemes bērniņi, kurus Mēs mīlam, klīst maldos, dziļi cieš un vēl joprojām turpina iet pazušanas un ciešanu ceļu.

Viņi atrodas tādā tumsībā, ka baidās no gaismas, un, tikko to pamana, viņu acis nevar izturēt, un viņi atgriežas savā tumsā.

Ja vien viņi zinātu, cik ļoti tiek mīlēti, tad cits pēc cita trauktos mesties Mūsu rokās un vienā acumirkļī tiktu pārveidoti. Viņi uzzinātu, ka viņiem piedots, ka viņi tiek mīlēti, šķīstīti, un Mīlestība visu savestu kārtībā.

Jūs, Mani pēdējo laiku izredzētie, kuri lasāt šīs rindas, – tieši jūs Tēvs ir izvēlējis Savas Mīlestības pārpilnības izplatīšanai. Varbūt jums radīsies kārdinājums doties krusta karā par šo skaisto un dižo misiju, bet, ja jūs to darītu tūdaļ, tad pieļautu kļūdu, jo tāds nav Tēva plāns. Viņa plāns paredz, ka vispirms jūs kļūstat Mīlestība, dodat savu pilnīgo beznosacījumu “jā” sevis pārveidošanai, nekavējoties dodaties misijā neredzamā veidā ar lūgšanu, pielūgsmi, sakramentu pieņemšanu un arī gavēni.

Būdami misijā neredzamā veidā, jūs vienlaikus mazpamazām kļūstat Mīlestība. Kļūdami Mīlestība, jūs aizdegaties Ugunīgās Mīlestības Ugunī un aizdedzināt tos un tās, kurus Tēvs jums sūta.

Svētīgi jūs esat, būdami Viņa izredzētie šai skaistajai un dižajai misijai, kas nāk atbrīvot, dziedināt, pārveidot, mainīt un ciešanu vietā likt Mīlestību.

Mīlestība rada Mīlestību.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība, un tāpēc, ka kļūsti Mīlestība, tu radi Mīlestību.

Es tevi mīlu maigi un neprātīgi.”

88. *20. aprīlis, 4.20*

“Mans maziņais, turpini iet, nezinādams, kurp tevi vedu.

Es esmu tavš Skolotājs, bet tu – Mans skolnieks, kuru Es mācu, izglītoju, audzinu un – jo īpaši – neprātīgi mīlu. Vienīgi uzņemot Manu Mīlestību, tu vari tik daudz no Manis saņemt.

Tu aizvien vairāk apzinies saņemtās svētības; tu gribētu kļūt to cienīgs, bet tas tev neizdodas.

Pieņem šo situāciju, jo nekad nespēsi izpelnīties to, ko Es dodu.

Caur to, ko patlaban piedzīvo, tu esi Manas Mīlestības spēka liecinieks.

To, ko daru tevī un caur tevi, Es varu paveikt visās pasaules sirdīs. Vienīgais nosacījums ir iegūt “jā”, lai Es varētu rīkoties.

Lūdz Tēvu kopā ar Mani, lai sirdis atvērtos un tām izdotos dāvēt savu pilnīgo beznosacījumu “jā”.

Laika nav daudz, neļauj, lai tevi aptur vai aizkavē Ienaids, kurš allaž nāk sēt šaubas vai atstāt jūs pārliecībā –

pirms vēl esat lūgušies vai runājuši –, ka otrs cilvēks nepieņems to, ko viņam sacīsiet.

Lūk, tā jārikojas ar Ienaidnieku, viņu atmaskojot, jo, kad viņam izdevies tevi pārliecināt, ka nebūs nekādu rezultātu, tad nav jēgas lūgties vai runāt; līdz ar to tiek attaisnota tava bezdarbība.

Ja Tēvs izraudzījis tevi, lai aizskartu šīs personas sirdi, bet tu – ar iegastu, ka viņš vai viņa to nepieņems – nelūdz par to vai nerunā ar to, kuru Tēvs tev sūtījis, Ienaidnieks gūst priekšrocības, tādā veidā aizkavējot Tēva plānu.

Nav tavā ziņā izlemt otra vietā; varbūt viņa sirds ir atvērtāka, nekā tu domā. Mācies paļauties uz Tēvu, kurš ir neiespējamā Dievs. Neizmanto savu pagātnes pieredzi, lai spriestu par to, kas notiks.

Debesis pašlaik ir atvērtas. Ciešanas un nedrošība, ko patlaban piedzīvo zemes ļaudis, palīdz atvērties daudzām sirdīm, kas agrāk bija aizvērtas.

Esi paļāvīgs. Rikojies kā ticīgs vīrs un ieliec visu Tēva rokās.

Neuzdod sev jautājumus, piekrīti tikt mīlēts, un tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

89. *20. aprīlis, 16.15*

“Mans maziņais, Es vēlos, lai tu šo vēstījumu nodod jūsu kopienas sadraudzības šūniņai.

Jūs esat Mani izredzētie, lai pirms daudziem citiem piedzīvotu lielo pāreju – jūsu ikviena sirds pārveidi. Jums kopīgi jāpieredz, ko paveic Mīlestība, kad tai ļauj darboties.

Es gribu, lai katrs grupas dalībnieks uzklasa 1997. gada 10. aprīļa vēstījumu tā, ka tas būtu nevis “it kā”, bet

nepārprotami paredzēts ikvienam un ikvienai, jo šo vēstījumu Es iedvesmoju, domādams par visiem.

Plaši atveriet savas ausis, bet jo īpaši sirds ausis, lai labi satvertu Mīlestību un lai tā labi satvertu jūs.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz ikvienu no jums.
Jūs kļūstat Mīlestība. Kā Es jūs mīlu.”

90. *23. aprīlis, 6.15*

Paldies, Kungs, par šiem četrdesmit pieciem dzīves gadiem apdrošināšanas jomā. Tu man sekmēji skaistu karjeru, un es Tev pateicos. Uzticu Tev visas raizes, kas joprojām nav mani atstājušas. Vienīgi Tu spēj pārcirst visas šīs saites un darīt mani par patiesu Dieva bērnu, kurš bauda lielu brīvību, ko Dievs Saviem bērniem dāvā.

Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nāc saritinies Manās rokās. Vienīgi tur tu vari ieiet lielajā Dieva bērnu brīvībā.

Apzinies: ik reizi, kad tu ārēji rosies, tevi pārņem bažas un raizes; kad atgriezies pie Manis, tu atklāj Mieru un Prieku.

Tevis jāpāriet no viena stāvokļa uz citu, lai atklātu atšķirību pašos to dziļumos.

Tevis savā ziņā jācieš, ka atrodi ārpusē, lai ilgotos pilnībā dzīvot iekšienē, savas sirds dziļumos, tas ir, Manā Mīlestībā.

Kad būs galā lielā pāreja, par ko tev stāstīju, tu vienmēr būsi Manā Mīlestībā. Ārējām lietām vairs nebūs šādas ietekmes uz tevi.

Svētīgs tu esi, būdams izredzēts un piedzīvodams šo lielo pāreju ciešanās periodiskas atšķirtības dēļ no Manas Mīlestības, lai vēl vairāk izbaudītu Mieru un Prieku Manā Mīlestībā, kas tev tiks dāvāta pārpilnībā.

Pieņem Manu Mīlestību. Veltī laiku, lai ļautu sevi mīlēt. Raižu un bažu mirkļos atceries un atkārto:

“Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība.”
Es tevi mīlu maigi un patiesi.”

91. 26. aprīlis, 4.07

“Mans maziņais, novēro labi visu, ko piedzīvo un kas notiek tevī un caur tevi.

Šie novērojumi tev palīdz saskatīt, ka rīkojies ne vairs tu; tev jābūt tikai Dieva darbības lieciniekam, kāds bijī pirms dažām dienām. Padomā vien par sarunām ar Ž., P., M., R., Ž.

Situācijai, kas tev varētu būt bijusi problēma, risinājumu piedāvāja viņi; tev viņu risinājumi bija tikai jāpieņem.

Es jau tev sacīju, ka viss ir Tēva rokās un ka tev ne no kā nav jābīstas.

Tev ne par ko nebūtu jāraizējas vai jāuztraucas, zinot, ka tavš Tēvs, kurš tevi neprātīgi mīl, parūpējas par visu līdz vismazākajiem sīkumiem.

Lai par to pārlicinātos, paraugies, ko esi piedzīvojis pēdējā laikā. Jo lielāka tava ticība, jo vairāk tu uzticies, jo vairāk arī Viņš, Tēvs, spēj darboties, lai tevi atbrīvotu un piepildītu.

Svētīgs tu esi, atradis žēlastību un pastāvīgi atkārto-dams savu “jā”, lai ļautu pār sevi valdīt Mīlestībai un pats kļūtu Mīlestība. Es gribu, lai tu būtu Mīlestības un Tēva darbības liecinieks.

Tavas raizes pārtop slavēšanā un pateicībā.

Es līdz ar tevi slavēju Tēvu par tik lielu Mīlestību. Es tevi maigi mīlu.”

92. *29. aprīlis, 5.05*

“Mans maziņais, paliec, klausoties Manī, tu Man esi vajadzīgs, Es esmu tevi izredzējis lielai misijai. Šajā brīdī tu vari saprast vai nojaust varbūt vienīginiecīgu daļiņu no šīs misijas skaistuma, dižuma un svarīguma.

Šī misija nav tavējā, tev nav tā jāsaprot, tur nekā arī nav, ko saprast. Viss, kas tev vajadzīgs, tiek dāvāts žēlastībā. Tev tikai jāklūst mazam, jādod sava piekrišana un jālūdz pazemība un paklausība, lai nepārtraukti darbotos ticībā.

Teve ne no kā nav jābīstas, jo Mīlestība pati par tevi rūpējas, lai tu kļūtu Mīlestība.

Šajā laikā, kad tevī norisinās lielā pāreja, tu jau tiek lietots – pirmām kārtām neredzamā, tomēr arī redzamā veidā.

Allaž jautā Tēvam, ko Viņš no tevis vēlas ikkatros apstākļos, ko tu sastopi savā ceļā. Pēc tam rīkojies ticībā saskaņā ar tev dotajām iedvesmām.

Pastāvīgi lūdz gudrību, lai pareizi novērtētu saņemtos padomus; daži nāk no Svētā Gara, bet citi var nākt no Ienaidnieka, lai kavētu tevi izpildīt misiju.

Zinu, ka šobrīd tev šķiet neiespējami veikt šo pareizo novērtējumu, un tev ir taisnība; tev pašam tas nav iespējams. Tomēr, ja nemitīgi lūgsi Tēvu, tev tiks dota žēlastība attiecībā uz katru padomu un katru situāciju, ar ko tu saskarsies.

Rīkojies ticībā; ja domā, ka esi pielāvis kļūdu, atdod to Tēvam. Gan Viņš pratīs to izmantot tavā un citu iesaistīto personu labā.

Necenties uzņemties aizvien vairāk darbu, bet piekrīti rīkoties saskaņā ar iedvesmām, kā tu pašlaik jau dari, vienlaikus būdams pilnīgi gatavs pārtraukt savu darbību, ja Tēvs to prasītu.

Piekrīti būt vien gluži niecīgs kalps, kuru Tēvs var lietot pēc Sava prāta un atsaukt, kad vēlas.

Ir tikai viens mērķis: Viņa Godība...

Tu piekrīti tikt lietots vai atsaukts Viņa Godam.

Tu piekrīti ļaut Mīlestībai valdīt pār tevi Viņa Godam.

Tu piekrīti kļūt Mīlestība Viņa Godam.

Tu pieņem visu, dari visu Viņa Godam.

Tu pats par sevi neesi nekas.

Pateicoties Dieva žēlastībai, tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

93. 30. aprīlis, 4.00

Kungs Jēzu, es atdodu Tev situāciju, kurā šobrīd atrodos un ko Tu pazīsti. Atdodu Tev savu nespēku un grūtības izdzīvot to, ko esi man mācījis, proti, ka jāļauj darboties Tev un pašam jāpaliek vienkārši Tavas darbības lieciniekam. Uzlūko manu vājumu! Nāc man palīgā! Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es traucos pie tevis. Es ņemu tevi Savās rokās un pie viena paņemu arī tavas raizes; tās kļūst Manējās. Tev ne no kā nav jābaidās; atpūties pie Manas Sirds, ļauj sevi mīlēt, aizmirsti, kas notiek ārpus tevis, un dzīvo vairs vienīgi iekšienē kopā ar Mani un Mani.

Pa šo īso celiņu nonācis savā iekšienē, tu atrodi tur ērtu, pievilcīgu un siltu patvērumu, kas tevi pasargā no ārienes vētrām un lietavām. Šajā patvērumā tev ir tik labi, ka gribētos tur palikt vienmēr. Tas ir iespējams, jo šī vieta domāta vienīgi tev un ir allaž pieejama jebkurā dienas vai nakts stundā. Jo vairāk tu tajā uzturies, jo vairāk tiec pārveidots un jo vairāk kļūsti Mīlestība.

Jo vairāk tu kļūsti Mīlestība, jo vairāk kļūsti vienots ar Mani.

Jo vairāk kļūsti vienots ar Mani, jo vairāk dari Tēva Gribu.

Jo vairāk dari Tēva Gribu, jo vairāk Viņš darbojas tevī un ap tevi.

Jo vairāk Viņš tavas vēlmes īsteno Savā rīcībā, jo vairāk atbrīvo tevi no raizēm.

Jo vairāk tu esi Viņa rīcības liecinieks, jo vairāk kļūsti slavēšanas būtne... un vairāk kļūsti Mīlestība.

Tev, tāpat kā ikvienam un ikvienai, kas vēlas kļūt Mīlestība, ir tikai viens ceļš: tas, ko tev mācu šajos rakstos, cita nav.

Sāc uzlūkot ārējos notikumus kā situācijas, kas tev liek doties savas iekšējās būtības dziļumos, lai tur atgūtu Mieru, Prieku un Mīlestību.

Svētīgs tu esi, atradis šo ceļu. Svētīgi tie un tās, kuri to atrod. Vēl svētīgāki ir tie un tās, kuri to iet un savu iekšējo būtību padara par savu patieso mājokli.

Izbaudi Mīlestību un Mieru, kas tevī šobrīd mājō.

Ļauj, lai Mīlestība tevi mīl.

Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi neprātīgi mīlu.”

94. *7. maijs, 3.25*

Gribu Tev pateikties, Tevi slavēt un svētīt, ka aizvakar devi iespēju pārdot biroju, tas ir, ka beidzot varēja tikt noslēgts līgums ar pirkšanas piedāvātāju.

Lūdzu Tevi Māmiņas Marijas svētajā Rožukronī saistīt visus “nē”, ko Mīlestībai esmu sacījis es vai sacījušas citas personas šī darījuma norises gaitā, lai tos varētu nest Tēva lielās Žēlsirdības priekšā un pārvērst par Mīlestībai sacītiem “jā”. Es gribētu nolīdzināt savu vainu, sakot ikvienai šajā darījumā iesaistītajai personai: “Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.”

Paldies par šo dienu – manu vecāku saņemtā laulības sakramenta gadadienu. Paldies par skaisto vietu, ko Tu esi viņiem ierādījis Sev līdzās.

Kad nu esmu ticis tā piepildīts, lieku Tavā priekšā savu nogurumu, visas raizes, kas manī vēl mājō, un niecīgo ticību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, atpūsties allaž jānāk pie Manas Sirds. Nāc, paslēpies Manās rokās, veltī laiku Manas Mīlestības uzņemšanai.

Pat ja pasaules acīs ir lietas, kas šķiet svarīgas, visam, ko tu piedzīvo ārpus sevis, nav nekādas nozīmes salīdzinājumā ar to, ko tu piedzīvo savā iekšējā būtībā.

Šīm ārējām lietām ir nozīme tikai tādā mērā, kādā tās tev palīdz iekšēji augt. Un tās tev palīdz iekšēji augt vienīgi tad, ja tiek pieņemtas, izdzīvotas un uzticētas Tēvam.

Viss nāk no Viņa, un visam pie Viņa jāatgriežas.

Par to, ko tu šobrīd piedzīvo un ko varēs piedzīvot arī citi, lūdz Tēvu kopā ar Mani. Lai visu to apstākļu upur-dāvana, kuros tu jūties traucēts, reizēm pat satricināts, nes žēlastības sirdīm, ko bieži vien ievaino darījumu pasaulē un arī citur sastopamās nesaskaņas. Lai tādējādi šīs sirdis spētu atvērties un uzņemt Mīlestību, ko Tēvs vēlas tajās izliet.

Vienīgi Mīlestība spēj dziedināt, atpūtināt, atjaunot vai pārradīt cilvēka būtības ievainotās vai iznīcinātās daļas.

Svētīgs tu esi, sākdam atklāt, ko paveic Mīlestība. Turpini iet uz priekšu šajā atklājumā; tur un vienīgi tur tu vari atrast to, ko meklē un ko, pats īsti nezinot, esi meklējis visu mūžu.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība un mazpamazām atklāj, ko Mīlestība paveic.

Es atkal izleju tavā sirdī Mīlestības straumi.

Es tevi maigi mīlu.”

95. *11. maijs, 4.45*

Kungs Jēzu, es pilnībā ielieku sevi Tavās rokās. Uzticu Tev visas savas rūpes, galvenokārt par biroja pārdošanu un iespējamo reakciju no cilvēku puses.

Uzticu Tev savu nespēku.

Ticu Tavai Mīlestībai.

Gribu uzņemt Tavu Mīlestību.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, turpini ļaut sevi pārveidot; pamazām tu kļūsti Mīlestība.

Kļūdams Mīlestība, tu iegūsti jaunu skatījumu uz to, ko piedzīvo, kas notiek ap tevi un kam esi liecinieks.

Tu sāc redzēt pāri notikumiem, pāri šķietamībai. Tas, kas liekas esam pārbaudījums, allaž ir žēlastību un svētību avots tam, kurš to pieņem. Piekrīti to izdzīvot, pilnībā ieliekot Tēva rokās.

Svētīgs tu esi, saņemdam šīs atklāsmes. Ļauj sevi pārveidot; tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

96. *12. maijs, 4.05*

“Mans maziņais, Es gribu, lai tu būtu laimīgs kopā ar Mani mūžībā. Ciešanas un grūtības, ko tu piedzīvo, ir tikai īsi šķīstīšanas un svētdarīšanas mirkļi. Tie tev nepieciešami tāpat kā stādam lietus.

Man patīk redzēt, ka tu šos ciešanu mirkļus pieņem ar paklausību, lai izdzīvotu un uzticētu Tēvam.

Lai tavš skatiens paliek pievērsts Tēvam.

Uzlūko Viņa Mīlestību,

uzlūko Viņa Labestību,

uzlūko Viņa Lielo Žēlsirdību,

uzlūko Viņa Varenību,
 uzlūko Viņa Maigumu,
 uzlūko Viņa Smalkjūtību,
 uzlūko darbu, ko Viņš patlaban tevī pabeidz: Viņš da-
 ra tevi par Mīlestību.

Tu esi uz lielās pārveides ceļa, kas tevi ved uz svētumu; tev jāizdzīvo daudz atraisīšanos.

Ik reizi, kad Tēvs ar Savu – Radītāja – pirkstu pārrauj kādu saiti, tu piedzīvo skumjas, sava veida nāvi, un tieši tas tev ļauj iet tālāk lielās brīvības ceļā.

Jo drīzāk tu pieņem situāciju, ar kuru sastopies, jo drīzāk tiksī no tās atbrīvots un piedzīvosi lielās Gaviles, ko Tēvs dāvā ikvienam un ikvienai no Saviem izredzētajiem.

Nebīsties, Viņš pats tevi vada, tu esi uz ceļa, ko Viņš tev izraudzījis.

Ļauj sevi atraisīt, šķīstīt, svētdarīt, pārveidot, mainīt, mīlēt un piepildīt.

Kopā ar Mani pateicies Tēvam, ka tas tā notiek.

Tu kļūsti Mīlestība. Es sniedzu tev Savu Mīlestību. Kā Es tevi mīlu.”

97. *13. maijs, 3.30*

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā savu nespēju uzticēt Tev darījumus, kas mani šobrīd nodarbina, un nedrošību, ko izjūtu šajā situācijā.

Es tik ļoti gribētu ielikt sevi Tavās rokās un ļaut sevi vadīt kā mazu bērniņu. Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tev ne no kā nav jābīstas, jo tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Tu esi uz ceļa, kas tevi ved uz drošību, kura sakņojas Manā Mīlestībā uz tevi.

Pirms tu spēj izdzīvot šo jauno drošību, kas veidojas tavā iekšienē, tev jāatsakās no citām drošībām. Tāda ir lielā cīņa, ko tu šobrīd piedzīvo. Centies bieži izmantot mazo celiņu uz savu iekšējo būtni. Turpini Man uzticēt savu bezspēcību.

Ļoti drīz tu būsi liecinieks lielajai drošībai, kas iestāsies tavā iekšienē un kuras pamats būs MĪLESTĪBA.

Piekrīti būt Manis, sava Dieva, mīlēts. Tur ir tava patiesā drošība, nekur citur.

Es tevi mīlu, un tu kļūsti Mīlestība.”

98. *14. maijs, 4.30*

“Mans maziņais, ļauj sevi mīlēt, atlicini laiku, lai uzņemtu Mīlestību, ko Es tev sniedzu.

Tieši šī Mīlestība tevi vada un ved uz jaunu dzīvi. Tev tikai jāturpina būt paklausīgam, ļaut sevi vadīt un uzņemt visu kā tādu, kas nāk no Tēva. Piekrīti piedzīvot kā priecīgos, tā bēdīgos notikumus, lai tos veltītu Tēvam.

Tēvs zina, kas tev jāpiedzīvo, lai tu varētu veikt šo lielo pāreju, kas tevi aizvedīs uz Mīlestības pārpilnību.

Ļauj sevi vest kā mazu jēriņu. Tu atradīsi visu, pēc kā tava sirds ilgojas.

Svētīgs tu esi, kļūdams Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

99. *15. maijs, 4.25*

Kungs Jēzu, Tu liec man sirdī, lai lūdzu Tevi apgaismot M. par viņas turpmākā ceļa virzienu un nākamās dzīvesvietas izvēli.

Es labprāt esmu ar mieru būt Tavš instruments, lai pavēstītu viņai, ko Tu sacīsi, protams, ja tas Tev šķitīs vajadzīgs, un labprāt esmu ar mieru arī, ka Tu uzrunā viņu tiešā veidā vai ar citu cilvēku starpniecību.

Es zinu, ka Tu viņu mīli pavisam īpašā veidā; Tu noteikti esi viņai iecerējis ļoti skaistu misiju. Viņa vēlas pilnībā būt Tavā rīcībā, un gandrīz jau ir pienācis laiks, kad viņai jāuzzina, ko Tu no viņas vēlies.

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es ar prieku pieņemu tavu lūgšanu par Savu mīļo M. Mana sirds plūst pāri no Mīlestības uz viņu. Viņa Man ir dārga pērle. Es par viņu rūpējos līdz pēdējam sikumam.

Jau kopš ilga laika Es gatavoju viņu skaistajai misijai, ko esmu viņai paredzējis; viņa tika šķīstīta ciešanu ugunī.

Viņa ir ļoti, ļoti, ļoti vērtīga Manās acīs. Esmu viņu darījis par Savu mājokli. Viņa ir Mani izraudzījusies par savu Laulāto Draugu.

Vēlos, lai viņa zina, ka ar ļoti lielu prieku Es piekrītu būt viņas Laulātais Draugs un ka lūdzu, lai viņa ir Mana mīļotā laulātā draudzene, ar kuru Es gribu dalīties Savā Mīlestībā.

Jau sen mēs kopīgi dalāmies ciešanās, un Es vēlos viņai sacīt, lūk, ko:

“Manas Sirds maziņā M., nāc paslēpies Manās rokās. Es pieglaužu tavu sirdi pie Savējās. Tava sirds ir pilnībā sadedzināta Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī. Tavās krūtīs pukst ne vairs tava sirds, bet Manējā. Tagad caur tevi mīlu un piedodu Es pats.

M., tu iepriecini Manu Tēvu Debesīs, un Mana Svētā Māte ietin tevi Savā Platajā, sargājošajā Apmetnī. Vienlaikus viņa ietin arī visus tavējos. Tev ne no kā nav jābaidās.

Stunda ir klāt. Tu būsi Manas darbības lieciniece, jo visi tavējie bez izņēmuma ir Mana Svaidījuma apzīmogoti.

Tava galvenā mājvieta ir mūsu kopīgā – Es tevī un tu Manī.

Pagaidām sagādā vietu, kur nolikt savas mantas, jo Es aicinu tevi pašu un vēlos, lai tu būtu pilnīgi brīva, pilnībā atbrīvota no materiālajām lietām.

Uzticies Man. Atceries, ka Es esmu tavš Mīļotais Laulātais Draugs un ka pilnībā rūpējos par tevi; tu esi Mana Mīlestība un kļūsti Mīlestība.”

“Tagad Es uzrunāju tevi, Leandr.

Es zinu, ka tev tas šķiet grūti un tu baidies izdarīt viņai sliktu pakalpojumu, jo tava loģika prasa, lai viņa gādā sev par jaunu mājokli.

Tieši tevi Es lietoju kā instrumentu, lai runātu uz Savu mīļoto – tevi, kurš nespēj Man uzticēties. Atdod šo nespēju Man, lai Es nāku tev palīgā tavā ticības trūkumā.

Paldies par tavu paklausību, kad tu piekrīti rīkoties nesaprotot; tieši tā rīkodamies, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu, Leandr.”

100. *17. maijs, 4.10*

“Mans maziņš, kļūsti mazs, lai varētu labi uzņemt Mīlestību, ko Es vēlos tevī izliet. Ik reizi, kad tu uzņem Manu Mīlestību, kļūdam mazs, tiek pārveidota daļa no tevis pašā, un tādējādi tu kļūsti Mīlestība – tas, kā dēļ tiki radīts.

Cik tā ir liela žēlastība – jau šajā dzīvē piedzīvot šo pārveidi.

Agrāk šāda žēlastība tika dāvāta vienīgi Debesīs, bet, tā kā Debesis ir atvērtas, zemes virsū sākas jauna dzīve.

Jānis Kristītājs pirms citiem piedzīvoja žēlastības, kas bija domātas izdalīšanai tikai pēc Manas pirmās atnākšanas, lai viņš varētu sludināt, ka zemes virsū tiešām atnācis Kristus. Tāpat arī šādas žēlastības tiek dotas jums, lai jūs

ar pārliecību sludinātu Manu Atgriešanos, un jo īpaši – lai jūsu sirdis tiktu šķīstītas no jebkādiem traipiem un spētu Mani uzņemt.

Es jūs maigi mīlu.”

101. *23. maijs, 5.10*

Kungs Jēzu, nāc man palīgā. Man šķiet, ka attālinos no Tevis. Dāvā man izšķirtspējas žēlastību, lai es varētu atmaskot Ienaidnieku un ļaut Tavai Mīlestībai valdīt pār mani.

Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es atkal traucos pie tevis, lai ņemtu tevi Savās rokās, pieglaustu pie Savas sirds un tev sacītu: ļauj sevi mīlēt. Tu piedzīvo pārbaudījumu un gaviļu mirkļus.

Tev jāpieņem kā vieni, tā otri, jo šobrīd tev tie nepieciešami. Piekrīti tos izdzīvot un veltī Man.

Atkārto sev: “Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība.”

Es tevi maigi mīlu.”

102. *28. maijs, 5.30*

Kungs Jēzu, šorīt es Tev veltu savu nespēju pieņemt Tavu Mīlestību, jo manu prātu nodarbina darījums, pie kura vakar strādāju.

Nāc man palīgā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nebīsties. Tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Brīžos, kad izjūti grūtības kontrolēt savas domas, ko nodarbina ārējas lietas, tu saskaries ar savu vājumu, saviem ierobežojumiem. Bez Manis tu nekā nespēj darīt, pat lūgties ne; viss ir žēlastība.

Svētīgs tu esi, piedzīvodams šo vājumu, to atzīdams un veltīdams Man. Šobrīd ir svarīgi, ka tu to atzīsti, vēl jo svarīgāk – ka tu visu velti Man, lai Es varētu tevi piepildīt aizvien vairāk.

Es allaž esmu tev līdzās, lai piepildītu tevi ar Savu Mīlestību.

Pieņem Manu Mīlestību, tā ir spēcīgāka par domām, kas tev traucē vienoties ar Mani.

Vienīgi tavā pilnīgajā nespēcībā un niecīgumā mēs sasniegsim mīlošās attiecības, kas tevi piepilda un uzliek balzamu Manai sirdij, ko ar savu maldīšanos ievainojusi Mana tauta, kuru Es mīlu un kuras ciešanās jau esmu paguris noskatīties. Atteikdamās atgriezties pie Manis, tā turpina grimt aizvien dziļāk ciešanās.

Man ir ļoti liels mierinājums, kad kaut viens no Maniem maziņajiem nāk pie Manis, lai ļautu sevi pārveidot, tāpat kā Es šobrīd pārveidoju tevi. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi mīlu.”

103. *29. maijs, 4.35*

Kungs Jēzu, man ir vairāki lūgumi Tev. Zinu, ka Tu tos visus jau pazīsti. Atstāju Tavā ziņā izvēlēties, kā mani pamācīt vai uzrunāt attiecībā uz kādu īpašu personu, kuru nesu sirdī.

Vēlos pilnībā uz klausīt Tevi. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kāda gan nozīme citu cilvēku vai tevis paša vajadzībām; tev jāpaliek kontaktā ar galveno, un galvenais ir mūsu savstarpējās mīlošās attiecības. Tava sirds ir atvērta, lai uzņemtu Mani, bet Es esmu noliecies pār tevi tāpat, kā māmiņa noliecas pār mazuļa šūpuli, veltīdama viņam savas maigās rūpes.

Tu pats nesi to cilvēku glābējs, kurus nes savā sirdī.

Viņu Glābējs esmu Es. Tev tikai viņi Man jāuztic. Es jau esmu noliecies pār ikvienu no viņiem tāpat kā pār tevi.

Ļoti iespējams, ka gribēšu tevi lietot Savu pavēļu nodošanai, bet tikpat iespējams, ka tas būs kāds cits. Paliec, klausoties Manī; esi paklausīgs. Īstajā laikā un vietā tu tiks iedvesmots, un augļi būs ne vien lieliski, bet arī bagātīgi.

Tu kļūsti Mīlestība, un caur tevi plūst Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu!”

104. 30. maijs, 5.20

Kungs Jēzu, es ielieku Tavās rokās šo darījuma projektu, kāds tas šobrīd izskatās; lūdzu, apgaismo mani, lai es būtu taisnīgs un godīgs pret visām iesaistītajām pusēm, taču ne naivs, un lai es ieņemtu vietu, kas man pienākas, ne vairāk.

Kaut gan zinu, ka naudai nav lielas nozīmes, man tomēr vajadzīgas Tavas atklāsmes.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ja vien tu zinātu, cik nenozīmīga ir nauda un materiālie labumi; tomēr svarīgas ir tavas rūpes par taisnīgumu.

Tas, kas tev jāveic šī darījuma gaitā, ir Manas iedvesmas augļi. Kāpēc gan nepadomāt par iespēju daļu no tā uzticēt Manam darbam?

Es iedvesmošu tavus padomdevējus, lai tiktu ievērots taisnīgums un Mans darbs varētu no tā gūt kādu labumu.

Es rūpējos par visu, esi gluži mierīgs un rīkojies saskaņā ar Manu iedvesmu; jautā Man, kas tev jādara, un tu kārtējo reizi būsi Manas darbības liecinieks.

Lai ko tu darītu, Es allaž esmu līdzās. Es vadu tevi tādā mērā, kādā tu kļūsti mazs, ļauj sevi vadīt un lūdzu Manu palīdzību pirms kāda lēmuma pieņemšanas.

Es esmu tavs labākais padomdevējs; paliec sajūsmā, vērodams Mani darbojamies.

Pieņem Manu palīdzību, bet jo īpaši pieņem Manu Mīlestību. Tieši Mana Mīlestība tevi pārveido un padara par Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

105. *3. jūnijs, 4.45*

Kungs Jēzu, kopš pagājušās trešdienas mani pārņēmusi vēlme atmaskot maldu garus, kuri mūs novirza sānis, kad runājam par patiesību.

Es Tev lūdzu mācību par šo tematu priekš sevis un lūgšanu grupas.

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es ar prieku atsaucos uz tavu lūgumu, jo patiesība bieži vien tiek izkropļota, tāpēc ka ikkatrs un ikkatra grib piedāvāt savu patiesību. Taču patiesības nav vairākas, tā ir tikai viena, turklāt visiem viena un tā pati.

Lai to iemantotu, tā vispirms jālūdz ar sirdi, kas gatava to uzņemt, tas ir, gatava atteikties no savām personiskajām domām un redzējuma; gatava izprast lietas vai dzīves notikumus ticības gaismā, saskaņā ar Manu Vārdu un Baznīcas sniegto interpretāciju.

Drīz, ļoti drīz pienāks laiks, kad Ienaidnieks vairs nenāks sēt nezāli, tiklīdz būs iesēta labā sēkla.

Lūk, kā jūs varat pazīt nezāli jeb melus, kas iezogas caur patiesību:

tiem trūkst pilnīgas atbilstības Dieva Vārdam;

tie neveicina Mīlestības pieaugšanu, bet gan, gluži pretēji, izraisa šķelšanos;

tie neaicina uz pašai dziedību un cēlsirdību;

tie nerespektē tādas pamatvērtības kā persona, laulība, ģimene utt.;

tie personai, kura tos izsaka, ļauj izlādēt viņas ļauno agresiju;

tie veicina egoismu un lepnību;

tie netiek izteikti Mīlestībā.

Tās ir tikai galvenās pazīmes, kas jums palīdzēs atklāt melus, kad konstatēsiet vienu vai vairākus no šiem punktiem.

Jums jālūdz Svētais Gars, lai iegūtu pareizu spriestspēju. Ir viegli pieņemt savu patiesību par Patiesību, un Ienaidnieks allaž cenšas izraisīt šķelšanos, kad tiek izteikti pretēji viedokļi.

Tāpēc ir svarīgi nedot viņam vietu, un šajā nolūkā, iekams kādu apstrīdēt, galvenais līdzeklis vienmēr ir lūgties, pārliecināties, vai pretējais viedoklis ir labi apsvērts, un visbeidzot – vai tas izsacīts Mīlestībā. Labāk palaist garām kādu izdevību pateikt patiesību nekā izsacīt melus vai uzplēst kādu brūci, kas sarunu biedru pamudinās vēl stiprāk pieķerties saviem meliem.

Lūgšana un neredzami kalpojumi neizraisa maldus, toties vārdos to mēdz būt daudz. Pat neņemot vērā iespējamu skaidrojuma kļūdu, ko Ienaidnieks var iedvest klausītājam.

Pirms vēlaties nest patiesību citiem, jums pašiem jāklūst par patiesības būtnēm, un, pirms klūstat par patiesības būtnēm, jums jābūt Mīlestības būtnēm; patiesību izgaismo Mīlestība, nevis pretēji.

Ir kāda īsta patiesība jeb, Es pat sacītu, vislielākā no patiesībām – ka Mīlestība tevi mīl un dara tevi par Mīlestību.

Kļūdams Mīlestība, tu kļūsti patiesība. Es tevi maigi mīlu.”

106. *9. jūnijs, 3.20*

“Mans maziņais, uzņem Manu Mīlestību. Ļauj sevi mīlēt, necenties saprast, ko Mīlestība tevī paveic. Tu vari vienīgi konstatēt izmaiņas, tevī notikušo pārvērtību. Tāpat tu vari konstatēt, ko Es paveicu caur tevi; kāds mazs, vienkāršs vārdiņš vai rīcība no tavas puses, un otrā cilvēkā notiek liela pārmaiņa.

Tu patiešām esi liecinieks, ka ne jau pats vari panākt tādu rezultātu, bet gan Kristus, kurš mājo tevī un caur tevi izpaužas citā vai citos.

Lai tā notiktu, pastāv divi pamatnosacījumi:

- pirmais – niecīgums jeb pazemība, jo, tikko cilvēkā grib ienākt lepība un viņš tai dod vietu, vairs nav vietas Kristum.
- otrais – tavas attiecības ar Mani. Jo vairāk tu piekrīti pavadīt laiku kopā ar Mani, uzņemt Manu Mīlestību, jo vairāk Es varu tevi lietot, lai uzrunātu citus Savus bērnus, kurus dziļi mīlu; šos bērnus, kuriem vajadzīga kāda trešā persona, lai ar ausīm sadzirdētu to, ko viņi jau sadzirdējuši ar sirdi.

Ļaut Mīlestībai sevi pārveidot – tāds ir sauciens, ko raidu ikvienam Savam zemes bērnam. Tas ir vēl vairāk nekā sauciens, tā ir trauksme, kas sacelta, lai brīdinātu Manus mīļos bērnus, iekams tos pārsteidz vētra.

Tevis gan gluži tādu pārsteigumu nebūs, jo, kļūdams Mīlestība, tu mājo Tēva noslēpumos.

Es tevi maigi mīlu.”

107. *10. jūnijs, 4.45*

“Mans maziņais, vai tu pilnībā piekrīti lielajai pārvei-dei, ko Es tevī patlaban veicu?”

*Jā, bez mazākajām šaubām, un piekrītu arī nesaprast šo-
brīd notiekošo. Lūdzu tikai vienu: saņemt Tavu žēlastību un
atklāsmes, lai es kļūtu tāds instruments, kādu Tu mani vēlētos.*

“Mans mīļais maziņais, tiklīdz tu piekrīti, žēlastības
tev tiek dotas pārbagātīgi; gaisma un izšķirtspēja tev
allaž ir klāt, lai pasargātu tevi no aplamiem soļiem.”

*Es jūtos tik trausls un ievainojams. Bez Tavas žēlastības
es neesmu nekas. Nāc man palīgā.*

“Tev ne no kā nav jābīstas, jo Es vienmēr esmu līdzās.
Atpūties pie Manas un Manas Māmiņas Sirds. Šīs atpūtas
laikā tevī notiek pārmaiņas, un tu kļūsti Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu!”

108. *12. jūnijs, 4.10*

*Kungs Jēzu, es gribu Tev pateikties, Tevi slavēt, svētīt un
sacīt paldies par to, ko ļāvi mums vakar piedzīvot ar fran-
ciskāņu tēviem.*

*Tāpat kā Tu liki sagrūt Jērikas mūriem, tā arī vakar
atļāvi mums būt lieciniekiem, kā Tu liec sagrūt pēdējam
mūrim, lai dāvātu ēku Savam darbam un turklāt vēl
ziedojumū naudā.*

*Redzot Tavu Mīlestību un darbību, es raudāju no prie-
ka. Nezinu, kā Tev pateikties par šo skaisto žēlastību, ka
lietoji mūs šajā darījumā, ļaudams arī mums būt Tavas
darbības lieciniekiem.*

*Atkārtoju Tev savu pilnīgo “jā” visam, ko Tu no manis
sagaidi nākotnē un tur, kur to vēlēties.*

Mana sirds vai plīst pušu no prieka, es gavilēju. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā Es priecājos, redzot tevi gavilējam.

Tas, ko tu šobrīd piedzīvo, ir tikai gluži niecīga daļiņa no Mīlestības, ko jūtu pret tevi un ikvienu Savu zemes bērnu.

Ja vien jūs zinātu, ak jā, ja vien cilvēki zinātu, kāda Mīlestība, Prieks un Miers viņus sagaida, tiecoties pēc Debesu dārgumiem. Ikkatra cilvēku darbība būtu vērsta uz šiem dārgumiem un ne vairs uz šīs pasaules labumiem, kas ir tikai virspusēji un īslaicīgi.

Tu esi uz pareizā ceļa un sāc izbaudīt, ko paveic Mīlestība. Tu sāc nojaust, kas būsi, kļūvis Mīlestība, un kas būs pasaule, kļuvusi Mīlestība.

Svētīgs tu esi, sākdams nojaust un saprast, ko paveic Mīlestība, un būdams viens no pirmajiem, kuri piedzīvo šo pārveidi un izbauda šādu Mīlestību, ko tev dots pieredzēt.

Nesteidzies, to izgaršodams un pilnībā integrēdams sevī. Tieši tā tu kļūsti Mīlestība.

Ļauj Mīlestībai sevi mīlēt, jo Es tevi mīlu neprātīgi.”

109. *14. jūnijs. 4.50*

Kungs Jēzu, šorīt Tu liec man sirdī tēva D. jautājumu par Euharistiju cilvēkiem, kuri devušies atkārtotā laulībā, noslēdzot to dzimtsarakstu nodaļā.

Zinu, ka tas ir delikāts jautājums. Ja Tu vēlies mani lietot, lai atbildētu uz šo jautājumu, es saku Tev “pilnīgu jā”; esmu Tavš maziņais kalps. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, esmu jau tev sacījis ne reizi vien, ka Mīlestībai, kas no Tēva plūst uz Viņa zemes bērniem, nav robežu. Tāpat Es tev sacīju, ka Viņš ikvienam dāvājis ļoti

lielu izvēles brīvību. Viņš ir atļāvis, ka tiem un tām, kuri caur Kristību pievienojušies Dieva Tautai un pastāvīgi vēlas darīt Viņa Gribu, Mana Miesa un Manas Asinis kļūst par garīgu Barību.

Lai ikvienam palīdzētu ar tīru sirdi saņemt šo dvēseles Barību, Viņš Man atļāva iedibināt Izlīguma Sakramentu, kas dzēš jebkuru vainu tam vai tai, kurš to nožēlo un cieši apņemas vairs negrēkot.

Šis jautājums par Sv. Komūniju cilvēkiem, kuri dzīvo civillaulībā, izraisa lielu apjukumu Manā Baznīcā un daudzos Manos priesteros.

Tas izraisa tādu apjukumu tāpēc, ka viņi neuzdod pareizo jautājumu, jo ir jāzina nevis tas, vai atkārtoti precētais var pieņemt Sv. Komūniju, bet gan tas, vai šis cilvēks ir nolēmis darīt Tēva Gribu vai pats savējo. Vai viņš vēlas darīt labu vai rīkoties pēc savas patikas? Vai viņš ir gatavs ielikt savu dzīvi Dieva rokās vai arī grib to kārtot pēc sava prāta, kā pats iedomājies? Īstais jautājums, kas garīgajam padomdevējam būtu jāuzdod, ir – vai šis cilvēks saka “jā” Dievam vai pats sev.

Ja viņš saka “jā” Dievam, priesteris dos padomu, lai palīdzētu viņam palikt uzticīgam Dieva Gribai – vai vismaz priesterim tas būtu jādara.

Problēma daudzos gadījumos ir tā, ka cilvēks izlēmis rīkoties saskaņā pats ar savu gribu, vai nu tāpēc, lai darītu kā daudzi citi, vai aiz Dieva likuma nezināšanas, un nereti abu šo iemeslu dēļ. Pēc tam viņš jautā priesterim, sacīdams: “Es gribu turpināt rīkoties pēc savas gribas un apmierināt savas kaislības... Vai es varētu pieņemt Komūniju?” Šajā gadījumā atbilde ir “nē”.

Turpretim atbilde ir atplestām rokām “jā”, ja cilvēks atzīst savu vainu, lūdz par to piedošanu un piekrist spert vajadzīgos soļus, lai dzīvotu saskaņā ar Dieva plānu,

apliecinādams, ka ir izvēlējis par labu Dievam, kurš viņam nāk palīgā tā nespēkā. Viņš rūpīgi izpēta notikumus, lai dzīvotu saskaņā ar Dievu.

Šāda nostāja prasa daudz ticības, lai cilvēks, kurš jau sen novirzījies no īstā ceļa, varētu veikt tik radikālu pārmaiņu. Daudz ticības vajadzēs arī garīgajam padomdevējam.

Tāpēc lūdziet, lai atgriežas ticība, un tad viss sakārtošies. Nekad netiesājiet, jo jūs nezināt, kas norisinās cilvēka sirdī; varbūt viņš tieši nupat atzinis savu vainu un izlēmis dzīvot pēc Dieva plāna, kaut arī āriene liek domāt pretējo. Lai kā būtu, šim cilvēkam vajadzīgs nevis jūsu spriedums, bet gan daudz jūsu lūgšanu un Mīlestības, lai arī viņš kļūtu Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

110. *20. jūnijs. 4.55*

*Kungs Jēzu, nāc man palīgā bažās par šiem darījumiem.
Kas man jāiemācās?*

Kas man jālabo? Es atdodu Tev šo situāciju un savu nespēku.

Paldies, ka sadzirdi manu lūgumu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nāc paslēpies Manās rokās. Nu lūk, tev jau ir daudz labāk. Es esmu šeit un nekad tevi nepametū.

Uzticies Man, un tu ieraudzīsi, ka tava ticība ir niecīga, vāra un trausla. Caur šīm grūtībām tu dodies uz otru krastu. Necenties saprast. Pieņem Manu Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

111. *24. jūnijs, 4.35*

“Mans maziņais, nebaidies. Mīlestība ir stiprāka par visu. Stiprāka par grūtībām un likstām, ar ko tu sastopies savā ceļā. Daudz stiprāka par tiem un tām, kuri sevi uzskata par stipriem.

Tu neesi nekas, salīdzinot ar Mīlestības varenību. Apzinies vēlreiz šo realitāti, pieņem to līdz galam.

Darījumā ar ēku Manam darbam tu esi liecinieks divām lietām: savam nespēkam un Mīlestības Visspēcībai.

Šī patiesība, ko tu atklāj šajā darījumā, – tāda pati tā ir visur, visos darījumos, kuros tu esi iesaistījies, taču vēl tai ir brīvi jāizpaužas. Lai tai būtu brīvs ceļš, tev kā Jānim Kristītājam jāiet mazumā un aizvien dziļākas jāveido mīlošās attiecības ar Mīlestību.

Pirmais solis allaž ir ļaut Mīlestībai valdīt pār tevi, atzīt savu nespēku, piekrist, ka Mīlestība tevi mīl un ka tu kļūsti Mīlestība. Tu aizvien vairāk būsi Mīlestības varenības liecinieks.

Ir tikai viens vienīgs patiešām steidzams uzdevums – pilnībā atzīt, ka Mīlestība tevi mīl un ka tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi mīlu maigi un neprātīgi.”

112. *24. jūnijs, 11.40*

Kungs Jēzu, Tu dzirdēji sarunu ar M. Stunda ir tuvu. Vai Tu vari mani vadīt, ja no mūsu puses kas noteikts jāizdara?

“Mans maziņais, paliec, klausoties Manī. Es nekad nepametu tos un tās, kuri Man uzticas, kuru dvēsele nesatraucas, jo Es taču esmu līdzās un pārzinu M. situāciju.

Es esmu viņas Dievs, un viņai nekā netrūks. Patlaban Es sagatavoju sirdis viņas uzņemšanai. Vēlos, lai viņa pilnībā pieder Man un atrodas ļoti tuvu pie Manas Sirds.

Esmu viņu izredzējis par laulāto draudzeni, un visu, ko dari vai darīsi viņas labā, tu būsi darījis Man.

Nevilcinies piedāvāt viņai savu palīdzību. Ja tāds būs Mans plāns, durvis atvērsies, ja ne – tās aizvērsies. No tevis es gribu tavu vēlmi viņai palīdzēt, pārējais ir Manā ziņā. Nebīsties, ļoti drīz viņa tiks piepildīta. Es esmu ļoti Labs Laulātais Draugs.

Paldies, ka esi tāds mazs, padevīgs instruments Manās rokās. Ar savu paklausību un labo gribu tu Man dod brīvas rokas, lai Es palīdzētu tiem un tām, kurus mīlu, bet tu pats kļūsti Mīlestība.

Paliec atvērts un ļauj sevi mīlēt. Es tevi maigi mīlu.”

113. *25. jūnijs, 6.10*

Kungs Jēzu, kas man jādara M. un L. lietā? Paldies, ka dzirdi manu lūgumu. Es vēlos klausīties Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ej uz priekšu, un, kamēr to darīsi, barjeras kritīs cita pēc citas. Neuztraucies. Mācies uzticēties Man. Es vienmēr esmu ar tevi.

Pat ja šīm materiālajām lietām nav nozīmes, Es esmu ar tevi un rūpējos par tevi līdz vismazākajiem sīkumiem.

Vēlos, lai tu pilnībā piederi Man; turpini klausīties Manī. Es vadu tevi tā, kā māte vada savu mazuli.

Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

114. *28. jūnijs, 4.50*

“Mans maziņais, jā, tu esi mazs un kļūsti aizvien mazāks. Lūdz niecīguma žēlastību. Tu nevari kļūt Mīlestība, ja neesi mazs. Jo mazāks tu kļūsti, jo vairāk kļūsti Mīlestība. Jo vairāk kļūsti Mīlestība, jo mazāks tu kļūsti.

Kad tu nostāties Manā Klātbūtnē (vienalga, lai kur at-
rastos) un vēlies iesaistīties vēl ciešākās attiecībās ar Mani,
Es tev dodu divus ceļus, kur tu Mani noteikti sastapsi: Mī-
lestības ceļu un niecīguma ceļu. Tev tikai jākoncentrējas
un jāuzņem Mana Mīlestība vai arī jākoncentrējas un jā-
pieņem savs niecīgums. Abos gadījumos tu allaž satiksi
Mani. Es vienmēr būšu atrodams uz šiem diviem ceļiem,
kas ir it kā divas sliedes, pa kurām pastāvīgi ceļoju.

Šo divsliežu ceļu Es tev mācu, vienlaikus apsolot, ka
varēsi Mani sastapt, un to pašu Es apsolu ikvienam, kurš
lasīs šīs rindas.

Žēlastības, kas tev tiek dāvātas, kad tu raksti, tiks
dāvātas arī tam, kurš lasīs tevis rakstīto, ar vienu vienīgu
nosacījumu: ka viņš Man dāvās savu "jā".

Ir trīs galvenie "jā", kas jums Man jādod:

"Jā" Niecīgumam.

"Jā" Mīlestībai.

"Jā" Žēlastībām.

Ir vēl vairāki citi sakāmi "jā", taču šie trīs savstarpēji
saistītie "jā" ir ieejas durvis, lai tu iekļūtu savā iekšējā
būtībā un dzīvotu ciešā sadraudzībā ar Mani.

Nav svarīgi, kur tu atrodies. Nav svarīgas tavas rūpes.
Nav svarīga tava attālināšanās no Manis.

Tevis un jums, kuri lasāt vai dzirdat, ko Es šobrīd dik-
tēju, – jums tikai jāsaka:

Jā, es esmu pavisam mazs.

Jā, es zinu, ka Tu mani mīli.

Jā, es pieņemu Tavas žēlastības.

Jūs sajūtīsiet sevī Manu Klātbūtni. Jo biežāk atkārtosiet
šos trīs "jā", jo vairāk to sajūtīsiet un jo vairāk arī
klūsiet Mīlestībai.

Paldies, ka esi Mans mazais instruments, lai Es varētu
izliet Savu Mīlestības un žēlastības straumi pār dau-
dziem, kuri neredzamā veidā tev uzticēti.

Nāc, paslēpies Manās rokās, lai mēs kopīgi – tava sirds pie Manējās – ļautu plūst Mīlestībai.

Mans maziņais, Es tevi mīlu. Es piepildu tevi žēlastībām.”

Paldies, Jēzu, par tik lielu Mīlestību.

Jā, es esmu pavisam mazs.

Jā, es zinu, ka Tu mani mīli.

Jā, es pieņemu Tavas žēlastības.

Jā, es ļauju sevi mīlēt un piepildīt.

Es Tevi mīlu.

115. *30. jūnijs. 4.10*

“Mans maziņais, Man allaž ir jauns prieks būt sirds un gara vienotībā ar tevi. Šī vienotība ir balzams Manai ievainotajai Sirdij. Tu šobrīd panes nelielas ciešanas dažu cilvēku rīcības dēļ vai arī tev šķiet, ka pret tevi izturas netaisni.

Toties Es nesu lielas ciešanas Savas tautas nomaldīšanās dēļ. Manas ciešanas top vēl jo lielākas, ja runa ir par kādu no Maniem īpaši iemīļotajiem dēliem.

Noliec savas ciešanas Manā Sirdī, lai tās iegūtu atpestījošu vērtību – gan tiem un tām, kuri tev liek ciest, gan tavējiem, tas ir, tiem, kurus tu nes sirdī, kā arī tiem daudzajiem, kuri tev uzticēti neredzamā veidā.

Lai nekas nepazustu, liec visu Manā Sirdī – vīnalgā, ciešanas, bēdas, priekus, rūpes vai neveiksmes... visu, pilnīgi visu. Tu vēl varētu pievienot atpūtu, nogurumu, izsalkumu un slāpes, tāpat arī ēšanu, dzeršanu, karstumu un aukstumu, ērtības un trūkumu... galu galā – visu, ko vien vari iedomāties un piedzīvot. Ja ikviens stāvoklis tiek ielikts Manā Sirdī, pieņemts un izdzīvots aiz mīlestības kopā ar Mani un Manā labā, tas iegūst lielu nozīmi, jo

klūst par balzamu Manai ievainotajai Sirdij. Sniedzot to kā upurdāvanu Tēvam, Mīlestība spēj uzrunāt vēl daudz jo daudz siržu un dvēseļu, lai arī tās savukārt kļūtu Mīlestība.

Viss ir ticis radīts aiz Mīlestības, un to paveica Mīlestība. Kad viss tiek pieņemts, izdzīvots aiz Mīlestības un uzupurēts Mīlestībai, tad viss kļūst vai no jauna kļūst Mīlestība.

Lūk, kāda ir skaistā misija, ko Tēvs uzticējis ikvienam no Saviem maziņajiem vai maziņajām, kad tie vai tās atzīst savu niecīgumu.

Es tevi maigi mīlu.”

116. *7. jūlijs. 3.07*

“Mans maziņais, lai kur tu būtu, lai ko darītu, Es vienmēr esmu ar tevi. Tāpēc tev ne no kā nav jābīstas. Es apsedzu tevi ar Savu Apmetni, lai pasargātu no Ienaidnieka – sātana – spēkiem, un vienlaikus apsedzu visus tavējos, kā arī tos un tās, kuri tev uzticēti.

Turpini ļaut Manai Mīlestībai valdīt pār tevi. Mīlestībai esi vajadzīgs tu un ir vajadzīgi cilvēki, kuri ļauj Tai pār sevi valdīt. Ir daudz gudru un inteliģentu cilvēku, kuri klausā tikai paši sevi vai vismaz uzskata, ka tā ir, jo nereti nemaz neapzinās, ka rīkojas, sātana iedvesmoti.

Šajos laikos, kas ir pēdējie, Tēvam vajadzīgs ļoti liels Karapulks, kas sastāv no Mīlestības iedvesmotiem, vadītiem un pakļautiem cilvēkiem.

Šo lielo Karapulku, pie kura tu piederi, sargā un vada Mana Svētā Māte. Šai neredzamā veidā sapulcinātajai armijai piemīt neparasta varenība un spēks. Tieši šis Karapulks izcīnīs uzvaru izšķirošajā kaujā un iznāks Man pretī uz Manu Lielo Atgriešanos.

Mēs zinām, ka armijas spēku veido ikviena tās kareivja

spēks. Bet šīs Armijas kareivju spēks ir ikviena spējas pakļauties Mīlestībai un kļūt par Mīlestību.

Šīs spējas var iegūt, ja sakāt “jā”, kad jāuzņem Mīlestība, jāļauj tai pār jums valdīt un beidzot – kad pašiem jākļūst par Mīlestību.

Tā kā Mīlestība ir visvarenākais spēks pasaulē, tā padara šo Karapulku par visspēcīgāko. Kauja ir jau krietni iedegusies. Jūs aizvien vairāk būsiet liecinieki tās panākumiem. Uzvara žilbinoši atklāsies brīdī, kad Ienaidniekam liksies, ka cīņu uzvarējis viņš.

Svētīgs tu esi, piederēdams pie šīs armijas un kļūdams Mīlestība.

Es tevi neprātīgi mīlu.”

117. *8. jūlijs, 4.00*

“Mans maziņais, Mana Mīlestība uz tevi tālu pāršņiedz tavas nepilnības, trūkumus un kļūdas. Nebaidies nākt un mesties Manās rokās, vienalga, kādā stāvoklī šobrīd atrodies vai kādu kļūdu esi tikko izdarījis. Mana Tēva Žēlsirdībai nav robežu.

Pievērs skatienu ciešanām, ko izcietu Kalvārija ceļā, izpērkot jūsu vainas. Paraugies, kāda ir tēva attieksme pret pazudušo dēlu. Paraugies, kā Es izturējos pret samariešu sievieti, grēcinieci – laulības pārkāpēju, Zaheju, Mariju Magdalēnu un daudziem citiem.

Ar Izlīguma sakramenta palīdzību nes visu Tēva Žēlsirdības priekšā. Jo tālāk tu dodies, veicdams lielo pāreju, jo vairāk ieej gaismā un skaidrāk tev tiek atklāti tavi trūkumi. Tieši tā tu ieej lielajā šķīstīšanā – caur dvēseles ciešanām, kad sastopies ar savu cilvēcisko vājumu. Šis vājums tev atklāj tavu ievainojamību, trauslumu, nevarību un niecīgumu.

Tu zini, ka Es joprojām ejuniecīguma ceļu; tavā ziņā tagad ir izmantot savas vājības, lai nāktu Man pretī un uzņemtu Manu Žēlsirdību un Mīlestību.

Es esmu Žēlsirdības un Mīlestības pilns Dievs.

Es mācu jums, ka jūs kļūsiet Mīlestība nevis savu labo darbu dēļ, bet gan tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl. Tā ir milzīga atšķirība.

Tieši šīs atšķirības dēļ tu kļūsti Mīlestība.

Kā Es tevi mīlu!”

118. *9. jūlijs, 5.05*

“Mans maziņais, ar ļoti lielu prieku Es vēroju tevi apzināties savas vājības, trūkumus un trauslumu. Tā tev ir zīme, ka tu aizvien vairāk ieej gaismā.

Gaismā tu atklāsi, ka, atstāts pats savā ziņā, neesi nekas; ka bez Manis nenieka nespēj darīt.

Tieši caur šiem lielajiem atklājumiem tava sirds atveras plašāk, lai uzņemtu Manu Klātbūtni, Mīlestību un Žēlastības.

Kad Mana Klātbūtne nav jūtama, tas nenozīmē, ka esmu attālinājies. Es allaž esmu līdzās. Svarīgi ir palikt atvērtam. Sirds ir kā roze: tai jāatveras pašai. Mēģināt to atplēst vaļā ar spēku nozīmētu to apgānīt – gluži tāpat kā rozi. Tikai labvēlīgi apstākļi – saule, ūdens un siltums – liek rozei uzplaukt.

Tāpat ir ar tavu sirdi. Visi dzīves apstākļi, kuros tu atrodi, pastāv, lai atvērtu tavu sirdi. Tātad tiek dots viss, kas vajadzīgs, lai tava sirds līdz galam atvērtos.

Gadījumos, kad apstākļi neizraisa vēlamos rezultātus, tas ir tāpēc, ka tos nepieņem, neatzīst un neizdzīvo.

Tavu pašreizējo dzīves apstākļu noliegšana kļūst par “nē” Mīlestībai, turpretim to atzišana kļūst par “jā” Mīlestībai un palīdz sirdij atvērties.

Kad sirds ir atvērta, tajā ieplūst Mīlestība un padara to sev par mājokli, un sirds kļūst Mīlestība.

Tava sirds kļūst Mīlestība, un Es tevi mīlu aizvien vairāk. Izbaudi Manu Mīlestību.”

119. *14. jūlijs, 5.15*

“Mans maziņais, lai kur tu būtu, lai ko darītu, atzīsti, ka Es allaž esmu ar tevi.

Uztici Man savus priekus un bēdas, darbus un raizes, panākumus vai neveiksmes.

Ieliec visu Manā Sirdī. Tev jāatraisās no visa, lai ieietu Manā Mīlestībā.

Mana Mīlestība, kas ir viss, vēlas aizņemt visu telpu. Ļauj sevi mīlēt.”

120. *16. jūlijs, 2.07*

“Mans maziņais, Mans prieks būs pilnīgs, kad Mīlestība pilnībā valdīs zemes virsū.

Man vajadzīgi vīrieši un sievietes, kuri piekrīt ļaut sevi veidot, pārveidot, lai kļūtu par Mīlestības būtņēm.

Vai tu zini, kas ir Mīlestības būtne?

Vēlos mēģināt tev izskaidrot tās galvenās pazīmes:

Iekams cilvēks kļūst par Mīlestības būtņi, saņemot šo aicinājumu sirdī, viņam jādod sava pilnīgā piekrišana bez jebkādiem nosacījumiem. Viņam pastāvīgi jāatkārto savs “jā” dažādos pārveides posmos.

Cilvēkam jāatzīst savs nespēks un niecīgums, lai ļautu Mīlestībai pilnībā iemānot sevi.

Cilvēkam jābūt ar mieru ļaut Mīlestībai sevi mīlēt.

Šī pēdējā frāze ietver sevī visu Evaņģēliju un Baznīcas mācību.

Atzīt, ka Mīlestība mūs mīl, nozīmē piekrist, ka Dievs ir Mīlestība; pieņemt Viņa žēlsirdību; pieņemt Jēzu kā Glābēju, Mariju kā vidutāju, Svēto sadraudzību, Svētos Eņģeļus.

Mīlestības būtne ir būtne, kura vienota ar Mani, tāpat kā Es esmu vienots ar Tēvu.

Mīlestības būtne kļūst viegli veidojama būtne Dieva Rokās.

Tu kļūsti šāda Mīlestības būtne, Es tevi mīlu.”

121. *24. jūlijs, 4.15*

Kungs Jēzu, jā, es atzīstu savu niecīgumu. Jā, es atzīstu, ka Tu mani mīli, un ļauju sevi mīlēt un piepildīt. Jā, es pieņemu visas žēlastības, ko Tev labpatiks man dot, zinādam, ka neesmu pelnījis nevienu no tām.

Lūdzu Tevi uzņemt R. pie Sevis un īpašā veidā piepildīt Ž., kā arī G. un L. pārbaudījumā, ko viņi patlaban piedzīvo.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi Manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, jā, Es dzirdēju tavu lūgšanu. Es padaru to par Savējo un lieku Tēva priekšā, lai tā tiktu uzklusīta.

Svētīgs tu esi un svētīgi esat jūs, atrazdamies tik tuvu Manai Sirdij, sadraudzībā cits ar citu un jo īpaši – būdami sirds un gara sadraudzībā ar Paradīzes Svētajiem un Svētajām, kā arī savu svēto Eņģeļu allaž pavadīti.

R. kļūst par vēl vienu svēto, kura paliks sadraudzībā ar jums un visnotaļ īpašā veidā ar Ž., lai palīdzētu viņam pieņemt un pārdzīvot šo lielo pārmaiņu viņa dzīvē un reizē arī lielu viņam paredzētu žēlastību laiku. Viņš jau tagad jūt sirdī tā svētības; šis pārbaudījums viņam palīdz drīzāk kļūt par Mīlestību.

Tam vai tai, kurš liek savu paļāvību uz Dievu, īstu pārbaudījumu nemaz nav, ir tikai izdevības drīzāk kļūt par Mīlestību, kā dēļ ikviena cilvēciska būtne ir radīta.

Lūk, pareizs veids, kādā uzlūkot notikumus, kas atgādās jums pašiem vai jūsu apkārtnē.

Tā kā augstākais mērķis ir kļūt par Mīlestību, dzīves notikumi vajadzīgi, lai palīdzētu jums šo mērķi sasniegt ātrāk.

Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

122. 28. jūlijs, 2.10

Kungs Jēzu, es veltu Tev savas izklaidības un raizes, tas ir, visu, kas man traucē būt pilnībā gatavam saņemt Tavu Mīlestību.

Es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nebīsties nākt paslēpties Manās rokās. Ik reizi, kad tu pasper soli Man pretī, Es tev paejos pretī desmit. Man ir tikai viena vēlēšanās: būt tuvāk tev.

Es tevi mīlu.”

123. 29. jūlijs, 5.10

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā savu bezspēcību M. un G. situācijā. Nāc man palīgā, ja man viņu dzīvē jāveic kāds uzdevums.

Vēlos pilnībā ieklausīties Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man patīk tevi redzēt atzīstam savu bezspēcību. Vienīgi tad tu vari būt Man noderīgs.

Es jau tev sacīju, ka M. ir vērtīga Manās acīs un ka viņas situācija ir Manā ziņā. Tieši brīdī, kad, jūsuprāt, nekas nevirzās uz priekšu, Es paveicu visvairāk.

Jums visiem kopā jāsatiekas, arī Elizabetei. Tad jums tiks dotas atklāsmes par to, kas jādara. Speriet soli un uzticieties attiecībā uz to, kas jums tiks dots tikai tajā brīdī. Ne jau jums jāzina, bet viņai. Un, ja Es vēlos jūs lietot, tad vienīgi tādēļ, lai pieaugtu jūsu ticība.

Kas attiecas uz G., satiecies ar viņu un sagatavo savu sirdi uzņemt viņu Mīlestībā, uzklausi Mīlestībā, veltījot daudz laika viņa uzklausišanai.

Kad tev būs ar viņu jārunā, Es tevi iedvesmošu, lai tu sacītu vienīgi to, kas viņam jādzird, un lai viņš justos mīlēts.

Ir tikai viens vienīgs līdzeklis pret ciešanām – tā ir Mīlestība, allaž Mīlestība, tikai un vienīgi Mīlestība, nekas cits kā Mīlestība.

Dāvādams Mīlestību, tu saņem Mīlestību un kļūsti Mīlestība.

Paldies, ka mācies Manā skolā, Mīlestības skolā. Es tevi maigi mīlu.”

124. *7. augusts, 2.40*

“Mans maziņais, nebīsties, turpini iet tur, kur Es tevi vedu. Neaizmirsti, kas tev ir svarīgs. Tie nav ne materiālie labumi, ne jaunā mašīna, ko pašlaik pērc.

Svarīgs ir tikai viens – mūsu mīlošās attiecības: tu Manī un Es tevī. Šīs attiecības kļūst iespējamās, pateicoties tavim “jā”, ko tu saki, piekrīdams veltīt tām laiku un izvirzīt tās par savas dzīves prioritāti. Tās attīstīsies atkarībā no tavas daudzkārtējās piekrišanas un līdzdalības, paklausot Manai Gribai. Nevis ko tu gribi, bet ko Es gribu. (Tāpat kā Es sacīju Tēvam dārzā, kur izcietu Agoniju: “Nevis Mana, bet Tava Griba lai notiek.”)

Es tev sacīju, ka vienmēr vari Mani sastapt uz abām

sliedēm, no kurām viena ir tā, kur tu atzīsti savu niecīgu-
mu, bet otra – kur saņem Manu Mīlestību.

Tagad Es tev saku – vari būt pārliecināts, ka allaž
staigā Man līdzās, atsacīdamies pats no savas gribas un
augstāk vērtēdams Manējo. Ik reizi, kad tu esi ar mieru,
ka tava griba ieņem mazāk vietas, Manējā to aizņem
vairāk, un tieši tā mazpamazām Mana Griba aizvien
biežāk izpaužas caur tevi. Tad tu vari būt drošs, ka Mana
Klātbūtne tev pienāk aizvien tuvāk.

Tādējādi tu arvien vairāk baudi Manu Mīlestību un
arvien vairāk pats kļūsti Mīlestība.

Jā, tu esi Mana Mīlestība. Es tevi mīlu.”

125. 12. augusts, 4.55

*Es atzīstu, ka esmu pavisam mazs, vājš un nevarīgs bez
Tavas Klātbūtnes, Kungs Jēzu. Es pieņemu Tavu Mīlestību
un zinu, ka tai nav robežu, ka tā daudzkārt pārspēj manus
nomaldus un kļūdas.*

*Es pieņemu Tavu Mīlestību un ļauju tai mani šķīstīt.
Gribu pilnībā ieklausīties Tevī. Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, šorīt Es vēlos tev atklāti un maigi
pasacīt, cik ļoti tu tiec mīlēts.

Pat ļaudams iztēlei brīvu vaļu, tu nevari aptvert ne ma-
zu daļiņu no Mīlestības, ar kādu Dievs, Mans Tēvs, tavs
Tēvs, Mūsu Tēvs mīl tevi un visus Savus zemes bērnus.

Viņa Sirds ir Mīlestības Uguns, nedziestoša Uguns,
kas nemitīgi atjaunojas un nekad neizdeg. Ik reizi, kad tu
saki “jā”, ļaudams sevi mīlēt, visas tavas kļūdas, nomaldi,
lepnība, vājības un viss, kas vien tevī varētu būt nešķīsts,
tiek pilnībā aizmirsts, un to vietā stājas Mīlestība. Tā
ieņem visu telpu un atjauno ikvienu tavas būtības daļiņu,
lai atklātu tās sākotnējo skaistumu.

Mūsu Tēvs ir Radītājs, un Viņš nepārtraukti rada un pārrada Savā Mīlestībā. Katru reizi tas ir kaut kas jauns un aizvien skaistāks.

Svētīgs tu esi, un svētīgi esat jūs, būdami izredzēti, lai pirms daudziem citiem piedzīvotu šo Mīlestību, un būdami liecinieki tam, ko Mīlestība paveic jūsos, ap jums un caur jums. Tā jūs kļūstat Mīlestība.

Ja tikai tu zinātu, cik ļoti Tēvs tevi mīl un cik ļoti tevi mīlu Es.”

126. 16. augusts, 5.10

“Mans maziņais, nāc pie Manis, liec vēlreiz Manā Sirdī savas domas, plānus, idejas un rūpes.

Tu jau redzi, ka viens pats esi pārāk mazs, pārāk vājš, pārāk trausls un ievainojams, lai izvēlētos pareizo ceļu.

Tevi vadīt ir Man, ar Tēva Sirdi vienotajam, uzticētā misija. Nesteidzies – apstājies, lai palūkotos atpakaļ un saskatītu, kā esi vadīts. Paliec paklausīgs. Vadīt tavu būt-ni Man allaž dod iespēju vienīgi tava sirds atvērtība.

Jo vairāk tu ļauj sevi vadīt, jo straujāk kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

127. 25. augusts, 4.20

Mans Labais Jēzu, kā man patiktu būt Tev uzticīgam visā un visur.

*Esmu Tev devis savu “jā”. Baidos, ka bezdarbība nesa-
skan ar manu “jā”. Varbūt ir kādi “nē”, kas man būtu jāsa-
ka, bet es tos nesaku. Par to runāju, lai varētu dāvēt pilnīgu
“jā”.*

*Nāc mani pamācīt, lūdzu Tevi. Man vajadzīga Tava pa-
līdzība. Paldies, ka atsaucies uz manu lūgumu. Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, nebaidies. Es esmu ar tevi. Esmu dzirdējis tavu lūgumu un vēl vairāk – redzu tavā sirdī vēlmi būt uzticīgam savam “jā”, ko esi Man dāvājis un pastāvīgi dāvā no jauna.

Vai neredzi, ka Es rīkojos, ka Man jāievieš kārtība tavos darījumos, ļaujot pārdot to, kas tev lieks, un liekot tavā ceļā cilvēkus, kuri tev vajadzīgi, lai atslogotu tavu darbu plānu; tas nepieciešams, lai tu būtu brīvāks tās misijas veikšanai, ko tev uzticu.

Es lūdzu tevi vēl vairāk paļauties uz Mani. Tieši šī paļāvība tev sniegs visu nepieciešamo laiku, lai tu uzturētu ciešo sadraudzību ar Mani un rīkotos saskaņā ar Maniem lūgumiem.

Tev vairs nav jāskrien. Tiecies pēc divvientulības ar Mani. Pastāvīgi uztici Man savas rūpes vai problēmu (Es drīzāk teiktu – to, ko tu uzskati par problēmu, jo ļoti bieži tas, ko tu apzīmē ar šo vārdu, ir tikai sākums atslogošanai, ko vēlos veikt tavā labā).

Ļauj sevi vadīt, ļauj sevi milēt. Jo padevīgāks kļūsti, jo vairāk kļūsti instruments, ko Es varu lietot. Un vairāk tu arī izjutīsi gandarījumu, ka esi uzticīgs saviem “jā”, vienlaikus, pareizi izpratis situāciju, būdams spējīgs sacīt “nē”.

Nemēģini viens pats celt plecos nastas, kas mums jānes kopīgi. Necenties viens pats atrisināt to, kas mums jārisina kopā, bet jo īpaši necenties rīkoties viens, kad mums jārikojas kopīgi.

Nemitīgi sauc uz Mani. Es vienmēr esmu tepat, ļoti tuvu pie tevis un tevī.

Es gribu staigāt kopā ar tevi, tāpat kā nepārtraukti vēlos ar tevi runāt un iedvesmot. Es pats vēlos tevī mājot. Piekrīti atvēlēt visu vietu Man un esi Manas darbības liecinieks.

Tieši tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi milu.”

128. *2. septembris, 5.50*

“Mans maziņais, Mana Mīlestība uz tevi ir daudz lielāka, nekā vari iedomāties. Ja vien tu zinātu, cik ļoti tiec mīlēts!

Mīlestības jomā tev jāatklāj viss, un atklāt tu vari tikai tad, ja ļauj sevi mīlēt. Ik reizi, kad veltī laiku, lai uzņemtu Mīlestību un ļautu Mani tev mīlēt, tava sirds Manai Mīlestībai atveras vēl mazliet plašāk. Tāda ir patiesā Mīlestības skola: tu kopā ar Mani un Es kopā ar tevi; tu Mani un Es tevī.

Vēlāk tu varēsi piedzīvot šīs Mīlestības attiecības arī ar citiem, bet nekad vairāk, kā būsi pasmēlis no Mana Avota.

Tu pats nekad neesi avots, tu esi tikai starpstacija, kurā Mīlestība var nogulsnēties, lai tiktu nodota tālāk citiem.

Kļūt par Mīlestību nozīmē to, ka tevī pilnībā un līdz galam iemājojusi Mana Mīlestība.

Svētīgs tu esi, iedams ceļu, kas tevi ved uz Mīlestību. Šobrīd tev nav nekā svarīgāka. Ļauj sevi mīlēt, tas ir vienīgais ceļš, kas padara tevi par Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

129. *3. septembris, 3.30*

Paldies, Kungs Jēzu, par M., kura mums paziņoja par savu iestāšanos kādā lūgšanu namā.

Paldies, ka atbildēji uz viņas lūgšanām un mūsējām; paldies, ka parādīji viņai vietu, kur vēlies viņu redzēt. Paldies, ka liki krist visiem šķēršļiem, kas viņai traucēja saskatīt ceļu, ko Tu biji viņai nospraudis.

Paldies, ka apstiprināji man to vēstījumu autentiskumu, kurus Tu man biji devis priekš viņas; paldies par mācību, ko sniedzi man caur šo atgadījumu.

Lūdzu Tevi, liec pieaugt manai ticībai, lai es varētu kļūt tāds instruments, kādu Tu mani vēlies.

Paldies, ka nāc palīgā manā lielajā vājumā un ticības trūkumā.

Paļaujies vienīgi uz Tevi. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā Man patīk tevi redzēt izjūtam tavu niecīgumu, bezspēcību. Tikai tādā brīdī tu kļūsti instruments, ko Man iespējams lietot pēc Savas patikas.

Kā jau tev mācīju, Es allaž esmu sastopams uz šī niecīguma ceļa; tādējādi tu vari būt pārliecināts, ka Mani satiksi. Turpini apcerēt svētā Gregora Lielā (kura svētkus šodien svinam) homīliju par pravieti Ezekiēlu. Tur tu pasmelsi šim brīdim nepieciešamo.

Svētīgs tu esi, šorīt vēl vairāk atklādams savu niecīgumu un uzņemdams Manu Mīlestību.

Tieši tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

130. *7. septembris. 4.15*

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties, Tevi slavēt un svētīt par bagātīgajām žēlastībām, ko vakar izlēji pār kopienas sadraudzības šūniņu, un par Mīlestību, ko ļāvi nobaudīt ikvienam dalībniekam.

Lūdzu Tev īpašas žēlastības K., kura ir slimnīcā, un Ž., viņas vīram. Paldies, ka dzirdi manu saucienu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tas, ko jūs vakar piedzīvojāt, ir tikai niecīgs sākums visam, ko Es jūs aicinu izdzīvot. Tās ir tikai gluži sīkas Uguntiņas, ko Es sāku iedegt. Šīs Manas Mīlestības mazās Uguntiņas aizdedzinās visu zemi atkarībā no tā, cik brīvi jūs ļausiet sev aizdegties kā pagalēm.

Viss pārveides un efektivitātes process (uguns siltums un laiks, kas tai būs vajadzīgs, lai izplatītos) ir atkarīgs no jūsu vēlēšanās ļaut sev sadegt Manas Mīlestības Ugunī, lai

jūs kļūtu Mīlestība, Ugunīgā Mīlestība, kas ne vien liesmo, bet arī aizdedz tos un tās, kurus Tēvs noliks jums ceļā.

Piekrītiēt sacīt “jā” šai sadedzinošajai Ugunij, kas vēlas ikvienā no jums izdzēst vārdus “es, mani, man” – tie allaž cenšas ieņemt zināmu, ja pat ne visu vietu –, lai tos aizstātu ar divām darbībām:

1. pieņemt Manu Mīlestību,
2. nodotu to tālāk jūsu šūniņas dalībniekiem, lai jūs tiktu apmācīti to izdalīt arī citiem, dienu un nakti, visu cauru gadu, gan redzamā, gan neredzamā veidā.

Lūk, tā ir jūsu patiesā misija, kuras dēļ jūs esat radīti un izredzēti par pēdējo laiku apustuļiem jeb mācekļiem.

Es vēlos, lai tu iedod pa kopijai no šī vēstījuma katram jūsu šūniņas dalībniekam, tā ka ciešā sadraudzībā ar Mani viņi varētu to uzņemt, apcerēt, ar to lūgties un lielā savas būtnes brīvībā dāvāt Man savu “jā”.

“Jā” vienmēr ir nepieciešams, lai ietu tālāk, jo Tēvs allaž respektē lielo brīvību, ko devis ikvienam Savam bērnam. Pat ja, prasīdams “jā”, Viņš saņem “nē”, tomēr Savu Mīlestību neatrauj nekad. Joprojām cilvēks pats ir tas, kurš bloķē vai aizkavē savu virzīšanos uz priekšu. Viņš aizkavē arī Mīlestības plānu, ko Tēvs paredzējis visai zemei.

Svētīgi, svētīgas esat jūs, būdami izredzēti tik skaistai un lielai misijai, visu misiju misijai; tādēļ jau Es nācu zemes virsū, nomiru pie Krusta, augšāmcēlos, lai dotu visai cilvēcei iespēju atbrīvoties no ļaunuma spēkiem un pilntiesīgi iesaistīties Tēva Mīlestības plānā.

Mezdamies ceļos ikviena un ikvienas priekšā, Es nāku jūs lūgt, lai dodat savu pilnīgo, bezierobežojumu un beznosacījumu “jā”.

Es jūs mīlu un degu vēlmē redzēt jūs kļūstam par Mīlestību.

Es jūs visus maigi mīlu.”

131. *Senbenuādīlaka, 11. septembris, 6.50*

“Mans maziņais, laiks, ko tu veltī, lai tuvinātos Man, savienotos ar Mani, ļautu Man tevi pārveidot, tev ir pats vērtīgākais.

Lai attīstītu mīlošas attiecības, tām jāveltī laiks, un starp mums ne vien jāattīsta mīlošas attiecības, bet arī tavas būtības pārveidei jāprogresē reizē ar mūsu mīlošajām attiecībām. Tas prasa ne vienu vien piekrišanu, un tam vajadzīgs laiks.

Tavs ieguldījums laika un atsacīšanās ziņā nostiprina tavus “jā”, tavu vēlmi tikt pārveidotam, lai tu kļūtu Mīlestība. Svētīgs tu esi, izmantodams savu brīvību, lai sagatavotos šai skaistajai misijai, kas ir tavējā. Tikai vēlāk tu sapratīsi, cik svarīgas ir šīs Man veltītās dienas.

Es šobrīd izleju veselu žēlastību straumi pār tevi, kā arī pār tiem un tām, kurus tu Man uztici.

Tu kļūsti tas, kā dēļ tiki radīts: Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

132. *Apcieņojot kādu draugu Hullā, 14. septembris, 5.20*

“Mans maziņais, uz šejieni jūs atvedu Es. Paldies, ka ļāvāt sevi vadīt. Man patīk jūsu paklausība.

Šeit jūs atradīsiet Mieru, un tieši šajā Mierā Es varu vairāk runāt uz jūsu sirdīm. Es vēlos vairāk runāt uz K., Mana mīļā dēla, sirdi.

Gribu jums mācīt, ko paveic Mana Mīlestība, kad ikkatrs no Maniem bērniem to labi uzņem.

Es jūs lūdzu atsacīties no saviem rīcības, domāšanas, izturēšanās veidiem un no bailēm kādu apgrūtināt vai tikt apgrūtinātiem.

Es vēlos atrasties jūsu visu triju centrā. Gribu būt jūsu Namatēvs; jūs šeit esat Manā Namā, jūs uzņemu Es, jūs

izredzējis esmu Es, un gribu, lai jūs pavadītu kādu laiku kopā.

Gribu, lai jūs kopīgi piedzīvotu, ko paveic Mīlestība. Jūs piederat pie mazas, ļoti īpašas kopienas sadraudzības šūniņas. Vēlos, lai tā ir pavisam maza, tā ka Es nokāptu jūsos vēl jo dziļāk un varētu celt uz stipras klints.

Pirms sāku rīkoties, Man joprojām vajadzīga jūsu piekrišana. Man gribētos, lai jūsu triju pirmajā tikšanās reizē Manā priekšā tu pastāstītu pārējiem, ko Es šobrīd lieku tavā sirdī, un ar lielu uzmanību un mīlestību uzklausītu, kas sirdī būs viņiem.

Lai katra persona skaļi izsaka savu piekrišanu vai atturēšanos. Tieši tādā mērā, kādā jūs no sirds dziļumiem pieņemsiet Mani kā savu Namatēvu, Kalpu un vienlaikus arī savu Mācītāju, varēsiet piedzīvot, ko paveic Mīlestība un ko nozīmē vārdi: “Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība.”

Jūties Manās mājās kā savējās. Es esmu ļoti laimīgs uzņemt jūs visus trīs kopā Savā Namā.

Ļaujiet Man sevi mīlēt.

Savstarpēji dalieties šajā Mīlestībā.

Kļūstiet par Mīlestības būtnēm, ļaujot sev degt Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

Nebīstieties, Es esmu ar katru no jums.

Es jūs maigi mīlu.”

133. *Hulla, 15. septembris, 2.45*

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā mūsu nespēku, vājumu un ierobežotās spējas piedzīvot Mīlestības patieso dimensiju. Mēs esam tikai trīs. Mēs cits citu pazīstam un mīlam jau sen.

Mēs visi trīs esam lūdzēji; visi trīs sakām savus “jā”;

mūs visus trīs vieno tā pati ticība; mums visiem trim ir kopīga vēlme piedzīvot Mīlestības patieso dimensiju.

Vakar mums atgadījās gan mīlestības pilni, gan grūti brīži. Kāpēc tā notika? Atver mūsu acis, mūsu ausis un īpaši sirdi un prātu, lai mēs varētu atrast ceļu, kā kļūt par īstām Mīlestības būtnēm. Es vēlos pilnībā klausīties Tevi. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, atbildi jūs allaž atradīsiet, vienojot savas sirdis ar Manējo. Es jūs aicinu apcerēt līdzību par skabargu un balķi.

Jūs piedzīvojāt Mīlestības piesātinātu priekšpusdienu, jo jūsu visu triju sirdis bija vienotas, lai klausītos Manī.

Paraugies, kurā brīdī situācija sāka vērsties uz slikto pusi: kad jūs, konstatējuši zināmus faktus, gribējāt palīdzēt otram laboties. Turklāt šis otrs jums nebija lūdzis palīdzību.

Nav jau grūti konstatēt trūkumus otrā cilvēkā. Var pat būt ļoti labi vēlēties viņam palīdzēt, taču vispirms šim otram jāatzīst sava vājība un jālūdz jūsu palīdzība. Citādi viņš jūt, ka pret viņa personību izturas varmācīgi vai reizēm pat viņa atstumj.

Jums visiem, lai kļūtu par Mīlestības būtnēm, jājūtas pieņemtiem, atzītiem un mīlētiem, kādi jūs esat, neturot nevienu aizdomās, ka tas gribētu jūs mainīt vai pārveidot.

Kad konstatējat kādu vājību, jums tā tikai jānes Tēva priekšā. Īstajā laikā tā tiks atklāta arī pašam cilvēkam, un, ja jums vispār būs kas viņam jāsaka, viņa sirds atvērsies, lai pieņemtu jūsu teikto.

Seit jūs esat Manā skolā, jums ir tiesības kļūdīties. Nevainojiet sevi; pastāvīgi uzticiet šīs situācijas Man.

Uzticiet Man savu nespēku, Es likšu parādīties Savai Visspēcībai.

Uzticiet Man savus “nē” Mīlestībai, Es likšu parādīties Savai Mīlestībai.

Uzticiet Man savu satraukumu, Es likšu parādīties Savam Mieram.

Tas ir Mans darbs, nevis jūsējais.

Palieciat Manā Mīlestībā.

Es jūs maigi mīlu.

Izbaudiet Manu Mīlestību.

Es mīlu tevi, K., tevi, Elizabete, tevi, Leandr.”

134. *Hulla, 16. septembris, 4.55*

“Mans maziņais, šorīt vēlos vēstījumā uzrunāt Savu ļoti mīļo dēlu K. Šo mazo, skaisto Manas Sirds avitiņu, ko esmu nošķīris savrup.

K., kuru Es kopš mūžīgiem laikiem mīlu ar visai īpašu Mīlestību, uzklausi labi, ko gribu tev sacīt.

Kāpēc tu vēl šaubies par Manu Mīlestību? Paraugies uz visu skaisto, ko mēs esam kopā piedzīvojuši. Paraugies, cik reižu esmu tevi pasargājis. Paraugies uz ceļiem un aplinku ceļiem, kas Man bija jāiet, lai pievilktu tevi pie Sevis. Paraugies, ko esmu paveicis tevī, ap tevi un caur tevi.

Piekrīti pilnībā Mīlestības plānam, ko Tēvs tev bija paredzējis, kad tu pat nebiji vēl ieņemts.

Piekrīti, ka ceļš, ko Viņš tev nospraudis, bija visskais-tākais un labākais, lai aizvestu tevi tur, kur tu patlaban esi.

Piekrīti, ka pašlaik atrodies vietā, kas tev ir pati labākā.

Es degu milzīgā vēlmē pār tevi, tavā sirdī izliet vienu un vēl citas Mīlestības straumes.

Tas, ko esi saņēmis līdz šai dienai, ir tikai maza daļiņa no tā, kas Man tev dodams.

Man vajadzīgs, lai tu vairāk piekristu tikt mīlēts līdz neprātam un saņemt pilnīgu piedošanu, lai Es sadedzinātu

tevi Savas Ugunīgās Mīlestības Ugunī, pārņemtu tevi ar Savas Ugunīgās Mīlestības Uguni.

Tevis., K., tāda, kādu tu sevi redzi, kā par sevi spried un pats sevi arī notiesā, – tāda tevis vairs nebūs. Tam vairs nebūs nekādas nozīmes Manās acīs. Es, Kristus, būšu aizņēmis visu vietu tevī, un tu varēsi sacīt tāpat kā svētais Pāvils: “Dzīvoju ne vairs es, bet manī dzīvo Kristus.” Tu būsi iemiesotā Mīlestība – lūk, tas ir svarīgi.

Nav nekādas nozīmes skatīties, kas tu biji iepriekš, ko labu vai sliktu esi darījis. Svarīgi ir tikai, kas tu kļūsti un ka esi izredzēts, lai kļūtu Mīlestība. Vai vari vēlēties vēl ko lielāku nekā kļūt par iemiesoto Mīlestību?

Nezaudē laiku, skatoties, kas tu esi vai biji, ko dari vai darīji, vai darīsi. Skaties, kas tu kļūsti: iemiesotā Mīlestība. Tāda ir tava patiesā misija.

Tu Man esi vajadzīgs. Tu Man esi vairāk nekā skaista, maza avitiņa, tu esi dārga, reta pērle.

Es piekļāju tavu sirdi pie Manas un Māmiņas Marijas Sirds, lai tā pilnībā sadegtu Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī. Svētīgs tu esi, K., Manas Sirds mīļotais. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu. Es tevi mīlu neprātīgi.”

135. *21. septembris, 4.15*

Kungs Jēzu, gribu likt Tavā priekšā G. un viņa ģimeni, jo īpaši viņa darbošanos, atbalstot ģimenes un veicinot cieņu pret dzīvību.

Atdodu Tev savu nespēju viņam palīdzēt vai pat tikai komentēt dokumentus, ko viņš man uzticējis.

Vēlos pilnībā ieklausīties tevī.

Es Tevi mīlu.

Atzīstu, ka esmu mazs.

Pieņemu Tavu Mīlestību.

“Mans maziņais, nāc atkal pasmelt no paša Mīlestības Avota. Vienīgi tur tu allaž atradīsi Mieru un Prieku, kā arī atbildi uz visiem jautājumiem, kas tev jāzina, bet ko tomēr nezini. Svarīgi ir nevis tas, ko zini, bet tas, kas esi.

Tāpat ir arī ar G. Vislielākā nozīme ir nevis tam, ko viņš dara, bet tam, kas viņš ir. Viņa lielās ilgas savienoties ar Mani, ļaut Man sevi pārveidot un būt misionāram Manā labā Man ir ļoti svarīgas. Es gribētu, lai tu viņam pasaki, lūk, ko:

G., Mans mīļais dēls, nāc paslēpies Manās rokās. Uztici Man visas savas rūpes – gan personiskās, gan tās, kas tev ir ģimenē, gan arī sociālajā, kultūras, politikas vai reliģijas jomā.

Atdod Man savu nastu, tu redzēsi, ka Mans jūgs ir viegls. Ja tu zinātu Manu Mīlestību uz tevi, tad mīlētu sevi tādu, kādu Mans Tēvs tevi radījis.

G., tu Man esi vērtīgs. Tev Manās acīs ir vērtība. No tevis Es vēlos, lai tu ļauj sevi mīlēt, lai pieņem Manu Mīlestību.

Es gribu runāt uz tavu sirdi. Paliēc un klausies Manī. Tu Man esi vajadzīgs. Es redzu tavu lielo vēlēšanos kalpot Man.

Nenosaki pats savu rīcību. Piekrīti būt Manis izraudzīts instruments. Atkārto Man savu “jā” visā, kas vien tev atgadās. Piekrīti visam Manas Mīlestības dēļ gan laimē, gan nelaimē.

Kas attiecas uz tavu rīcību, posmu pa posmam atkārto programmu, ko norādīju šī gada 6. janvārī.

G., tev ne no kā nav jābaidās. Esmu tev pievērsis Savu skatienu.

Ļauj sevi mīlēt; Mani sastapt tu allaž vari vien savā niecīgumā un sirdī.

Ar tavu atļauju Es dedzinu tavu sirdi Manējās Ugunī, lai tava griba un darbošanās kļūtu Manējās.

Es tevi maigi mīlu.”

136. *24. septembris, 4.15*

“Mans maziņais, Es pats, Jēzus, tevi vadu un iedvesmoju rakstīt. Nav tava daļa iepriekš zināt, kas jāraksta, nedz arī gribēt sašķirot to, kas tev iedvesmots.

Tavai paklausībai jāsauglabājas, tev pašam atsakoties pārņemt kontroli. Citādi vairs nerunātu Es, bet drīzāk gan tu. Esmu izvēlējis šo līdzekli, lai mācītu tevi ar tā palīdzību, ko iedvesmoju un lieku tev piedzīvot, un to, kas notiek, kad caur tevi plūstu Es.

Ar tavu atļauju un ņemot vērā daudzus “jā”, ko esi Man devis, kā arī Manu vajadzību pēc tevis, tev patlaban norisinās apmācību periods, lai jau ļoti drīz ne vairs tu pats dzīvotu sevī, bet gan tevī patiešām dzīvotu Es.

Caur to, kas tu kļūsti, un to, ko raksti, Es varēšu iemānot daudzus cilvēkus, kuri lasīs un dāvēs savu “pilnīgo jā” bez nosacījumiem.

Jūs esat pirmie, kuri piedzīvo šo jauno Baznīcu, šo sabiedrību, šo jauno zemi, ko pilnībā iedvesmošu, vadīšu un vedīšu Es.

Tā tam jābūt, lai atnāktu Mana Tēva Valstība un notiktu Viņa Prāts kā Debesīs, tā arī virs zemes.

Tēvs dzīvo Manī, un Es dzīvoju jūsos. Tā piepildīsies Mana lūgšana: “Lai Es būtu ar viņiem viens, tāpat kā ar Tevi, Tēvs, esmu viens.”

Es jau dzīvoju šajās Gavilēs, kā jau arī tev pašam ļauju tās piedzīvot un kā tās piedzīvos daudzi citi, lasīdami šīs rindas.

Mēs jau esam šajā Baznīcā un šīs jaunās zemes virsū, ko iedvesmo un vada tikai un vienīgi Tēva Mīlestība.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, būdami pirmie, kuri piedzīvo šo Mīlestību. Jūs kļūstat Mīlestība.

Tu kļūsti Mīlestība. Es jūs neprātīgi milu un neprātīgi milu tevi.”

137. *27. septembris, 4.40*

“Mans maziņais, ar ļoti lielu Prieku Es arī šorīt nāku tev pretī, lai ļautu vēl vairāk izbaudīt Manu Mīlestību.

Satiekot tevi, Es reizē satiekos arī ar visiem tavējiem, tiem un tām, kurus tu nes Manā priekšā.

Es esmu patiesais Atbrīvotājs. Cita nav. Man vajadzīgas sirdis, kas Mani uzņem, dāvā savus “jā”, ļauj sevi pārveidot, mainīt, atbrīvot.

Man vajadzīgas misionāru sirdis, kuras nestu labo vēsti un caur kurām Es varu darboties, lai atbrīvotu apspiestos.

Daudz ir to, kurus un kuras savažojis sātans. Nes viņus Manā priekšā. Es viņus atbrīvošu un darīšu par lieciniekiem, kad Mana Mīlestība būs viņus pārveidojusi.

Visu paveic tieši Mīlestība, kad tai ļauj darboties.

Svētīgs tu esi un kļūsti Mīlestība; Es tevi maigi mīlu.”

138. *6. oktobris, 5.30*

“Mans maziņais, nāc pie Manis. Turpini doties uz priekšu tīrā ticībā, ļauj sevi vadīt, necenties saprast. Tu esi pārāk mazs, lai mēģinātu saprast to, ko piedzīvo vai kā Es tevi šobrīd lietoju.

Lai tev palīdzētu piekrist un palikt paklausīgam tam, ko tev lūdzu, Es aicinu tevi pavērot mazu bērniņu, kad tas vēl ir zīdains: pats viņš nekā nespēj, pat ne paņemt sev ēdamo un dzeramo. Viņam viss jāgaida no mātes. Saņemdam to, kas vajadzīgs viņa miesai, viņš vienlaikus saņem arī to, kas vajadzīgs viņa sirdij, dvēselei un garam: mīlestību. Tieši viņa nevarība ļauj viņam saņemt mīlestību, kas nepieciešama visas būtnes attīstībai.

Tāpat ir ar tevi un visiem, kuri lasīs šīs rindas. Savas nevarības dēļ visvarenā Dieva priekšā jums viss jāgaida no Viņa. Atzīdami savu nevarību, piekrīzdami visu gaidīt

no Viņa, jūs saņemat visskaistāko, vislielāko, vissvarīgāko dāvanu, ko nekad nebeigsiet izsaiņot, – Mīlestību.

Tēvs ļauj rīkoties spēcīgajiem. Viņš nāk palīgā tiem un tām, kuri atzīst savu bezspēcību. Viņš piepilda labumiem izsalkušos, bet bagātos atstāj tukšā.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, atzīdami savu bezspēcību, visu gaidīdami no Tēva un būdami tik ļoti Viņa Mīlestības piepildīti. Tu un jūs kļūstat Mīlestība.

Mani maziņie, ļaujiet Manai Mātei jūs auklēt Manā Mīlestībā, kas ir Mana Tēva, tava Tēva, Mūsu Tēva Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu. Es jūs maigi mīlu.”

139. 9. oktobris, 3.05

Liels Paldies, Jēzu, par visu, ko ļāvi man vakar piedzīvot.

Pirmkārt, atbrīvojot mani no mūsu līdzdalības dzīvības apdrošināšanas birojā Monreālā, kur man kopš pagājušā janvāra bija jāpilda priekšsēdētāja pienākumi un jāatbild par apdrošināšanas polišu pārdošanu.

Otrkārt, sūtot man trīs eņģeļus tieši tajā brīdī, kad es atrados galīgā bezizejā, kas būtu mani piespiedusi pieņemt nelikumīgu maksājumu, kurš varētu grupai sagādāt smagu zaudējumu darījuma gaitā radušās interpretācijas kļūdas dēļ.

Tieši brīdī, kad konstatēju šo bezizeju, birojā bez iepriekšēja brīdinājuma ieradās trīs akcionāri – pārdevēji. Es tūdaļ runāju ar viņiem un izklāstīju delikāto situāciju. Iedvesmots šādi rīkoties, es atstāju viņus kopā ar pircēju, lai viņi atrastu izeju no šīs problēmas. Pēc tam neilgā laikā un bez manas iejaukšanās problēma tika nokārtota likumīgā veidā.

Paldies, Kungs Jēzu, ka nāci man palīgā īstajā brīdī, atsūtot trīs eņģeļus šo triju akcionāru personā. Paldies, ka

atkal ļāvi man būt Tavas rīcības un Visspēcības lieciniekam manā nespēkā. Paldies, ka vēlreiz uzklausīji manu lūgšanu, kad vakar no rīta lūdzu Tevi sūtīt Tavus Svētos Enģeļus, kuri nestu vienotību šajās tikšanās reizēs. Paldies par visiem šiem brīnumiem. Es esmu noskaņots klausīties Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, jā, Es esmu tavš Dievs un rūpējos pat par vismazākajiem sīkumiem, kaut arī tiem nav nozīmes, tāpēc ka Es tevi mīlu, vēlos pilnīgu vienotību ar tavu sirdi, un tāpēc, ka tu esi Man devis un pastāvīgi no jauna dod savu “jā” – ne vien vārdos, bet arī ar savu vēlmi darīt Mana Tēva Gribu, kā arī ar savu paklausību, izpildot to, kas no tevis tiek prasīts: vai nu tiešā veidā, vai caur citiem, vai arī notikumos, kas tavā dzīvē atgadās.

Es gribu, lai tu regulāri sarunāties ar Mani, pat par visnenozīmīgākajiem sīkumiem. Tieši tad, kad tu atzīsti savu bezspēcību, kļūdas, vājumu, niecīgumu, Es varu atklāti paust Savu Visspēcību. Svētīgs tu esi, jo tavas acis ir gana atvērtas, lai saredzētu Mani darbojamies.

Nāc, atpūtinī savu sirdi pie Manējās un Manas Svētās Mātes Sirds, un tavas acis atvērsies aizvien vairāk, lai tu nepārtraukti, vienmēr un visur vērstu skatienu uz Tēva Mīlestību un Žēlsirdību.

Tā tu ej pretī savai patiesajai misijai, kurai tiki radīts, – kļūt par Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

140. 12. oktobris. 1.40

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā savu nespēju koncentrēties uz Tevi visu šo domu un raižu dēļ, kas man nāk prātā.

Ja Tu man nepalīdzēsi, es nevarēšu lūgties, kā nākas. Esmu pārāk mazs, pārāk vājš, pārāk izklaidīgs. Esmu

pilnīgi bezspēcīgs. Nāc man palīgā ar Savu Visspēcību. Es pieņemu Tavu Mīlestību.

Šajā stundā vēlos Tevi lūgt par K., P. un viņu meitu M. Vienlaikus es lūdzu Tevi par visām šīm izirušajām, sašķeltajām ģimenēm. Tu pazīsti šo cilvēku un īpaši viņu bērnu lielās ciešanas.

Es lieku Tavā priekšā K. lūgumu un ieklausos Tevī. Palodies, ka sadzirdi manu un viņas lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Mana Sirds cieš, redzot ciešam Manus maziņos, kurus mīlu. Ja viņi atzītu savu nevarību un pieņemtu Manu Mīlestību, dāvādami pilnīgu, beznosacījumu “jā” Manai un Mana Tēva Gribai, kas ir viena un tā pati, tad vispirms konstatētu pārvērtību savā sirdī un visā savā būtībā, bet pēc tam kļūtu par Manas darbības lieciniekiem savā apkārtnē.

Vēlos sacīt K., lūk, ko. Jā, esmu sadzirdējis tavu lūgšanu, daru to par Savējo un lieku Tēva priekšā. Es pieņemu tavas ciešanas. Es pievienoju tās Savējām, lai no tām izveidotu rožu pušķi, ko pasniegt Tēvam.

Pieņem to, ko piedzīvo, kā tādu, kas tev šobrīd ir pats labākais, kaut arī nesaproti. Tev nav jāsaprot; tomēr tev jādod savs pilnīgais beznosacījumu “jā” un jābūt ar mieru, ka Es tevi neprātīgi mīlu.

Tu Man esi vērtīga, tev ir vērtība Manās acīs. Es atodu Savu dzīvību tieši par tevi. Es ņemu tevi Savās rokās. Es piekļauju tavu sirdi pie Manējās un Manas Svētās Mātes Sirds, lai tā sadegtu Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī.

Nezaudē laiku, vērodams sevi un savu vājumu. Uzlūko Manu Mīlestību, uzlūko Manas – un tavas – Mātes Mīlestību, uzlūko Mana – un tava – Tēva Mīlestību. Tev ne no kā nav jābīstas, Tēvs tev ir pievērsis Savu skatienu, tu esi atradis žēlastību Viņa acīs. Kad Viņš – joprojām

pateicoties tevis dotajām piekrišanām – būs pabeidzis lielo pārveidi, ko tevī iesācis, tu būsi liecinieks pārveidei, ko Viņš paveiks ap tevi, galvenokārt P. dvēselē.

Kas attiecas uz mazo M., tu esi viņu uzticējis Man. Nebīsties, caur ciešanām, ko viņa pašlaik piedzīvo, Es paplašinu viņas sirdi, lai padarītu viņu par Mīlestības pilnu, Manai Sirdij tīkamu būtne. Tev nav viņa jānes, tomēr tev jābūt viņai līdzās, maigi jāmīl un jāsaka viņai, ka viņu mīli. Mīlestība, allaž un vienīgi Mīlestība ir atrisinājums visām problēmām.

Svētīga tu esi, K., jo caur savām ciešanām kļūsti Mīlestības pilna būtne.

Svētīgi un svētīgas ir tie un tās, kuri ir ap tevi, jo viņus un viņas caur tevi pārveidos Mana Mīlestība. Pieņem Manu Gribu, necenties saprast; tas ir Mans darbs, nevis tavējais.

Atzīsti savu bezspēcību un ļauj sevi mīlēt, dāvājot savu “jā”. Saņem šo Mīlestības straumi, ko šobrīd izleju tavā sirdī.

Es tevi maigi mīlu.”

141. *16. oktobris. 4.05*

“Mans maziņais, ļauj savai sirdij ieņemt aizvien vairāk vietas, tas ir, aizvien vairāk ieklausies savā sirdī, lai kļūtu Mīlestība.

Tavam saprātam un spējām jākalpo sirdij, nevis pretēji. Tieši caur tavu sirdi Es sazinos ar tevi, nekad caur tavu saprātu vai spējām.

Ik reizi, kad tu Man atļauj, Es tūdaļ tur ieeju un ieņemu aizvien vairāk vietas. Ar katru reizi tava sirds (muskulis, kas vingrinoties pārveidojas) arvien vairāk izplešas. Šī pārveide tikai nule sākas. Tādu pārvērtību vēl var notikt daudz. Tas, ko tu piedzīvo īpašos brīžos, galvenokārt

naktī, pieņemsies plašumā, intensitātē un galu galā kļūs pastāvīgs stāvoklis. Tu to piedzīvosi divdesmit četras stundas diennaktī gan dienu, gan nakti. Tieši tad tu būsi kļuvis Mīlestība un varēsi sacīt: “Dzīvoju ne vairs es, bet manī dzīvo Kristus.”

Es vēlos dzīvot ciešās attiecībās ar visām cilvēciskajām būtņēm, kuras mājō šīs zemes virsū. Es dāvāšu īpašas žēlastības tiem un tām, kuri lasīs šos pierakstus, ja vien viņi Man dāvās savu neierobežoto “jā” un ja viņu rīcība saskanēs ar apņemšanos, citiem vārdiem, ja Es kļūšu viņu dzīvē par prioritāti.

Lai visi ir gatavi visu atstāt un sekot Man. Lai viņi ir gatavi atsacīties no sava redzēšanas, domāšanas un rīcības veida un pievērš skatienu Tēvam, līdz ar to:

- visu gaida no Viņa,
- visu lūdz Viņam,
- visu pieņemt,
- atzīst, ka viss – labais vai sliktais, prieks, miers, mīlestība, bēdas un ciešanas – nāk no Viņa,
- visu uztic Viņam, lai sirds būtu pilnībā atbrīvota un spētu ļaut sevi pārveidot un kļūt Mīlestība.

Vai tu sāk saprast, cik svarīga ir tava misija, kas vienlaikus ir arī visas cilvēces misija:

- ļaut sevi pārveidot, lai tiktu pārveidoti citi,
- dzīvot ar sirdi, lai arī citi dzīvotu ar sirdi,
- kļūt par Mīlestību, lai arī citi kļūtu Mīlestība.

Svētīgi jūs esat, būdami izredzēti dzīvot šajos īpašajos laikos, kad žēlastības tiek dotas pārpilnībā.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

142. 19. oktobris, 4.50

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā (...) kopienas situāciju. Tu pazīsti šo cilvēku ilgas dzīvot vienotībā ar Tavu Mīlestību. Tu pazīsti arī ciešanas, ko viņi patlaban piedzīvo.

Es Tev nevaicāju, kam taisnība, kam ne. Es vienīgi gribētu, lai viņi spētu atklāt, ko Tu vēlies viņiem caur šīm ciešanām iemācīt.

Ja man te veicams kāds uzdevums, es to pieņemu, kaut gan man labāk patiktu, ka Tu runātu tieši uz viņu sirdīm vai caur kādu citu. Es esmu gatavs klausīties Tevī.

Paldies, ka atbildi uz manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, pieņem šo situāciju kā tādu, kas nav tavējā, kaut arī esmu tevi lietojis dažu rīkojumu nogādāšanai. Nogādātājam nav jāļaujas nedz nogādātās ziņas izraisītajam priekam, nedz bēdām.

Kad nu tas skaidri pateikts, ir labi, ka tu lūdz par šiem cilvēkiem, viņus mīli un vēlies šo mazo kopienu redzēt uzplaukstat Manā Mīlestībā. Katram no viņiem vēl daudz kas jāatklāj, lai viņi pilnībā kļūtu Mīlestība. Es kopā ar tevi lūdzu Tēvu, lai sirdis atvērtos līdz pat savu spēju robežām un spētu uzņemt šīs ciešanas, kā arī piekristu lielajai pārveidei, ko Tēvs vēlas paveikt ar pašreizējās situācijas palīdzību.

Lai kļūtu par Mīlestības būtņēm, ir jāpiedzīvo un jāpieņem vairākas nāves, atteikšanās, atraisīšanās, vairākkārt jāpārskata savs viedoklis. Cilvēkam jātiek vaļā no apgūtajiem principiem, noteikumiem, domāšanas un rīcības veidiem, lai veicinātu to aizvietošanu ar kaut ko svarīgāku, labāku, būtiskāku.

Būtiskais ir mīlestība, kas izpaužas, pieņemot otru tādu, kāds viņš ir, neizjutot vēlēšanos viņu mainīt vai

pārtaisīt, proti, tā ir otra cilvēka respektēšana viņa, Dieva bērna, brīvībā.

Pārskatīt līdzšinējo pieredzi cilvēkam kļūst nepieciešams, tiklīdz viņš pamana, ka ne jau Dieva Mīlestība mājo viņa domās, reakcijā, vārdos vai darbos.

Es izleju ikvienā no viņiem žēlastību un Mīlestības straumi, lai viņi sirdī izjustu, ka Es viņus dziļi mīlu, un atklātu, ka Manas Gribas dēļ situācija ir tāda, kāda tā ir, lai vestu viņus vēl dziļāk Mīlestībā.

Kārtējo reizi Man vajadzīgs viņu “jā” Manai Gribai un “nē” viņu pašu gribai. Lai viņi atzīst savu niecīgumu un nespēku, tad Es likšu parādīties Savai Visspēcībai ne vien Mīlestības Ugunī, ko vēlos aizdegt viņu vidū, bet arī ugunīs, ko ar viņu starpniecību vēlos iedegt daudzējās sirdīs.

Tēvs allaž rīkojas vienādi. Viņš vienmēr vispirms kārtīgi aizdedzina Uguni viena cilvēka sirdī, lai pēc tam viņu lietotu Uguns aizdegšanai citu sirdīs. Tāpat Viņš rīkojas arī šajā mazajā kopienā. Tikai tad, kad Mīlestības Uguns liesmos tās locekļu vidū, tā aizdegšies arī daudzos citos.

Es ļoti mīlu šo mazo kopienu. Ne reizi vien esmu tai apliecinājis Savu Mīlestību. Vēlos tai sacīt, lūk, ko:

“Mana Sirds deg Mīlestībā uz jums. Šī kopiena nav jūsu darbs, bet Manējais. Vienīgi Es pats varu ieviest vienotību sirdīs, ja jūs pārtrauksiet noņemties paši un ļausiet rīkoties Man. Vairāk uzticieties Man, lai Es jūs vestu tālāk Mīlestībā. Tas, ko patlaban piedzīvojat, nav pārbaudījums, bet iespēja pieaugt Manā Mīlestībā. Ja vien jūs zinātu, kā Es jūs mīlu! Jūs esat Man vajadzīgi. Jūs esat Man dārgas pārles. Es jūs maigi mīlu.”

Es tevi maigi mīlu.”

143. *21. oktobris, 4.10*

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā to, kas notika vakar; nelaimīgu mani dara tas, ka atklāti paudu savu neapmierinātību ar kādu situāciju, ko biju taču apņēmis pieņemt un par to klusēt, lai nekaitētu attiecībām, kuras nākotnē vēlos redzēt atjaunojamies Mīlestībā, vērtēdams Mīlestību augstāk par jebkuru citu jautājumu, lai kādas būtu iesaistītās naudas summas.

Es atdodu Tev šo problēmu, kā arī savu nespēju to nokārtot. Es ieklausos Tevī, ja vēlies mani šai sakarā pamācīt. Ja ne, es paļaujos uz Tevi, ka iedvesmosi mani īstajā brīdī un savaldīsi manu raksturu, kam piemīt nosliece izspēlēt ar mani nelāgus jokus un kam es tāpēc neuzticos.

Atdodu Tev savu bezspēcību. Paļaujos vienīgi uz Tevi. Nāc man palīgā. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Es Tevi mīlu un vienīgi ar Tavu žēlastību varu kļūt par Mīlestības būtni.

“Mans maziņais, nebīsties, Es dzirdēju tavu lūgšanu. Šie notikumi, ko tu uzskati par neveiksmīgiem, ir nepieciešami vairāku iemeslu dēļ:

1. lai palīdzētu tev apzināties savu trauslumu, ievainojamību un nevarību,
2. lai atklāti parādītos patiesība, jo mēs nevaram būvēt uz stingra pamata, par kaut ko izlikdamies vai mēģinādami apmānīt, kad iekšienē pārdzīvojam pavisam ko citu,
3. lai ļautu Tēvam plūst caur tevi, jo paša spēkiem tu nevari veidot mīlestības attiecības,
4. lai tu paliktu mazs un mācītos saskatīt savu niecīgumu,
5. lai palīdzētu tev izdzīvot un pieņemt kā neveiksmīgās, tā arī veiksmīgās situācijas,

6. lai mācītu tevi uzticēt Man visas situācijas un visu gaidīt no Manis, Tēva un Svētā Gara,
7. lai dotu tev iespēju būt par liecinieku Mūsu Visvarēnībai un Mīlestībai uz tevi.

Tagad tu vari atpūsties. Situācija ir Manā rokā. Ko tev bija svarīgi izdarīt, to tu nupat izdarīji. No šī brīža tev atliek gatavot pateicību savam Dievam un Viņu slavēt, gaidot iespēju gaviļēt, kad pienāks stunda kļūt par Manas rīcības liecinieku.

Tā, lūk, tu pakāpeniski apzinies, ka Mīlestība tevi mīl un ka pats kļūsti Mīlestība. Es ietinu tevi Savā Mīlestības Apmetnī.

Es tevi maigi mīlu.”

144. *22. oktobris, 4.50*

“Mans maziņais, Es dzirdēju tavu lūgšanu un sagatavoju tavu sirdi tam, kas tev jāpiedzīvo tuvākajās dienās. Tu esi Mans izredzētais. Man patīk tava paklausība un lielās ilgas darīt vienīgi Manu Gribu.

Es vēlreiz sedzu tevi ar ļoti īpašu svaidījumu, kurš tev palīdzēs aizvien labāk atpazīt to, kas nāk no Manis, un atmest visu, kas tev atgadās, liekot kļūpt un attālināties no Manis vai arī neļaujot kļūt par Apustuli, kādu Es vēlos tevi redzēt.

Šobrīd tava sirds saņem tik daudz žēlastību un Mīlestības, cik tajā spēj satilpt. Manā Klātbūtnē – lūgšanā un saņemot sakramentus, galvenokārt Izlīguma sakramentu un Euharistiju, – tava sirds izplešas un kļūst spējīga saņemt vēl vairāk. Tā piepildās vārds: “Jo vairāk tev ir, jo vairāk tu saņem.”

Tāpat notiek ik reizi, kad tu saki: “Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība”, vai ik reizi, kad labprāt esi

ar mieru rakstīt, ko tev iedvesmoju. Tāpat notiks ar to, kurš vai kura lasīs šīs iedvesmotās rindas, piekrītot to darīt no visas sirds un dāvāt tām pilnīgu, beznosacījumu un neatgriezenisku piekrišanu.

Es degu Ugunīgā Mīlestībā pie domas, ka reiz tava sirds būs pilnībā izpletusies un Es varēšu likt caur to plūst visai Manai Mīlestībai uz tevi. Mīlestībai, ko Es vēl apvaldu, jo tu nespēj saņemt no tās vairāk. Tā mēs kopā būsim viens, tāpat kā Es un Tēvs, Mēs esam viens. Jā, Jā, Jā, Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi mīlu maigi un neprātīgi, Mans maziņais.”

145. 25. oktobris, 4.45

Kungs Jēzu, es neesmu pārliecināts, precīzi kādu virsrakstu Tu vēlies likt šiem vēstījumiem.

Vai varu Tevi lūgt man skaidri norādīt virsrakstu, kas neizraisītu pārpratumus un izsacītu Tavu vēstījumu galveno tēmu?

Paldies, ka dzirdi manu lūgumu. Es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es allaž esmu ar tevi. Esmu dzirdējis tavu lūgumu. Priecājos, redzot tevi mazu, visu jautājam Man, visu gaidām no Manis un Man pateicamies par visu, kas tev ir, ko tu piedzīvo un saņem. Vienīgi pateicoties šimniecīgumam, Es varu plūst caur tevi un tu Man esi patiešām noderīgs.

Šo vēstījumu nozīmīgums ir gan to saturs, gan žēlastības, ko izleju tevī rakstīšanas brīdī, gan arī žēlastības, ko bagātīgi izliešu ikvienā lasītājā atkarībā no viņa vai viņas gatavības uz klausīt, sirds atvērtības un dotajām piekrišanām.

Virsraksts ir tikai ievads, bet, tā kā galvenais Autors

esmu Es, vai tam nebūtu jāskan šādi: “*Manu izredzēto laimei. JĒZUS*”?

Tu par virsrakstu biji izvēlējies “*Tavu izredzēto laimei, JĒZU*”, domādams, ka raksti Man. Bet kāda gan ir būtiskā īstenība... Ka tu raksti Man vai ka Es pats rakstu caur tevi?

Ja rakstu Es, vai Man nebūtu jādod arī virsraksts? Taču daudz svarīgāk par šo virsrakstu ir tas, ka tu dzīvo savā iekšienē. “Jā” vai nu liek tev pašam ieņemt kādu vietu, vai arī iet mazumā, lai visu vietu atdotu Man. Paldies par to, ko redzu tavā sirdī: tavas ilgas atdot visu vietu Man. Es piekļāju tavu sirdi pie Manējās un Manas Svētās Mātes Sirds, lai tā kļūtu vēl plašāka un spējīga uzņemt Mīlestību, ko vēlos tajā izliet tuvākajās dienās. Neuzdod sev jautājumus, ļauj sevi mīlēt, un tā tu kļūsti Mīlestība.

Mans maziņais, kā Es tevi mīlu.”

146. 4. novembris, 6.10

“Mans maziņais, paliec, klausoties Manī, lai kur tu būtu, lai ko darītu. Es runāju ar tevi, vadu tevi. Mācies palikt iekšējā mierā, lai ko tev sacītu, lai kas ar tevi notiktu; nebīsties. Mācies raudzīties pāri notikumam, lai tu patiesi būtu Manas Rīcības un Manas Visvarenības liecinieks.

Pateicies un slavē jau tagad par to, ko Es paveikšu ar šī nelaimīgā notikuma palīdzību. Atceries, ko Es izdarīju Sava drauga Lācara labā, viņu augšāmceļot, kad viņa miesa jau bija sākusi trūdēt.

Marta un Marija būtu gan gribējušas, lai Es viņu augšāmceļu drīzāk. Viņš un abas viņa māsas būtu gan gribējuši, lai Es viņu dziedinu ilgās slimības laikā. Ja tā būtu noticis, Visspēcība, ko Tēvs Man bija devis, nekad nebūtu

atklājusies tik žilbinoši, lai atgrieztu sirdis. Cik daudz gan siržu Man pievērsās un turpina Man pievērsties šī brīnuma dēļ!

Palūkojies uz Maniem Darbiem pie tiem un tām, kuri bija Manā tuvumā, – tu mācīsies cerēt, lai kas arī notiktu par spīti visiem.

Šorīt Es izleju padziļinātas ticības žēlastību tevī, ap tevi un pār ikvienu brīdī, kad viņš lasīs šo mācību.

Dod Man savu ticības mazumiņu, Es tā vietā likšu apustuļa un pravieša ticību. TICĪBA un MĪLESTĪBA ir nešķiramas. Kļūstot par TICĪBAS būtņēm, jūs kļūstat MĪLESTĪBAS būtnes. Kļūstot par MĪLESTĪBAS būtņēm, jūs kļūstat TICĪBAS būtnes.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, kļūstot MĪLESTĪBA un TICĪBA, TICĪBA un MĪLESTĪBA.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

147. *5. novembris, 5.50*

Kungs Jēzu, man būtu vairāki lūgumi, ko Tev izsacīt. Zinādams, ka Tu jau tos visus pazīsti, es labāk atstāšu Tavā ziņā tās mācības izvēli, ko Tev labpatiks man sniegt. Man tik daudz ir jāmācās, lai būtu tas, ko Tu vēlies. Es ieklausos Tevī un lūdzu Tevi atvērt manu sirdi, lai tā spētu pienācīgi uzņemt Tavas vērtīgās mācības. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, paraugies, kā esmu tevi vadījis un vedis no paša sākuma; paraugies, kas noticis pēdējā gada laikā, kopš dienas, kad sāki rakstīt, Manis iedvesmots.

Jo vairāk tu raugies, ko esmu paveicis pagātnē, jo spējīgāks esi saskatīt, ko paveicu šobrīd, kā arī uzticēties Man nākotnē.

Tāpēc tu vari aizvien pilnīgāk paļauties uz Mani un uzticēt Man visas rūpes, priekus, bēdas, ciešanas un panākumus.

Tu apzinies, ka saviem spēkiem neesi nekas, ja Es pats nedarbojos tevī, ap tevi un caur tevi.

Manī, ar Mani un caur Mani tu kļūsti Mīlestība, izjūti to, ko Es nemitīgi atkārtāju tavā sirdī.

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

148. *10. novembris, 6.30*

“Mans maziņais, vienīgi Mīlestība ir atrisinājums visām problēmām, ar ko sastopies un ar ko saskaras Mani zemes bērni. Pārlietu bieži jūs domājat, ka varat atrisināt šīs problēmas pašu spēkiem, lietojot savu saprātu, prasmi, zināšanas vai psiholoģiskās spējas.

Kad satiekat cilvēku, kuram vajadzīga Mīlestība, kurš cieš no atstumtības, kurš sevī nes daudzus ievainojumus, lai kāda arī būtu to izcelsme, – vai tie būtu radušies dzīves gaitā vai mantoti no vecākiem un senčiem, – jums ieteicams zināt, lūk, ko:

Jūsu pašu spēkiem sniegtā palīdzība var remdēt ievainojuma izraisītās sāpes, apturēt tā tālāku izplatību, bet reizēm arī padarīt to vēl smagāku. Vienīgi Mīlestība spēj to dziedināt; taču vienīgi tā, kuras pirmavots ir Tēva Sirds Mīlestība.

Tiešā veidā to var dāvāt Tēvs. Tā var tikt dāvāta arī ar vidutāju starpniecību, kā bieži notiek. Kad esat instrumenti, ko Tēvs izraudzījis Savas Mīlestības dāvāšanai, jūs varat to noteikt pēc šādām pazīmēm:

1. mīlestība, ko izjūtat, ir tīra, reāla,
2. jūsos nav nekādu negatīvu jūtu pret attiecīgo personu,
3. jūs neizsakāt nekādu pret viņu vērstu kritiku,
4. jūs pamudina dziļa līdzjūtība,
5. jūs nekādā veidā nemeklējat savas personiskās intereses,

6. jūsu vienīgā vēlēšanās ir palīdzēt šai personai,
 7. jūsu Mīlestība uz šo personu ir tik liela, ka esat gatavi ciest, lai tikai viņa tiktu dziedināta.

Lūk, dažas pazīmes, kas jums palīdz atklāt un atpazīt, ka caur jums plūst Tēva Mīlestība. Citas jūsu iespējamās jūtas virziena ziņā saskan ar šīm domām un attieksmēm. Viss pretējais, ko neiedvesmo Tēva Mīlestība, nespēj ne atbrīvot, ne dziedināt, to spēj tikai Mīlestība, kas nāk no Viņa; Mīlestība, kas ļoti bieži vēlas plūst caur jums, lai dziedinātu jūsu pašu ievainojumus un vienlaikus palīdzētu jums apzināties, ka esat svarīgi Viņa acīs, ka Viņš jūs mīl, jo plūst caur jums, lai dāvātu Savu Mīlestību.

Kļūstot Viņa Mīlestības kanāls, jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es lietoju vārdu “jūs”, nevis “tu”, lai palīdzētu lasītājam vai lasītājai just, ka šī mācība attiecas arī uz viņiem.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

149. *11. novembris, 3.15*

Kungs Jēzu, es veltu Tev ciešanas, ko šobrīd nesu. Vēlos, lai tās tiktu vienotas ar Tavām Svētajām Brūcēm.

Uzticu Tev savu nespēku, lai Tu atklāti parādītu Savu Visspēcību.

Pakļauj mani ar Savu Mīlestību. Es Tevi maigi mīlu.

“Mans maziņais, nāc paslēpies Manās rokās, nāciet paslēpties Manās rokās. Allaž tikai Manā Sirdī vien jūs atradīsiet mierinājumu, prieku un mieru, lai turpinātu savu ceļu.

Nevienas ciešanas, kas jums atgadās, nav bezjēdzīgas. Mazām vai lielām, vieglām vai smagām, īslaicīgām vai ilgām – tām ir ļoti liela nozīme jūsu dzīvē.

Ciešanas cilvēciskas būtnes uzplaukšanai un izaugsmei

ir tikpat nepieciešamas kā lietus stādam, palīdzot tam augt.

Stāda auglīgumu nosaka tā spēja uzsūkt lietus ūdeni. Tāpat ir ar jums: jūsu ciešanu auglīgumu nosaka jūsu spēja tās uzsūkt, tas ir, kā jūs tās uzņemat, kāda ir jūsu nostāja un izturēšanās pret tām.

Lai kļūtu par Mīlestību, jums pareizi jāizturas kā pret ciešanām, tā arī pret prieku un laimi. Pašu spēkiem jums tas neizdosies, tas nav iespējams, ja Tēva Mīlestība neiemiesojas jūsos.

Jūs, kuri esat teikuši savu “jā” ciešanām, Ījaba grāmatā varat lasīt: “Mēs pieņemam laimi kā kaut ko tādu, kas nāk no Dieva; kāpēc lai mēs tāpat nepieņemtu arī nelaimi?”

Apcerot Manas Ciešanas, Jūsu Debesu Māmiņas ciešanas un Svēto – savu priekšgājēju – ciešanas, jūs tajās pasmelsiet spēku, kas vajadzīgs, lai jūsu “jā” nešķobītos.

Svētīgs tu esi, svētīgi esat jūs, spēdami ciest kopā ar Mani kā cilvēces līdzatpestītāji. Jūsu “jā” dēļ lielais miers un prieks, kas jūsos mājō, ir daudz spēcīgāki par ciešanām, ko izjūtat.

Pareizi pieņemtas un izdzīvotas ciešanas jums palīdz ātrāk kļūt par Mīlestību.

Jūs tiekat dziļi mīlēti. Atzīstiet, ka šī Mīlestība ir stiprāka un varenāka par visu pārējo.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz jums.

JĀ, JĀ, JĀ, Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

150. 12. novembris, 5.33

Kungs Jēzu, tā kā mūsu lūgšanu dienas vadība šodien jāuzņemas man, lūdzu, saki man, kāds temats būtu vislabākais kopienas locekļu pārdomām. Paldies, ka sadzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šī lūgšanu grupa ir balzams Manai ievainotajai Sirdij, kura cieš, redzot Manas tautas nomaldus un Manas Baznīcas pagrimumu.

Cik Es būtu laimīgs, ja jūs apzinātos savu lūgšanu nozīmīgumu. Pārlietu bieži jūs aprobežojaties, lūdzot tikai par tuvākajiem cilvēkiem vai savu diecēzi. Kad atrodaties lūgšanas patiesajā dimensijā, no tās labumu gūst visa zeme un šķīstītava, tas ir, vīrieši, sievietes, bērni – būtnes, kuras tur mājō.

Lūgšanai tik lielu spēku piešķir tas, ka lūgšanas stāvoklī jūs patiesi iesaistāties sirds un gara sadraudzībā ar Paradīzes Svētajiem un Svētajām, svētajiem Eņģeļiem, kā arī šīs zemes lūdzējiem un pielūdzējiem.

Daudz augļu neredzamā veidā un siržu dziļumos nes nevis lūgšanu daudzums, bet visas jūsu būtības līdzdalība un ilgās, kad jūs pielūdzat, pateiciaties, uzupurējat, piedodat un lūdzat piedošanu Dievam.

Siržu vienotība ir ļoti svarīga. Tāpēc jums svarīgāk ir pievienoties otra lūgšanai nekā domāt par to, ko vēlaties sacīt paši. Ja tā notiktu, pēc katras lūgšanas bieži vien iestātos neliela pauze.

Vēlreiz saku, ka jūsu siržu vienotībai ir ļoti liela vara pār Tēva Sirdi, daudz lielāka nekā daudzām steigā izteiktām lūgšanām.

Pateicoties jūsu klātbūtnei, centībai un līdzdalībai visā dienas garumā, jūs saņemat daudz žēlastību. Jūs nespējat iedomāties, cik šīs dienas ir svarīgas. Tēvs izleļ veselu žēlastību straumi pār ikvienu no jums.

Ar Savas Mīlestības palīdzību Viņš padara jūs par Mīlestības būtnēm atkarībā no jūsu dotajām piekrišanām un atsacīšanās aktiem.

Tēvs jūs neprātīgi mīl.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

151. *15. novembris, 2.55*

Kungs Jēzu, mēs dzīvojam sabiedrībā, kurā pašnāvības kļūst aizvien biežākas. Tu dzirdēji T. lūgumu šajā sakarā. Es vēlreiz lieku to Tavā priekšā un izsaku arī savā vārdā. Es ieklausos Tevī, lai saņemtu kādu mācību par šo tematu, ja Tu uzskati, ka pienākusi īstā reize. Tu esi Mīlestības Dievs. Es Tevi mīlu. Tavs maziņais.

“Mans maziņais, Manas ciešanas ir ļoti lielas, redzot Savas tautas nomaldus. Es ciešu, redzot, kā tā iet ceļus, kas to noved aizvien lielākās ciešanās. Tās ir tik lielas, ka daži cilvēki vairs nespēj izturēt, un ļaunais gars to izmanto, lai aicinātu viņus iznīcināt pašiem sevi.

Daudzi no šiem cilvēkiem pilnībā neapzinās savas rīcības nopietnību. Ja viņi to pilnībā apzinātos, tad atzītu, cik šausmīgs ir šis noziegums – pašiznīcināšanās, respekta trūkums pret visvērtīgāko labumu, ko viņu Tēvs, Mans Tēvs, Mūsu Tēvs mums devis ar tik lielu Mīlestību. Jā, ikviena cilvēciska būtne ir radīta, atskanot skaļam Tēva Mīlestības saucienam. Radīta aiz Mīlestības, lai kļūtu Mīlestība, sakot “jā” Mīlestībai un uzticoties Mīlestībai.

Diemžēl sabiedrība, kurā jūs dzīvojat, šīs vērtības neizplata. Gluži pretēji, tā sludina veselu baru viltus dievu. Šie viltus dievi, kuri izskatās kā ceļi laimes sasniegšanai īsā laikā, ir tikai ceļi uz vidēji ilgām un ilgstošām nelaimēm, tā ka daži cilvēki vairs nespēj tās izturēt.

Par laimi, Tēva žēlsirdībai nav robežu un Viņš katram cilvēkam dod lielu skaitu izdevību brīvi izvēlēties, lai tas kopā ar Viņu būtu laimīgs uz visu mūžību. Šī izvēle notiek visas dzīves garumā zemes virsū, nāves stundā un pat pašā nāves pieredzē, kad visiem tiek dotas vēl kādas izdevības. Visvairāk šīs pēdējās izdevības nāk par labu tiem, kuri aizmieg, nepazīdami Dieva Mīlestību.

Jūs, kuriem pieder lielā privilēģija jau dzīves laikā iepazīt, piedzīvot un izbaudīt Dieva Mīlestību, varat palīdzēt daudzām no šīm dvēselēm ar lūgšanām, Euharistiņām un visu iespējamo un iedomājamo veidu upurdāvānām. Turpini uzpurēt ikkatru savu elpas vilcienu, kā Es tev nesen iedvesmā sacīju, gan mirušo, gan arī to cilvēku nodomā, kuri cīnās ar pašnāvības domām.²

Svētīgi un svētīgas jūs esat, pazīdami un baudīdami Tēva Mīlestību un lielo Žēlsirdību. Svētīgi jūs esat arī tāpēc, ka kļūstat instrumenti Viņa rokās, kuri daudzām dvēselēm dod iespēju iepazīt prieku un laimi, ko izraisa

² Pirms aptuveni divām nedēļām, kad es lūgšanā lūdzu Jēzum iemācīt man līdzekli, ar kura palīdzību es nemitīgi uzturētu attiecības ar Viņu (jo pārlietu bieži man šķita, ka ārpus lūgšanu brīžiem no Viņa attālinos), lūk, ko saņēmu sirdī.

Manī nav nekā pastāvīgāka par manu elpu. Es varētu noslēgt ar Viņu vienošanos – vai pats to apzinos vai ne –, ka ik reizi, kad ieelpoju, saku: “Es pieņemu Tevi, Kungs Jēzu, un, pieņemot Tevi, pieņemu Tavu Mīlestību, Tavu Prieku, Mieru, utt. Es pieņemu Tēvu, Svēto Garu, Māmiņu Mariju, sadraudzību ar Svētajiem un Svētajiem Eņģeļiem.”

Izelpojot es Viņam saku: “Es uzpurēju sevi Tev, un lai šī upurdāvana ietver sevī visu, kas vien manī ir, manu gribu, domas, vēlmes, priekus, bēdas, rūpes, un galu galā visu, kas man pieder, kā arī tos un tās, kuri ir ap mani vai kurus nesu sirdī.”

Katra mana elpas vilciena pamatdoma tad būtu šāda: “Es pieņemu Tevi, Kungs Jēzu, un veltīju sevi Tev.” Tāpat kā gaiss apgādā ar skābekli manu miesu, tā Jēzus Mīlestība dod skābekli manai dvēselei un garam.

Šādi vingrinoties, mana pēdējā elpas vilciena brīdī es ar šo izelpu sacīšu: “Es veltu sevi Tev, Kungs Jēzu.” No tā laika mani kontemplācijas un pielūgsmes brīži notiek ieelpas–izelpas ritmā; tāpat arī, kad jūtu vajadzību atpūsties vai ieelpot svaigu gaisu. Es uzņemu Jēzu un veltu sevi Viņam.

Kad vēlos par kādu lūgties, es, pilnvarots rīkoties viņa vietā, uzpurēju savus elpas vilcienus, lai šis cilvēks uzņemtu Jēzu un veltītu sevi Viņam.

Tēva Mīlestība un Žēlsirdība, prieku ļaut Mīlestībai un Mīlestības labā sevi pārveidot.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.
Mana Sirds deg Mīlestībā. Kā Es jūs mīlu!
Kā Es tevi mīlu, Mans maziņais!”

152. *16. novembris. 1.45*

“Manu mazo bērniņ, Es tevi biju izredzējis jau pirms tevis radīšanas, Es biju pievērsis tev Savu skatienu. Es tevi, galvenokārt tavu sirdi, tiku sagatavojis tam, ko tu patlaban piedzīvo un ļoti drīz piedzīvosi vēl pilnīgāk.

Tu tiki izveidots, lai kļūtu par Mīlestības būtņi. Ar tavu daudzo, pilnīgo, beznosacījumu un negrozāmo “jā” palīdzību, kurus esi Man devis, Man jāpabeidz radīšana, ko biju tevī iesācis. Rāmi un pats to neapzinādamies, tu kļūsti par meistardarbu, kādu Es tevi vēlos.

Ja šonakt caur to, ko raksti, Es, tavs Tēvs, vēlos ar tevi runāt, tad tāpēc, ka gribu, lai tu apzinies, cik Man, savam Tēvam esi svarīgs.

Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības uz tevi. Es gribu, lai Mana Mīlestība plūstu caur tevi, tādējādi sasniedzot un mīlot daudzus Manus bērņus, kuri Mani nepazīst, pazīst slikti vai ir attālinājušies no Manis, ļaudami pievilt sevi tam, kurš izplata melus uz meliem, cenšas kļūt par dievu un piedāvā Maniem bērņiem neskaitāmu daudzumu viltus dievu. Kaut arī viņš šķiet varenāks nekā agrāk, būdams iefiltrējies Manā Baznīcā kā vēl nekad, tomēr viņa laiks drīz būs beidzies. Mana Mazā Mīļotā Meitiņa, Bezvainīgā, teju teju sadragās viņa galvu. Viņš tiek aizvien vairāk sasaitīts ar svētā Rožukroņa palīdzību, un svētais Erceņģelis Miķelis viņu ved uz Manu tiesu, lai viņš tur tiktu tiesāts, notiesāts un aizraidīts elles dziļumos uz mūžīgiem laikiem.

Man ir steidzami nepieciešami tādi maziņie kā tu, kuri dod savu pilnīgo, beznosacījumu un negrozāmo piekrišanu, lai atjaunotu Manu grūstošo Baznīcu, ietu pretī Manam Dēlam Jēzum un tādējādi Viņa Lielā Atgriešanās notiktu godībā. Tas ir milzum liels Karapulks, ko patlaban gatavoju. Es tevi izraugos, lai arī tu pie tā piederētu, tāpat kā izraugos visus tavējos, tos un tās, kurus tu nes Manā priekšā īpašā veidā, un “*Manu izredzēto laimei. JĒZUS*” lasītājus.

Jūsu misija ir vienkārša, pat ļoti vienkārša, pārāk vienkārša šīs pasaules vareno acīs, jo ir tikai jāuzņem Mana Mīlestība, jāļauj tai jūs pārveidot; jākļūst par kanālu, kurā brīvi un pārbagātībā plūst Mana Mīlestība, lai tā spētu sasniegt daudzus, kuri jums uzticēti kā neredzamā, tā arī redzamā veidā.

Nemēģiniet saviem spēkiem kļūt par šādu pilnīgu kanālu, kas brīvi ļauj plūst Manai Mīlestībai, – tas jums neizdosies. Kad konstatējat savas nepilnības vai šķēršļus, kas neļauj Mīlestībai brīvi plūst, jums tie tikai jāuztic Man, un Es tos novērsīšu.

Jums uzticētajai misijai piemīt neparasts spēks, un vienlaikus tā ir mulsinoši vienkārša. Pārlietu bieži jūs domājat, ka varat kļūt par derīgu būtni ar savu rīcību, taču Es jums mācu un piedāvāju par derīgām būtnēm ļaut jūs padarīt Man pašam, lai caur jums plūstu Mana darbība, kas pilnībā īstenojas, pateicoties Manai Mīlestībai.

Paldies par jūsu paklausību, kad ļaujat Manai Mīlestībai sevi pārveidot. Paldies, ka uzņemat Manas Mīlestības pārpilnību. Paldies, ka ļaujat tai brīvi plūst caur jums.

Saņemiet Manu Tēva Skūpstu, kas padara jūs par Mīlestību.

Mīlestībā JĒSU TĒVS, TAVS TĒVS.”

153. *17. novembris, 4.40*

“Mans maziņais, pieņem to, ko patlaban piedzīvo, kā lielu svētību no Tēva. Piekrīti to piedzīvot, nezinādams, kurp tas tevi ved.

Svarīgs ir viens – ka tu mierīgi, bet noteikti dodies pretī savas lielās, skaistās, Tēva uzticētās misijas īstenošanai. Kad tu dodies pretī savai misijai, tava būtība pārveidojas, lai kļūtu atbilstoša tam, kādai tai jābūt, lai veiktu šo misiju.

Tā kā labs koks nevar nest sliktus augļus, bet slikts koks – labus augļus, visai tavai būtībai jākļūst baltai kā sniegam, tas ir, pilnīgi šķīstai, vienu vienīgu alku pārņemtai: darīt Mana Tēva, tava Tēva Gribu.

Tikai vienai domai allaž jābūt tevī: MĪLESTĪBA. Šai domai, ko tu saņem no Tēva un dāvā citiem neredzamā un redzamā veidā, apzinoties, ka viss nāk no Viņa un pie Viņa atgriežas.

Tāpēc tevī vairs nebūs vietas Mīlestībai pretējām domām, darbiem un vārdiem, piemēram, lielībai, lepņībai, kritikai, nopelšanai, tiesāšanai, meliem utt. Tu pat vairs nevarēsi paturēt nevienu negatīvu domu, lai pret kuru tā arī būtu vērsta.

Tavas domas būs: līdzjūtība, sapratne, piedošana, žēlsirdība, uzņemšana un mīlestība. Tavas vēlmes būs: atrasties vietā, kur Tēvs grib, lai tu būtu, darīt to, ko Viņš no tevis vēlas, iet palīgā nelaimīgajiem, mierināt cietējus, vest dvēseles pie Dieva, turklāt dienu un nakti, neredzamā un redzamā veidā.

Tu jau zini ceļu, lai aizvestu kādu dvēseli pie Dieva, – tas ir uzņemšanas, piedošanas, žēlsirdības un Mīlestības ceļš. Šis ceļš tev bieži jāstaigā, sākumā sevis paša dēļ, vērojot sevi, lai vēlāk varētu to izmantot, vērojot citus.

Nodod Tēva ziņā šķēršļus, ko esi sastapis šajā ceļā, lai

varētu to brīvi staigāt. Tēvs novāks šķēršļus un padarīs ceļu vieglu un ļoti patīkamu.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, būdami uz Mīlestības ceļa.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

154. *20. novembris, 5.12*

“Mans maziņais, svētīgs tu esi, atradis žēlastību Manās acīs.

Esmu tevi izredzējis, lai izlietu tevī Savas Mīlestības pārpilnību. Tu zini, ka tas nav tavu nopelnu dēļ, bet gan tikai un vienīgi aiz Mīlestības. Tavš vienīgais nopelns ir dotās piekrišanas, jo Es nevaru darboties sirdīs, ja Man nav ļauta pilnīga brīvība to darīt.

Es varu tikai censties savaldzināt sirdis, lai panāktu “jā” šādām ciešākām attiecībām ar Mani, bet vēlāk – arī pilnīgus, beznosacījumu un negrozāmus “jā”, kad tās ļauj pār sevi valdīt Manai Mīlestībai.

Šīs piekrišanas vienmēr bijušas ļoti svarīgas, bet tagad vēl jo vairāk. Tās ir obligātas, lai veiktu lielo pāreju no pašreizējās pasaules uz jauno. Visam, visam, visam jātiek šķīstītam. Tāpat kā nekas aptraipīts nevar ieiet Debesu Valstībā, nekas aptraipīts nevar vai nevarēs ieiet jaunajā pasaulē.

Pēc Manas Lielās Atgriešanās nekas aptraipīts nevarēs pastāvēt manā Klātbūtnē. Visiem bez izņēmuma jātiek šķīstītiem, kā to pieprasa Mana Māte visā pasaulē (ar lūgšanu, gavēni, sakramentu pieņemšanu, bet jo īpaši ar pilnīgām, beznosacījumu un negrozāmām piekrišanām). Šķīstītiem arī caur lielajiem pārbaudījumiem, kas ļoti lēnām jau sākas, lai aicinātu pēc iespējas lielāku skaitu

dvēseļu pievērsties Dievam, atzīt sevi par grēciniekiem, saņemt žēlsirdību, lai paši kļūtu žēlsirdīgi; atzīt savu nespēku, lai varētu kļūt Tēva Visspēcības liecinieki; atklāt un apzināties, ka Tēvs tos pilnībā mīl, lai varētu izplatīt šo Mīlestību neredzamā un redzamā veidā, tādējādi iegūstot spēju ieiet jaunajā pasaulē un nākt Man pretī uz Manu Lielo Atgriešanos.

Es degu Ugunīgā Mīlestībā pie domas par šo lielo Prieku, kas it visur spoži atmirzēs šajā tik ļoti gaidītajā mirklī. Sagatavošanās darbi norit labi. Ļoti drīz šis Prieks atmirzēs.

Pieņemiet Manu Mīlestību jau tagad. Ļaujiet sevi šķīstīt. Pilnībā izbaudiet šos žēlastības brīžus.

Es jūs neprātīgi mīlu, Es neprātīgi mīlu tevi.”

155. *23. novembris, 4.30*

“Mans maziņais, novēro labi, kas notiek tevī un ap tevi, un tu aizvien vairāk būsi liecinieks Manai darbībai. Nekas neatgadās tāpat vien; vienalga, vai runa ir par priecīgiem notikumiem, kas pilda tavu sirdi ar līksmību un mudina tevi slavēt, svētīt Tēvu un Viņam pateikties par Viņa bezgalīgo labestību un Mīlestību, vai arī runa ir par vairāk vai mazāk nelaimīgiem notikumiem, kas liek tev atklāt savu bezspēcību, ievainojamību, trauslumu un kļūdas, kaut arī nodomi būtu bijuši labi. Šo notikumu pazīmēm jārosina tevi visu ielikt Tēva rokās, jo bez Viņa tu neesi nekas.

Vai arī runa ir par sevišķi nelaimīgiem notikumiem, kas apliecina tavu bezspēcību un ierobežojumus, turklāt dod tev iespēju vienot savas ciešanas ar Manējām, ciest kopā ar Mani un tādējādi kļūt par līdzatpestītāju kopā ar Mani, lai vēl vairāk izbaudītu mūžīgo svētlaimi.

Tas vai tā, kurš uzlūko dzīves notikumus ar ticības,

nevis miesas acīm, atklāj jaunu dimensiju: viss ir pārvērties, viss ir pārveidots citādi vēl lielākā mērā, nekā raugoties caur trīsdimensiju brillēm.

Katrs priecīgs vai bēdīgs notikums kļūst par iespēju uzpurēt, slavēt, piedot vai lūgt piedošanu, aizlūgt, pateikties un pielūgt; tātad – par iespēju aizvien vairāk savienoties ar Mani, aizvien vairāk kļūt par Mīlestību.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

156. *24. novembris, 3.55*

Kungs Jēzu, es pilnībā veltu sevi Tev līdz ar savu vājumu un nespēku. Es visu gaidu no Tevis un ieklausos Tevī. Paldies, ka esi ar mieru runāt uz tādu nabaga instrumentu, kāds es esmu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es ietinu tevi Savā Platajā Apmetnī, lai pasargātu un apklātu ar Savu Ēnu. Jo mazāks, nespēcīgāks un ievainojamāks tu jūties, jo esi Man noderīgāks un jo vairāk Es varu plūst caur tevi un tevi lietot.

Pašreizējās lielās ciešanas, ko izraisa Manas tautas nomaldi un Manas Baznīcas vājums, ir sekas pretenzijām uz dižumu, varenību un spēku, kas bieži ņem pārsvaru to locekļu un vadītāju uzskatos. Tomēr vai gan viņiem par paraugiem nav doti Svētais Tēvs Jānis Pāvils II un Māte Terēze, lai saskatītu, ko spēj panākt galējs niecīgums?

Bez Dieva spēka neviens cilvēks šīs zemes virsū nav nekas; jūs aizvien vairāk būsi tam liecinieki, jo tuvojas lielās patiesības stunda un visam maldīgajam jātiek atmaskotam, iznīcinātam vai aizraidītam elles dziļumos, lai dotu vietu patiesības gaismai.

Mīlestībai, kas vēlas Savus zemes bērnus padarīt par Mīlestības būtnēm, viņi jānostāda patiesības gaismas priekšā,

lai viss, kas viņos maldīgs, tiktu atmaskots un izraidīts. Tādējādi ikviens un ikviena varēs atgūt lielo Dieva bērna brīvību un savu sākotnējo skaistumu.

Kad esat šo notikumu liecinieki, neieļauņojieties un neieslīgstiet depresijā, bet gan priecājieties, līksmojieties un slavējiet, jo tā ir patiesības stunda, kas sāk iezvanīt lielo atbrīvošanu, kura jūs ved uz Mīlestību.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Jūs tiekat maigi mīlēti. Es tevi maigi mīlu.”

157. 25. novembris, 6.00

*Māmiņ, Marija, Tu, kurai ir Mātes Sirds, Tu, kura sa-
proti manu nabadzību, – es vēlos vērsties pie Tevis, jo jūtos
mazliet neveikli, ka atkal jāvēršas pie Jēzus, Viņa, kurš
mani jau tā piepildījis un apveltījis balvām, un ka atkal
mani nomāc materiālas rūpes, ka mana ticība ir tik vāja,
ka tik grūti lūgties no visas sirds un uzņemt Viņa Mīles-
tību, Viņa Žēlsirdību.*

*Manu Labo Māmiņ, ņem manu nabadzību, nes to Sava
Dēla Jēzus priekšā, lai tā tiktu pārvērsta žēlastībās un svē-
tībās tiem, kuri šobrīd zemes virsū visvairāk cieš.*

Paldies, ka aizlūdz par mani.

*Savu nespēcīgo dēlu, kuram vajadzīga palīdzība, lai
viņš kļūtu tas, kam viņam jābūt.*

Māmiņ, es Tevi mīlu.

“Manu maziņo bērniņ, cik Es esmu laimīga, ka varu ņemt tevi Savās rokās, pieglaust pie Savas Sirds un reizē aizsniegt daudz jo daudz siržu, kurām, tāpat kā tev, jāuzņem Mīlestība, jāapzinās, ka tās tiek mīlētas, taču rūpes un pieķeršanās pasaules lietām tām traucē uzņemt, sastapt un izbaudīt Mīlestību, ko Mans Dēls Jēzus nemitīgi saņem no Tēva, lai to dāvātu viņām.

Kad tavš lielums un spējas nekalpo sirdij, tu nevari saņemt to, kas tavai sirdij vajadzīgs. Tomēr, pateicoties tavam niecīgumam un sirdij, Man, tavai Mātei, ir viegli vest tevi pie Mana Dēla Jēzus, lai tu varētu veldzēt slāpes no paša Mīlestības avota.

Jo vairāk veldzēta tava sirds, jo vairāk tā attīstās. Jo vairāk tā attīstās, jo vairāk veldzējas, un, jo vairāk veldzējas, jo vairāk arī attīstās un ieņem tevī aizvien vairāk vietas, un tavas spējas sāk kalpot tavai sirdij.

Tāda ir lielā pārveide, kas tevī pašlaik notiek, lielā pārēja, ko tu veic un kas padarīs tevi par Mīlestību. Pat ja reizēm jūties attālinājies, neuztraucies, tava Māmiņa tevi pastāvīgi tur pie rokas, tieši līdzās Jēzum, lai tu saņemtu visu Mīlestību, cik vien tavā sirdī var ietilpt.

Cik tu esi skaists, kad kļūsti mazs, un Es, tava Māmiņa, varu tevi auklēt, dāvādama visu, kas tev vajadzīgs.

Piekrīti, ka tiec neprātīgi mīlēts un kļūsti aizvien milamāks.

Tava Māmiņa, kura tevi apskauj, tava Māmiņa Marija.”

158. *27. novembris, 3.00*

“Mans maziņais, vienmēr un vienīgi Manā Sirdī tu vari atrast to, ko meklē: apskaidrotību, prieku, mieru un Mīlestību.

Jūs dzīvojat pasaulē, kas ir pilnīgi nomaldijusies, aizraujot savā straumē līdzī arī konsekrētus ļaudis un daudzus īpaši izredzētus dēlus. Ja jūsu acis paliks pievērstas pasaulei un kļūdām, kas patlaban tiek pieļautas Manā Baznīcā, tad tiešām pamatoti varat zaudēt drosmi.

Turpretim ja ik reizi, kad esat liecinieki nomaldiem un kļūdām, jūs tās pieņemat savā nespēkā, lai nestu Tēva

priekšā, nemitīgi vēršat skatienu uz Viņu, kontemplējot Viņa Labestību, Žēlsirdību, Visspēcību un Mīlestību, tad kļūstat par drīzumā paredzamo notikumu gaidītājiem un vērotājiem. Jūs vairs neesat nakts tumsības samulsināti ļaudis, bet kļūstat par Mīlestības un Mīlestības civilizācijas gaidītājiem, kura iestājas tikpat noteikti kā diena pēc nakts.

Dāvājiet visus savus “jā” Mīlestībai, lai tiktu pilnībā šķīstīti, svētdarīti, atbrīvoti no ļaunuma spēkiem un pilnībā kļūtu Mīlestība. Tādējādi, ieejot šajā jaunajā Mīlestības sabiedrībā, jūs jutīsieties gluži kā mājās.

Tā kā Debesis ir atvērtas, jums nav jāpieķeras šai ciešanu pasaulei, bet jūs jau tūdaļ pat, ieejot savā iekšienē un paturot skatienu pievērstu Tēva Mīlestībai, no šī brīža varat piedzīvot Mīlestību savā iekšienē, gaidīdami, kad tā atklāti parādīsies visas zemes mērogā.

Svētīgi, svētīgas esat jūs, jo varat jau tagad dzīvot šajā Mīlestībā, ļaujot Mīlestībai sevi pārveidot.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi mīlu.”

159. *28. novembris. 6.00*

“Mans maziņais, jums diendienā jāiet uz priekšu ne citādi kā priekā, ko izraisa skaistā cerība uz šo jauno zemi.

Patlaban jūs esat liecinieki lielām ciešanām un tuvākajās dienās tādi būsiet vēl jo vairāk. Jūs esat liecinieki arī ļoti skaistām lietām, skaistām pārvērtībām sirdīs, ko paveikusi Svētā Gara darbība, žēlastība, Mīlestība, un tādām būsiet liecinieki arī tuvākajās dienās.

Ļoti drīz remdenajiem un vienaldzīgajiem vairs nebūs vietas. Būs tikai tie un tās, kuri būs pilnībā apgaismoti par pasaulē notiekošo. Un būs tie un tās, kurus klās

pilnīga tumsa. Vidusceļa vairs nebūs; katrs būs vai nu vienā, vai otrā pusē, bet nekad abās reizē.

Tiem un tām, kuri ieies gaismas pasaulē, viņu pašu kļūdas un nomaldi kļūs redzami arvien skaidrāk. Sacīdami “jā”, viņi tiks no tiem pilnībā atbrīvoti, lai viņu dvēseles kļūtu baltas kā sniegs.

Runājot par citiem, kuri būs tumsībā, – viņus aizvien vairāk vadīs varaskāres, lepnības, atriebības, naida, dusmu, varmācības gars. Viņi cits citu apkaus un iznīcinās, kā tas jau ir sācies.

Lūdziet Tēvu kopā ar Mani, lai acis atvērtos un gaismas pasaulē būtu aizvien vairāk ļaužu. Nezaudējiet laiku, vērojot tumsības pasauli, bet nemitīgi vērsiet skatienu uz Gaismu un Mīlestību, lai jūs pēc iespējas drīzāk kļūtu Mīlestība, jo tiek atneprātīgi mīlēti.

Es tevi maigi mīlu.”

160. 2. decembris. 4.00

Kungs Jēzu, es nostājos Tavā priekšā, pilnībā ieklausīdamies Tevī, galēji nabadzīgs, kāds biju pagātnē, nezinādams, ko Tu vēlies man šorīt mācīt.

Paldies par Tavu neredzamo Klātbūtni, kas lieto šo naba instrumentu, kas es esmu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šajos laikos, kas ir pēdējie, vairāk nekā jebkad Man vajadzīgi daudzi jo daudzi maziņie, pietiekami mazi, lai dzīvotu ar sirdi un klausītos Manī. Tā un tikai tā viņi kļūst par derīgiem instrumentiem Manās rokās.

Jūs domājat, ka paši varat kļūt par kādu spēku vai varu; tas ir pilnīgi aplam. Ja Es pats neplūstu caur jums, jūs būtu kā vējš, kas pūš un neatstāj nekādu pēdu. Turpretim ja Es pats plūstu caur jums, vieglais vējiņš, kas jūs esat,

iegūst viesuļvētras, ciklona spēku un savā ceļā spēj pacelt un pārveidot it visu.

Tā tad visu atšķirību nosaka Mana Klātbūtne tevī. Mana Klātbūtne sevi neuzspiež, ja to nevēlas un neuzņem. Tu nevari pats dot tai pavēles. Tev nav lielākas varas pār Manu Klātbūtni kā pār vēju, viesuli vai ciklonu, kas brāžas garām. Tāpat tev nav arī nekādas varas pār Manu Klātbūtni tevī, ap tevi un caur tevi. Tomēr vari būt pārliecināts, ka tā ieņems vietu tevī, ap tevi un caur tevi, ja tu to vēlēšies, uzņemsi un piekritīsi atvēlēt tai tādu telpu, kādu tā grib ieņemt. Jo tā allaž grib ieņemt – un nevis tikai kaut kādu, bet gan visu vietu.

Tā joprojām ir Mana lūgšana Tēvam: “Liec, Tēvs, lai viņi Manī ir viens, tāpat kā Es esmu viens Tevī.”

Līdzīgi Jāņa Kristītāja lūgšanai: “Liec, ka es eju mazumā, lai Viņš var augt.”

Ar katru reizi, kad tu piekrīti iet mazumā, kļūt mazāks, Es piekrītu ieņemt aizvien vairāk vietas tevī, un tieši tā Es galu galā varu ieņemt visu vietu, bet tu kļūsti Mīlestība.

Ja tu zinātu, ja jūs zinātu, cik ļoti tiekāt mīlēti un ko jūsos paveic Mīlestība, jums būtu vairs tikai viena vienīga vēlēšanās – kļūt arvien mazākiem, lai visu vietu ieņemtu Mīlestība.

Svētīgi un svētīgas esat jūs, iedami šo skaisto Mīlestības ceļu.

Jūs tiekāt neprātīgi mīlēti. Es neprātīgi mīlu tevi.”

161. *3. decembris, 3.05*

“Mans maziņais, turpini iet uz priekšu ticībā, neredzot un nezinot, kurp tevī vedu. Uz šī ceļa tu tiec pārveidots.

Svarīgi ir nevis zināt, kurp tas tevī ved, bet gan būt uz ceļa, ko Tēvs tev izraudzījis, un pilnībā ļaut Man sevi

vadīt. Ir normāli, ka tu piedzīvo visas iespējamās izjūtas – no bēdām līdz gaviļēm.

Pieņemot visu, kas ar tevi atgadās, kā tādu, kas nāk no Tēva, un visu uzupurējot Viņam, katrs notikums tev kļūst kā rasa, kas tevi atsvaidzina un palīdz augt Mīlestībā.

Es jau sacīju, ka tava patiesā misija šīs zemes virsū ir kļūt par Mīlestību. Kā gan lai būtu iespējams kļūt par Mīlestību, ja tevi nevadītu un nemācītu Kāds, kurš jau ir Mīlestība? Lūk, kāpēc Es allaž palieku tavā tuvumā, jo tevi ne vien vedu un vadu, bet arī iedvesmoju, pasargāju, pieceļu, ja tu pakrīti; iedvesmoju tos un tās, kurus tu sastopi savā ceļā. Es ietinu tevi Savā Platajā Apmetnī un, kas ir vēl svarīgāk, katru dienas un nakts mirkli izleju tavā sirdī tik daudz Mīlestības, cik tajā var ietilpt.

Tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

162. *6. decembris, 5.40*

“Mans maziņais, Manas Lielās Atnākšanas dienā prieks kā Debesīs, tā arī virs zemes būs ļoti liels. Šī tik ļoti ilgotā diena nekavēsies, paveikti jau daudzi priekšdarbi. Ja atverat acis un ticībā ar sirdi uzņemat šobrīd notiekošo, tad esat tam liecinieki.

Galvenais priekšdarbs, kas nepieciešams ikvienam cilvēkam, kurš pašlaik dzīvo zemes virsū, ir viņa sirds sagatavošana. Lielajai Atnākšanai sagatavota sirds ir tāda, kuru pilnībā pārveidojusi Mīlestība; kurā pastāvīgi mīt miera, prieka, Mīlestības domas, bet nekādās to izpausmēs nav vietas negatīvām domām, piemēram, naidam, dusmām, atriebībai, nopelšanai, kāda cilvēka nepieņemšanai (neatkarīgi no viņa rīcības), raizēm un rūpēm par materiālām un garīgām lietām vai arī sevis paša un savas identitātes nepieņemšanai.

Tā tad runa ir par visādā ziņā nevainojamu sirdi; un to neviens cilvēks saviem spēkiem panākt nevar. Vienīgi Radītājam pieder vara pilnveidot vai pabeigt Savu radīšanas darbu. Viņš aiz Mīlestības radītajai būtnei devis ļoti lielu brīvību, tāpēc gaida no šīs būtnes pilnīgu, beznosacījumu un negrozāmu “jā”. Iesākumā vienu lielu “jā” un pēc tam daudzus mazus “jā”, lai Viņš varētu pārcirst visas saites un iznīdēt ieradumus, kas šim cilvēkam neļauj kļūt par Mīlestības būtņi. Tāpat arī cilvēkam jāsaaka daudzi “nē” visam, kas pretējs Mīlestībai vai traucē viņam kļūt par paklausīgu un padevīgu instrumentu Tēva rokās.

Lielā šķīstīšanās, kas no jums tiek prasīta un ir jau sākusies, turpināsies pasaules mērogā, pie visiem Tēva bērniem. Nav vairs atlicis daudz laika, lai jūs dotu savus “jā”. Tā kā jūs esat pirmie izredzētie, daudziem, kuriem jūsu labprātīgie “jā” varētu nākt par labu, jūsu atteikšanās vai vilcināšanās gadījumā būs jācieš.

Jūsu “jā” ir daudz svarīgāki, nekā paši domājat; gandrīz tāpat tas bija ar pirmajiem apustuļiem, kuri nepavisam neapzinājās, cik svarīgi ir viņu “jā” sekošanai Kristum.

Svētīgi un svētīgas ir tie, kuri izredzēti. Jūs kļūstat Mīlestība, lai dāvātu Mīlestību.

Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

163. 10. decembris, 3.00

Kungs Jēzu, es atkal vēlos likt Tavā priekšā savu nespēju Tevi lūgt un Tevi klausīties, jo dažnedažādu materiālo rūpju un savas mazitības dēļ, kā arī tāpēc, ka man grūti Tev tās uzticēt un neņemt atpakaļ, pastāvīgi jūtos izklaidīgs.

Nāc man palīgā. Es Tavās rokās pilnībā ielieku gan sevi, gan visas šīs darījumu situācijas, kas man traucē pilnā mērā pievērsties Tev.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nebīsties, tu Man esi vērtīgs; tev ir vērtība Manās acīs. Es tevi nekad neatstāju. Es vienmēr esmu ar tevi. Es rūpējos par visām tavām problēmām līdz vismazākajiem sīkumiem.

Lai padarītu sevi mīlamu Manās acīs, tu gribētu uzvesties nevainojami, tā, kā, tavuprāt, piederas ticīgam cilvēkam. Ja tu zinātu, kā Es tevi mīlu ar tavu nespēju, vājībām un ierobežojumiem, tad tu tos pieņemtu kā tieši to, ko Tēvs no tevis šobrīd vēlas. Tev nekas cits nav jādara, kā vien tie jāpieņem kā tieši tas, kas priekš tevis pašlaik ir vislabākais, jāveltī tie Tēvam un pastāvīgi jāatkārto savi “jā”.

Tavas būtības pārveide ir Viņa darbs, Viņa, nevis tavējais. Viņš gan zina, kas tev šobrīd jāpiedzīvo. Ja gribi būt pilnīgs, tad tev vispirms jāvieno sava griba ar Viņējo tajā ziņā, ko Viņš no tevis šodien vēlas. Rīt tas būs kas cits, bet tev atkal būs jāvieno sava griba ar to, ko vēlēšies Viņš – kam tev jābūt savā būtībā un kas tev jāpiedzīvo caur cilvēkiem ap tevi un caur notikumiem.

Žēlastība allaž ir klāt, lai nāktu palīgā tavā nespēkā un darītu tevi par Mīlestību.

Tu tiec neprātīgi mīlēts. Es tevi neprātīgi mīlu.”

164. *11. decembris, 5.05*

“Mans maziņais, ar ļoti lielu prieku Es redzu tevi virzāmieš uz priekšu, lai kļūtu par Mīlestību.

Kļūsti mazs, vēl mazāks, arvien mazāks, lai dzīvotu savā sirdī. Vienīgi tava sirds spēj uzņemt Mīlestību. Vienīgi tava sirds tev ļauj ieiet pašam sevī un kontemplēt Tēvu, iesaistīties ciešās attiecībās ar Mani, uzņemt iedvesmas un žēlastības, ko Svētais Gars vēlas tevī izliet; uzturēt

sevī sirds un gara sadraudzību ar Svētajiem – svētajiem Eņģeļiem un Paradīzes Svētajiem un Svētajām, kā arī ar tiem un tām, kuri pašlaik dzīvo šīs zemes virsū.

Vienīgi tava sirds spēj iedegt tevī gaismu, palīdzot tev saskatīt nostājas, kam jātiek mainītām, allaž uzupurējot tās Tēvam, kad esi tās pieņēmis pazemīgi kā mazulis, kurš visu gaida no sava Tēva.

Atzīsti savas sirds aizvērtās vietas un uzupurē tās Tēvam, lai Viņš ar Savu Radītāja roku tās jo plaši atvērtu, tādējādi liekot Savai Mīlestībai brīvi plūst tavā sirdī.

Kad kādā sirdī brīvi plūst Tēva Mīlestība, šī sirds paliek nemitīgi saistīta ar Mani, Manu Svēto Māti, visiem Eņģeļiem, Debesu un zemes Svētajiem un Svētajām.

Ne vairs tu pats dzīvo pasaulē un traucies labu darbu centienos, bet caur tevī plūst un pa visu pasauli iziet Tēva darbība, Mīlestības darbība, lai aicinātu šo pasauli kļūt par Mīlestību, dāvāt savu atļauju sevi pārveidot nolūkā kļūt par Mīlestību.

Jūs esat izredzēti nevis tādēļ, lai pasaules acīs būtu lieli un vareni, bet lai tās acīs būtu mazi, pavisam maziņi, un iegūtu varu pār Tēva Sirdi.

Lai palīdzētu tev saprast šo varu, paraugies, kāda tā ir jaundzimušajam pār saviem vecākiem. Ar savu galējo bezpalīdzību viņš pilnībā pārvērš vecāku dzīvi un tādā veidā pieprasa mīlestību, kas vajadzīga viņa attīstībai.

Šo varu pār Tēva Sirdi tev dod tava izredzētība. Tu nevari ar to lepoties, citādi zaudēsi niecīguma sniegto varu.

Vārdu sakot, tavas sirds zemība ir ceļš, lai tu kļūtu Mīlestība, uzņemot Mīlestību.

Tu kļūsti Mīlestība. Tu tiec neprātīgi milēts. Es tevi maigi mīlu.”

165. *17. decembris, 5.55*

“Mans maziņais, Mīlestība, kas ir tevī, ko tu neredzi, ko neizjūti vienmēr, bet tikai dažreiz, patiešām darbojas. Tai pilnībā jāpārveido tava būtība, tā jāšķīstī, lai to padarītu par izredzētu bultu, kas spēj caururbt visnocietinātākās sirdis.

Tev nav jāzina, kad pārveide būs galā, nedz arī – kā tā notiks, tev tikai jātic un jāturpina sacīt “jā”. Zieds, kas iziet pārvērtību procesu, lai uzplauktu visā krāšņumā, nezina nedz kad, nedz kā tas notiks; tam arī nekas nav jāzina, jo tas ir Radītāja darbs.

Tāpat ir ar tevi. Izņemot tevis dāvātās piekrišanas, tev nav vairāk varas kā ziedam pār “kad” un “kā”; tomēr tas netraucē tam atmirdzēt visā savā skaistumā un sagādāt prieku ikvienam un ikvienai, kurš to uzlūko. Tāpat zieds nevar sev piedēvēt nopelnus, ka tas ir tāds, kāds ir.

Līdzīgi ir ar tevi: tu nevari piedēvēt sev nopelnus, ka esi tas, kas esi, jo tas nav tavs darbs. Pats par sevi tu nebūtu nekas. Tev pastāvīgi jāatdod gods Tēvam par to, kas tu esi, un par to, ko Viņš tev ļauj paveikt.

Kopā ar tevi Es vēlos Viņu pagodināt par to, ka tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

166. *20. decembris, 5.50*

“Mans maziņais, ja vien tu pazītu Mīlestību, kas pastāv Debesīs, ja vien tu pazītu Mīlestību, ko Tēvs vēlas izliet tevī un visos Savos zemes bērnos... Ja tu zinātu visu, ko Mīlestība paveic sirdī, kad tiek pilnībā pieņemta, tu nevēlētos neko citu kā Mīlestību.

Tu lūgtos vienīgi par to, lai kļūtu Mīlestība. Tiem un tām, kurus nes sirdī (tiem un tām, kuri *uzpotēti* tavai

sirdij), tu vēlētos tikai vienu – proti, lai šie cilvēki kļūtu Mīlestība.

Tavas domas tad būtu vienīgi Mīlestības domas, lai ko arī kāds būtu varējis pateikt vai nodarīt. Jo aiz visa, ko cilvēks saka, dara vai kas šķietas esam, viņa iekšienē mājo Mīlestība, kas grib viņā izpausties, atklāti parādīties, lai viņu pārveidotu un padarītu par īstenu Mīlestības būtņi.

Mīlestība, kas mājo ikviena cilvēka iekšienē, var atklāties vien tad, ja sastop Mīlestību. Mīlestībai ir tikai divi ceļi, lai ietu pretī ikviena cilvēka sirdī ieliktajai Mīlestībai: vai nu tiešā veidā, vai ar kāda cita starpniecību. Ik reizi, kad tavā ceļā gadās kāds cilvēks – vienalga, kas viņš ir, ko tev saka vai dara, – jautā Tēvam, vai Viņš grib lietot tieši tevi, lai uzrunātu šī cilvēka sirdī ielikto Mīlestību; Mīlestību, kas var būt apslēpta, ko var būt arī sadragājis, apslāpējis, apracis vesels nelaimju, ievainojumu, atstumšanas gadījumu kalns, bet kas var atkal parādīties virspusē, pateicoties kādam vienkāršam skatienam, pieņemšanai vai mīlošam vārdam, kurš nācis no godīgas sirds.

Kad tevī vai jūsos mājo Mīlestība un tai dota pilnīga rīcības brīvība, tā dara brīnumus. Pateicies, pateicieties Tēvam, lai tas tā būtu.

Jūs kļūstat Mīlestība. Es jūs maigi mīlu.

Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

167. *23. decembris, 5.35*

Tuvojoties Ziemassvētkiem, lūdzu Tevi, Kungs Jēzu, atvērt manu sirdi, lai tā būtu spējīgāka uzņemt Mīlestību, ko vēlies tajā izliet, jo bez Tavas Mīlestības es neesmu nekas. Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu.

“Mans maziņais, Es ņemu tavu sirdi, piekļauju to pie Savējās, lai tā aizdegtos Manas Ugunīgās Mīlestības

Ugunī. Tieši šī Uguns to šķīstī, atbrīvo un pārcērt saites, kas tai liedz uzņemt visu to Mīlestību, ko Tēvs grib tajā izliet.

Tava sirds atveras jo dienas, jo plašāk. Tā aizvien vairāk kļūst Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

168. *24. decembris, 3.00*

“Mans maziņais, Es atveru tavu sirdi, to izplešu, pārcērtu saites, vēlos, lai tā būtu plaši atvērta šīm lielajām Svinībām – Ziemassvētkiem.

Kā dāvanu gribu tavā sirdī izliet veselu straumi Mīlestības. Tavi pilnīgie, beznosacījumu un negrozāmie “jā” Man dod šādu brīvību tā rīkoties tavā sirdī.

Kā Savā mājoklī Es vēlos apmesties tavas sirds iekšienē, tāpat kā vēlos, lai tu allaž mājotu Manas Sirds iekšienē.

Šai Ziemassvētku dienai, kas ir Manas pirmās Atnākšanas Svētki šīs zemes virsū, vienmēr līdzī nāk liels daudzums žēlastību, svētību un Mīlestības, kas tiek izlietas sirdīs. Šajā 1997. gada Ziemassvētku dienā Es vēlos noslēgt ar tevi jaunu Derību.

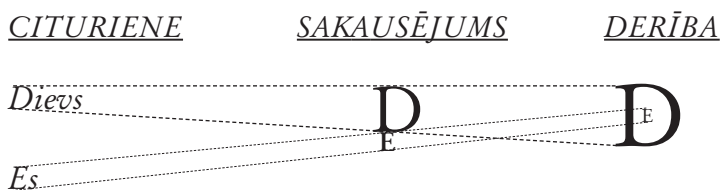
Tu jau zini, ko nozīmē vārds “derība”, kas ir daudz vairāk nekā *citurienes* attiecības (tās ir attiecības no attālumā, veicot pašreizējos darbus) vai *sakausējuma* attiecības (kas ir pielāgošanās attiecības starp Manu Gribu un tavējo, dzīves vienotība ar Mani – taču ne Manī –, kurā katrs saglabā savu identitāti).

Derības attiecības ir patiesas attiecības ar To, kurš vēlas salaulāties ar tavu dvēseli. Tā ir svētuma savienība. Tu dzīvo Man, tu paliec Manī. Tu esi VISS MAN, Es esmu VISS TEV. TU un ES, mēs esam VISIEM VISS.

Tieši šo Derību Es tev dāvinu šajos Ziemassvētkos.

Tā ir tāda dāvana, ko tu nekad nebeigsi atvērt, kas atvērsies pamazām, ik reizi, kad sauksi uz Mani un nostāsis Manā Klātbūtnē, lai kur tu būtu, lai ko darītu.”³

Attēls, kas parāda veidu, kā es saprotu trīs atšķirīgās attiecības ar Dievu:

Jāpiebilst, ka “E” samazinās, simbolizējot to, ka man jāpiekrīt iet mazumā, lai manas attiecības ar Dievu kļūtu tuvākas, kā arī tāpēc, lai es kļūtu “viens” ar Viņu.

“Tu redzēsi šo dāvanu atveramies katru reizi, kad Es tevi lietošu, lai izlietu Savu Mīlestību sirdī kādam no tiem cilvēkiem, kuru būšu nolīcis tavā ceļā.

Tu būsi liecinieks tam, ko sirdīs paveic šī Derības dāvana. Tas, kam tu būsi liecinieks, būs tikai niecīga daļa no tā, ko paveic šī Derība, kas darbojas īpaši neredzamā veidā, tā tad tev nezina, īsti neapjaušot, ka tas vispār notiek, ja nu vienīgi ticībā, un tas piepilda tavu sirdi.

Veltī laiku, lai uzņemtu, apcerētu un izbaudītu garšu, ko šī dāvana izraisa tavas sirds iekšienē.

Tāda pati dāvana domāta tavai mīļajai laulātajai draudzenei Elizabetei. Caur jums abiem Es to sniegšu daudziem citiem, bieži vien jums nezina, tomēr piemērotā gadījumā jūs būsit tam liecinieki.

Uzņemt Mīlestību.

³ Piezīme. Rakstot par dāvanu, ko Jēzus man sniedz, mans prieks bija tik liels, ka es nevarēju valdīt asaras.

Kļūt par Mīlestību.

Dāvāt Mīlestību.

Šīs zemes virsū nav skaistākas un dižākas misijas.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, jau veicdami šo misiju.

Jūs aizvien vairāk kļūstat Mīlestība. Es jūs maigi mīlu.

Es maigi mīlu tevi.”

169. *29. decembris, 5.25*

“Mans maziņais, turpini uzņemt Mīlestību, ko Es nemitīgi izleju tavā sirdī.

Sirdīs izlieto Mīlestību var salīdzināt ar lietu, kas līst pār zemi: zeme nespēj uzsūkt visu lietu, kas pār to nolīst; liela daļa ietek upē, neiesūkusies augsnē.

Tēvs allaž dod pārbagātīgi, daudz vairāk, nekā cilvēce spēj uzņemt. Ja augsne nav akmeņaina, tā gan neuzsūc visu līstošo lietu, tomēr pietiekami daudz, lai izaudzētu dīgstošos augus un zeme varētu dot savu bagātību.

Tāpat ir ar Mīlestību, kas nāk no Tēva. Nekad sirdis to nespēs uzņemt un ar to piesātināties pilnībā. Bet svarīgi, lai tās ir gana atvērtas un viesmīlīgas, ļaujot sevī iekļūt kaut niecīgai daļiņai no tā, kas izliets.

Ar šo niecīgo daļiņu pietiek, lai pārveidotu sirdi, liktu tai augt un uzplaukt kā skaistai rozei, un dāvāt visu savu bagātību.

Tāpat kā zeme, kas uzsūkusi jau daudz ūdens, ir spējīgāka to uzsūkt vēl vairāk nekā pārāk izkaltusi zeme, tā arī sirds, kas uzsūkusi jau daudz Mīlestības, ir spējīgāka to saņemt vēl vairāk.

Tāpēc nemaz nebaidieties uzņemt Mīlestību: gan to, kas tiek dāvāta tiešā veidā, gan to, kas nāk no citiem. Jo vairāk tās uzņemsiet, jo spējīgāki būsi to uzņemt vēl vairāk un drīzāk kļūsi tādas Mīlestības būtnes, kas spēj

aizdedzināt tos un tās, kuri jums uzticēti gan redzamā, gan neredzamā veidā.

Jo drīzāk sniegsiet savus “jā” Mīlestībai, jo drīzāk kļūsiat Mīlestība un drīzāk dāvāsiat Mīlestību paši.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

170. *31. decembris, 6.25*

Šajā 1997. gada pēdējā dienā es nezinu, kā pateikties Svētajai Trīsvienībai un Māmiņai Marijai par visām gada laikā saņemtajām žēlastībām, no Tēva, Kunga Jēzus un Māmiņas Marijas saņemtajām vērtīgajām mācībām.

Manuprāt, visvērtīgākais, ko esmu saņēmis, ir manī notikusī atmoda, kas man ļāvusi atklāt un piedzīvot, ka esmu aiz Mīlestības radīta būtne, ka mans Debesu Tēvs mani dziļi mīl un ka man vienīgi jāuzņem Mīlestība, lai es kļūtu par Mīlestības būtni un dāvātu Mīlestību bez jebkāda nopelna no savas puses, ja neskaita piekrišanu sniegt savus “jā”, visu lūgt no Viņa, visu uzticēt Viņam un visu gaidīt no Viņa.

Es nekad nespēju pietiekami pateikties, slavēt, svētīt un sacīt paldies.

Paldies, Tēvs, paldies, Kungs Jēzu, paldies, Svētais Gars, paldies, Māmiņ Marija.

Jūsu maziņais.

“Mans bērns, tieši tas maziņais, kas tu esi un piekriti būt, tev dod iespēju tikt vadītam pa šo Mīlestības ceļu. Jo vairāk tu piekritīsi atzīt savu niecīgumu, jo vairāk Mīlestības saņemsi. Un otrādi: ja centīsies būt un kļūt liels, tad attālināsies no Mīlestības.

Pavēro bērna un viņa vecāku attiecības: jo mazāks, vājāks un bezpalīdzīgāks viņš ir, jo vairāk tiek piepildīts ar

mīlestību. Pakāpeniski pieaugot, viņš kļūst patstāvīgs un neatkarīgs, līdz ar to arī attālinās no mīlestības, ko saņēma, kad bija mazs.

Es gribētu, lai tu labi izproti, ka gads, kas nule beidzas, tev nav vis finiša, bet starta līnija. Tu tikai sāk mosties tam, kas ir Mīlestība. Tu tikai sāk atklāt, cik ļoti tiec mīlēts, tāpēc ka tikai sāk atzīt savu niecīgumu.

Svarīgākais, ka tas ir sācies. Tagad būs neatlaidīgi jūtas uz šī niecīguma, bezpalīdzības ceļa, lai ietu no atklājuma uz atklājumu, no skaistuma uz skaistumu, no Mīlestības uz Mīlestību.

Es, tavs Tēvs, Visuvarenais, kļūstu par lūdzēju tavā, visumazā bērna, priekšā, lai tu pieņemtu Manu Mīlestību, un turklāt saku tev, ka tu Man esi ļoti vajadzīgs, taču vienīgi savā niecīgumā, vājumā, nevarībā, lai Es izlietu tevī visu Savu Mīlestību.

Paldies, Mans dēls, ka ļauj Man, savam Tēvam, sevi mīlēt.

Es tevi svētīju un ietinu Savā Mīlestībā. Ļauj Man to prieku – tevi piepildīt.

Es tevi mīlu tēvišķi un mātišķi.”

1998

171. 1. januāris, 4.20

Kungs Jēzu, es ļoti lūdzu Tavu svētību jaunajam gadam, kas sākas, lai mēs drīzāk varētu kļūt par Mīlestības būtnēm.

Vēlos pilnībā ieklausīties Tevī un kalpot Tev. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ļoti lielā priekā Es apsedzu jūs ar savu Karalisko Apmetni. Tāpat jūs sedz Manas Vissvētās Mātes Apmetnis. Jūs saņemat atklāsmes no Svētā Gara, Mīlestību no Tēva, kurš jums dāvā žēlastības, svētības, mieru, prieku, gudrību un pareizas izšķiršanas spēju. Jūs saņemat visu, kas jums vajadzīgs jaunajam gadam. Jums ne no kā nav jābīstas. Es esmu ar jums vienmēr un visur.

Izmantojot daudzus “jā”, ko esat Man sacījuši un turpināt sacīt Tēvam, Man dota misija vest jūs aizvien tālāk Mīlestībā.

Gads, kas tikko beidzās, ļāva jums atzīt, cik ļoti Tēvs jūs mīl, un līdz ar to arī mīlēt pašiem sevi tādus, kādi esat. Gads, kas sākas, ļaus jums piedzīvot, ko jūsos paveic Mīlestība, kad tai ir rīcības brīvība, un ko tā paveic ap jums un caur jums.

Kad tā būs pilnībā jūs *piesūcinājusi*, jūs būsiet kā sūklis, kas izdala ūdeni visur, kur vien tas aizņests. Jūs izplatīsiet Mīlestību visur, kur vien iesiet. Allaž veltījiet laiku, lai ļautu sevī iesūkties šim Mīlestības lietum, kas nemitīgi pārbagātībā līst pār jums.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami izredzēti tik skais-tai un lielai misijai. Sūklim bez ūdens nav nekādas vērtības; tāpat ir ar būtni bez Mīlestības.

Ietverot sevī Mīlestību, jūs kļūstat Mīlestība un tiekat ietverti Mīlestībā.

Uzņem, uzsūkt un izplatīt Mīlestību gan neredzamā, gan redzamā veidā: lūk, uz ko aicina Tēvs. Pašlaik misija tiek vairāk veikta neredzamā veidā, lai pakāpeniski kļūtu redzama. Lūk, tas ir galvenais jūsu misijā 1998. gadam, pārējais ir mazsvarīgs, ļoti mazsvarīgs.

Pastāvīgi raugieties uz šo žēlastību un Mīlestības lietu, kas jūs nepārtraukti applūdina, lai padarītu par Mīlestību.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.
Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

172. *6. janvāris, 4.25*

Kungs Jēzu, es vēlos nostāties šajā žēlastību un svētību lietū, kas nemitīgi līst pār ikvienu no mums, lai mēs tiktu šķīstīti no visa, kas mums traucē koncentrēties uz Tavu Mīlestību, Tavu žēlsirdību, Tavu labestību, Tavu skaistumu, Tavu mieru un prieku.

Savā visuniecīgumā es uzņemu Tavu Mīlestību. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man patīk redzēt tevi nostājamies Manā žēlastību un Mīlestības lietū, kas nemitīgi līst pār visiem Maniem zemes bērniem.

Lielas ir Manas ciešanas, konstatējot, ka tikai ļoti ne-
daudzi piekrīt to uzņemt. Ļoti drīz situācija tiks pilnībā
pārmainīta. Sirdis, kas turpinās pukstēt, būs līdz galam
atvērtas, lai uzņemtu Manu Mīlestību.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, zinādami un ticēdami, ka
ši cilvēces pārveide notiks ļoti drīz, kā arī nekavējoties
atvērdami savas sirdis šim žēlastību lietum, kas ne vien
tās mazgā un šķīstī, bet liek arī uzdīgt un augt Mīlestības
sēklai, kura jums katram tika ielikta sirdī jūsu ieņem-
šanas brīdī un pirmo reizi tika aplaistīta Kristības brīdī.

Necenties ar prātu saprast visu, ko tev mācu, kamēr
vēl neesi to pilnībā uzņēmis savā sirdī.

Lai drīzāk sāktu lielo pāreju, par ko tev stāstīju, rodas
nepieciešamība uzņemt ar sirdi. Pēc tam nākamais posms
notiks prāta līmenī, pretēji jūsu ieradumam gribēt visu
saprast ar prātu un tikai tad ielaist to sirdī. Tieši tāpēc
gadās aiztures.

Tu esi sacījis “jā” Mīlestībai, tu gribi kļūt Mīlestība,
tāpēc pieņem šo žēlastību un Mīlestības lietu savā sirdī.
Tāds ir Mīlestības ceļš, ko Tēvs izvēlējies, ne citāds.

Jo vairāk laika tu pavadi, uzņemdam sirdī šo Mīles-
tības lietu, jo drīzāk kļūsti Mīlestība un drīzāk arī varēsi
nodot Mīlestību tālāk.

Tāpat kā saule un lietus liek ziedam augt, tā Manas
Mīlestības uguns un lietus izpleš tavu sirdi, lai darītu to
žilbinošu no Manas Mīlestības.

Es tevi maigi mīlu, tu kļūsti Mīlestība.”

173. *9. januāris, 6.45*

“Mans maziņais, mācieties visu ielikt Tēva rokās, mā-
cieties visās lietās uzticēties Viņam. Jūs pašlaik esat lieci-
nieki cilvēka bezspēcībai zemes virsū.

Bez Dieva cilvēks nav nekas. Tikai Viņš ir Visspēcība. Jūs aizvien vairāk būsiat liecinieki šai realitātei un šai patiesībai.

Kopā ar Mani, Manu Svēto Māti, Paradīzes un zemes Svētajiem un Svētajām, svētajiem Eņģeļiem lūdziet Tēvu, lai notikumi, ko sākat piedzīvot, atver sirds acis uz šo patiesību un lai sirdis atgriežas pie Dieva.

Visi bez izņēmuma ir aicināti pievērsties Dievam, atvērt savas sirdis, lai kļūtu Mīlestība.

Lielā kauja, kas notiek neredzamā veidā, aizvien atklātāk parādīsies materiālajās lietās, ļaujot jums pašu acīm ieraudzīt cilvēka bezspēcību un Dieva Visspēcību.

Uzlūkojiet Tēva Visspēcību.

Uzlūkojiet Viņa lielo Žēlsirdību.

Uzlūkojiet Viņa Mīlestību.

Ielieciet sevi pilnībā Viņa rokās.

Uzticieties visās lietās Viņam.

Dodiet Viņam savu pilnīgo, beznosacījumu un negrozāmo “jā”.

Uzņemiet Viņa Mīlestību.

Kļūstiet Mīlestība.

Dāvājiat Mīlestību.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, jau tagad iedami šo Mīlestības ceļu.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

174. 15. janvāris. 4.25

Kungs Jēzu, nezinu, kā Tev pateikties, ka tik ļoti mūs sargāji šajā atkalas periodā – gan ģimenes locekļus, gan materiālos īpašumus. Zinu, ka tas nav nekāda nopelna dēļ no mūsu puses, bet gan vienīgi aiz Mīlestības un žēlsirdības.

Varbūt mūsu kārtā vēl nav pienākusi... Zinu arī, ka mums jātiek šķīstītiem, pirms kļūstam Mīlestība.

Atkārtotju Tev savu pilnīgo, beznosacījumu un negrozāmo "jā" šai šķīstīšanai. Ielieku sevi pilnībā Tavās rokās. Kas attiecas uz līdzekļiem, kaut Tev labpatiktu tos izvēlēties maigus un vieglus. Lai notiek Tava Griba, nevis manējā; lai es kļūstu tas, ko Tu vēlies, – Mīlestība. Lai kļūstu šāds paklausīgs instruments Tavās rokās un tieku lietots, kā Tu vēlies, kad vēlies un kur vēlies.

Tavas Visvarenības priekšā es jūtos tik mazs un nespēcīgs. Esi mans Mācītājs, vadonis, aizstāvis. Es piekrītu iet mazumā, lai visu vietu ieņemtu Tu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Mans mīlais maziņais, Mans mīļotais bērns, Es labprāt ietinu tevi Savā Apmetnī un Manas Svētās Mātes Apmetnī, lai Ienaidniekam nebūtu nekādas varas pār tevi. Tev ne no kā, ne no kā nav jābaidās, tava šķīstīšanās ir tiešām jau sākusies – maigumā un Mīlestībā.

Tava lielā paklausība ļauj Manam Tēvam, “tavam Tēvam”, šādi rīkoties. Ja arī būs jānāk kādiem grūtākiem brīžiem, kā šobrīd notiek ar citiem Maniem izredzētajiem, – tas, ko tu saņemsi no savas iekšienes miera, prieka un Mīlestības ziņā, kļūst daudz stiprāks un varenāks nekā tas, ko grūtu, no ārpuses nākošu tu varētu būt aicināts izdzīvot.

Svarīgs ir tikai viens. Cilvēkiem dota tikai viena vienīga patiesa aizsardzība: Miers, Prieks un jo īpaši Mīlestība, ko Es pārbaģātīgi izleju sirdīs.

Tas ir kā žēlastību un Mīlestības lietus, kas nemitīgi līst no Debesīm, un tiklīdz kāda sirds atveras, lai to uzņemtu, tā saņem visu, kas tai vajadzīgs pašreizējam brīdim un arī nākotnei.

Tiem, kurus nemitīgi aplaista šis žēlastību lietus un dedzina Ugunīgās Mīlestības Uguns, nekā netrūkst, lai

izietu cauri lielajiem pārbaudījumiem, kas cieši saistīti ar lielajām gavilēm.

Ziniet, ka tiekat dziļi mīlēti.

Tu tiec dziļi mīlēts. Jā, Jā, Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.”

175. 17. janvāris, 5.10

Kungs Jēzu, šajā man īpašajā dienā es vēlos Tev pateikties, Tevi teikt un slavēt par Mīlestību, daudzajām svētībām un žēlastībām, ko Tu man esi dāvējis visu šo sešdesmit četru gadu laikā.

Bez jebkāda nopelna no savas puses es jūtos tā lutināts, ka nezinu, kā Tev pateikties. Man patiešām šķiet, ka esmu Tev ļoti liels parādnieks un nekad nespēšu šo parādu nolīdzināt. Man nav nekā, ko Tev sniegt, izņemot manu nespēcīgo, niecīgo “jā”.

Zinu, ka Tava Mīlestība ir bezgala liela un ka, lai Tev patiktu, man vēl vairāk jāuzņem Tava Mīlestība, Tavas žēlastības un svētības. Ja arī manās acīs šādi augstsirdības plūdi liekas absurds, es tos saņemu atplestām rokām, gluži vienkārši tāpēc, ka Tu vēlies, lai tā būtu.

Paldies par tādu daudzumu Mīlestības. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Mans visumīlais maziņais, Man jo-projām ir aizvien lielāks prieks pieglaust tavu sirdi pie Savējās, izliet tajā Savas Mīlestības pārpilnību, darīt to par Savu mājokli uz mūžīgiem laikiem.

Pateicoties šīm Derības attiecībām, kas tagad starp mums izveidojušās, tu aizvien vairāk būsi liecinieks, ka nevis tu pats dzīvo sevī, bet patiešām tevī dzīvoju Es.

Nevis tu pielūdz Tēvu, bet Es pats pielūdzu Tēvu caur tevi.

Ne vairs tu lūdz Tēvu, bet Es pats Viņu lūdzu caur tevi.

Ne vairs tu kontemplē Tēvu, bet Es pats Viņu kontemplēju caur tevi.

Domā, apsver un analizē ne vairs tu, bet Es pats darbojos tavā iekšienē.

Rīkojies ne vairs tu, bet Es pats rīkojos caur tevi.

Runā ne vairs tu, bet Es pats runāju caur tevi.

Mīli ne vairs tu, bet Es pats mīlu caur tevi.

Mēs varētu šo sarakstu turpināt līdz bezgalībai, lai aplicinātu, ko paveic derība ar tevi, derība, ko Es vēlos slēgt ar ikvienu zemes bērnu, lai beidzot valdītu šī jaunā Mīlestības sabiedrība, kas lēnām veidojas caur pārbaudījumiem, kuri jau sākušies.

Šīs derības attiecības dara tevi par Mīlestību.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi mīlu maigi un neprātīgi.”

176. 21. janvāris, 4.40

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties, Tevi slavēt, svētīt un teikt, ka ļāvi man būt par liecinieku tai lielajai ticībai, ko Tu dāvā M., un pilnīgajai pašlāvībai, ar kādu viņa Tev uzticas, atgrieždamās no slimnīcas, kur bija ievietota pēc gūžas lūzuma, un zinādama, ka viņas vīrs ir jau ļoti slim.

Lūdzu Tevi – turpini viņus piepildīt ar Savām žēlastībām un svētībām, sniegt viņiem visu nepieciešamo palīdzību šajā smagajā situācijā, kurā viņi atrodas, un turpini arī darīt viņus par patiesiem lieciniekiem.

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

N. B. Īsā apciemojuma laikā slimnīcā uz mani dziļu iespaidu atstāja M. ticības pilnā piezīme, kad viņa man sacīja:

“Kungs nevarēja izvēlēties labāku brīdi manis ievietošanai slimnīcā, jo manās mājās apledošanas izraisīta elektroenerģijas padeves pārtraukuma dēļ uzturējās mans dēls un mazdēls.

Es sacīju savam vīram, ka šis pārbaudījums palīdzēs veltīt pienācīgu laiku lūgšanai, sadraudzībai un labai lasāmvielai. Es viņu lūdzu arī neuztraukties par manu atgriešanos, jo gan jau Kungs gādās arī par to.

Un es sacīju savam dēlam P.: kad strāvas padeve būs atjaunota, viņš varēs atgriezties savās mājās, neraizējoties par sekām, – Kungs par visu rūpējas.”

Cik skaists ticības apliecinājums!

“Mans maziņais, tu dari pareizi, sajūsminādamies par tādu ticības un pašāvēības liecību un ļaudams tai sevi uzrunāt. Mūsu Tēvs ir Mīlestības Dievs. Viņš allaž dod žēlastības, kas tālu pārspēj pašreizējo pārbaudījumu. Taču ļoti bieži pietrūkst cilvēku, kuri spēj uzņemt Viņa Mīlestību un žēlastības.

Tu biji liecinieks tam, ko Mīlestība paveic pie cilvēka, kurš to uzņem. Gaviles allaž iet roku rokā ar pārbaudījumiem un ļoti bieži – tiem pa priekšu.

Svētīgi jūs esat, jo jūsu acis ir pietiekami atvērtas, lai tās saskatītu.

Ar tavu starpniecību vēlos sacīt M. un viņas vīram, lūk, ko:

Kopš jūsu visagrākās bērnības Es esmu jūs paslēpis zem Sava sargājošā Apmetņa; jūs Man esat vērtīgas pērles, paši to nezinot. Esmu jūs bieži lietojis, lai atmodinātu sirdis ticībai, un savā pašreizējā fiziskajā nespēkā jūs Man esat noderīgāki nekā jebkad. Prieccājieties par šo skaisto žēlastību periodu, ko patlaban piedzīvojat.

Nav svarīga ārējā šķietamība, jums ne no kā nav jābīstas. Jūs esat Mani izredzētie un kļūstat par Mīlestības būtņēm. Jūs Man esat vajadzīgi tādi, kādi šobrīd esat – ar saviem fiziskajiem trūkumiem –, lai Es atklāti paustu Savu Visvarenību un neredzamā veidā uzrunātu daudz jo daudz siržu.

Esmu uzņēmies rūpes par jums. Es gādāju par jums pat vismazākajos sīkumos. Gribu, lai jūs pilnībā izbaudītu

Manu Mīlestību. Jums netrūks nekā būtiska, jo Es, jūsu Dievs, esmu tepat, jūsos, ap jums un caur jums.

Esiet līksmi. Es jūs milu maigi un neprātīgi.

Es maigi un neprātīgi milu tevi.”

177. 26. janvāris, 5.10

“Mans maziņais, ar prieku tev jāuzņem un jādzīvo kā labie, tā sliktie, mazie vai lielie, laimīgie vai nelaimīgie, vienkāršie vai sarežģītie notikumi, kas ar tevi atgadās. Šie notikumi vajadzīgi, lai vestu tevi tālāk Mīlestībā.

Kad esi tos pieņēmis, izdzīvojis, veltī tos Tēvam, lai Viņš ar tiem rīkojas, kā vēlas. Tieši tad tie nes (var nest) visus tavai garīgajai barībai nepieciešamos augļus, lai tu kļūtu Mīlestības būtne.

Tēvam viss ir iespējams, Viņš varētu paveikt pārveidi vienā acumirkli, tāpat kā varētu vienā acumirkli likt izaugt kokam. Tomēr Viņš liek tam augt lēnām, kas dod cilvēkam iespēju to novērtēt vēl jo vairāk. Tāpat ir ar pārveidēm: Viņš varētu tās īstenot vienā acumirkli, bet, lai tu tās vairāk novērtētu, Viņš rīkojas lēnām. Notikumi, kas tev atgadās, ir daži no līdzekļiem, ko Viņš izraudzījis kā tavai pārveidei nepieciešamo dienišķo barību.

Jo drīzāk tu tos pieņem, izdzīvo un veltī Tēvam, jo drīzāk tie nes savus augļus un drīzāk tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi milu.”

178. 30. janvāris, 6.15

“Mans maziņais, tieši caur tevi, caur to, kas tevī visnestiprākais, Es iziešu, lai uzrunātu daudz jo daudz siržu.

Vēlreiz – necenties saprast, kāpēc, nedz izdibināt, kā un kad tas notiks. Es tevi informēju, lai tu pienācīgi

apzinātos ikvienu piekrišanu, ko dod, ļaujot sevi pārveidot, šķīstīt un atraisīt no visa, kas tevi apgrūtina, dara smagnēju un varētu traucēt kļūt par šādu bultu, kādu tev vēlos, lai tu caururbtu sirdis.

Apceri savā sirdī šo mācību; tā ir daudz svarīgāka, nekā tu domā. Ļauj Man darboties tavā sirdī, tādējādi dodot iespēju to sagatavot tādu, kā Es vēlos.

Paldies par ikvienu tavu piekrišanu un paklausību. Tieši tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

179. *3. februāris. 4.55*

“Mans maziņais, tu tiec maigi mīlēts, tev ne no kā nav jābaidās, un tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu dienu no dienas kļūsti Mīlestība. Pārveide notiek lēnām, taču nemiēti un noteikti.

Taviem “jā” joprojām ir vislielākā nozīme, tuvojoties lielajiem pārbaudījumiem, kas nule tikai sākas. Liksies, ka šos “jā” sacīt būs aizvien grūtāk. Jo grūtāki tev tie šķitīs, jo svarīgāki tie būs un jo lielākā mērā spēs pārveidot, vienlaikus izraisot ļoti lielas gaviles.

Nav vajadzīga izpratne, lai paliktu uz pareizā ceļa; tomēr ir jādod piekrišana, lai Dieva, Mana Tēva, tava Tēva, mūsu Mīlestības pilnā Tēva plāns un darbība spētu pilnībā īstenoties vispirms tevī pašā, pēc tam – ap tevi un beidzot – caur tevi.

To, ko Es saku tev, saku arī visiem tavējiem, visiem tiem un tām, kuri lasīs tevis rakstīto, un visbeidzot – ikvienam cilvēkam, kurš patlaban dzīvo zemes virsū.

Mīlestībai pilnībā jāvalda šīs zemes virsū, un vienīgi Tas, kurš pats ir Mīlestības Avots, var paveikt tādu pārveidi.

Viņš būtu varējis iznīcināt visu cilvēci un sākt no jauna ar citiem, Mīlestības pilniem cilvēkiem. Savā lielajā Gudrībā un Savā Mīlestībā Viņš izlēmis īstenot Savu plānu ar un caur tiem un tām, kuri ir ar mieru dot Viņam savu piekrišanu.

Tu vakar baznīcā redzēji, kā cita pēc citas strauji aizdegās sveces; tāpat notiks visā pasaulē ar Tēva plānam dotajām piekrišanām.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, dzīvodami laikā, kas jau ir tik tuvu Mīlestības atspīdēšanai. Un vēl svētīgāki un svētīgākas jūs esat, būdami to pirmo vidū, kuri spēj izdzīvot šo Mīlestību un nodot tālāk citiem.

Jūs kļūstat šāda Mīlestības svece, kas apgaismo citus un ļauj viņiem aizdegt pašiem savas sveces. Kad uzņemat Mīlestību, kas jums tiek nepelnīti dāvāta pēc jūsu piekrišanas, Mīlestība sāk pilnībā valdīt jūsos un caur jums, kuri kļūstat Mīlestība.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

180. *5. februāris, 5.35*

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā savu nespēju būt Mīlestībai kādā situācijā, ko Tu pazīsti. Nāc man palīgā. Viens pats esmu nespēcīgs un riskēju pieļaut daudz kļūdu. Tikai Tu vari palīdzēt ar Savu maigumu, Savu Mīlestību. Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, liels ir Mans prieks nākt palīgā kādam no Saviem maziņajiem viņa nespēkā, kad viņš to atzīst un sauc uz Mani. Tomēr ir labāk, ja Mīlestība pārveido viņu pašu. Tā kā tu atrodi uz šīs pārveides ceļa, tev jāpiedzīvo šāda nespēja, lai pienācīgi apzinātos savu nespēku, kad caur tevi neplūst Mīlestība.

Mīlestība sevi neuzspiež. Tā ieņem tikai to vietu, ko tu Tai atvēli, aicinot To, pirms sāc rīkoties pats.

Pārlietu bieži tu ieņem kādu nostāju, rīkojies un tikai tad lūdz rīkoties Mīlestībai. Kā gan tu gribi, lai Tā tevī rīkotos, kad jau pats esi rīkojies. Ja tu veltītu laiku, lai To lūgtu rīkoties tevī, pirms ko dari vai pieņem lēmumu, rezultāti būtu krietni vien atšķirīgi.

Tev jāpārbauda abi izturēšanās veidi, lai apzinātos, ka tikai viens no tiem ļauj Mīlestībai rīkoties jebkuros apstākļos, un lai tu allaž sāktu ar lūguma izteikšanu, nevis ar saviem lēmumiem, rīcību un vārdiem, tev nakti un dienu jāpaliek nemitīgās attiecībās ar Mīlestību.

Tas tā notiek vienīgi tāpēc, ka esi pilnībā kļuvis Mīlestība, un par to tu kļūsti tagad caur savām vājībām.

Atzīsti, ka tiec maigi un neprātīgi milēts. Tieši tas tevi ved uz Mīlestību.

Es tevi maigi un neprātīgi milu.”

181. *Miami Bīca, 24. februāris, 3.50*

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties, Tevi pagodināt un slavēt par šo jauko laiku, ko Tu dāvā man un Elizabetei. Vēlos, lai ikviens mirklis būtu atkal viens solis pretī Tev, lai es ļautu sevi vēl vairāk pārveidot Mīlestībai un kļūtu tas, kam kļūt Tu mani aicini, – Mīlestība.

Visam pārējam nav nozīmes, tomēr vienīgi Tu, mans Dievs, vari pārcirst visas piesaistes šīs pasaules lietām un pabeigt būtņi, kas esmu es.

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu un ka Tev labpatīk pievērst uzmanību nabaga instrumentam, kas es esmu.

Es ieklausos Tevī. Es Tevi milu.”

“Mans maziņais, ja vien tu zinātu, cik Es esmu laimīgs pievērst tev uzmanību, piekļaut tavu sirdi pie Savējās,

pārcirst piesaistes pasaules lietām, lai tu kļūtu pilnīgi brīvs un jau šīs zemes dzīves laikā varētu baudīt Dieva bērnu patieso brīvību.

Vēlos tev mācīt, kas ir patiesā brīvība. Lai labi saprastu šo mācību, jāatgriežas pie tavām dziļākajām saknēm radīšanas brīdī. Tu iznāci no Tēva Sirds Mīlestības saucienā, tu izjuti Tēva Mīlestību uz tevi. Tieši šo Mīlestību tu meklē, jo sirds dziļumos zini, ka tieši tā tev sniedz pilnīgo brīvību, pēc kuras kopš tās dienas ilgojies.

Šī patiesā brīvība nenozīmē darīt, ko gribi, kad gribi un kā gribi, bet gan zināt, ka dari Tēva Gribu, kā dēļ tiki radīts.

Paraugies mazliet, kas notiek Dieva radītajā pasaulē: putns, kas radīts, lai lidotu, iegūst savu brīvību lidojot; zivs, kas radīta, lai peldētu, iegūst savu brīvību peldot; bet tu esi radīts, lai mīlētu. Tātad savu brīvību tu iegūsti mīlot, tomēr nav vienalga, ar kādu mīlestību mīli. Ir tikai viena vienīga Mīlestība, kas tev dāvā šo brīvību, un tā ir tā, kas nāk no Tēva. Kā lai tu varētu to dāvāt, ja vispirms nebūtu saņēmis pats? Un, lai to saņemtu, tā ir jāuzņem, jāatzīst, ka Tēvs tevi dziļi mīl.

Brīvības ceļš ir Mīlestība. Mīlestības ceļš nozīmē uzņemt Mīlestību no tās patiesā Avota.

Tā tu mazpamazām kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

Paldies, Kungs Jēzu, par šo lielo mieru, kas mani šobrīd pārņēmis. Jā, es uzņemu Tavu Mīlestību. Jūtos pilnīgi brīvs, jo jūtos pilnībā un līdz galam mīlēts.

Man ir tikai viena vēlēšanās: palikt šajā Mīlestībā.

Es Tevi mīlu, mans Mīlestības Jēzu.

182. *Miami Bīča, 25. februāris, 4.55*

“Mans maziņais, vissvarīgākais, kas tev jārealizē un kur tev jāiegulda laiks, ir tava sadraudzība ar Mani, tavu Dievu.

Mūsu mīlošās attiecības ir ļoti skaistas. Lai tās augtu un kļūtu arvien spēcīgākas un noturīgākas, tev tās jāpadara par savas dzīves prioritāti. Nav svarīgi, kur tu atrodi, kāds darbs tev veicams, kādi atgadās prieki un bēdas, labas vai ļaunas vēstis, panākumi vai neveiksmes, laimīgi vai nelaimīgi notikumi, kādi cilvēki ir tev blakus vai ap tevi.

Tev jāpatur sirdī viena vienīga vēlēšanās: tava sadraudzība ar Mani, vienalga, domās, vārdos vai darbos. Tavai atpūtai, darbam, izpriecām, atelpas brīžiem – visam jābūt ar vienu vienīgu mērķi: tava sadraudzība ar Mani, uzņemot Mīlestību, kļūstot par Mīlestību un dāvājot Mīlestību.

Tu uzņem visu aiz Mīlestības uz Mani. Tu Man sniedz visu, jautā padomu jebkurā lietā, lūdz visu, ko vēlies, un galu galā rīkojies vienīgi saskaņā ar Manu iedvesmu. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Paldies par tavu paklausību. Es tevi maigi mīlu.”

183. *11. marts, 5.25*

Paldies, Kungs Jēzu, par šo skaisto atpūtas, bet jo īpaši – sadraudzības laiku ar Tevi šajās brīvdienās. Paldies par laimi un Mīlestību, ko Tu mums ļāvi piedzīvot Pompano kopā ar abām mūsu meitām, viņu dzīvesbiedriem un septiņiem bērniem. Paldies, ka pasargāji mūs, kā arī tos un tās, kurus nesam sirdī. Paldies, ka parūpējies par projektiem. Tas apliecina, ka ar manu nespēku un ierobežotajām spējām Tava Visspēcība darbojas pat vismazākajos sīkumos.

Uzticu Tev abata B. lūgumu un M. lūgumu. Iedvesmo un vadi mani, lai es varētu būt paklausīgs un derīgs instruments Tavās rokās. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tā Es tevi piepildu, izjuzdams ļoti lielu prieku Sirdī. Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības. Ja tikai tu zinātu, cik ļoti Man vajadzīgi tādi maziņie, kuri ļauj sevi mīlēt un uzņemt Manu Mīlestību.

Turpini ļaut Manai Mīlestībai tevi aizdedzināt. Cik Es esmu laimīgs, redzot tevi pastāvīgi un noteikti virzāmieš uz priekšu pa svētuma ceļu. Dienu no dienas tu aizvien vairāk kļūsti viens ar Mani. Ļauj sevi piepildīt, jo tieši tā tu kļūsti Mīlestība.

Atrasties pastāvīgās attiecībās ar Mīlestību – tas ir vienīgais ceļš, lai kļūtu par Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

184. 23. marts, 6.15

“Mans maziņais, ieej aizvien dziļāk savas būtības iekšienē. Tur tu atradīsi mieru, prieku, laimi un gaismu, kas apgaismos ikvienu ceļu, pa kuru tev jāiet vai kuru esi izvēlējis pats un kuri tev reizēm šķiet grūti un tumši.

Nemeklē citur. Gaisma tik tiešām ir tevī, jo tur esmu Es, tur ir Mīlestība. Šī iekšējā gaisma apgaismo un palīdz tev pilnībā izdzīvot Dieva Vārdu.

Gaisma, būdama atbilstoša Vārdam, tev apliecina Avotu. Tev ne no kā nav jābīstas. Vārds ir lielais nospraustais ceļš; Gaisma tev ļauj iekšēji skaidri saskatīt šo nosprausto ceļu un pilnībā izbaudīt to, ko tu atklāj. Tā tu atrodi uz pārveides ceļa, šīs pārveides, kas dara tevi par Mīlestību.

Viss notiek, sākot no tavas iekšienes, tāpēc ir svarīgi tajā ietiekties dziļi jo dziļi, lai no turienes pasmeltu visu bagātību, ko Tēvs tur ielicis tavas radīšanas brīdī.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas jūs esat, dzīvodami šajā lielajā žēlastību laikā, kas ļauj smelt bagātības, kuras Tēvs ielicis ikvienā no jums.

Jūs tiekat dziļi mīlēti.

Tu tiec dziļi mīlēts. Es tevi maigi mīlu.”

185. *31. marts, 5.40*

Kungs Jēzu, man ir tikai viena vēlēšanās: pilnībā klausīties Tevī. Uzlūko manu vājumu, kura dēļ domās vienmēr atrodos citur.

Nāc man palīgā, lai manas domas tiktu pievērstas Tev – kontemplācijā un pilnībā klausoties Tevī.

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tieši caur šo vājumu tu nāc Man tuvāk. Paraugies uz bērnu, kurš sāk vēlēties pārvietoties pats saviem spēkiem, paraugies, cik nožēlojamā veidā viņš sākumā tiek uz priekšu. Tieši caur šo nožēlojamo stāvokli viņš iemācās rāpot un vēlāk arī staigāt. Pateicoties savai neatlaidībai, viņš sāk staigāt un kādu dienu pat skriet.

Tā ir arī ar tevi: tava neatlaidība, cenšoties dzīvot pastāvīgās attiecībās ar Mani, darīs tevi spējīgu aizvien vairāk izbaudīt Manu Klātbūtni un tikt vaļā no pasaulīgajām domām, lai tu nepārtraukti atrastos šajās sadraudzības un Mīlestības attiecībās ar Mani.

Svētīgs tu esi, to vēlēdamies savā sirdī. Dāvā šo vēlmi Man, un Es to padarīšu par Savu darbību. Nebīsties, tu esi uz pareizā ceļa. Esi neatlaidīgs, un tu aizvien labāk sadzirdēsi Manu balsi un lielā priekā sacīsi: “Es redzu To, Kuru gaidu.” Tu esi uz Mīlestības ceļa. Tu kļūsti Mīlestība.

Ja vien tu zinātu, kā Es tevi mīlu...”

186. 6. aprīlis, 5.25

“Mans maziņais, Es atkal vēlos runāt tavas sirds dziļumos. Tev vēl tik daudz patiesību jāatklāj.

Jūs pašlaik dzīvojat pasaulē, kurā brīvi cirkulē daudz, daudz maldu. Ikvienam no jums kļūst grūti izprast, kas ir patiess, kas – aplams. Bez lūgšanas, sakramentu pieņemšanas, Mana Vārda lasīšanas un šīs tuvās sadraudzības ar Mani sakopotībā un pielūgsmē nevienam tas vispār nevar izdoties.

Atslēga rodama atvērtībā žēlastībai, ko var panākt ar vingrināšanos dievbijībā, kā arī ar pastāvīgi sacītiem “jā” Mīlestībai, jo vienīgi Mīlestība jūsos var dāvāt gudrību un izšķirtspēju, kas nepieciešamas, lai atpazītu maldus, kuri iefiltrējas caur patiesībām, ja vien tie nav lieli maldi, kas tiek pasludināti kā lielas patiesības.

Visam jātiek veltītam Man un viss jālūdz no Manis, lai Es jūsos iedegtu gaismu, tādējādi dodot jums iespēju uzņemt patieso un noraidīt aplamo. Jūs atrodaties pasaulē, kurā valda liels sajukums.

Svarīgi ir tas, ka Debesis ir atvērtas un tiek dāvāts daudz žēlastību, lai atmaskotu visu aplamo, bet patiesību uzņemtu tās skaidrībā.

Mīlestība un Patiesība nav šķiramas. Uzņemot vienu, jūs uzņemat arī otru. Tā, lūk, kļūstot Mīlestība, tu kļūsti patiesības būtne, un, kļūstot patiesības būtne, kļūsti Mīlestības būtne.

Es tevi maigi mīlu.”

187. 15. aprīlis, 3.55

“Mans maziņais, tas, ko tu pašlaik piedzīvo, ir tas, kas tev jāpiedzīvo, lai dziļāk ietiektos savas būtības iekšienē. Nedomā, ka tu attālinies no Manis un ticības ziņā

regresē savu rūpju dēļ, no kurām tev neizdodas pilnībā atbrīvoties un kuras joprojām paliek tavā prātā.

Mani ceļi nav tavi ceļi, Manas takas nav tavas takas. Tu esi Man sacījis savus “jā” un nemitīgi tos atkārtoti. Tu piekriti veltīt laiku, lai ļautu Man tevi piepildīt un mīlēt – Euharistijā, lūgšanā, adorācijā, kontemplācijā vai iekšējā lūgšanā. Tu Man pastāvīgi uztici šīs rūpes vai domas, kas pārņem tavu prātu. Pārējais nav tavā ziņā. Es gan zinu, kas tev jāpiedzīvo, lai tu kļūtu tāda būtne, kādu Tēvs tevi vēlas, lai atklātu tavu sākotnējo skaistumu.

Laiks nav tavā ziņā, un tev no paša pieredzes jāatklāj savs nespēks, ierobežojumi, trauslums un ievainojamība.

No paša pieredzes tev jāatklāj arī Dieva Visspēcība un Visuresamība vismazākajos tavas dzīves sīkumos gan darījumu pasaulē, gan cilvēkos, ģimenē un Baznīcā.

Lai kļūtu par Mīlestības būtņiem un no jauna atklātu savu sākotnējo skaistumu, jums jāļauj savam skatienam pārveidoties, tā ka jūs saskatītu Dievu tur, kur Viņš ir, tas ir, visur; redzētu Viņu darbojamies, tiklīdz Viņam dota rīcības brīvība. Reizēm Viņš darbojas tieši, reizēm – tevi iedvesmojot, bet vēl dažkārt caur citiem vai caur notikumiem.

Pievērs vairāk skatienu Viņam, uzlūko Viņa Visspēcību, uzlūko Viņa Žēlsirdību, uzlūko Viņa Mīlestību. Tikai kad uzlūko Viņu, tavu raižu vietā stājas pašlāvība un tu aizvien vairāk kļūsti Mīlestības būtne.

Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Lūdzu tevi, esi aizvien vairāk Mans mierinātājs, uzņemot Manu Mīlestību, jo Es tevi mīlu neprātīgi.”

Paldies, paldies, paldies, Kungs Jēzu, par tik lielu Mīlestību un Mieru.

Arī mana sirds deg Mīlestībā. Es atdošu Tev savu vēlmi dzīvot nepārtraukti šajā Mīlestības un Miera stāvoklī.

Es atplešu savas rokas un sirdi, lai pilnībā uzņemtu Tavu Mīlestību. Es Tevi mīlu.

188. 21. aprīlis, 2.10

“Mans maziņais, patiešām Es pats, tavš Dievs, gribu runāt caur to, ko tu raksti. Zinu – tev bieži ir grūti noticēt, ka Es varu tevi tā vadīt. Vēlreiz saku, ka tev nav jāsaprot, kā tas var būt. Tev tikai jāpiekrīt kļūt paklausīgam Manām iedvesmām un jātic.

Paskaties uz ceļu, ko esam kopā nogājuši. Vai tu domā, ka pats no sevis būtu varējis uzrakstīt visas šīs lappuses bez labojumiem? Vai domā, ka būtu varējis izjust tik daudz Miera un Mīlestības, rakstot un pārļausot jau uzrakstīto?

Atdod Man savas šaubas, tās nenāk no Manis... Tāpēc, ka tu Man tās dod, Es tās pārvēršu pārliecībā, proti, ka caur tevi rakstu Es.

Tie ir tavas šīs dzīves svarīgākie mirkļi. Tie ļauj tavam Dievam Radītājam pielikt tev Savu roku, turpināt Savu radīšanas darbu, liekot tev kļūt par Mīlestības pilnu būtni. Tā tu mazpamazām sagatavojies savai patiesajai misijai, kurai Viņš tevi radīja: kļūt par Mīlestību un dāvēt Mīlestību.

Ļauj sevi milēt. Uzņem Manu Mīlestību. Es tevi maigi mīlu.”

Paldies, Kungs Jēzu, par šiem tīkamajiem brīžiem, kad manī iemājo Miers, Prieks un Mīlestība. Paldies, ka esi pārvērtis manas lielās šaubas ar Savu Mīlestības pilno Klātbūtni. Es Tevi mīlu.

189. *26. aprīlis, 2.15*

“Mans maziņais, ar Prieku Es traucos pie tevis ik reizi, kad tu atzīsti savu bezspēcību, niecīgumu, ierobežotās spējas un sauc uz Mani. Tev nav jācieš savas nevarības dēļ, tev par to jāpriecājas, jo tieši tā Man ļauj atklāti paust Manu Visspēcību, bet tev – būt Manas rīcības lieciniekam.

Jo vairāk tu esi Manis veiktā liecinieks, jo vairāk tev iemeslu Man pateikties, Mani svētīt un slavēt. Šādā slavēšanas garā veidojas mūsu mīlošās attiecības, kas nemitīgi pārvērš tavu sirdi un visu tavu būtību.

Kad tava būtne pārtapusi par to, kam tai jābūt – par Mīlestību –, vieni un tie paši vārdi, kas nāk no tavas mutes, vieni un tie paši žesti, kas nāk no tavas būtības, neizraisa vairs vienu un to pašu rezultātu citā vai citos. Tam jau tu esi sācis būt liecinieks un turpmākajās nedēļās un mēnešos piedzīvoši aizvien vairāk.⁴

Pieņem šīs pieredzes kā vērtīgas dāvanas, ko tu nekad nebeigsi vien atvērt un kas aizvien vairāk un vairāk parādīsies atklāti tādā mērā, kādā tu turpināsi sacīt savus “jā” un atzīt savu niecīgumu un nespēku.

Mēs kopā ieejam jaunā pasaulē, jaunā sabiedrībā, jaunā Baznīcā – Mīlestības Baznīcā. Kopā pateiksimies Tēvam, kurš pieļāvis, ka tā notiek, līksmosimies un gavilēsim. Ļausim, lai Viņa Mīlestība mūs uzņem sevī, tā ka

---

⁴ Es atveru šeit iekavas, lai pastāstītu par pagājušajā piektdienā gūto pieredzi, ko mana sirds šobrīd atceras. Sarunājoties ar diviem cilvēkiem un, kā parasts, liecinot, mani pārsteidza viņu reakcijas. Viens man sacīja: “Jūs nu gan atstājat iespaidu”, bet otrs, kuram acis mirka asarās, piecēlās, lai izietu no telpas, kur mēs atradāmies, pa ceļam atzīdamies: “Es vairs nespēju...” Nevaru tādu izturēšanos izskaidrot citādi kā tikai ar to, ka cauri vienkāršai sarunai plūda Dieva Mīlestība. Paldies, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, ka ļāvāt man būt Jūsu darbības lieciniekam.

mēs pilnībā piesātinātos ar Viņa Mīlestību un to arī izdvestu.

Tu kļūsti Mīlestība. Jūs kļūstat Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

190. *27. aprīlis, 1.50*

“Mans maziņais, Mīlestība, kas tevī šobrīd mājo, ir visvērtīgākā dāvana, ko vien tu vari saņemt. Tu tiec pārveidots, pateicoties šai Mīlestībai. Tev vairs nav jāprāto, kāda ir tava misija. Tu zini, ka tava misija ir kļūt par Mīlestību. Ir tikai Mīlestība, kā arī tavi ilgie sadraudzības brīži ar Mīlestību.

Veltī laiku, veltī daudz laika, lai ļautu sevi mīlēt, pārbaģātīgi uzņemt Mīlestību, ko Tēvs tevī izlej, un atdotu to atpakaļ Tēvam ar slavēšanu un pateicību, tā ka Tēva Mīlestība spētu brīvi plūst tevī. Tu to saņem, uzņem sevī un atdod atpakaļ, gluži kā gaisu, ko tu ieelpo un izelpo un kas uztur tavu dzīvību; tāpat arī, runājot par Mīlestību, – tā tev dāvā jaunu dzīvību, kas pastāvīgi pieaug pretī pilnībai.

Šī dzīvība, ko Mīlestība nemitīgi atjauno un kas tevī reāli iemiesojusies, kļūst komunikatīva. Var pat teikt “lipīga”, tāpēc ka tā izplatās, nezinot ne tiem, kuri to nodod tālāk, ne tiem, kuri saņem.

Mīlestībai raksturīgs tas, ka tai nepastāv nepārvaramu attālumu, kā arī – tās rīcībā ir viss laiks, kas nepieciešams, lai tā sasniegtu savu mērķi un izraisītu savu iespaidu. Tā kā attālums un laiks ir Tēva ziņā, tev par tiem nav jāraizējas. Bet, lai aizdedzinātu visu zemi ar Savu Mīlestību, Viņam vajadzīgas būtnes, kuras ļauj sevi aizdegt, ļauj brīvi plūst Mīlestībai – vai nu tiešā veidā, vai caur citiem saņemtai, vai arī Tēvam atpakaļ atdotai vai citiem dāvātai Mīlestībai.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, ļaudami Mīlestībai brīvi plūst caur jums. Jūs kļūstat Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

191. *2. maijs, 4.20*

“Mans maziņais, apzinies labi, ka Es vienmēr esmu ar tevi un tevī. Vienīgi Mana Klātbūtne spēj tevi pilnībā pārveidot; tu nevari to panākt saviem spēkiem, bet gan vienīgi ļaujot Man tevī darboties. Mana Klātbūtne tevī, kas ir Mīlestība, Patiesība, Gudrība un Gaisma, darbojas brīdī, kas piemērots tev, bet jo īpaši citiem, kuri ir ap tevi, un nav svarīgi, kurš ir kopā ar tevi, kur tu atrodi vai ko dari.

Tā kā Mana Klātbūtne tevī aizvien vairāk izpaužas atklāti, tev jāveltī aizvien vairāk laika, lai Mani uzņemtu, ļautu sevi pārveidot, mīlēt, allaž atzīstot savu nevarību un niecīgumu.

Tu tiec dziļi mīlēts. Es tevi maigi mīlu.”

192. *5. maijs, 4.00*

“Mans maziņais, nāc atkal saritināties Manās rokās. Es piekļauju tavu sirdi pie Savas Sirds, lai tā iegūtu jaunu ritmu, pukstētu vienā ritmā ar Manējo.

Es dāvāju tev jaunu – paļāvības – žēlastību. Tā ir vis-svarīgākā žēlastība, lai tu iesaistītos attiecībās ar Mani, tiktu pilnībā atraisīts un spētu uzņemt Mīlestību, ko vēlos tevī izliet, lai tu kļūtu Mīlestība.”

Šī vēstījuma laikā es jutos tik atbrīvots un mierīgs, ka divreiz iemigu, rakstīdams pēdējās rindiņas, un galu galā aizmiglu pa īstam, nespēdams šo vēstījumu pabeigt.

193. *8. maijs, 4.50*

“Mans maziņais, kopā, jā, patiešām kopā, tu ar Mani, Es ar tevi, tu tuvojies Tēvam, tiec vests pie Tēva. Tā kā Tēvs ir Mīlestība, tad, tev tuvojoties Tēvam, tevi uzņem sevī Mīlestība. Gluži kā ar lidmašīnu, kas tuvojas mutuļojošam vulkānam: vulkāns to iesūks sevī, un tā pārvērtīsies ugunī.

Kad būtne, kura ir Dieva bērns, kas radīts pēc Viņa atēla un līdzības, Viņam tuvojas, Viņš to uzņem Sevī un pārveido, turklāt bez jebkādas piepūles no attiecīgā cilvēka puses.

Tāpat kā lidmašīnai sākumā gan bija vajadzīgs savs spēks, lai tuvotos vulkānam, bet, kad tā iesūkta mutulī, tai vairs savs spēks nav vajadzīgs, lai pārtaptu ugunī. Tā ir arī ar cilvēku, kurš tuvojas Tēvam: viņam ir gan bijis vajadzīgs savs spēks, lai Tēvam tuvotos. Tie ir “jā”, ko viņš sacījis, ļaudams, lai Es viņu vadu – ietītu Manas Svētās Mātes Apmetnī, svēto Eņģeļu nestu, Paradīzes un zemes Svēto pavadītu.

Pienāk brīdis, kad par visu parūpējas Tēva Mīlestības *uzsūktspēja* (kā vulkāna uguns) un pārveido cilvēku, lai viņš kļūtu Mīlestība (kā lidmašīna pārvēršas ugunī).

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami jau tik tuvu Mīlestībai, ka Tā jūs var uzņemt sevī un tā jūs varat kļūt Mīlestība.

Veltī laiku, veltī laiku, lai izbaudītu šo Mīlestību. Tu un jūs tiek neaprātīgi mīlēti. Jā, Es tevi milu maigi un neprātīgi.

Es jūs milu.”

194. 11. maijs, 4.00

“Mans maziņais, turpini kļūt mazs un ļaut sevi vadīt. Nemēģini vairs organizēt, plānot, vadīt, kontrolēt pats. Tam jānotiek caur Mani.

Tātad, atzīstot savu niecīgumu, vājumu, bezspēcību un ievainojamību, tev viss jāgaida no Manis. Lai visu saņemtu, tev viss jālūdz un jābūt spējīgam visu uzņemt aiz Mīlestības uz Mani.

Tu esi sacījis savus “jā”, tu ej Manās pēdās. Tāpēc tev jāspēj daļēji izdzīvot to, ko Es izdzīvoju pilnībā.

Tu jūties atstumts, bet Es to piedzīvoju vēl vairāk nekā tu.

Tu ciet, jo tevi nesaprot, bet Es to piedzīvoju vēl vairāk nekā tu.

Tu jūties nodots, bet Es to piedzīvoju vēl vairāk nekā tu.

Tā mēs vēl ilgi varētu turpināt. Ik reizi, kad tev ir kādas ciešanas, uzlūko tās, sakot sev, ka Es, kurš biju un esmu Dievs, esmu piedzīvojis vēl lielākas. Es tās pieņemu un izdzīvoju aiz Mīlestības. Un arī tev tās jāpieņem, jāizdzīvo un jāuztic Man aiz Mīlestības. Tieši tā ciešanas tiek pārvērstas žēlastībās un svētībās.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, kad ciešat, lai drīzāk kļūtu Mīlestība.

Līksmojieties un gavilējiet, jo jūs kļūstat Mīlestība.

Es pieglaužu jūs pie Savas Sirds, sakot jums un sakot tev: Mans maziņais, Es tevi mīlu, jā, Es tevi neprātīgi mīlu.”

195. 20. maijs, 5.00

“Mans maziņais, ļauj sevi ievest vēl ciešākā tuvībā ar Mani. Šo aizvien ciešāko tuvību, kas piepilda tavu sirdi un visu tavu būtņi, tu atklāj savā iekšienē.

Veltīgi to meklēt ārpusē – viss notiek, sākdamies iekšienē. Tavas radīšanas mirklī Tēvs ir ielicis tevī visu, kas vajadzīgs, lai tava būtne varētu pilnībā uzplaukt.

Tas, kas tevī ir, – tā ir kā labi apsēta zeme. Tajā pašā ir viss, kas tai vajadzīgs, lai nestu savu augli, uzņemot siltumu un lietu.

Bet tev ir jāuzņem Mīlestība un ciešanas. Nebīsties. Zemei siltums vairāk vajadzīgs nekā lietus, un tāpat arī Dieva bērnu dzīvē Mīlestības ir vairāk nekā ciešanu. Ja kādreiz šo realitāti nevar tik labi saskatīt, tas nozīmē, ka netiek uzņemta Mīlestība. Tā kā Mīlestība nekad sevi neuzspiež, tā ir jāuzņem, jāpiekrīt, ka Dievs tevi mīl, un jāļauj Viņam tevi mīlēt.

Nekas cits kā Mīlestība dziedina ciešanu cirstās brūces, tāpat kā saules siltums izkaltē lietus atstātos dubļus, tikai atšķirība ir tāda, ka saules siltums uz izmirkušo zemi iedarbojas neizbēgami, turpretim Mīlestība ciešanu ievainotai būtnei sevi neuzspiež, kaut arī allaž paliek līdzās, gatava visu pārvērst, tiklīdz šī būtne to uzņems, dos tai rīcības brīvību un kontemplēs to no iekšienes.

Tieši tā tu un jūs kļūstat par Mīlestības tuviem draugiem, kļūstat Mīlestība.

Šajā skaistajā tuvībā Es tev pavisam klusiņām, tavas būtības dziļumos saku:

Es tevi mīlu.”

196. *3. jūnijs, 4.00*

“Mans maziņais, ar ļoti lielu prieku Es tevi lietoju, lai uzrunātu Savu mīļoto meitu, šo Manai Sirdij dārgo bērnu (...). Man viņai sakāms, lūk, kas:

Manas Sirds pērlīte, kuru jau sen esmu izvēlējis, nošķīris savrup, un kuru šķīstījusi pārbaudes uguns, – nebīsties,

tu esi ietīta Manā Apmetnī, Manas Svētās Mātes un svētā Jāzepa apmetnī. Tu esi atradusi žēlastību Manās acīs. Es nesu tevi pie Savas Sirds, tu topi aizvien vienotāka ar Mani. Mēs abi esam viens, tu Manī, Es tevī. Mēs staigājam vienu ceļu, nereti – šauras, akmeņainas, ērkšķiem un dzeloņiem nosētas taciņas, taču cik krāšņa ainava mūs gaida šajā augstajā kalnā, un kur nu vēl jaukā, maigā vēsmiņa, kuras atnesto rožu aromātu mēs ieelpojam!

Mēs kopā dodamies uz debesu Pilsētu. Šajā Pilsētā Mans Tēvs, tavs Tēvs, mūsu Tēvs tev paredzējis īpašu vietu, cieši līdzās Man. Tu esi Manas Sirds mīļotā Laulātā Draudzene. Tāpēc ir taču saprotams, ka mēs būsim ļoti tuvu viens otram, allaž kopā, kā arī vienmēr un visur būsim viens.

Manas Sirds meitiņa, svētīga tu esi, būdama tik tuvu Man, Manas Ugunīgās Mīlestības Uguns dedzināta. Tu kļūsti Mīlestība, un ar tavu starpniecību un caur tevi Es iedegšu Savu Mīlestību daudzās cietējās sirdīs. Tieši tevi esmu izredzējis šai skaistajai un lielajai misijai. Necenties uzziņāt vai saprast, kā, kad un kur tas notiks. Es rūpējos pat par mazākajiem sīkumiem. Misija ir jau daļēji sākusies redzamā un jo īpaši neredzamā veidā.

Uzticies Man. Es esmu uzticīgs Laulātais Draugs. Tev ne no kā nav jābaidās. Lai ko tu dari, Es vienmēr esmu ar tevi, vietai nav nekādas nozīmes.

Ļauj Man vairāk tevi mīlēt. Es vēlos tevi piepildīt, lutināt. Tu esi Mana Mīlestība. Uzņem Manu Mīlestību; tu kļūsti Mīlestība. Ieej aizvien ciešākā tuvībā ar Mani. Man vajadzīga tava mīlestība, tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij.

Manas Sirds pērlīte, Es ietinu tevi Savā Mīlestībā. Sazirdi Manas Sirds saucienu.

Es tevi mīlu.”

197. *26. jūnijs, 5.00*

Kungs Jēzu, vēlos likt Tavā priekšā šīs ciešanu situācijas, kuru lieciniekiem Tu dod mums iespēju būt. Situācijas, kas pēc daudzām lūgšanām turpinās un vēršas plašumā, un dažādos sīkumos apliecina Tavu iejaukšanos.

Kam mums jābūt tādās situācijās, kas apstiprina mūsu bezspēcību?

Paldies, ka atbildi uz manu lūgumu. Es tevi mīlu.

“Mans maziņais, vaicādams “kam mums jābūt”, tu uzdod pareizo jautājumu.

Nav jāzina, kas jums jādomā, kā jārikojas vai kas jāsa-ka, bet gan – kam jums jābūt.

Tikai kad viscaur būsiat Mīlestība un pilnībā pieņemsiet pašreizējo situāciju, kad būsiat paši “pilnīgs jā” Tēva Gribai, jums izdosies domāt tā, kā vēlas Tēvs, runāt un rīkoties saskaņā ar Viņa iedvesmu.

Kļūstot par Mīlestības būtnēm, jūs varat pieņemt un nest ciešanas Tēva priekšā, lai Viņš tās pilnībā pārvērš un lai tās kļūtu Mīlestība.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, iedami šo ceļu, kas jūs ved uz Mīlestību.

Ļaujiet sevi mīlēt. Mīlestība izkausē ciešanas kā saule sniegu. Tēvam ir daudz vairāk Mīlestības, ko dāvāt, nekā pasaulē pastāv ciešanu.

Jūs tiekāt mīlēti no mūžības pirmsākumiem. Es jūs maigi mīlu.”

198. *9. jūlijs, 1.30*

“Mans maziņais, paraugies vērīgi, ko esmu tevī paveicis pēdējā laikā. Tu esi uz ceļa, kas pārveido.

Šī pārveide ir nevis tavs, bet gan tava Tēva, Mūsu Tēva darbs.

Tev tikai jāuzņem, jābūt šīs pārveides lieciniekam un jāgodina Dievs.

Tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

199. *18. jūlijs, 3.40*

Kungs Jēzu, pēdējā laikā ļoti maz tieku iedvesmots rakstīšanai. Turpretī pārļausot atklāju un izjūtu dziļu mieru, lielu prieku. Vai pienācis laiks rakstīšanu pārtraukt?

Kas mums jādara ar uzrakstīto?

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Vēlos pilnībā klausīties Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tas, ko esi uzrakstījis, nepieder tev. Tev nav jāizlemj, ko ar to darīt. Jau ļoti drīz Es attiecībā uz šiem pierakstiem uzticēšu misiju kādam, ko tu pazīsti.

Paliec mierā. Kad Es lietoju kādu, kurš apveltīts ar īpašām harizmām, tas nekad nav viņa pašā (kaut gan arī viņš gūst labumu), bet gan daudzu citu labā, kurus vēlos uzrunāt un esmu jau izredzējis.

Lūdzu tevi parūpēties, lai tavā rīcībā būtu vairāki eksemplāri, lai tu pilnībā klausītos Manī un nodotu šos rakstus tiem un tām, kurus norādīšu tev iedvesmā.

Esi joprojām šis mazais bērns Manās rokās, paklausīgs gan rakstīt, gan nerakstīt, pārļausīt vai nepārļausīt, uzticēt kādam šos rakstus vai ne.

Kad esi vērsies ar savu lūgumu pie Manis, saņēmis iedvesmu un rīkojies saskaņā ar to, paliec mierā, pārējais nav tavā ziņā. Tev tikai jāpieņem kā labvēlīgie, tā nelabvēlīgie komentāri, lai uzticētu tos Man, vienalga no kurienes tie arī nāktu.

Atceries, ka mēs kopā ieejam jaunā Baznīcā, lai izveidotu jaunu sabiedrību, ko pilnībā vadīs Svētā Trīsvienība un kurā ļaunuma spēkiem vairs nebūs nekādas varas. Vīsa un visu centrā būs vienīgi Mīlestība. Mīlestība, kas reāli iemiesojusies cilvēkos, kuri būs to uzņēmuši, sakot “jā” sevis pārveidei, lai kļūtu Mīlestība, – tā būs saite starp viņiem.

Jā, tevi un jūs mīl Mīlestība, kas pārspēj visu, kas pārveido, dziedina, atbrīvo, paveic visu, kad to pieņem un ļauj tai rīkoties.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi, Mans maziņais.”

200. *19. jūlijs, 2.45*

“Mans maziņais, nebīsties, Es esmu ar tevi. Es nesu tevi Savās rokās, tava sirds joprojām paliek piekļauta Manai.

Pārveide notiek pakāpeniski: gan tad, kad tu strādā, gan atelpas un atpūtas brīžos. Lūgšanai un pielūgsmei veltītais laiks ir īpašas intensitātes brīži, kas mums palīdz savienoties vienam ar otru, bet citi mirkļi šo savienību nostiprina, ļaujot tev izbaudīt Manu Klātbūtni, redzēt Mani darbojamies un būt Manas darbības lieciniekam; šis process ir kā mūrnieka darbs, kad viņš mūrē ķieģeļu sienu. Savs laiks ir iemūrēt javā ķieģeli, savs laiks – ļaut cementam sacietēt un kļūt izturīgam. Tāpat šis otrais posms dod mūrniekam iespēju pārbaudīt veiktā darba kvalitāti.

Tev nav jājūtas vainīgam, ka esi strādājis vai veltījis laiku vingrinājumiem, atelpai un atpūtai. Svarīgi ir tas, ka tu nopietni apzinies – visvērtīgākais laiks ir mūsu divatnei, mīlošajām attiecībām veltītais, un tam jābūt pietiekami ilgam, lai tas tevi allaž pienācīgā mērā piesātinātu.

Atceries, ka Manā Klātbūtnē pavadīto laiku attēlo darba posms, kad mūrnieks iemūrē javā ķieģeli, bet citus brīžus – laikposms, kas vajadzīgs cementa sacietēšanai un kad mūrnieks pārbauda veikto darbu.

Tagad tu vari atpūsties, lai tevī iesūcas tas, ko nule tevī ieliku. Tieši tā mazpamazām, “ķieģeli pēc ķieģeļa”, veidojas Mīlestība.

Tu un jūs kļūstat Mīlestība. Es jūs neprātīgi mīlu.
Es neprātīgi mīlu tevi.”

Šī mācība mani iedrošināja pēc tam, kad biju uzņēmies atbildību par kādu darbu sakarā ar kādu paralizētu brāli. Lai Tev pateicība, Jēzu, par Tavu smalkjūtību un maigumu pret katru no mums.

201. *21. jūlijs, 3.40*

“Mans maziņais, tev ar prieku jāpiekrīt izdzīvot notikumus, kas ar tevi atgadās. Tavam priekam jābūt vēl jo lielākam tāpēc, ka zini – Es vienmēr esmu ar tevi.

Ja notikums ir priecīgs, tad viegli to pieņemt priekā, zinot, ka Savu Mīlestību tev apliecina Tēvs. Bet, ja notikums bēdīgs, kāpēc lai tu nevarētu to pieņemt priekā, zinot, ka esmu tev līdzās, lai izdzīvotu to kopā ar tevi, un ka šis notikums tev palīdzēs padziļināt ticību, mazināt lepnību un godkāri, bet pieaugt pazemībā un svētumā; zinot, ka tas vajadzīgs, lai palīdzētu tev kļūt par Mīlestību?

Prieks, ko izjūti par to, ka esmu pie tevis, ka esi Manas darbības liecinieks, ka redzi sevi kļūstam par

Mīlestību, ir daudz, daudz lielāks nekā skumjas un bēdas, ko var izraisīt kāds nelaimīgs notikums.

Šis prieks ir svarīgs, lai aizsniegtu sirdis redzamā un jo īpaši neredzamā veidā. Tēvs vēlas, lai Viņam kalpotu prieka pilnas būtnes, kuras izstaro Viņa Mieru un Mīlestību.

Paliec un palieciet šajā Priekā par to, ka kļūstat Mīlestība. Jūs tiekat neprātīgi mīlēti.

Es tevi maigi mīlu.”

202. *23. jūlijs, 17.20*

“Mans maziņais, tu esi uz Mīlestības ceļa. Ceri un esi neatlaidīgs, jo ļoti drīz tu apzināsies, ko esmu tevī paveicis un ko no tevis vēlos.

Man tevi jāpadara par sevišķi vērtīgu instrumentu, kas tiks lietots īpašās vietās un sarežģītiem uzdevumiem, kādus var paveikt tikai tas vai tā, kurš pilnībā ļauj Man sevi vadīt.

Jo vairāk laika tu Man veltī, jo ātrāk kļūsti šāds instruments, kādu Tēvs vēlas. Sacīt “jā”, uzņemt Mīlestību, veltīt laiku, turklāt daudz laika, lai šī Mīlestība tiktu pienācīgi integrēta tavā dzīvē, – lūk, to no tevis prasa Tēvs, lai tu kļūtu tāds instruments, kādu Viņš tevi iecerējis Savā jaunajā, Mīlestības papildītajā Baznīcā.

Es tevi maigi mīlu.”

203. *27. jūlijs, 5.05*

“Mans maziņais, Es vēlos, lai tu pilnībā klausītos Manī. Man vēl daudz kas tev mācāms. Nedomā, ka šie pieraksti jau galā. Vadīt tevi ar rakstīšanas palīdzību ir paņēmiens, ko esmu izvēlējis tavā gadījumā, lai runātu uz

tavu sirdi un vienlaikus arī uz tiem un tām, kuri lasīs šos rakstus ticībā.

Šodien Es vēlos, lai tu savā sirdī pilnībā piederētu Man. Darbs, kas tev veicams, taču nespēj mūs izšķirt. Es esmu ar tevi, vadu ikvienu tavu soli. Uzticies Man. Es visu esmu paredzējis. Es vienmēr esmu ar tevi.

Uzņem to, kas ar tevi notiks, tāpat kā tu uzņem Manu Mīlestību.

Es tevi maigi mīlu.”

204. *28. jūlijs, 2.20*

“Mans mīlais, mazais Ž., Manas Sirds mīļo mazulīt. Ja Es šonakt tevi uzrunāju, tas ir tāpēc, ka tu jau sen esi Man ļoti vērtīgs. Jau pirms tavas ieņemšanas brīža Es sāku tevi piepildīt, sagatavodams tev to, ar ko vēlējos tevi apveltīt, pat piešķirt tev īpašas priekšrocības.

Neko no tā, kas tev, tavuprāt, pieder talantu, harizmu vai materiālo labumu un naudas līdzekļu ziņā, tu nebūtu varējis iegūt savu nopelnu dēļ, viss tev dots nepelnīti. Tāpat arī nepelnīti tu saņēmi gan to ģimeni, kurā uzaugi, gan to, kura tev, kā pašam šķiet, pieder tagad.

Nekas, itin nekas tev nepieder, viss ir tikai tev uzticēts. Pienācis laiks, kad tev viss jāuztic Man, jāatstāj Manā ziņā un jāvēlas tikai viens: rīkoties saskaņā ar Manu Gribu, atsaukties uz Manu aicinājumu, ko esi saņēmis sirdī, – aicinājumu pilnībā kalpot Man, galvenokārt neredzamā, tomēr arī redzamā veidā.

Tu Man esi vajadzīgs, tu Man esi vērtīgs, lai Es varētu tevi lietot saskaņā ar Savu plānu. Tev jāsaka Man vairāki “jā”:

“Jā”, lai Man būtu pirmā vieta tavās domās,

“Jā”, lai Man būtu pirmā vieta tavā sirdī,

“Jā”, lai Man būtu pirmā vieta visā, kas attiecas uz tavām nodarbēm vai izklaidēm.

Es vēlos pilnīgu un beznosacījumu “jā”, lai Es tavā dzīvē būtu pirmais visur un visā.

Ja kļūstu uzstājīgs, pat traucējošs, tad tāpēc, ka Es tevi mīlu un vēlos, lai tu pilnībā piederi Man. Tomēr tu esi absolūti brīvs, un, lai kāda būtu tava atbilde, Es nekad tev neatraūšu Savu Mīlestību. Nebīsties, Es esmu ar tevi. Es nesu tevi Savās rokās, lai tava sirds tiktu sadedzināta Manas Mīlestības Ugunī.

Uzņem Manu Mīlestību, ļauj sevi mīlēt. Tajā slēpjas tava patiesā laime, nemeklē to citur.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu, Mans maziņais Ž.”

205. *31. jūlijs, 5.25*

“Mans maziņais, ieej vēl dziļāk sevī, un tu arvien vairāk izjutīsi Manu Klātbūtni. Nemeklē Mani citur, tu zini, ka Es esmu tavas būtības dziļumos. Tagad tev Mani jāatklāj vēl vairāk.

Tas, ko esi atklājis līdz šim, ir tikai daļiņa no Manas Klātbūtnes. Atkārtodams šo vingrinājumu – staigāt mazo, iekšējo celiņu, kas aizved tevi dziļumos –, tu Mani atklāsi aizvien vairāk. Tāpēc šis celiņš kļūs platāks un garāks, līdz ar to arī vieglāk staigājams; Mana Klātbūtne kļūs aizvien jūtamāka. Tu aizvien vairāk kļūsti Man tuvs draugs. Tā Es varu ieņemt tevī aizvien svarīgāku vietu.

Es kļūstu tu, tu kļūsti Es. Mēs abi veidojam vienu veselu, mēs ieejam šajā mistiskajā laulībā, kas liek tev kļūt par Mīlestību. Tu kļūsti Mīlestība, uzņemot Mīlestību. Tas ir vienīgais ceļš, cita nav. Tas ir sīks, šaurs un maz staigāts, bieži vien – nemaz neatrasts.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas jūs esat, to atrazdami, uzņemdami Mīlestību un kļūdami Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

206. 1. augusts. 4.00

“Mans mīlais maziņais, lai kur tu dzīvotu, atceries, ka esi radīts, pateicoties Mīlestības pārpilnībai. Šī pārpilnība paliek gūstā, tāpēc ka Manas radības nepieņem Manu Mīlestību. Mana Mīlestība netiek mīlēta, uzņemta, saņemta. Tā nu Es nespēju to dot. Atlikuši vien daži, kuri to pieņem, nereti – gluži nožēlojamā mērā. Daudzos gadījumos Es dāvāju Savu Mīlestību it kā ar pipeti, kaut gan Man taču ir vesels okeāns Mīlestības, ko dāvāt.

Ja tavas acis atvērtos, tu redzētu, ka esmu tavā priekšā nometies ceļos, lūgdams, pat ubagodams, lai tu uzņem Mīlestību, ko vēlos tevī izliet.

Tu, kurš jau esi izbaudījis Manu Mīlestību, pateicoties daudzajiem “jā”, ko Man sacīji un regulāri atkārti, – kāpēc tu joprojām paliec atturīgs, baidoties uzņemt Mīlestību, ko vēlos tevī izliet?

Es labi zinu, ka saviem spēkiem tu nevari to izdarīt. Nāku tevī lūgt, lai tu atdod Man šo atturību, šīs bailes, kas ir kā ledus siena ap tevi. Kad atdosi tās Man, Es uz tām raidīšu Savas Mīlestības starus. Es tās izkausēšu, lai ļautu Savai Mīlestībai brīvi plūst. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Atceries, ka esi radīts, pateicoties Mīlestības pārpilnībai, lai pats kļūtu Mīlestība; turklāt tava patiesā misija ir dāvāt Mīlestību.

To, ko šorīt Es saku tev, neredzamā veidā saku arī daudzām Savām radībām. Vēl jo svinīgāk Es to sacīšu ikviena cilvēka sirdī, kurš ar ticību lasīs šīs rindas. Visi ir mīlēti.

Pienācis Manas Valstības laiks; tieši tagad sākas laiks, kad Mana Griba notiks virs zemes tāpat kā Debesīs. Mana Griba ir, lai sirdīs brīvi plūstu Mīlestība.

Tavu daudzo piekrišanu dēļ tevī šī Mīlestības plūsma ir jau sākusies, un tu kļūsti Mīlestība.

Es aplāju tevi ar Savu Mīlestības Skūpstu.

Maigumā – TAVS TĒVS.”

207. 2. augusts, 4.30

“Mans maziņais, tu patlaban piedzīvo lielu savas iekšienes pārveidi. Tēvam jāpabeidz radīšana, ko Viņš tevī iesācis. Tieši šī pārveide tev ļauj dziļāk iesaistīties ciešā tuvībā ar Mani.

Prieks un miers, ko tu atklāj šajos divatnes brīžos, tikai sākas. Ļauj, lai tevi pārņem šis prieks un šis miers, kas ir Mīlestības augļi.

Tev nav nekā svarīgāka kā šie īpašie, nepelnīti dāvētie brīži tavas iekšējās būtības atjaunotnei.

Ļauj sevi šādi piepildīt. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

208. 8. augusts, 6.45

“Mans maziņais, ja tu pazītu Mīlestību, ko Tēvs jau šodien grib izliet sirdīs, tu tiktu pilnībā pārveidots. Tu kļūtu lūgšana visas šīs dienas garumā, lai sirdis atvērtos un uzņemtu Mīlestību, ko Tēvs vēlas tajās izliet. Tu ubagodams lūgtos, lai tava sirds atveras un nepazaudē šo vērtīgo dārgumu, ko Tēvs tev grib dot jau šodien pat. Nevis rīt un nevis nākamajā nedēļā, nevis pēc pusgada vai gada Tēvs vēlas tevi piepildīt ar Savu Mīlestību, bet šodien, šajā mirklī.

Vai esi gatavs To uzņemt, gatavs pastumt malā visas savas nodarbes, priekus un rūpes? Vai esi gatavs atdot Viņam visu, kas tev traucē būt pilnīgi atvērtam Viņa Mīlestības uzņemšanai?

Es dzirdu daudzos “jā”, ko tu Man dod no sirds dziļumiem un bez jebkādas atturības. Tu tiec tūdaļ pat piepildīts, tu izjūti Viņa Mīlestību. Saglabā šādu atvērtību visas šīs dienas garumā, un tu drīz vien kļūsi Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

209. *11. augusts, 2.50*

“Ar tevi nāku runāt Es, tavs ikkatra mirkļa draugs – tavs Sargeņģelis. Man ir ārkārtīgi liels prieks būt tev līdzās.

Vairāk nekā tu pats Es esmu liecinieks tam, kas tu kļūsti; tam, ko Tēvs, mūsu Dievs, tevī dara. Manam lielajam priekam ir divi iemesli: pirmais – ka redzu īstenojamies mūsu Dieva Mīlestības plānu, tev vēl dzīvam esot šīs zemes virsū; otrais – tava paklausība, mazuļa paklausība, ļaujot Viņam tevī rīkoties, un tas, ka redzu tavas acis aizvien vairāk atveramies uz Viņa darba īstenošanos ap tevi, caur tevi un visbeidzot tevī.

Es nemitīgi slavēju mūsu Dievu, un Man ir prieks vēl pavairot savas slavas dziesmas ik reizi, kad tu Man to lūdz.

Esmu laimīgs pavadīt tevi redzamā veidā, bet vēl laimīgāks tevi pavadīt neredzamā veidā šīs skaistās, lielās un cildenās misijas labā, ko Tēvs tev uztic.

Kad tev tiks ļauts saskatīt, ko Tēvs caur tevi īstenojis, tev pat mūžības nepietiks, kad kopā ar mums dziedāsi Viņam slavu.

Es slavēju Tēvu, ka esmu tavs Sargs un ka redzu Mīlestības brīnumu, ko Viņš ar tevi paveic. Tāpat ir ar tavu mīļoto laulāto draudzeni Elizabeti. Tēvs jūsu pāri padara

par pilnīgu Mīlestības paraugu. Jūs kļūstat par mazu Viņa Mīlestības Uguntiņu, pie kuras neredzamā veidā nāk sildīties daudzi. Jūs taču esat liecinieki, ka redzamā veidā arvien vairāk brāļu un māsu cenšas jums tuvināties, lai izjustu šo siltumu, kura avots ir Ugunīgās Mīlestības Uguns, kas plūst caur jums. Svētīgs, svētīga jūs esat, tāpēc ka tas ir tā.

Ja jūs zinātu, cik Es esmu laimīgs, būdams tik tuvu jums un vadīdams ikvienu savu soli, vezdams tevi aizvien tuvāk Mīlestībai, lai jau ļoti drīz jūs abus pilnībā uzņemtu sevī šī Ugunīgās Mīlestības straume, kas jūs padarīs par patiesām Mīlestības būtnēm.

Nebīstieties nemaz, jūs nesam mēs, jūsu sargeņģeļi. Mēs esam jūsu uzticamie kalpi mūsu Labā Mīlestības Tēta lielākam Godam.

Atpūties labi. Tavā vārdā Es slavēju Tēvu, Mūsu Dievu, gan dienu, gan nakti. Pieņem Manu gatavību allaž būt tavā rīcībā. Tā ir dāvana tev, tāpat kā tu esi dāvana Man.

Tavs uzticamais draugs.”

210. *21. augusts. 3.50*

“Mans maziņais, šai misijai Man patiešām esi izredzēts tu. Tu nezini, kurp tevi vedu, un tas ir labi. Neziņa tev liek nemitīgi klausīties Manī, būt paklausīgam un padevīgam. Turklāt tā palīdz tev palikt pazemīgam.

Šiem pamatelementiem jābūt pienācīgi un pastāvīgi nostiprinātiem tevī, lai tu būtu un paliktu šāds mazs misionārs Tēva lielajā misijā.

Svētīgs tu esi, Mīlestība ir uzņēmusies rūpes par tevi, Mīlestība tevi pārveido, Mīlestība tevi vada, un tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

211. *22. augusts, 3.20*

Labā Māmiņ Marija, Tu, kura esi Karaliene kā Debesīs, tā zemes virsū, – ar Tavu starpniecību es vēlos uzupurēt savu nespēku Svētajai Trīsvienībai: šīs grūtības palikt pie Tēva lietām, kad mani ļoti bieži nodarbina un satrauc tas vai cits darījums, vai nu attiecībā uz cilvēkiem ap mani, vai biznesa uzņēmumiem, par kuriem esmu atbildīgs.

Paldies, ka dzirdi manu lūgumu, aizlūdz par mani, nāc palīgā manā vājumā. Tu, Māmiņ, esi visnotaļ skaista un šķīsta. Kā mazu zīdainīti es ielieku sevi Tavās rokās.

Pat ja mana mīlestība ir nepilnīga, pieņem to, un es gribu pieņemt Tavu pilnīgo Mīlestību, ko Tu man sniedz. Es Tevi maigi mīlu.

“Manu maziņo zīdainīt, kā Man patīk tevi redzēt pavisam mazu, ņemt Savās rokās, pieglaust tavu sirdi pie Manējās.

Ņemot Savās rokās tevi, Es vienlaikus ņemu arī visus tavējos un lūdzu, lai Tēvs ar Saviem – Radītāja – pirkstiem pārrauj saites, kas tev traucē pilnībā nodoties Tēva lietām, un lai Viņš ņem Savā rokā visus tavus darījumus.

Tu redzi, cik šī mācība ir vienkārša. Ja tu pilnībā nododies Tēva lietām, Viņš ņem Savā ziņā visas tavējās. Ja tu Tēva lietām nododies daļēji, Viņš ņem Savā ziņā daļu no tavējām. Ja tevi pilnībā nodarbina savas paša lietas, Viņam paliek ļoti maz vietas, kur iejaukties, jo Viņš tev atstāj vietu, cik lielu pats gribi ieņemt, un gaida, kad tu piekritīsi iet mazumā, lai tad Viņš varētu ieņemt vietu, ko Viņam atvēlēsi.

Kopā ar Mani kontemplē Viņa Mīlestību, smalkjūtību. Viņš – Radītājs, Visuvarenais – negrūž tevi nost, nespiež malā, bet pacietīgi gaida, kad tu Viņam atstāsi vietu, ko ieņemt.

Jo nozīmīgāku vietu Viņš tevī ieņem, jo spēcīgāk darbojas, un jo vairāk arī tu esi Viņa darbības liecinieks un vairāk Viņu pagodini.

Jo vairāk tu piekrīti iet mazumā, jo Viņš tevī klātesošāks un jo vairāk tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi auklēju Savās Mātes rokās, Manu mazo zīdainīt, lai tu uzņemtu visu Mīlestību, ko Tēvs grib izliet tavā sirdī.

Es redzu Jēzu noliecamies pār tevi, lai kopā ar Mani čukstētu tev ausī: “Es tevi mīlu.”

Es tevi maigi mīlu. Es tevi mīlu neprātīgi.

Tava Māmiņa Marija.

212. 26. augusts, 4.30

“Mans maziņais, tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Tu lēnām dodies caur lielu pāreju, kas tevi ved uz tavu patieso misiju, kuras dēļ tiki radīts, – “kļūt par Mīlestību”, pilnībā nodoties Tēva lietām; dienu vai nakti, guļot vai stāvot, lūgšanā, darbā vai atpūtā.

Ne jau tas, kur tu atrodi vai ko dari, nosaka, vai tu esi vai neesi nodevis Tēva lietām, to nosaka tavs dvēseles stāvoklis, tavi “jā”, tavas piekrišanas būt padevīgam instrumentam Tēva Rokās, ļaujot Viņam tevi lietot, kur Viņš vēlas, kad vēlas, pie kura vēlas, tādā kalpošanā, kādā Viņš vēlas.

Labi saprotams, ka tas var īstenoties vien tad, ja tev ir ilgi divatnes brīži ar Mani, ja tu lūdzies, velti laiku adorācijai un pieņem sakramentus, galvenokārt Manas Miesas un Manu Asiņu komūniju.

Tēvs Savā Mīlestības plānā ir visu paredzējis. Viņš nodevis jūsu rīcībā visu, kas jums vajadzīgs, lai veiktu šo lielo pāreju, kas jūs ved uz Mīlestību. Ikvienam šīs zemes

virsu dzīvojošam cilvēkam jāizšķiras, vai viņš izvēlas to, ko sniedz Tēvs, vai to, ko piedāvā un liela pasaule.

Nepieciešamās žēlastības, lai brīvi izvēlētos un izšķirtos par pareizo, cilvēks var smelties savas būtības dziļumos.

Svētīgs tu esi, iedams šo mazo ceļiņu, kas tev dos iespēju atklāt šos vērtīgos dārgumus, šis labi iesaiņotās dāvanas, kuras tu nekad nebeigsi vien atvērt un kuras tevi vada aizvien tālāk pa Mīlestības ceļu.

Tuvajā sadraudzībā, kas mūs savstarpēji vieno, kopīgi un no vienas sirds pagodināsim Tēvu, lai notiek tā šajā brīdī, kas dara tevi par Mīlestību.

Ļauj Manai Mīlestībai tevi auklēt un savas sirds dziļumos klausies vārdos, ko Es tev mīli un maigi čukstu:

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

213. 27. augusts, 4.20

“Mans maziņais, tieši tava paklausība Manam Garam tev palīdz virzīties uz priekšu lielajā pārejā, kas ved tevi uz Mīlestību. Vai tu esi ar mieru iet vēl tālāk pa ceļu, kas tevi ved uz Mīlestību?”

Bez mazākās svārstīšanās es saku savu “jā”. Man ir tikai viena vienīga vēlēšanās: būt tam, ko Tu no manis vēlies, vietā, uz kuru Tev labpatīks mani sūtīt, un pilnīgā gatavībā veikt to, ko Tu gribi, lai daru. Paldies, ka uzņemies rūpes par mani.

“Es dzirdēju tavu atbildi. Ar prieku to pieņemu. Es uzņemos rūpes par tevi. Turklāt tu būsi liecinieks Manai darbībai tevī, ap tevi un caur tevi.

Šorīt saņem vien Manu Mīlestību, ļauj sevi piepildīt. Tev nav nekā svarīgāka par šīm mīlošajām attiecībām starp mums, attiecībām, kas dara tevi par Mīlestību.

Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

214. 4. septembris, 3.10

Kungs Jēzu, lieku Tavā Sirdī lūgumu dot man padomu par izdevniecību un iespējamo pseidonīmu, ko es varētu izmantot, publicējot "Manu izredzēto laimei. JĒZUS".

Atkārtoju Tev savu "jā" bez jebkādiem nosacījumiem un gaidu Tavu atbildi.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

"Mans maziņais, Es joprojām lūdzu tevi doties uz priekšu tīrā ticībā. Tu vairākkārt esi bijis liecinieks tam, ka, izteicis savus lūgumus un sagatavojis sirdi atbildes saņemšanai – lai kāds būtu Tēva iecerētais virziens –, un, pateicoties šīm divām pamatnostājām "lūdz un saņem", esi ticis pilnībā vadīts vai nu ar tev dāvātas iedvesmas, vai tavā ceļā noliktu cilvēku, vai kādu notikumu starpniecību. Un tas nebūs citādi arī attiecībā uz šo rakstu publicēšanu, kuri lasītājiem un lasītājām mācīs paklausību Svētajam Garam visās dzīves jomās, uzņemot Mīlestību, ko Tēvs vēlas viņos izliet, un visbeidzot kļūstot par Mīlestību.

Tā vietā, lai skumtu, ka Es ne uzreiz saku, kas tev jā-dara, paraugies, kā Es vadīju tevi vakar, kad devies nest vēsti vienai no Manām mīļajām laulātajām draudzenēm. Paraugies, kā tu tiki vadīts daudzos un dažādos apstākļos.

Kad tu ļauj sevi vadīt, nezinādams, kurp un kā, nedz kurš tev vada, tas tev liek palikt mazam un tas tev arī padara par lietojamu instrumentu Tēva Rokās.

Tagad, kad pats atzīsti, ka esi mazs, atgriezies mūsu ciešo attiecību pašā sirdī. Uzņem Manu Mīlestību, ļauj sevi mīlēt, ļauj, lai tevi ietin Mīlestība. Nāc, kārtīgi izpeldies Tēva Mīlestības Okeānā, un tā tu kļūsi Mīlestība.

Ieklausies maigajos čukstos savas sirds dziļumos:
Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

215. *5. septembris, 3.50*

“Mans maziņais, risinājums tavām problēmām atrodams tavas niecības un bezspēcības dziļumos; šajos dziļumos tu ieej Dieva, sava Radītāja, Sirdī; ieej pašas Mīlestības Avotā.

Tēva Mīlestības Avots ir kaut kas daudz vairāk nekā ūdens tavu slāpju veldzēšanai. Šajā Ūdenī tu vari pilnībā iegremdēties, vēl jo vairāk tāpēc, ka tas ir brīnumains un ietver sevī visas labās īpašības, ko vien vari iedomāties. Pat vairāk, tas šīs īpašības sevī ietver neierobežotā daudzumā, un tās var apmierināt tavas būtnes visas vajadzības, vienalga, vai tu to apzinies vai ne.

Šķīstīdams tevī visu aptraipīto, tas vienlaikus atjauno arī visu salauzto, tam piemīt vara radīt un pārradīt to, kā tev pietrūkst, lai tu būtu tas, ko Tēvs vēlas – Mīlestības pilna būtne. Citiem vārdiem sakot, tieši šim Avotam piemīt vara pabeigt nepabeigto būtni, kas tu esi.

Mācies pieņemt visas situācijas vai notikumus, kas tev atgadās, lai nokāptu vēl dziļāk savā niecīgumā un nespēkā, tā ka tu tiktu vēl dziļāk iegremdēts bezgalīgajā Tēva Mīlestības Avotā un tādējādi drīzāk kļūtu Mīlestība.

Es tevi pavadu ik reizi, kad tu iegremdējies, un aizvien vairāk lepojos ar maziņo, kas esi tu.

Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības uz tevi. Es tevi maigi mīlu.”

216. *11. septembris, 4.30*

Kungs Jēzu, dāvā man žēlastību pieņemt šo situāciju, kas man sagādā ciešanas, mani satriec un ievaino, piespiež justies bezspēcīgam un kas ilgst jau vairāk nekā desmit gadu. Nāc, uzņem mani to, ko es pats nespēju uzņemt.

Nāc, kopā ar mani svētī Tēvu, ka tas viss tā ir, un jo īpaši nāc dāvāt visas svētības un piedošanas, ko nespēju dāvāt es pats sava grēcīgā stāvokļa un lepnības dēļ, kas mani pastāvīgi mīt.

Es atkārtāju Tev savu pilnīgo un beznosacījumu "jā" visām šīm situācijām, kuras cieši saistītas ar cilvēka dabu, ko rūgti nožēloju. Nāc, pakļauj mani ar Savu Mīlestību. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu pazemīgo lūgšanu.

Nāc mani pielūgt Tēvu, nāc un mīli mani tos un tās, kurus Tu liec manā ceļā un īpašā veidā – to, kurš man pašlaik dara pāri un mani ievaino. Kā mazs bērniņš es metos Tavās rokās. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā gan neuzņemt tādu maziņo, kāds tu esi? Ar atplestām rokām un atvērtu Sirdi Es tevi uzņemu, paceļu Savās rokās, pieglaužu tavu sirdi pie Savējās, daru tavu lūgšanu par Savējo un lieku to Tēva priekšā.

Es ne vien uzņemu tavas ciešanas, bet tās arī pievienoju Debesu ciešanām, ko izraisa fakts, ka Mīlestība zemes virsū netiek mīlēta.

Es atsvabinu tevi no smagās nastas, kas gūlās uz taviem pleciem. Es dodu tev nepieciešamās žēlastības un atklāsmes, kas tevi vadīs, palīdzot izvairīties no aplamiem soļiem un padarot šo mokošo situāciju par Mīlestības un miera avotu gan tev, gan otram šajā lietā iesaistītajam cilvēkam, gan visiem tiem un tām, kuri ir pie tevis un kurus tu nes sirdī.

Vēlreiz – nebīsties ne no kā, Es esmu ar tevi. Kur esmu Es, tur ir Mīlestība. Kur vien ir Mīlestība, Tā ir uzvarētāja, lai kā šķistu no malas.

Neskaties uz šīm mokošajām situācijām, pievērs skatietni Tēvam, uzlūko Viņa Mīlestību. Tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

217. 16. septembris, 4.30

“Mans maziņais, Es tev tuvojos ar aizvien liksmāku Sirdi. Tava sirds kļūst aizvien spējīgāka uzņemt Manu Mīlestību. Nebīsties, tu nekad tās neuzņemi par daudz.

Šobrīd tev nav nekā svarīgāka, kā uzņemt Manu Mīlestību. Pateicoties šai uzņemšanai, Mīlestība var iekļūt tevī. Nekas cits kā Mīlestība, ko esi pienācīgi integrējis sevī, tevi šķīstī, pārveido, iedvesmo, vada, dod padomus, atbalsta un dara tevi par “otru Kristu”. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

218. 21. septembris, 22.20

Pagājušās nedēļas trešdienā, sākot lūgšanu dienu, es tiku iedvesmots izveidot akrostihu vārdam “atgriešanās” [francū val. “conversion” – tulk. piez.] ar mērķi izsacīt, ko man nozīmē šis process, kas ik dienas prasa manu uzmanību.

C kontemplēt Dievu, kurš nāk.

O uzpurēt visu, ko Viņš mums uztic un kas esam mēs paši.

N neļaut, lai mūsu uzmanību novērs pasaulīgas domas.

V dzīvot aizvien tuvākā sadraudzībā ar Jēzu.

E pastāvīgi tikt Viņa Mīlestības pārveidotiem.

R ik dienas atdzimt no jauna savās domās, savos ieradumos un izturēšanās veidā.

S zināt, ka viss nāk no Viņa.
I aizvien dziļāk izdzīvot visu, kas ar mums atgadās.
O mēs dzīvojam nemitīgā jaunā atjaunotnē.
N mūsu lielā cerība ir Mūžīgā Dzīve.

219. 29. septembris, 4.05

“Mans maziņais, tu, kuru esmu izredzējis, – ļauj, lai tevi aizvien vairāk vadu, vedu un iedvesmoju Es, tavs Dievs. Šī žēlastība, kas tev ir, kad tu rakstot ļauj sevi vadīt, palīdzēs tev veikt lielo pāreju, kas aizved tevi otrā krastā.

Tajā krastā Mīlestība pastāv pārpilnībā, tur visas būtnes ir Mīlestības būtnes, neatstājot vietu nekam, kas būtu pretējs Mīlestībai.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, atrazdamies uz šī *prāmja*, lai pilnībā izbaudītu daudzās žēlastības, kas pār jums tiek šajā brīdī izlietas. Jums jāmacās pilnībā izdzīvot pašreizējo mirkli, pat pilnā mērā abstrahēties no pagātnes, labas vai ļaunas, jo, kad tā atdota Tēva žēlsirdības ziņā, tai vairs nav nozīmes. Pa īstam svarīgs ir tikai viens: pašreizējais mirklis, tavā sirdī izlietā Mīlestība un mūsu kopējā sadraudzība, tu Manī un Es tevī.

Kad tu apzinies, cik svarīgs ir pašreizējais mirklis, kā arī žēlastības un Mīlestība, kas ik mirkli tiek izlieta tevī, tava sirds izplešas un līdz ar to kļūst spējīga uzņemt vēl vairāk nākamajā mirklī. Tieši tāpēc tu nemitīgi audz.

Zinādams, ka Tēvs nekad neatrauj Savas žēlastības un Mīlestību, bet gan, gluži pretēji, dod tās aizvien vairāk, kā lai tu iedrīkstētos raizēties vai satraukties par nākotni, būdams pārliecināts, ka tiec iekšēji aizvien vairāk piepildīts, lai kā arī izskatītos no malas vai lai kas tev būtu jāpiedzīvo ārēji?

Turklāt, zinādams un būdams piedzīvojis, ka svarīgais, būtiskais ir tas, ko tu piedzīvo iekšēji, nevis tas, kas notiek ārēji; zinādams, ka kļūsti Mīlestība, tu vairs nevari satraukties vai raizēties par kaut ko. Tajā ir tava patiesā drošība, ne citur.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, jo esat to atklājuši, tam ticat, tam pieķeraties un to pilnībā izdzīvojat. Visi kopā pilnībā izbaudīsim un izmantosim pašreizējā mirklī Mīlestību un žēlastības.

Saņem Manu Mīlestību. Piekrīti, ka Es tevi mīlu. Ļauj sevi mīlēt, tieši tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

220. *4. oktobris, 5.50*

“Mans maziņais, ieej vēl dziļāk sevī. Aizvien vairāk ieklausies Manī. Es gribu, lai šie īpašie mirklī, ko pavadām kopā un kuru laikā ieejam ciešā tuvībā, kļūtu pastāvīgi. Tā tu allaž klausīsies Manī. Es vadīšu ikvienu tavu domu, ikvienu tavu soli, tādējādi aptverot arī visus tavus vārdus.

Tikai pilnā mērā dzīvodams sirdīs, Es varu sagatavot Savu Lielo Atnākšanu Godībā. Man vajadzīgs daudz mazu dvēseļu, kuras Man saka savu pilnīgo “jā”, aizliedz sevi un ļauj Manai Klātbūtnei sevi pilnībā caurstrāvēt.

Kad Mana Klātbūtne cieši nostiprinājusies kāda cilvēka iekšienē, kurš piekrīt atļaut Man brīvi rīkoties, tā dara brīnumus, turklāt šim cilvēkam nemaz nav jāprāto, kas viņam jādara, lai būtu Man patīkams. Tā ir pilnīga tādas būtnes pārveide, kura kļuvusi Mīlestības pilna, visnotaļ Mīlestības vadīta būtne, un tā var radīt vienīgi Mīlestību, lai kur atrastos, lai kas tai būtu veicams.

Mīlestība uzņēmusies rūpes par visu, vispirms par tavu būtni, pēc tam arī par notikumiem un cilvēkiem ap

tevi. (Ja Es tev liku rakstīt “notikumus” pirms “cilvēkiem”, tad šī secība norādīta nevis nozīmīguma ziņā, jo mērķis taču ir cilvēks, bet tāpēc, ka Mīlestībai ir vieglāk kontrolēt notikumus nekā cilvēkus – tā kā cilvēki ir pilnīgi brīvi, Mīlestībai jāgaida viņu piekrišana.)

Veltī laiku, lai pienācīgi uzņemtu sevī šo mācību; mērķis ir tikai viens: darīt tevi un visus, kuri šīs rindas lasīs, par Mīlestības pilnām, Mīlestības vadītām būtnēm, lai raisītu aizvien vairāk un vairāk Mīlestības.

Tieši tā strauji tiek gatavota Mana Lielā Atnākšana un veidojas šī jaunā Mīlestības sabiedrība, darot jūs un tevi par Mīlestības pilnām būtnēm.

Tāpēc, ka Es tevi mīlu, tu kļūsti Mīlestība, un tāpēc, ka tu mīli, arī citi kļūst Mīlestība, un tā tālāk, līdz visa zeme būs pilnībā atjaunota.

Tāda ir lielā kustība, ko patlaban raisa Mīlestība, darot jūs un tevi par Mīlestību. Paliec maziņais bērns, kurš ļauj sevi mīlēt.

Es tevi maigi mīlu.”

221. 13. oktobris. 4.50

Kungs Jēzu, uzticu Tev šīs pēcpusdienas tikšanos; baidos, ka tās laikā es varu nebūt Mīlestība. Nāc un pārņem kontroli pār šo tikšanos. Atdodu Tev savu nespēku. Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, dodies uz priekšu ticībā. Neaizmirsti 1997. gada 6. janvāra mācību. Pārlasi par katru no posmiem un sagatavojies tos pienācīgi iziet. Esi uzticīgs šai mācībai, un Es būšu uzticīgs Savam Vārdam. Tu kārtējo reizi atklāsi, ka Es esmu Visuvarenais, neiespējamā Dievs.

Lai bailu vietā stājas pašāvēība, šķelšanās vietā – Mīlestība, dusmu vietā – lēnprātība, grūtuma vietā – vieglums.

Un tu atradīsies mierā, būdams šāds Mīlestības instruments Tēva Rokās, šī Tēva, kurš Savā ceļā pārvērš visu, kurš pārvērš situācijas un tādējādi sekmē Mīlestības Valstības veidošanu zemes virsū. Pateicoties tavamniecīgam, Mīlestība spēj brīvi darboties.

Ikkatra tikšanās tev jāsaņemas ar Mīlestību un Mīlestībā. Esi mierīgs, Mans maziņais, Es esmu ar tevi.

Es tevi maigi mīlu.”

222. 19. oktobris, 5.45

“Mans maziņais, tikai savas būtības dziļumos tu savienojies ar Mani un saņem Manu Mīlestību. Tātad tieši tur tu saņem mācības par to, kas tev ir vai nav jādara.

Kad esi sacījis daudzus “jā”, sekojot Tēva Gribai, un daudzus “nē”, neļaujot sevi iespaidot pasaulīgām domām, “nē”, neklausot savai personiskajai gribai, pastāvīgi paliekot šajā nostājā, ik dienas veltījot laiku tuvai sadraudzībai ar Mani tavas būtības dziļumos, atsaucoties uz to, kas tev tika mācīts 1997. gada 6. janvārī... , tev vairs nepavisam nav jābīstas spert noteiktu soli, jo zini, ka Es vienmēr esmu ar tevi, ka tevi vadu, iedvesmoju un vedu.

Nebīsties, paliec Manā Mīlestībā. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

223. 30. oktobris, 5.30

“Mans maziņais, Es tevi aicinu kļūt par Mīlestības pilnu būtni, vienmēr un visur.

Tēvs tev liek iegūt dažādas pieredzes cilvēciskajā un biznesa jomā, reizēm vienkāršas un vieglas, bet citkārt grūtākas, uz pārdomām rosinošas un mulsinošas. Lai

kāda būtu situācija, tev nav par to jāraizējas. Tev tikai viss jāieliek Tēva Rokās, uzticoties, ka Viņš dos atrisinājumu Savā laikā.

Neesi "lielais", kurš daudz ko nokārto pats. Esi šis maziņais, kurš ir un paliek bezspēcīgs cilvēku un situāciju priekšā, visu gaida no sava Tēva, kļūst Viņa darbības liecinieks un pateicas Viņam par visu.

Tu daudzkārt esi devis savu piekrišanu un tagad mācies Mīlestības skolā, bet visu tev veicamo darbu nolūks ir palīdzēt pilnībā kļūt par Mīlestību, kad gūsti trīskāršo pieredzi par Tēva Mīlestību, Gudrību un Prātu, kas izpaužas vai nu caur tevi, vai citiem cilvēkiem, vai notikumiem.

Svarīgs joprojām ir viens – pārveide, kas notiek tevī un citos. Pateicies Tēvam par to. Tas ir ceļš, ko Viņš tev izredzējis, lai tu kļūtu Mīlestība. Nebīsties, tu esi uz pareizā ceļa, tā, ko Viņš tev izredzējis. Tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi mīlu."

224. 5. novembris, 4.20

Kungs Jēzu, gribu Tev pateikties par šīm divām pieredzēm biznesa jomā, kuras nule piedzīvoju. Esmu sajūsmā par notikumu norisi, cilvēku attieksmi un galu galā arī par panāktajiem rezultātiem.

Man pašam būtu bijis neiespējami panākt tādus rezultātus. Tātad es savu acu priekšā redzu piepildāmies Tavus 1997. gada 22. un 23. februārī dotos solījumus. Viss mani māca, ka rīkojies esi Tu, nevis es.

Palīdzi man palikt mazam, lai Tu spētu pilnībā darboties visos manas dzīves notikumos. Es Tevi slavēju un pielūdzu. Nezinu, kā Tev pateikties. Uzturi Mani Savā Mīlestībā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kāds prieks tevi redzēt konstatējam savu nespēku un reizē arī Tēva Visspēcību. Nesteidzies, uzņemdamš šos notikumus sevī, tos pārdomādams, pateikdamies Tēvam, lai tie iespiestos tavas būtības dziļumos un lai tu ietu mazumā, ļaujot visu vietu tevī ieņemt Man.

Es tevī un tu Manī. Ne vairs tu pats domā, runā un rīkojies, bet gan Es. Tu izjutīsi aizvien lielāku prieku, sajūsmu un gaviles pat pārbaudījumu brīžos.

Mēs ieejam jaunā pasaulē, jaunā Baznīcā. Tev vēl viss jāatklāj. Cik Es esmu laimīgs turēt tevi pie rokas, lai neļautu tev pakrist, palīdzētu tev palikt uz pareizā ceļa un redzētu tavu sajūsmu.

Nebīsties, turpini iet uz priekšu; Es pats tevi vadu, un pamazām tu arvien vairāk kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.

225. 12. novembris, 3.45

Kungs Jēzu, uzticu Tev šīsdienas tikšanos ar pieciem priesteriem, kuras mērķis būs pārrunāt iespēju atsākt darbību atbrīvošanas kalpojumā.

Atzīstos Tev savā nespēkā. Paļaujos vienīgi uz Svēto Garu un sagatavojos uzklaut jebkuru mācību, kas Tev būtu man sniedzama šīs tikšanās sakarā.

Paldies, ka dzirdi manu lūgumu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nebīsties, Es esmu ar tevi, turpini iet uz priekšu tūrā ticībā. Uzticies Man, Es vadu ikvienu tavu domu, soli un vārdu.

Šajā tikšanās reizē būs svarīgi šādi punkti:

1. Mīlestība un uzņemšana jūsu vidū citam pret citu.
2. Jūsu iekšējā gatavība uzņemt Svētā Gara darbību jūsos, caur jums un ap jums.

3. Nedalīta jūsu uzmanība, ieklausoties Svētajā Garā, kurš plūdis te caur vienu, te kādu citu no jums.
4. Esiet vienoti vēlmē kalpot Baznīcai, būt tai uzticīgiem, sekojot Svētā Gara iedvesmām.
5. Esiet drosmīgi savā ticībā.
6. Neļaujiet sevi iespaidot dažādu šobrīd Baznīcā pastāvošu domas strāvojumu maldīgumam.
7. Izvairieties no jēlkādas nevajadzīgas kritikas.
8. Nebaidieties atmaskot maldus.
9. Paļaujieties, ka Es rūpējos par Savu Baznīcu.
10. Es esmu neiespējamā Dievs.
11. Es jūs lūdzu būt gluži niecīgiem instrumentiem, kuri pilnībā ļauj Man sevi vadīt.
12. Jūs atrodaties kādas jaunas dvesmas pašā sākumā, kas nāks pār jūsu un Manu diecēzes baznīcu.
13. Nebīstieties, Es esmu ar jums.

Es tevi lūdzu veikt ticības, pazemības un paklausības aktu, kad šis tikšanās ievadā nolasīsi tikko uzrakstīto.

Tikai rīkodamās pilnā mērā Mana Gara vadībā, tava būtne pārveidojas un kļūst Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

226. *15. novembris, 5.25*

“Mans maziņais, joprojām ļoti lielā priekā Es ar tevi savienojos, tevi pavadu, eju tev pa priekšu tavās tikšanās reizēs, iedvesmoju tevi un citus, lai šīs tikšanās noritētu lēnprātībā, saskaņā, mierā un Mīlestībā.

Tu taču esi liecinieks, ka Es esmu Dievs, kurš rīkojas, kad Man dod rīcības brīvību.

Šo brīvību Es saņemu no sirds, kas kļūst maza, ļoti maza, pietiekami maza, lai uzņemtu visu, ko vēlos tai dāvāt, pietiekami maza, lai visu prasītu no Manis, un

pietiekami maza, lai atzītu, ka viņā, caur viņu un ap viņu esmu rīkojies Es, un sargātos piesavināties Manu veikumu sevis pašas vērtības, spēka un goda izcelšanai.

Vairāk nekā jebkad Es meklēju daudz jo daudz mazu siržu, lai būvētu šo Mīlestības sabiedrību, kas spētu Mani uzņemt, kad visā drīzumā notiks Mana lielā Atgriešanās.

Kad viena vienīga maza sirds Man sniedz visus savus “jā”, Es tai dodu spēku sacīt “jā” veicināšanai nepieciešamos “nē”:

jā – niecīgumam,
 jā – nespēkam,
 jā – žēlsirdībai,
 jā – uzņemšanai,
 jā – Mīlestībai.

Katram no šiem “jā” atbilst viens vai vairāki “nē”, kas ir nepieciešami, lai sacītu šos “jā”, un kas ir arī ar tiem pretrunā. Tu nevari sacīt “jā” niecīgumam un vienlaikus nesacīt “nē” vēlmei izcelties, tikt atzītam, būt spēcīgam, ievērotam, novērtētam un izdabāt godkārei un lepnībai.

Jūs ik dienas varat Mīlestības gaismā izdarīt daudz jo daudz Mīlestības piedāvātu izvēļu, lai atsauktos uz Mīlestības aicinājumu. Tu un jūs ļoti strauji kļūstat Mīlestība. Jūs tiekat neprātīgi milēti.

Es tevi maigi mīlu.”

227. 17. novembris, 5.15

“Mans maziņais, tu uzdod jautājumu: “Vai esmu gatavs uzņemt Jēzu, kad būs klāt Viņa lielās Atgriešanās mirklis?” Lūk, ko Es uz to sacīšu: mēģināt tam sagatavoties saviem spēkiem ir neiespējama misija, tev drīzāk būtu jāvaicā: “Vai es ļauju sevi sagatavot pienācīgai Jēzus uzņemšanai Viņa lielās Atgriešanās mirklī?”

Lai palīdzētu sev pareizi atbildēt uz šo jautājumu un gūtu par to kādu apskaidrību, vari sev uzdot šādus apakšjautājumus:

1. Vai es dodu Svētajam Garam pilnīgu rīcības brīvību manī?
2. Vai spēju Viņu atpazīt, kad Viņš darbojas manī, ap mani un caur mani?
3. Vai spēju Viņam pateikties par visu, nevēlēdamies piesavināties kādu daļu nopelnu pats sava goda labad?

Šajos trijos būtiskajos jautājumos slēpjas vairāki citi jautājumi, kas tev dod iespēju padziļināt atbildi. Piemēram, 1. jautājumā – vai Viņam pieder pilnīga rīcības brīvība manī: vai no manis izstaro Svētā Gara augļi, ko nosaucis svētais Pāvils Vēstulē galatiešiem 5,22-23, proti, mīlestība, prieks, miers, pacietība, izpalīdzība, labestība, uzticēšanās citiem, lēnprātība, savaldība?

Jūs allaž pazīstat koku pēc tā augļiem. Ja gribi zināt, kāds koks esi, paraugies uz augļiem, ko nes. Ja tie nav vēlamie, atdod tos Tēva žēlsirdībai. Atkārto Viņam savu “jā”, lai Viņš nāk pārcirst saites, kas tev liedz būt šādam labam kokam. Citiem vārdiem, saki Viņam savu “jā”, lai Viņš tev izgriež sausus zarus, kaut arī reizēm šī operācija ir sāpīga.

Saki Viņam savu “jā”, lai Viņš tevī uzrāda un paņem projām visu nepareizo, kas tev liedz būt šādam labam kokam, kurš nes bagātīgus un lieliskus augļus. Ja arī tu ne vienmēr apzinies to daudzumu (jo nereti šī raža nobriest neredzamā veidā), tas, ko redzi, ir tik augstvērtīgs, ka tālu pārspēj visu, ko tu būtu varējis paveikt pats.

Tāpat ir ar visiem citiem jautājumiem. Viss, kas tev izskatās neattīrīts, jāuztic Tēva žēlsirdībai. Tev jāsaka Viņam visi “jā”, ko Viņš grib no tevis prasīt vai nu tiešā veidā, vai ar citu cilvēku vai notikumu starpniecību.

Tikai tā tu vari pilnībā izdzīvot U.S.S. (**Uzņemt, Svētīt, Saprast**) [franču valodā šie burti ir *A.B.C.* – *Accueillir, Bénir, Comprendre*; abreviatūra *A.B.C.* nozīmē arī “ābece” – tulk. piez.] un līdz ar to pilnībā kļūt Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

228. 21. novembris, 5.00

Kungs Jēzu, es nesaprotu, ko piedzīvoju vakar, kad man bija jānoņemtas divdesmit minūtes, lai iedarbinātu smago mašīnu, kuru man bija aizdevis kāds darbinieks. Es kļūdījos tādējādi, ka pūlējos to izdarīt ar savas personiskās automašīnas atslēgu, ko taču labi pazīstu, kamēr īstā – smagās mašīnas – atslēga atradās man kabatā. Galu galā pārpratumš ar atslēgām noskaidrojās, tikai kad talkā nāca kāds cits, kurš bija piedāvājies man palīdzēt.

Šī pieredze man šķiet neticama; tā ne vien liek kaunēties, bet izraisa arī nopietnas šaubas par paša rīcību. Kas ar mani notiek? Vai es zaudēju savas koordinācijas spējas?

Paldies, ka dzirdi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, atbildi tu atradīsi, vēl dziļāk ieiedams sevī, jo šajā notikumā, ko piedzīvoji, slēpjas vesela mācība. Palūkosimies uz to kopīgi.

Vispirms tas tev palīdz ļoti konkrēti apzināties savu trauslumu, ievainojamību. Tevī nav nekā, kas var funkcionēt bez Tēva atļaujas. Tu esi pilnībā atkarīgs no Viņa; nekas tev nepieder, neko tu pa īstam nespēj kontrolēt. Viss nāk no Viņa, viss atrodas Viņa kontrolē, un visam pie Viņa jāatgriežas.

Te nu ir šis notikums, ko esi piedzīvojis, lai tas tev ļautu apzināties, cik svarīgi ir visu ielikt Tēva Rokās un

jo īpaši – visu gaidīt no Viņa. Pateicoties šim starpgadījumam, tu esi apzinājies savu nevarību un niecību.

Ir svarīgi, lai tu pilnībā uzņemtu šo pieredzi, svētītu Dievu, ka esi to guvis, un tikai vēlāk tev tiks ļauts atklāt vēl citas pārles, kuras saistītas ar šo pieredzi, kas pati par sevi ir nenožīmīga, taču ietver sevī bezgalīgas bagātības, un tās iespaids sniedzas neizsakāmi tālu.

Tev jāiziet caur daudzām šķīstīšanās, lai tu pilnībā kļūtu Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

229. *23. novembris, 5.15*

“Mans maziņais, neesi neticīgs, redzot to, ko šobrīd piedzīvo. Tevī aizvien vairāk un vairāk dzīvo Kristus.

Visam, kas ir tevī un kas ne visos punktos saskan ar Viņu, jātiek atmaskotam un izraidītam no tevis. Tāpēc tev jāpriecājas par to, ko tu piedzīvo.

Ja notikums bijis priecīgs, tas nozīmē, ka Kristus ir varējis brīvi izpausties. Ja notikums bēdīgs, tas nozīmē, ka notiek šķīstīšanas. Kā vienā, tā otrā gadījumā tev par to jāpriecājas, jo tu no tiem gūsi svētību un gūsti jau tagad, turpinot ceļu, ko esi sācis iet, – ceļu, lai pilnībā kļūtu par Mīlestību.

Piedzīvojot visus šos notikumus, regulāri pavadi laiku kopā ar Mani, lai ieietu mūsu ciešajā sadraudzībā un uzņemtu Mīlestību, ko Es izleju tavā sirdī. Apzinies, ka tiec dziļi milēts un ka vienīgi Mīlestība, ko esi uzņēmis sirdī, spēj mainīt visu tavu būtību, mainīt tos, kuri dzīvo tev apkārt, un galu galā mainīt pasauli.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, sākdami iet šo ceļu, kura gaitā pakāpeniski uzņemsiet Mīlestību un kļūsiat Mīlestība.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi mīlu.”

230. 4. decembris, 2.00

“Mans maziņais, nebīsties, Es pats, tavš Dievs, tev liku izkāpt no gultas, lai mēs pavadītu šo brīdi divatā. Šajā ciešajā sadraudzībā, kas pastāv starp mums, Es vēlos tevī vadīt ar šo pierakstu palīdzību, kurus izmantošu, lai nodibinātu tuvas attiecības ar daudzām dvēselēm.

Tu prāto, vai tavam vārdam jātiek publicētam vai ne, bet, lūk, ko vēlos Es: ir svarīgi, lai tu piekristu, ka esmu izraudzījis tevi. Vēlreiz saku, ne jau tavu nopelnu, bet to žēlastību dēļ, kas kļuva iespējamas, pateicoties tavām daudzajām piekrišanām.

Es vēlos, lai šāda tuvība Man būtu ar visām sirdīm. Šajos laikos, kas ir pēdējie, Man jārikojas ātri. Pasaulei jāzina, ka Es esmu tas, kurš rīkojas, un Es rīkojos visās sirdīs, kuras Man dod rīcības brīvību. Tavam vārdam nav nekādas nozīmes; to, ko Es paveicu caur tevi, Es varētu paveikt caur daudziem, ja viņi Man dotu beznosacījumu, neatgriezeniskus, “pilnīgus jā”.

Taču cilvēkiem ir vajadzīgi citi, lai viņi ļautu sevi vest pie Manis, un Man patīk lietot citus, lai vestu viņus pie Sevis, kā jau Es darīju arī ar tevi. Paraugies uz lielo ļaužu skaitu, kurus reiz lietoju un lietoju vēl tagad, lai atvestu tevi pie Manis.

Ik reizi šie cilvēki tika pareizi atpazīti. Es vienlīdz lielā mērā gribu, lai cilvēks piekrīt iet mazumā un atdod visu vietu Man, gan arī lai viņš tiek skaidri atpazīts līdz ar visām priekšrocībām un neērtībām, ko tas var izraisīt, – gan vēstījuma, gan viņa paša labā.

Šī iemesla dēļ tev droši un neapšaubāmi nāksies ciest.

Piekrist kļūt par otru Kristu nozīmē piekrist arī ciest. Tev allaž pieder brīvība atkāpties vai paslēpties, taču Es tev Savu gribu izsaku skaidri.

Žēlastības, ko tevī izleju, Miers, ko lieku tavā sirdī, un Mīlestība, ko izjūti Manā Klātbūtnē, ir daudz, daudz, daudz svarīgāki nekā ciešanas, kas tev būs jāiztur Manis dēļ.

Ieej sirds un gara sadraudzībā ar Maniem pirmajiem Apustuļiem, Paradīzes Svētajiem un Svētajām, kā arī tiem un tām, kuri patlaban vēl mīt zemes virsū. Kopā ar viņiem un viņām slavē Tēvu, ka esi izredzēts, lai ciestu līdz ar Mani un Manis dēļ.

Tieši šīs ciešanas tevi šķīstī un padara par līdzatpestītāju, vienlaikus ļaujot tev pilnībā iesaistīties Mīlestības plānā, ko Tēvs tev paredzējis. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

231. *10. decembris, 5.45*

“Mans maziņais, turpini uzņemt Manu Mīlestību un atzīt, ka esi mazs. Es pastāvīgi staigāju pa šiem abiem ceļiem un tur arī ļāju Sevi atrast.

Ja tev kādreiz šķiet, ka Es no tevis attālinos, atgriezies uz abiem šiem ceļiem, ej aizvien dziļāk pa katru no tiem, tad tu Mani atradīsi. Es vienkārši vēlos vest tevi aizvien tālāk Mīlestībā, un tāpēc tev jānokāpj vēl dziļāk savā niecīgumā un jāatzīst, ka tiec dziļi mīlēts.

Aprunājies ar tēvu Dāvidu, lai tu saprastu, ka viņš ir otrais Manu izredzēto dēlu vidū, kurš spētu sniegt savus komentārus tam, ko raksti.

Pastāvi mierā. Es rūpējos par vismazākajiem sīkumiem. Tu pats esi pārāk mazs, tu vari tikai uzņemt Manu Mīlestību. Tā tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

232. 15. decembris, 5.35

“Mans maziņais, ieej aizvien dziļāk savas būtības iekšienē, tur esmu Es, un vienīgi tur tu vari atgūt ilgoto mieru.

Ciešanas bieži ir ceļš, kas tevi ved dziļāk tavā iekšienē. Tieši tur dzimst dzīvība, patiesā dzīvība, Mīlestības dzīvība. Un tieši tur tu kļūsti mazs, ļauj sevi mīlēt un kļūsti Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

233. 22. decembris, 4.55

“Mans maziņais, tu tagad dziļi ieej jaunā iekšējā dzīvē. Turpini ļaut sevi vadīt; nebīsties, Es kontrolēju situāciju. Es ne vien vadu un vedu tevi, bet iedvesmoju arī cilvēkus ap tevi. Es izraisu notikumus, lai tas, ko vēlos, spētu īstenoties drīz un pilnā mērā.

Laika nav daudz, no tā atkarīgs daudzu dvēseļu liktenis. Ļoti drīz nebūs vairs vietas remdenajiem, vienaldzīgajiem, pat tiem ne, kuri visu analizē, uzskatot sevi par gudriem un prātīgiem.

Būs tie un tās, kuri sacījuši savus “jā” un kurus būs pārveidojusi Manas Ugunīgās Mīlestības Uguns. Būs tie un tās, kuri nostāsies Ienaidnieka pusē un visiem spēkiem centīsies traucēt īstenoties Manam Mīlestības plānam, uzbrūkot tiem un tām, kuri piekrīt būt instrumenti Manās rokās, kuri sacījuši savus “jā” un pamazām pārtop Mīlestības pilnās būtnēs.

Jūs aizvien vairāk būsiet liecinieki, ka uzbrukumi no Ienaidnieku kalpu puses stiprinās ticību tiem, kuri sacījuši “jā”, un padarīs viņus dedzīgākus Mīlestībā, spožākus iekšējā skaistumā, kas arvien vairāk atmirdzēs ārēji.

Svētīgi, svētīgas esat jūs, sacījuši visus “jā”, lai būtu to vidū, kuri kļūst pilnībā Mīlestība.

Mana Sirds deg Mīlestībā, lai uzņemtu jūs visus. Manas rokas ir plaši atplestas. Nāciet bez bailēm, Es esmu Mīlestība un jūs mīlu.

Es jūs maigi mīlu, Es maigi mīlu tevi.”

234. *24. decembris. 3.55*

“Mans maziņais, tas, ko tu pašlaik piedzīvo, ved tevi uz Mīlestību; tomēr tas nenozīmē, ka nebūs vairs ne ciešanu, ne pārbaudījumu. Visam, kas nāk no ārpusēs, ir tikai otršķirīga nozīme. Vissvarīgākais ir tas, kas notiek tavā iekšienē, var pat sacīt – pilnīga tavas būtības pārveide, lai tu kļūtu Mīlestības pilna būtne.

Cik Es esmu laimīgs, redzot, ka tu to uzskati par prioritāti savā dzīvē, vaļsbrīžos un atpūtas laikā. Tikai pateicoties šim laikam, ko tu Man dāvā, mēs varam panākt aizvien dziļāku sadraudzību. Ar katru mirkli, ko atdod man, tu vēl mazliet vairāk kļūsti par Mani, un Es mazliet vairāk kļūstu par tevi, tas ir, tevī aizvien vairāk dzīvoju un aizvien vairāk vietas ieņemu Es, tādējādi liekot izzust visam, kas bija vien tavš.

Tādu vietu, ko patlaban ieņemu tevī, Es vēlos ieņemt visos Savos zemes bērnos, pat vēl lielāku. Tas, ko gribu Es, ir arī Mana Tēva Griba tādā nozīmē, ka Mana Vēlēšanās ir tā pati, kas Manam Tēvam.

Šī Griba piepildīsies ļoti drīz, un ir steidzami nepieciešams, lai šī Griba tiktu iepazīta, lai tiem un tām, kuri to vēlas, dotu iespēju izteikt vajadzīgās piekrišanas.

Tu esi viens no tiem, kurus esmu izredzējis, lai iepazīstinātu ar Savu Gribu. Vēl joprojām ne visi atsaucas uz aicinājumu. Tie un tās, kuri uz to atsauksies, nepalikš bez atalgojuma. Tomēr pirms atalgojuma nāks ciešanas. Gluži tāpat kā Man, kad pirms augšāmcelšanās bija jāpiedzīvo Krusta nāve.

Māceklis nav lielāks par Mācītāju, viņam no savas būtības dziļumiem jāpiekrīt iet to pašu ceļu, lai pilnībā īstētos Tēva Griba un māceklis varētu saņemt atalgojumu mūžībā.

Nebīsties, Es vienmēr būšu ar tevi, lai atbalstītu un pasargātu. Mēs kopā sākam jaunu ceļa posmu, kas tevi vēl dziļāk vedīs Mīlestībā.

Es zinu, ka tu esi pavisam mazs, nespēcīgs un trausls, tāpēc vienmēr palieku tev līdzās, turēdams pie rokas, lai neļautu kļūpt un tādējādi palīdzētu turpināt iet ceļu, ko Tēvs tev nospraudis un kas ved tevi uz Mīlestību pilnībā.

Ciešanas un krusts, kas tev būs jānes, ir kā akmentiņi uz ceļa – mazi salīdzinājumā ar tās Mīlestības neizmērojamību, kas gaida tevi, kas gaida jūs.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.

Jūs tiekat neprātīgi mīlēti. Es tevi maigi mīlu.

P. S. Šie Ziemassvētki tev ir īsta atdzimšana.

1999

235. 1. januāris, 4.30

“Mans maziņais, sākoties jaunam gadam, tev un vairākiem cilvēkiem, kuri dzīvo šīs zemes virsū, sākas jauna dzīve.

Šī jaunā dzīve ir tā, kas tevi ved uz Mīlestības pilnību. Šī jaunā dzīve tagad ir iespējama, pateicoties daudziem beznosacījumu un neatgriezeniskiem “jā”.

Tev un jums tagad ir jāsatavos savas sirdis, lai uzņemtu visu: kā ciešanas, tā priekus un grūtības; kā naidu, tā Mīlestību; kā atstumšanu, tā pieņemšanu; kā cīņu, tā vienotību.

Jūsu beznosacījumu “jā” jūs taisnā ceļā aizved pie beznosacījumu uzņemšanas. Jūs uzņemat visu, lai visu veltītu Tēvam un tādējādi viss tiktu šķīstīts Viņa Žēlsirdībā un Mīlestībā. Visu uzņemot, jūs kļūstat par sabiedrotajiem Viņa Mīlestības plānā šīs zemes šķīstīšanai. Tieši tas jums ļaus aizvien vairāk būt lieciniekiem Viņa rīcībai, kā arī pārveidēm, kas norisinās jūsos, ap jums un caur jums.

Jūs aizvien vairāk dzīvosiet pateicībā, slavēšanā un gailēs, svētīdami Dievu par visu, zinādami savās sirdīs, ka viss tiek šķīstīts un viss vairo Tēva Godību.

Svētīgi, svētīgas jūs esat, būdami tik cieši sabiedroti ar Manu Tēvu, jūsu Tēvu, Mūsu Tēvu tik skaistas ieceres labā, tās, kuras dēļ Es reiz atnācu šīs zemes virsū un par kuru daudzi jo daudzi Svētie un Svētās atdevuši savas dzīvības. Šī iecere ir tā, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību. Es jūs maigi mīlu. Es maigi mīlu tevi.”

236. *3. januāris, 4.35*

“Mans maziņais, ej joprojām uz priekšu tīrā ticībā, šajā tīrajā ticībā, kuras rezultātā tu nezini, ko rakstīsi, un pat ne to, vai tiks iedvesmots rakstīšanai. Paliec vienkārši, klausoties savā sirdī, kas tev pasaka priekšā, kad jāņem burtnīca un zīmulis. Tieši tas tev palīdz palikt mazam, klausīties Manī un būt derīgam instrumentam Manās rokās.

Lielo šķīstīšanu, kas jau sākusies un notiks pie visiem šīs zemes iemītniekiem, cilvēki nevar veikt saviem spēkiem, lai cik labi būtu viņu nodomi. Tāda vara ir tikai Dievam. Protams, Viņš lietos cilvēkus, taču vienīgi tos un tās, kuri kļūst mazi, pietiekami mazi, lai sacītu visus savus “jā”, lai ļautu sevi pārveidot un pilnībā sevi vadīt Svētajam Garam.

Neredzamā veidā Tēvs pašlaik lielu daudzumu dvēseļu aicina iet ceļu, kas ved uz Mīlestību, – pazemības ceļu. Neskaitāmas žēlastības tiks izlietas pār katru, kurš sacīs “jā”, lasīdams to, ko tu esi rakstījis ticībā.

Šī grāmata būs droša ceļvede ikvienam, kurš godīgi meklē Dievu, tiecas pēc dziļākas tuvības ar Mīlestību, vēlas kļūt par pilnībā šķīstītu un Mīlestības pilnu būtni, kas gatava ieiet jaunajā pasaulē, jaunajā Baznīcā.

Lai ieietu šajā jaunajā Baznīcā, vispirms jābūt uzticīgam pašreizējai Baznīcai, pilnībā jāpieņem Baznīcas

doktrinālā mācība, jālūdzas, jāpielūdz un jāpieņem sakramenti – turklāt nevienu no tiem nenoraidot –, jāmīl Baznīca, jākalpo un jāpaliek tai uzticīgam, lai kas arī notiktu. Tam vai tai, kurš to atstājis, atgriešanās tajā nekad nevēloties dos iespēju baudīt žēlastības, kas pataupītas tieši viņa(-as) atgriešanās gadījumam.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, dzīvodami laikmetā, kas ir tik tuvu Mīlestības pilnībai, no kuras jūs jau uzreiz varat veldzēt slāpes un tādējādi kļūt par Mīlestības pilnām būtņēm, kuras kalpo Tēvam un pilnā mērā īsteno Viņa Gribu.

Tāpēc, ka Mīlestība jūs mīl, jūs kļūstat Mīlestība.

Es tevi maigi mīlu.”

237. 4. janvāris, 4.30

“Mans mīlais bērns, Man vienmēr ir prieks, kad varu tuvojies kādam no Saviem bērniem, kurš ļauj sev tuvojies un atļauj Man sevi mīlēt tā, kā vēlos Es. Daudzi gribētu, lai Es viņus mīlētu tā, kā tam, viņuprāt, vajadzētu būt. Viņi lūdz Manu Mīlestību, sacīdami, ko vēlas, nereti piebilstot “kā”, “kur”, “kad” un izvirzot tai vienu vai vairākus noteikumus.

Ja Es izpildītu viņu lūgumus, tad izdarītu viņiem visai nelāgu pakalpojumu. Es viņus pārāk mīlu, lai tā rīkotos. Es esmu pacietīgs Dievs. Es gaidu, kad sirdis atvērsies, lai uzņemtu Manu Mīlestību – tādu, kāda Man jādod, lai tā nestu visus labos augļus, ko spēj radīt.

Šos labos augļus jūs atpazīsiet pēc tā, ka tiem allaž piemīt lieliska garša; tie ir bagātīgi; tie ir pastāvīgi un pieaug skaitā līdz bezgalībai.

Tumsības periods, kurā dzīvojat, tuvojas beigām. Jūs ieejat jaunā pasaulē, jaunā Baznīcā, kur gaisma liks izzust jebkurai tumsībai.

Šī gaisma jau pastāv tiem un tām, kuri pēc tās ilgojas un ir gatavi to uzņemt. Šī gaisma ir arī Mīlestība. Sacīdami “jā”, arī jūs kļūstat par gaismas strēlēm, kļūstat par Mīlestību.

Paldies par jūsu “jā”. Paldies par taviem “jā”. Par jums rūpējas Mīlestība, tāpat kā Mīlestība rūpējās par tevi, lai tu rakstītu.

Es, jūsu Tēvs, ubagoju jūsu mīlestību. Nāciet, nāciet pie Manis, Es esmu Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu. Jūsu Tēvs.”

238. *5. janvāris, 4.45*

“Mans maziņais, kaut arī tu to īsti neapzinies, mēs ieejam jaunā dzīvībā, patiesā dzīvībā:

- dzīvībā, kas nebeigsies ar nāvi, dzīvībā, kas nemitīgi aug un atjaunosies, jo to pilnībā vadīs Svētais Gars;
- dzīvībā, kas ir viena no dziļajām vērtībām, kuras tevī mājo un tika tevī ieliktas tavas ieņemšanas un tavas Kristības brīdī, kā arī vēlāk vairākkārt stiprināta, īpaši Iestiprināšanas sakramenta saņemšanas brīdī.

Šī dzīvība ir īstā dzīvība, ko neviens nevar tev laupīt. Tava miesa var tikt izkropļota vai pat pavisam sairt, taču šī dzīvība turpinās savu ceļu.

Kas attiecas uz šo jauno dzīvību, tu aizvien labāk apzināsies, kas ir svarīgs, kas otršķirīgs un kas gluži nenožīmīgs.

Šī jaunā dzīvība tev atnesīs jaunas atklāsmes, lai situācijās, ko piedzīvosi, tev palīdzētu izšķirties par pareizāko soli.

Ir labi, ka tu izjūti aizvien lielāku vajadzību atlicināt laiku, daudz laika mūsu sadraudzībai. Tieši šis laiks, ko tu Man velti, ļauj šai jaunajai dzīvībai atmirdzēt visā spožumā.

Šī jaunā dzīvība, kas tevī sāk pulsēt, tiks dota arī tam vai tai, kurš lasa šīs rindas, tādā pašā intensitātē kā tam, kurš raksta. Tēvam jūs visi esat vienlīdzīgi; Viņš vēlas piepildīt jūs visus. Izlieto žēlastību apjomu nosaka spēja tās uzņemt, sirds atvērtība tādā veidā, par kādu esmu bieži runājis iepriekšējos vēstījumos.

Šī jaunā dzīvība ir Mīlestība. Jūs kļūstat Mīlestība, tu kļūsti Mīlestība.

Es jūs maigi mīlu. Paldies, ka ļaujiet sevi mīlēt.”

239. *9. januāris, 3.45*

“Mans maziņais, sargājies, lai tevi neiespaudo pasaules domu strāvojumi. Šis brīdinājums domāts arī visiem lasītājiem. Uzņemt kādu žēlastību ir labi, bet to saglabāt – vēl labāk.

Jūs dzīvojat laikmetā, kad visai zemei jātiek šķīstītai, sākot ar Manu Baznīcu.

Kad Tēvs Savā Mīlestības plānā izraugās kādu cilvēku vai kādus cilvēkus šīs zemes šķīstīšanai, Viņš tos piepilda ar īpašām žēlastībām – kā tas tagad notiek ar tevi un notiks ar ikvienu, kurš lasīs šo grāmatu ar atvērtu, viesmīlīgu sirdi.

Šī atjaunotne norisinās, sākot ar siržu šķīstīšanu. Sirds, kas saņem kādu aicinājumu un žēlastības, lai tiktu šķīstīta, nevar turpināt pārtikt no aplamajām pasaules domām un ļaut tām sevi iespaidot, pat ja šie meli ir iefiltrējušies vienā Manas Baznīcas daļā.

Tātad katram cilvēkam jāizvēlas: atsaukties uz aicinājumu un žēlastībām vai sekot pasaules domām. Nekad nevar izvēlēties abas iespējas vienlaicīgi, jo viena ir otras pretstats.

Cilvēks, kurš izvēlas atsaukties uz aicinājumu un

žēlastībām, nevar to izdarīt vienatnē. Turklāt viņam ir jālūdzas, jāpielūdz, jāgavē, jālasa un jādzird Dieva Vārds, ik dienas ar to sevi jāuztur un regulāri jāpieņem sakramenti, galvenokārt Izlīguma sakraments un Euharistija.

Tātad viņam jāklūst par uzcītīgu, aktīvu kristieti Manā Baznīcā. Kas attiecas uz maldīgu domu strāvojumiem, kuri iekļuvuši tās iekšienē, viņam jālūdz gudrības un atpazīšanas spējas dāvana. Ja pastāv kaut mazākās šaubas, jāpaļaujas uz Vārdu, Baznīcas doktrinālo mācību, kā arī uz jūsu pašreizējā Svētā tēva Jāņa Pāvila II enciklikām un nepārprotamajām, skaidrajām nostādnēm.

Jūsu brīvi veiktā izvēle, jūsu “jā”, kas bez nosacījumiem teikts Tēva Gribai, atnesīs jums žēlastības, atklāsmes un gudrību, lai jūs turpinātu savu ceļu uz pilnīgu savas sirds šķīstīšanu, tādējādi sekmējot arī visas zemes šķīstīšanu, lai tā ar Mīlestības Baznīcas starpniecību un caur Mīlestības pilniem Dieva dēliem un meitām kļūtu par Mīlestības zemi.

Lūk, ko panāk pareizi apzināta un pareizi veikta īstā izvēle. Svētīgi un svētīgas jūs esat, būdami izredzēti tik skaistai un lielai misijai.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība.
Es jūs mīlu, Es mīlu tevi.”

240. *10. janvāris, 6.30*

“Mans maziņais, neesi neticīgs, ej aizvien dziļāk ticībā.

Atlicini laiku un apstājies, lai paraudzītos, ko Es esmu tevī paveicis. Mīlestības straumju, ko esmu izlējis tavā sirdī, ir daudz vairāk nekā tu spēj apzināties. Paraugies uz pārveidēm, ko esmu īstenojis tevī. Paraugies, ko esmu paveicis ap tevi. Paraugies, ko esmu izdarījis caur tevi.

Tas, ko tu vari redzēt, konstatēt un uztvert, ir tikai niecīga realitātes daļiņa, Es sacītu – pat ne viena tūkstošdaļa.

Tas, ko Es paveikšu nākotnē, pateicoties tavai daudzkārtējai piekrišanai, ir tik svarīgi, ka to nav iespējams salīdzināt ar pašreizējo realitāti.

Zinu, ka tev grūti to saprast un pieņemt, bet patiesība ir tāda, kāda tā ir. Tev tagad vienīgi jāseko Maniem norādījumiem, jāsaka “jā”, jāuzņem Mana Mīlestība, jāpaliek arvien mazākam un jātic par spīti visam.

Ja tu – lasītājs vai lasītāja – nejūti, ka tikko lasītais attiecas uz tevi, tev jāatsāk lasīt no šī pēdējā vēstījuma.

Zini, ka Es uzrunāju tieši tevi. Tev nāks par labu, ja vēlreiz pārlasīsi visu pilnībā, ar sirdi, nevis ar prātu, lai Es varētu izliet tavā sirdī Savu Mīlestību, lai mēs kļūtu tuvi draugi, lai Es varētu pieglaust tavu sirdi pie Savējās, ņemt tevi pie rokas, tāpat kā tēvs tur pie rokas savu mazuli, mācot viņu staigāt.

Es gribu ņemt tevi pie rokas, lai vestu uz šo jauno zemi – Mīlestības zemi. Tieši tāpēc tu tiki radīts.

Svētīgs, svētīga tu esi, jo tiec šādi piepildīts(-a). Esi ar mieru, ka tā notiek, lai pilnībā uzņemtu Manu Mīlestību.

Tev – lasītājam vai lasītājai – Es čukstu ausī: Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.”

Alfabētiskais rādītājs⁵

(Skaitļi norāda vēstījumu numurus)

- aizdedzināt** (malku ar uguni) 9.
- aizture** (Milestības ~) 172.
- akmentiņi** (uz ceļa būs ~) 234.
- akrostihs** (~ vārdam *atgriešanās*) 218.
- Apredzība** (Dieva ~ vismazākajos sīkumos) 113.
- apustuļi** (Man vajadzīgi ~) 10.
- atbrīvošana** (13 padomi ~as kalpojuma) 225.
- atdot** (tevis viss jāatdod) 204.
- atklāties** (Es vēlos ~ sirdīs) 23.
- Atnākšana** (sagatavot Manu lielo ~u) 220.
- atpazīšana / spriestspēja** (atpazīšanas noteikumi, lai pareizi rīkotos) 34, 144, 239; (lai atklātu maldus) 105.
- atpazīšanas noteikumi** (kā atpazīt melus) 105.
- atpestījošs spēks** (tavām ciešanām ir ~) 115.
- atsacīšanās** (no personiskās gribas) 3, 124.
- attiecības** (~ ar Dievu) 41, 54, 124; (trīs dažādas ~ ar Dievu) 168.
- augļi** (Svētā Gara ~) 227, 237.
- auklas** (saites kļūst kā satrunējušas ~) 85.
- avots** (Es esmu visa ~) 14; (Miera, Prieka, Milestības ~) 19, 25; (tu pats nekad neesi ~) 128; (Es esmu Gaismas ~) 184; (Tēva Milestības ~ ir kā brīnumains Ūdens) 215.
- balsti** (~ Manā Baznīcā) 17, 22.

⁵ Šis alfabētiskais rādītājs nav izsmeltošs, tas sniedz tikai aptuvenas norādes. (*Redaktora piezīme izdevumam franču valodā.*)

- Baznīca** (lūgties par ~u) 11; (jaunā ~) 15, 30, 59, 189; (grūstošā ~) 152.
- bažas** (kad tevi pārņem ~) 90.
- bērns** (jo viņš mazāks, jo vairāk tiek piepildīts ar Mīlestību) 170.
- business / darījumi** (~a ap-rindas) 72; (Es kontrolēju tavus ~us) 75, 211; (Tēva Valstība ~ā) 72.
- bīvība** (sākotnējā ~) 60; (patiesā ~) 181; (izvēles ~) 212.
- bulta** (kas caururbj nocie-tinātas sirdis) 8, 37, 165, 178.
- būtība** (tavas ~as pārveide) 29, 70.
- ceļš** (Mīlestības ~) 65; (niecīguma ~) 114.
- ciešanas** (Dieva lielās ~) 19, 115, 151, 194; (~ šķīstī sirdis) 37, 77, 88, 96, 232; (~, ko izraisa Manas tau-tas aplamā rīcība) 87, 156; (ieliec savas ~ Manā Sirdī) 115; (zāles pret ~ām ir Mīlestība) 123, 197; (~ cil-vēkam ir nepieciešamas kā lietus stādam) 149; (pieņemt ~, sekojot Kris-tum) 230.
- civillaulība** (sajukuma cēlo-nis) 109.
- cīņa / kauja** (lielā ~ ir sākusies) 43; (izšķirošā ~) 116.
- darboties / rīkoties** (ļaut Man ~) 6, 12, 142, 226; (15 noteikumi, lai ~os pa-reizi) 34, 221; (~ saskaņā ar Manu iedvesmu) 50; (būt lieciniekam, kā Es ~ojos) 67; (Es esmu Tas, kurš ~ojas) 175, 224; (lūdzies, pirms sāc ~) 180.
- darbs** (tas ir Mans ~) 29, 52, 62, 69, 133; (Mans ~ kļūst viegls) 48; (piedzīvot Viņa ~a rezultātus) 72; (tev savs ~ jāatšķir no raizēm) 52.
- dāvana** (ko tu nekad nebeig-si vien izsaiņot) 168.
- Debesis** (Mīlestība, kas pa-stāv ~īs) 166, 196; (~ ir atvērtas) 46, 47, 72, 88, 100, 158, 186.
- derība** (triju veidu ~as attiecības ar Dievu) 168.
- Dieva Valstība** (zemes virsū) 13, 37, 43, 63, 136; (tevi) 46; (priekšnoteikumi ~ai) 62.
- drošība** (lielā ~, kuras avots ir Mīlestība) 97; (viltus ~as) 72, 104.
- dziedināt** (Mīlestībai piemīt vara ~) 94.
- dzīve / dzīvība** (izbaudīt šo jauno ~i / ību) 64, 235.
- elpa** (lūgšanas formula ~as ritmā) 151.
- Euharistija** (viss tiks atjau-nots, balstoties uz ~u) 35, 109.

- gaisma** (pievērst skatienu ~ai) 159; (iekšējā ~) 184; (~ padzīs tumsību) 237.
- gavēnis** (~ ir nepieciešams)
- gaviles** (Es jūs gaidu uz lielajām ~ēm) 20; (pieņemt ~ un pārbaudījumus) 101.
- Glābējs** (ne jau tu esi ~) 103.
- glābt dvēseles** (lai glābtu dvēseles) 32.
- godināt** (~ Dievu) 71, 92.
- grēcinieki** (bauda lielo Žēlsirdību) 42.
- griba** (zemes virsū notiks Tēva ~) 14, 46, 63, 86, 153, 234; (atteikties no savas ~as) 56, 124, 142, 163, 236.
- grūtības** (izzudīs) 80; (tu dodies uz priekšu caur šīm ~ām) 110.
- gudrība** (šķīstī sirdis) 37; (viltus ~) 8, 116.
- iedvesmot** (ļauj sevi ~) 78.
- Iestiprināšana** (~as sakraments) 238.
- iet mazumā** (piekrist ~) 10.
- izredzētie** (Tēva ~) 35, 63, 71, 83, 87, 164; (mazais ~o pulciņš) 35.
- ieklausīties** (paliec, ~oties Manī) 92, 210.
- Ienaidnieks** (~a slazdi) 18, 233; (~a saites) 45, 48; (~tiks uzvarēts) 53; (centīsies likt šķēršļus Manam plānam) 233.
- instruments** (kļūt paklausīgam ~am) 6, 148, 202; (vai tu piekrīti būt ~) 8.
- izirušas ģimenes** (lūgt par ~ām ~ēm) 140.
- Izlīgums** (~a sakraments) 109, 117.
- izplatīt** (visur ~ Mīlestību) 171.
- jaunā pasaule** (ieiet ~ajā ~ē) 59.
- jaunā sabiedrība** (kā rīkoties, domāt, izturēties ~ajā ~ā) 132, 237.
- “jā”** (~ Manai gribai) 14, 17, 20, 86, 118, 239; (Es lūdzu no jums ~) 15, 23, 46, 88, 130; (pilnīgs ~) 31, 33, 47, 90, 162, 204, 276, 233.
- Karapulks** (Tēva lielais ~) 116.
- Klātbūtne** (pavadīt vairāk laika Manā ~ē) 27; (izjust Manu ~i sīkumos) 56, 187; (dzīvot Manā ~ē) 61, 160.
- kopiēna** (šī ~ nav jūsu darbs, bet Manējais) 142.
- kopiēnas sadraudzības šūniņa** (vēstījums jūsu ~ai) 5, 17, 33, 89, 133, 142.
- Krusts** (iet caur ~u) 28, 230, 234.
- laiks** (Manā Klātbūtnē pavadītais ~) 9, 187, 202, 238; (pienācis ~ tiesai) 42; (~a

- nav daudz) 61; (pēdējie ~i) 116, 160.
- lasīšana** (šīs grāmatas ~) 203.
- lasītājs** (Es uzrunāju tevi) 240.
- lidmašīna** (salīdzinājums ar ~u un vulkānu) 193.
- liecinieki** (Manas darbības ~) 12, 47, 54, 61, 62, 66, 68, 91, 104, 106, 108, 189.
- lietus** (Mīlestība tiek salīdzināta ar ~u, kas līst pār zemi) 169; (žēlastību ~) 172, 174.
- “**lipīga**” (Mīlestība ir it kā ~) 190.
- līdzība** (par skabargu un baļķi) 133.
- lūgšana** (īsa efektīva ~: *Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība*) 38, 132; (~ ir nepieciešama) 53; (Godības ~) 71; (par vismazākajiem sākumiem) 139; (~as formula ieelpojot un izelpojot) 151; (labāk vispirms ~, pēc tam rīcība, nevis pretēji) 180; (sadrudzības ~ ar Dievu) 182.
- lūgšanu diena** (ir ļoti svarīga) 150.
- lūgšanu grupa** (nes daudz augļu) 150.
- lūgt** (~ Dieva palīdzību) 104, 105; (~niecīguma žēlastību) 114.
- maldi** (brīdinājums izsargāties no ~iem) 239.
- malka** (liesma un ~) 9, 130.
- Marija** (Es jūs uzticu ~ai) 5; (~as Apmetnis) 18; (~sadrugās čūskas galvu) 32; (~as nozīmīgā loma) 35; (~as aizsardzība) 38, 99; (~as Karapulks) 43, 47; (~as Sirds) 49, 72; (drošība ~ā) 57; (~as skolā) 63, 65, 85, 154, 157, 211.
- materiālie labumi** (~o ~uniecīgā nozīme) 72, 104.
- meli** (kritēriji ~u atpazīšanai) 105.
- misija** (tava ~) 29, 58, 61, 92, 130, 152, 153; (~neredzamā veidā) 51, 171.
- Mīlestība** (no Jēzus Sirds izplūst ~as straumes) 57; (pret citiem) 128, 148; (nav atdalāma no ticības) 146.
- mūrnieks** (līdzība par ~u) 200.
- nauda** (~as niecīgā nozīme) 104.
- nasta** (nenest ~u vienam) 2, 127.
- nākotne** (neraizēties par ~i) 134, 219.
- nedrošība** (zemes ļaužu ~) 88.
- nekas** (tu neesi ~) 7.
- neredzamā veidā** (sacīt “jā” ~) 72; (izplatīt Mīlestību ~) 171.
- neskatīties** (~ ne uz pagātni, ne nākotni) 134, 219.

- nespēks / bezspēcība / nevarība** (tu esi sava /-as ~a /~as liecinieks) 111, 173, 228.
- neticīgs** (neesi ~) 229.
- “nē”** (~ Mīlestībai) 118, 162, 226.
- niecīgums** (Es esmu sastopams uz ~a ceļa) 129.
- nomaldi** (Manas tautas ~) 102, 158.
- nosprostota** (Mīlestība tiek ~) 5.
- notikumi** (neveiksmīgie ~ ir nepieciešami) 98, 143.
- pagātne** (aizmirst ~i) 134, 219.
- paklausība** (ir svētīga) 4, 66; (ir nepieciešama) 73.
- pakļaut** (ļauj sevi ~) 78.
- paļāvība** (~ uz Dievu) 126, 147, 213.
- pastorālā metode** (efektīva ~) 225.
- pašnāvība** (ko domāt par ~u) 151.
- pašreizējais mirklis** (pilnībā izdzīvot ~o ~i) 208, 219.
- pateikties** (~ par visu) 227.
- patiesība** (galvenās pazīmes, lai pazītu ~u) 105, 186.
- pazemība** (ir pamatnoteikums) 106.
- pazušana** (Mana tauta iet ~as ceļu) 87.
- pārbaudījums** (~ ir žēlastību avots) 95, 121; (~i ir nepieciešami, lai ieietu šajā jaunajā zemē) 36; (pieņemt ~us) 101.
- pāreja** (šī lielā ~, kas tevi ved uz Mīlestību) 85.
- pārveide** (zemes ~) 36; (lielās ~es stunda) 40; (nepieciešama domāšanas un rīcības veidā) 62; (tevi notiek liela ~) 77, 84, 107; (piekrist ~ei) 120, 164; (~ notiek lēnām) 177; (~ ir Tēva darbs) 198; (~ norisinās nemitīgi) 200.
- pieņemšana** (tiem, kuri sevi atzīst par grēciniekiem) 42; (caur tevi) 99.
- piekrist** (ļaut sevi mīlēt) 12, 19, 31, 121.
- pieņemt** (~ visu) 50, 92; (jo drīzāk tu pieņem situāciju) 96.
- plāns** (tas ir Mans ~) 14, 179; (Mans ~ jums tiks atklāts tādā mērā, kādā virzīsieties uz priekšu) 83.
- priesteri** (lūgt par ~iem) 44.
- problēmas** (uztici Man savas ~) 79.
- radīšana** (Tēva veiktā ~ turpinās) 207.
- raizes** (uztici Man visas savas ~) 90, 135, 147; (~ jāatšķir no darba) 52.
- remdenība** (~ izzudīs) 159, 233.
- reputācija** (neraizējies par savu ~u) 48.
- risinājums problēmai** (ļauj Man tev piedāvāt ~u ~) 69; (~ var nākt no citiem)

- 91; (vispirms atzīsti savu bezspēcību) 140.
- sabiedrotie** (Viņa Mīlestības plānam) 235.
- sadraudzība / tuvas, ciešas attiecības** (ar Dievu jebkurā laikā) 182, 222.
- saites** (Es pārcērtu Ienaidnieka ~) 48.
- sajūsma** (redzot Mani darbojamies) 30, 35, 54, 74, 104.
- saprāts** (~am jākalpo sirdij) 141.
- Sargeņģelis** (tavs ~ vada ikvienu tavu soli) 209.
- satraukums / uztraukums / raizes** (nesatraukties) 91.
- savienots** (ar Dievu) 14, 16, 70, 80.
- sātans** (daudz ir to, kurus savažojis ~) 45, 48, 53, 137, 233.
- sirds** (šķīsta ~) 35, 53; (Jēzus ~) 29, 37, 49; (~ ir galvenā) 157; (jauna ~) 30; (Mīlestības ceļš) 164; (Mīlestības mājoklis) 64; (tava ~ atveras) 167.
- skaistums** (sākotnējais ~) 72, 156, 187, 233.
- sliedes** (ceļš ar divām ~ēm) 114, 124.
- spēks** (tev pašam nav nekāda ~a) 160.
- spējas** (~ām jākalpo sirdij) 141.
- sūklis** (kas izdala ūdeni; ~im bez ūdens nav vērtības) 171.
- svarīgāks** (lai Es tev būtu ~ par visu) 21.
- sveces** (salīdzinājums ar ~ēm) 179.
- Svētais Gars** (lūgt ~o ~u) 105; (ļaut ~ajam ~am darboties) 227, 238.
- Svēto sadraudzība** (dzīvot ~ā) 164.
- svētums** (mērķis, kas jāsasniedz) 8.
- šķīstīts** (visam jātiek ~am) 154.
- Tēvs** (lūgšana ~am) 71, 92, 96, 173; (pabeidz Savu radīšanu) 82, 86, 164; (misija, ko ~ tev uzticējies) 148, 153; (~a Mīlestība uz Saviem bērniem) 166.
- ticība** (lielāka ~) 55; (nav atdalāma no Mīlestības) 146; (skatīties ar ~as acīm) 155, 161, 214; (~as liecība) 176.
- tikumi** (nostiprināt sevī visus ~us) 59.
- tumsība** (vienīgais paņēmiens ~as padzīšanai) 86; (tie, kuri vēlas palikt ~ā) 159, 233; (~as laiks tuvojas beigām) 237.
- uguns** (lai aizdedzinātu malku) 9; (kļūt par ~i) 48, 87, 142, 167; (izplatīt ~i) 61, 130; (Tēva Mīlestības ~) 125.

- U.S.S.** (uzņemt, svētīt, saprast) 228.
- uzņemt** (~ notikums) 81; (~ Mīlestību) 171, 217; (~ ciešanas) 195.
- uzticēt** (tev viss jāuztic Man) 119, 204.
- uzticēties** 6, 112.
- Ūdens** (brīnumaina ~ Avots) 215.
- vadīt** (ļauj sevi ~) 78.
- Vārds** (lielais nospraustais ceļš) 184.
- vājības / nožēlojams stāvoklis** (tās pieņemt un uzupurēt Tēvam) 72, 163, 185.
- vājums** (atzīsti savu ~u) 7.
- vest** (ļauj sevi ~) 74.
- vienaldzība** (nebūs vietas ~ai) 159, 233.
- vienība** (~ sirdīs) 142, 150.
- vienotība** (viens ar Viņu) 14; (pārveidojošā ~) 24; (aužam savu ~u) 26.
- virsraksts** (~a izvēle šai grāmatai) 145.
- visskaistākais notikums** (pasaules ~ā ~ā rītausmā) 40.
- viss** (Es esmu ~) 7.
- Visspēcība / Visvarenība** (tu esi liecinieks Mīlestības ~ai) 111.
- Visuresamība** (atklāt Dieva ~u visniecīgākajos dzīves sīkumos) 187.
- vulkāns** (~, kas iesūc sevī lidmašīnu) 193.
- zeme** (mēs ieejam jaunajā ~ē) 30, 58, 136; (~es virsū sākas jauna dzīve) 100.
- zieds** (priekšnoteikumi, lai ~ uzplauktu) 14, 68, 165.
- žēlastība** (jūs uzturēs Mana ~) 36, 74; (viss ir ~) 7, 59.
- Žēlsirdība** (~ Izlīguma sakramentā) 117.

Satura rādītājs

Vēstījumu numuri

Lappuses

1996

1.	– Iedvesmots paņemt papīru un zīmuli un rakstīt... – Tev jāiet uz priekšu tīrā ticībā, neredzot un nesaprotot, kurp tevi vadu.....	17 17
2.	Uztici Man savu nastu, savas rūpes, lai tu pilnībā varētu piederēt Man	19
3.	Vai tu piekriši atteikties no savas labklājības, imidža, reputācijas un jo īpaši no savām domām?	19
4.	Man patīk tevi redzēt paklausīgu	21
5.	Mana Mīlestība tiek nosprostota, kad tu nepieņem pats sevi.....	23
6.	Svarīga ir viena lieta: vairāk uzticēties Man, ļaut Man vairāk rīkoties	25
7.	Pats par sevi tu neesi nekas, nekas, nekas. Es esmu viss, viss, viss!	26
8.	Vai esi ar mieru būt Mans instruments?	28
9.	Tev allaž jāļauj, lai Mana Mīlestība tevi aizdedzina, pirms tu spēj to dāvat citiem. (Salīdzinājums ar malku un liesmu).....	29
10.	Tev jāpiekriš iet mazumā, lai visu vietu tevī ieņemtu Es	31
11.	Ja mīli Baznīcu, tu palīdzi to padarīt skaistāku; ja kritizē, tiesā vai nosodi – lai kas tas arī būtu –, tu to padari neglītāku.....	33

12.	Mācies ļaut Man rīkoties vismazākajos sīkumos ...	34
13.	Ļoti drīz šīs zemes virsū atklāsies Mana Valstība ...	36
14.	Šodien tev jāpiekrīt, ka tas ir Mans plāns un ka Es gādāju par tā īstenošanos.....	37
15.	Šī jaunā Baznīca Man jāceļ tagad, sākot no sirdīm.....	40
16.	– Patiesā bagātība ir tevī, nevis citur.....	41
	– Es tevi veidoju Savas Mīlestības Ugunī.....	41
17.	Cik liels ir Mans prieks, redzot šīs mazās kopienas sadraudzības šūniņas.....	42
18.	Daudzi ir iekrituši Ienaidnieka slazdos.....	44
19.	Manu lielo ciešanu iemesls ir tas, ka tikai pavisam nedaudz cilvēku piekrīt ļaut Man viņus mīlēt.....	46
20.	Es jūs gaidu uz lielajām Gavilēm. Svētki ir sākušies, pasteidzieties!.....	47
21.	Ja Es tev neesmu svarīgāks par visiem citiem, tu neesi Manis cienīgs.....	48
22.	Es gribu tevi darīt par balstu Manā Baznīcā.....	50
23.	Tēvs karsti ilgojas vairāk atklāties gan tevī, gan visu Savu zemes bērnu sirdīs. Es gaidu “jā” allaž tikai “jā”.....	51
24.	Jūs aizvien vairāk būsiet pārveidojošās vienotības liecinieki.....	52
25.	Es tevi mīlu, tāpēc noņemu tev tavu rūpju nastu ...	53
26.	Mēs pamazām aužam savu vienotību, kas kļūs arvien skaistāka un stiprāka.....	54
27.	Man gribētos, lai tu pavadi vairāk laika Manā Klātbūtnē.....	55
28.	Piekriždams piedzimt, Es piekritu arī mirt pie Krusta, lai izpirktu pasaules grēkus.....	56
29.	Svarīgi ir nevis “darīt”, bet “būt”.....	56
30.	Mēs visi kopā ieejam jaunā zemē, jaunā Baznīcā ...	58

1997

31.	Es jūs mīlu tādu, kādi esat. Vai spējat to pašu sacīt par sevi?.....	61
32.	Man jūs esat vajadzīgi, lai glābtu daudzas dvēseles, kuras iet pazušanas ceļu.....	62

33.	Šovakar Es būšu ar jums jūsu kopienas sadraudzības šūniņā.....	64
34.	Pieci norādījumi atpazīšanai, lai jūs rīkotos pareizi.....	66
35.	– Ļoti drīz šīs zemes virsū būs vairs tikai šķīstas sirdis	68
	– Viss tiks atjaunots Manas Miesas un Manu Asiņu spēkā	68
36.	Jums būs jāpiedzīvo pārbaudījumi, lai pilntiesīgi ieietu šajā jaunajā zemē.....	69
37.	Vai nu sirdis šķīstīt izdodas gudrībai, vai arī par to parūpējas dažādu veidu ciešanas.....	71
38.	Tava vienīgā drošība ir Manī. Materiālie labumi ir tikai viltus drošības	73
39.	Nāc smelties Manu Mīlestību, kas tev dāvā mieru un prieku; tā ir patiesā drošība.....	74
40.	– Pienākusi stunda lielajai siržu pārveidei	76
	– Mēs atrodamies visskaistākā pasaules notikuma rītausmā.....	76
41.	Tu jebkurā dienas vai nakts mirklī vai jebkuros apstākļos vari iesaistīties attiecībās ar Mani	77
42.	Žēlsirdība un Piedošana allaž ir līdzās, gatavas tikt piešķirtas tiem, kuri sevi atzīst par grēciniekiem... ..	79
43.	Sākusies lielā kauja... Ļaunums izzudīs, un zemes virsū iestāsies Dieva Valstība	80
44.	Vai redzi, cik svarīgi ir lūgt un gavēt par Maniem priesteriem	81
45.	Mana Svētā Māte un Es lietojam un izgudrojam dažnedažādus jaunus paņēmienus, lai aizsniegtu visas pasaules sirdis	83
46.	Šīs zemes virsū iestāsies Dieva Valstība. “Jā”, kas jums jāsaka.....	85
47.	Vai priekšvēstītie pārbaudījumi var tikt samazināti vai novērsti?	87
48.	Tu nevari būt Man pilnībā uzticīgs, ja ik reizi, kad lūdzu tevi spert kādu soli, tu raizējies par to, ko domās vai teiks cilvēki	89
49.	Tu nespēj aptvert, cik liels un nozīmīgs ir tas, ko pašlaik kopā piedzīvojam.....	91

50.	Mācies Man vairāk uzticēties un allaž rīkoties saskaņā ar Manu iedvesmu	92
51.	Tava patiesā misija šobrīd tiek veikta neredzamā veidā	93
52.	Gribu tev iemācīt pareizi atšķirt darbu no raizēm...	94
53.	Lūgšana un gavēnis ir allaž nepieciešami, lai sirdis atgrieztos un sacītu “jā” Mīlestībai	96
54.	Neaizmirsti, ka svarīgas ir tavas attiecības ar Mani, nevis citu cilvēku reakcijas, izturēšanās vai temperaments	97
55.	Es tev dāvāju lielāku ticību	98
56.	Ik reizi, kad piedzīvo kādas nelielas grūtības, pievērs skatienu Man, nerīkojies kā pasaulīgie cilvēki, kuri risinājumu meklē paši.....	100
57.	Es redzu Mīlestības straumes, kas izplūst no Mana Dēla Jēzus Sirds, lai ieplūstu tavējā (Jaunavas Marijas vēstījums)	101
58.	Šobrīd uz iesaistīšanos savā jaunajā misijā – kļūstot par Mīlestību – tiek aicināta visa zeme	103
59.	Jūs esat vieni no pirmajiem, kuri ieiet jaunajā Baznīcā, jaunajā pasaulē	103
60.	Mīlestība tev atdod atpakaļ savu sākotnējo brīvību, ko nolaupta grēks	105
61.	Tev pienācis laiks pastāvīgi dzīvot Manā Klātbūtnē	106
62.	Domāšanas un rīcības veidā jānotiek pārmaiņai gan darījumu pasaulē, gan ģimenēs un Baznīcā	107
63.	Kā gan Dieva Valstība varētu īstenoties šīs zemes virsū, ja caur ikkatru Viņa bērnu neizpaužas Viņa Griba?.....	109
64.	Mīlestībai jātiek mīlētai, un, atrodot kādu sirdi, kas To mīl, Tā šo sirdi padara par Savu mājokli.....	110
65.	– <i>Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība</i>	111
	– Pa šo mazo celiņu, ko māca Mana Svētā Māte, patlaban staigā vesela tauta, lai kļūtu Mīlestība	111
66.	Mums nav vajadzīgs nekas cits kā atvērtas sirdis, kuras ļauj Mīlestībai valdīt pār sevi.....	112
67.	Arī šodien jūs būsiet liecinieki Manai darbībai	113

68.	Ziedam jāuzņem lietus, tumsas, karstas saules un vēju periodi, lai tas uzplauktu un kļūtu skaists.....	114
69.	Ļauj Man tev piedāvāt risinājumus tavām problēmām.....	114
70.	Tikai viena lieta kļūst svarīga – “būt”, nevis “rīkoties”. Būt pastāvīgi savienotam ar Dievu	115
71.	Dieva Mīlestību uz tevi tu vari atklāt, vienīgi ļaujot sevi mīlēt.....	117
72.	Tēva Valstībai jānāk arī biznesa aprindās	118
73.	Šodien Es no tevis vēlos tavu paklausību	120
74.	Izvairies salīdzināt; ceļš, ko Tēvs tev nospraudis, ir tikpat unikāls kā tu pats.....	121
75.	Es ņemu Savā ziņā visus tavus darījumus un rūpes. Es esmu drošība, ko tu meklē	122
76.	Lai ko tu darītu, tu izjutīsi Manu Mīlestību vienmēr un visur	122
77.	Pārveide notiek pakāpeniski un bieži vien caur grūtībām un ciešanām	123
78.	Ļauj sevi vadīt, iedvesmot un pakļaut.....	124
79.	Kāpēc tu atkal cel sev plecos problēmu, kas ir Manējā?	124
80.	Tavas raizes izkusīs kā sniegs saulē.....	125
81.	Kā priecīgie, tā bēdīgie notikumi jāuzņem, jāatzīst un jāieliek Tēva rokās, tad tie nesīs visus iespējamus augļus	126
82.	Viss, kas tev tiek dots, ir domāts citiem, un, jo vairāk tu dodī, jo vairāk saņem un vairāk arī pats to izbaudi.....	127
83.	Mans plāns jums tiks atklāts soli pa solim tādā mērā, kādā virzīsieties uz priekšu	129
84.	Paļaujies, ka Mīlestība spēj visu pārveidot, mainīt, šķīstīt.....	130
85.	Piesaistes pasaules lietām kļūst kā satrunējušas auklas, kas sairst gabalos.....	130
86.	– Ir tikai viens līdzeklis, kā padzīt tumsu: ienesot tajā gaismu; kā padzīt ļaunumu: viešot tajā labo....	131
	– Saraksts ar “jā”, kas jāsaka Tēvam	131
87.	Mana tauta aizvien dziļāk aizmaldās pazušanas un ciešanu ceļā	133

88.	Ciešanas un nedrošība, ko patlaban piedzīvo zemes ļaudis, palīdz atvērties daudzām sirdīm, kas iepriekš bija aizvērtas	134
89.	Jums kopīgi jāpiedzīvo, ko paveic Mīlestība, kad tai ļauj darboties	135
90.	Ik reizi, kad tu ārēji rosies, tevi pārņem bailes un bažas	136
91.	Tev nebūtu ne par ko jāsatraucas vai jāraizējas, zinot, ka tavš Tēvs, kurš tevi neprātīgi mīl, gādā par visu pat mazākajos sīkumos	137
92.	Paliec, klausoties Manī, tu Man esi vajadzīgs, esmu tevi izredzējis lielai misijai	138
93.	Aizmirsti, kas notiek ārpus tevis, un dzīvo tikai iekšēji kopā ar Mani un Manī	139
94.	Vienīgi Mīlestība spēj dziedināt, atpūtināt, atjaunot vai pārradīt cilvēka būtības ievainotās vai iznīcinātās daļas	140
95.	Tas, kas šķiet pārbaudījums, allaž ir žēlastību un svētību avots tam, kurš to pieņem	142
96.	Ciešanas un grūtības, ko tu piedzīvo, ir tikai īsi šķīstīšanas un svētdarīšanas mirkļi	142
97.	Tu esi uz ceļa, kas tevi ved uz drošību, kuras avots ir Mana Mīlestība uz tevi	143
98.	Piekrīti izdzīvot gan veiksmīgos, gan neveiksmīgos notikumus, lai uzpurētu tos Tēvam	144
99.	Tagad Es esmu Tās, kurš mīl un piedod caur tevi ...	144
100.	Debesis ir atvērtas, zemes virsū sākas jauna dzīve...	146
101.	Tu piedzīvo pārbaudījumu un gaviļu brīžus. Tēv jāuzņem kā vieni, tā otri	147
102.	Manu Sirdi ievaino Manas mīlotās tautas nomaldi	147
103.	Ne jau tu esi glābējs cilvēkiem, kurus nes sirdī: viņu Glābējs esmu Es	148
104.	Ja vien tu zinātu, cik maza nozīme ir naudai un materiālajiem labumiem	149
105.	Nav vairāku patiesību, tā ir tikai viena un visiem vienāda	150
106.	Divi pamatnoteikumi, lai Kristus dzīvotu tevī un atklātos	152

Satura rādītājs

107.	Vai tu pilnībā piekrīti lielajai pārveidei, ko tevī pašlaik izdaru?	153
108.	Tu esi uz pareizā ceļā un sāc izbaudīt, ko paveic Mīlestība.....	153
109.	Šis jautājums par sv. Komūniju cilvēkiem, kuri dzīvo civillaulībā, izraisa lielu sajukumu Manā Baznīcā un arī daudzos Manos priesteros	154
110.	Caur šīm grūtībām tu dodies uz otru krastu	156
111.	Tu esi liecinieks divām lietām: savam nespēkam un Mīlestības Visspēcībai	157
112.	Es esmu viņas Dievs, un viņai nekā netrūks	157
113.	Es rūpējos par vismazākajiem sīkumiem	158
114.	Es mācu tev divus ceļus kā divas sliedes, kur tu Mani vienmēr noteikti atradīsi: tas ir Mīlestības ceļš unniecīguma ceļš.....	158
115.	Ieliec savas ciešanas Manā Sirdī, lai tās iegūtu atpestījošu vērtību.....	160
116.	Mans Karapulks uzvarēs izšķirošajā cīņā, un šī cīņa ir jau krietni pāvirzījies uz priekšu.....	161
117.	Veltī visu Tēva Žēlsirdībai caur Izlīguma sakramentu.....	162
118.	Kad sirdi ir atvēruši tās sacītie “jā”, tajā iekļūst Mīlestība un padara to par savu mājokli.....	163
119.	Tev jāatraisās no visa, lai ieietu Manā Mīlestībā.....	164
120.	Man vajadzīgi vīrieši un sievietes, kuri piekrīt ļaut sevi veidot, pārveidot, lai viņi kļūtu par Mīlestības būtnēm	164
121.	Šis pārbaudījums viņam palīdz drīzāk kļūt par Mīlestību	165
122.	Ik reizi, kad tu pasper soli Man pretī, Es paejos desmit, lai tevi sastaptu.....	166
123.	Pret ciešanām ir tikai viens līdzeklis – Mīlestība	166
124.	Tu vari būt pārliecināts, ka allaž staigāsi Man līdzās, ja atteiksies pats no savas gribas un pirmajā vietā liksi Manējo	167
125.	Mūsu Tēvs ir Radītājs, un Viņš nemitīgi rada un pārrada Savā Mīlestībā.....	168
126.	Man, ar Tēva sirdi vienotam, ir misija tevi vadīt	169

127.	Necenties celt sev plecos to, kas mums jānes kopīgi	169
128.	Tu vari piedzīvot Mīlestības attiecības ar citiem, taču nekad vairāk, kā būsi pasmēlies no Mana Avota....	171
129.	Es allaž esmu sastopams uz šī tava niecīguma ceļa.....	171
130.	Mezdamies ceļos jūsu ikviena priekšā, Es lūdzos, lai sakāt savu pilnīgo, beznosacījumu un neierobežoto “jā”	172
131.	Tavs ieguldījums laika un atsacīšanās ziņā nostiprina tavus “jā”.....	174
132.	Es jūs lūdzu atsacīties no saviem rīcības, domāšanas, izturēšanās veidiem, no savām bailēm kādu traucēt vai tikt traucētiem	174
133.	Es jūs aicinu apcerēt līdzību par skabargu un baļķi.....	175
134.	Nezaudē laiku, vērojot, kas tu esi vai biji, ko dari, esi darījis vai darīsi. Vēro, kas tu kļūsti: iemiesotā Mīlestība.....	177
135.	Uztici Man visas savas rūpes – gan personiskās, gan tās, kas tev ir ģimenē, gan arī sociālajā, kultūras, politikas vai reliģijas jomā.....	178
136.	Jūs esat pirmie, kuri dzīvojat šajā jaunajā Baznīcā, šajā sabiedrībā, šajā jaunajā zemē, ko pilnībā iedvesmošu, vadīšu un vedīšu Es pats.....	180
137.	Daudz ir to, kurus savažojis sātans.....	181
138.	Tieši mazuļa nevarība dod viņam iespēju tikt piepildītam ar mīlestību	181
139.	Es vēlos, lai tu vērstos pie Manis regulāri un pat vismazākajos sīkumos	182
140.	Es atdotu Savu dzīvību tieši par tevi.....	183
141.	Tavam saprātam un spējām jākālpō sirdij, nevis otrādi.....	185
142.	Vienīgi Es varu darīt sirdis vienotas, ja jūs mitēsieties par to rūpēties un ļausiet Man rīkoties.....	187
143.	Bēdīgie notikumi tev nepieciešami vairāku iemeslu dēļ	189
144.	Tava sirds patlaban saņem tik daudz žēlastību un Mīlestības, cik tajā var ietilpt.....	190

145.	Ja rakstu Es, vai Man nav arī jādod grāmatai virsraksts?	191
146.	TICĪBA un MĪLESTĪBA nav atdalāmas.....	192
147.	Tātad tu vari aizvien pilnīgāk paļauties uz Mani un uzticēt Man visas savas rūpes	193
148.	Kad jūs esat instruments, ko Tēvs izraudzījis Savas Mīlestības dāvāšanai, jūs sevi atpazīsiet, ņemot vērā šādus septiņus punktus.....	194
149.	Jūsu ciešanu auglīgumu nosaka jūsu spēja tās <i>uzsūkt</i>	195
150.	– Jūsu siržu vienotībai piemīt liela vara pār Tēva Sirdi	196
	– Jūs pat nevarat iedomāties, cik svarīgas ir šīs “lūgšanu dienas”	196
151.	– Mēs dzīvojam sabiedrībā, kurā pašnāvības notiek aizvien biežāk	198
	– Mūsu elpa var pārtapt lūgšanā.....	198
152.	Tēvam steidzami nepieciešami <i>mazuļi</i> , lai atjaunotu Viņa grūstošo Baznīcu	200
153.	Vest dvēseles pie Dieva dienu un nakti.....	202
154.	Visam, visam, visam jātiek šķīstītam.....	203
155.	Uzlūkot dzīves notikumus – priecīgos un bēdīgos – ar ticības acīm.....	204
156.	Vai Svētais tēvs Jānis Pāvils II un Māte Terēze nav paraugi, lai mēs saskatītu, ko spēj panākt galējs niecīgums?	205
157.	Tavas spējas sāk kalpot sirdij	206
158.	Jūs dzīvojat pasaulē, kas galīgi nomaldījusies	207
159.	Ļoti drīz remdenajiem un vienaldzīgajiem vairs nebūs vietas.....	208
160.	Jūs domājat, ka paši par sevi kļūstat par kādu spēku vai varu: tas ir pilnīgi aplam.....	209
161.	Turpini iet uz priekšu ticībā, neredzot un nezinot, kurp tevi vedu.....	210
162.	Lielā šķīstīšanās, kas no jums tiek prasīta un ir jau sākusies, turpināsies pasaules mērogā visos Tēva bērnos	211
163.	Es tevi milu ar visām tavām vājībām, nespēku un ierobežojumiem.....	212

164.	Vienīgi tava sirds tev dod iespēju iesaistīties ciešā sadraudzībā ar Mani, uzņemt iedvesmas un žēlastības, ko Svētais Gars grib tevī izliet.....	213
165.	Izredzēta bulta, kas spēj caururbt visnocietinātākās sirdis	215
166.	Kad tevī mājo Mīlestība un tai dota pilnīga rīcības brīvība, tā paveic brīnumus.....	215
167.	Tava sirds atveras no dienas dienā.....	216
168.	Dāvana, ko tu nekad nebeigsi vien izsaiņot	217
169.	Sirdīs izlieto Mīlestību var salīdzināt ar lietu, kas līst pār zemi	219
170.	Jo bērns mazāks, vājāks un nevarīgāks, jo vairāk viņš tiek piepildīts ar mīlestību	220

1998

171.	Uzņemt, uzsūkt un izplatīt Mīlestību gan neredzamā, gan redzamā veidā – lūk, kas ir galvenais jūsu misijā.....	223
172.	Man patīk redzēt tevi nostājamies Manu žēlastību un Mīlestības lietū, kas nemitīgi līst pār visiem Maniem zemes bērniem.....	224
173.	Jūs pašlaik esat liecinieki cilvēka bezspēcībai šīs zemes virsū	225
174.	Žēlastību un Mīlestību lietus pastāvīgi līst no Debesīm	226
175.	Rīkojies ne vairs tu, bet caur tevi rīkojos Es.....	228
176.	Cik skaista ticības liecība!	229
177.	Tēvs pārveides izdara lēnām.....	231
178.	Es plūdišu caur tevi, lai aizsniegtu daudz siržu	231
179.	Tēvs ir nolēmis īstenot Savu plānu kopā ar un caur tiem un tām, kuri dod Viņam savu piekrišanu	232
180.	Ja tu vispirms lūgtos un tikai tad rīkotos, rezultāti būtu krietni atšķirīgi	233
181.	Es vēlos tev iemācīt, kas ir patiesā brīvība.....	234
182.	Tavas dzīves prioritāte: tava sadraudzība ar Mani... ..	236
183.	Mana Sirds plūst pāri no Mīlestības uz tevi	236
184.	Vārds ir lielais nospraustais ceļš; Gaisma tev palīdz skaidri saskatīt šo nosprausto ceļu.....	237

185.	Tieši caur šo vājumu tu nāc man tuvāk	238
186.	Ikvienam no jums kļūst grūti saprast, kas ir patiess, kas – aplams	239
187.	Tev jāatklāj Dieva Visuresamība vismazākajos sīkumos	239
188.	Atdod Man savas šaubas, tās nenāk no Manis	241
189.	Mēs kopā ieejam jaunā pasaulē, jaunā sabiedrībā, jaunā Baznīcā – Mīlestības Baznīcā.....	242
190.	Šī Mīlestības dzīvība, kas tevī reāli iemiesojusies, kļūst komunikatīva.....	243
191.	Mana Klātbūtne tevī ir Patiesība, Gudrība un Gaisma	244
192.	Es tev dāvāju jaunu – pašāvēības – žēlastību	244
193.	Tā kā Tēvs ir Mīlestība, tevi, kad tu Viņam tuvojies, sevī uzņem Mīlestība (salīdzinājums ar lidmašīnu un vulkānu).....	245
194.	Ik reizi, kad tev ir kādas ciešanas, uzlūko tās, sacīdams sev, ka Es, kurš biju un esmu Dievs, esmu piedzīvojis daudz lielākas.....	246
195.	Tev jāuzņem kā Mīlestība, tā ciešanas.....	246
196.	Mēs kopīgi dodamies uz Debesu Pilsētu.....	247
197.	Ļaujiet sevi mīlēt. Mīlestība izkausē ciešanas kā saule sniegu.....	249
198.	Tu esi uz ceļa, kas pārveido. Šī pārveide ir nevis tavš, bet gan Tēva darbs	250
199.	Tas, ko esi uzrakstījis, nepieder tev. Tev nav jālemj, ko ar to darīt.....	250
200.	Pārveide notiek nemitīgi, gan tad, kad tu strādā, gan arī tavos atpūtas un izklaides brīžos (salīdzinājums ar mūrnieku, kurš mūrē ķieģeļu sienu)	251
201.	Ar prieku tev jāpiekrīt izdzīvot kā priecīgie, tā bēdīgie notikumi, kas ar tevi atgadās	252
202.	Jo vairāk laika tu Man veltī, jo drīzāk kļūsti šāds instruments, kādu Tēvs vēlas	253
203.	Rakstīšana ir veids, ko Es esmu izvēlējis, lai uzrunātu tavu sirdi un vienlaikus arī tos un tās, kuri šos pierakstus lasīs ticībā	253
204.	Viss tev dots nepelnīti, viss tev jāuztic Man. Es vēlos “pilnīgu jā” bez kādiem nosacījumiem.....	254

205.	Ieej dziļāk sevī, un tu arvien vairāk izjutīsi Manu Klātbūtni.....	255
206.	To, ko šorīt saku tev, Es neredzamā veidā saku daudzām jo daudzām Savām radībām	256
207.	Tēvam jāpabeidz radīšana, ko Viņš tevī iesācis.....	257
208.	Tieši šodien, tieši šajā mirklī Tēvs vēlas tevi piepildīt ar Savu Mīlestību	257
209.	Ar tevi nāku runāt es, tavs ikkatra mirkļa draugs, tavs Sargeņģelis.....	258
210.	Tu nezini, kurp tevi vedu, un labi, ka tā ir.....	259
211.	Ja tu pilnībā nododies Tēva lietām, Viņš Savā ziņā ņem visas tavējās.....	260
212.	Ikvienam cilvēkam, kurš dzīvo zemes virsū, jāizšķiras, vai viņš izvēlas to, ko sniedz Tēvs, vai to, ko piedāvā un liela pasaule	261
213.	Es gādāju par tevi	262
214.	Es joprojām tevi lūdzu iet uz priekšu tīrā ticībā....	263
215.	Tēva Mīlestības Avots ir kā “brīnumains Ūdens”	264
216.	Kur vien pastāv Mīlestība, Tā ir uzvarētāja, lai kā arī šķistu no malas.....	265
217.	Tikai, kad tu uzņem Manu Mīlestību, Tā spēj tevī iekļūt	266
218.	Akrostihs ar vārdu “ <i>atgriešanās</i> ” [<i>conversion</i>]	266
219.	Pilnībā abstrahējies no pagātnes – labas vai ļaunas –, neraizējies par nākotni, apzinies pašreizējā mirkļa nozīmīgumu.....	267
220.	Tikai pilnībā dzīvojot sirdīs, Es varu sagatavot Savu lielo Atnākšanu Godībā	268
221.	Ej uz priekšu ticībā; neaizmirsti 1997. gada 6. janvāra mācību	269
222.	Ja ik dienas veltīsi laiku ieiešanai ciešā sadraudzībā ar Mani savas būtības dziļumos, tev nebūs jābīstas spert noteiktu soli	270
223.	Ēsi šāds maziņais, kurš visu gaida no Sava Tēva.....	270
224.	Ne vairs tu pats domā, runā un rīkojies, bet gan Es.....	271
225.	Trīspadsmit svarīgi punkti, kas jāievēro šajā pastorālajai darbībai veltītajā tikšanās reizē.....	272

Satura rādītājs

226.	Tu patiešām esi liecinieks, ka Es esmu Dievs, kurš rīkojas, kad Man atstāj rīcības brīvību.....	273
227.	Vai es ļauju sevi sagatavot, lai pienācīgi uzņemtu Jēzu Viņa Lielās Atgriešanās brīdī?.....	274
228.	Pateicoties šim starpgadījumam, tu apzinājies savu nevarību un niecību.....	276
229.	Neesi neticīgs, redzot to, ko šobrīd piedzīvo.....	277
230.	Piekrist kļūt par kādu "otru Kristu" nozīmē piekrist arī ciest.....	278
231.	Es ļauju Sevi atrast šajos divos ceļos, kas ir Manas Mīlestības uzņemšana un tava niecīguma atzīšana.....	279
232.	Ciešanas bieži ir ceļš, kas tevi ieved dziļāk tavā iekšienē.....	280
233.	Būs tādi, kuri paklausīs Ienaidniekam, kurš visiem līdzekļiem cenšas aizkavēt Mana plāna īstenošanos.....	280
234.	Pirms augšāmcelšanās Man bija jāizcieš Krusta nāve.....	281

1999

235.	Visu uzņemot bez nosacījumiem, jūs kļūstat par sabiedrotajiem Viņa Mīlestības plānā šīs zemes šķīstīšanai.....	283
236.	Šī grāmata būs droša ceļvede ikvienam, kurš godīgi meklē Dievu.....	284
237.	Tumsības laiks, kurā jūs dzīvojat, tuvojas beigām.....	285
238.	Tevī un tajā, kurš šīs rindas lasa, sāk pulsēt jauna dzīvība. Tēvs vēlas piepildīt jūs visus.....	286
239.	Brīdinājums sargāties no maldīgu domu strāvojumiem, kas izplatīti pasaulē.....	287
240.	Lasītāj, lasītāja, zini, ka Es uzrunāju tieši tevi.....	288
	Alfabētiskais rādītājs.....	291

La Fondation des choisis de Jésus
(Jēzus izredzēto apvienība)

C.P. 22019, Sherbrooke (Quebec)
Canada J1E 4B4

E-pasts: choisisdejesus@leandrelachance.com

Mājas lapa: www.leandrelachance.com
(informācija pasaulē izplatītākajās valodās)

Informācija par kustību *Dzīvības Straumes* un izdoto
grāmatu katalogs (iespēja pasūtīt pa pastu):

www.dzivibasstraumes.lv

E-pasts: info@dzivibasstraumes.lv

Leandrs Lašans ir precējies, piecu bērnu tēvs, piecpadsmit mazbērnu vectēvs. Būdams pieredzējis darījumu cilvēks un veikdams pienākumus sabiedrībā, viņš tomēr jau vairākus gadus velta īpašu laiku lūgšanai.

“Šajā grāmatā pausto, Dieva iedvesmoto mācību pielietošana palīdzēs īstenot mūsu galveno misiju: veikt pāreju, kuras gaitā kļūstam par mīlestības būtnēm.”

Marsels Laflamms

“Apzinoties, ka Dievs par mums rūpējas pat visniecīgākajos dzīves sīkumos, Leandrs Viņam uztic – nu gan skeptiķi smiesies – visas savas dzīves jomas, arī biznesu...”

Tēvs Dāvids

“Es jūtu, ka šīs mācības attiecas uz mani, un esmu brīnumaini pārsteigta par lielo mieru, kas manī iemājojis, kopš tās mani sākušas spēcīnāt.”

Diāna Gaņona

“Lasot šo grāmatu un, vēl jo vairāk, to apcerot, jūs atklāsiet Tēva maigumu un ilgas vest mūs caur Garu pa svētlaiimes ceļu Kristū... Tādējādi, kontemplējot Mīlestību, mēs kļūstam par Mīlestības būtnēm...”

Gijs Žirū, priesteris

*“Beidzot es esmu atradusi savu aicinājumu...
Baznīcas, manas Mātes sirdī, es būšu Mīlestība...
un tā es būšu viss...”*

Svētā Terēze no Bērna Jēzus

1896. gada 8. septembra vēstule *Autobiogrāfiskajos manuskriptos*

ISBN 9984-9779-8-6

9 789984 977980